

IZVEŠTAJ

o radu Bitef teatra

2023. godina

Priredila: Vesna Bogunović

Producentkinja u umetnosti i medijima

NAPOMENA: Bitef teatar organizuje Beogradski internacionalni teatarski festival – Bitef. U 2023. godini je organizovan 57. Bitef. Izveštaj o manifestaciji Bitef, Teatar predaje osnivaču Festivala, Gradu Beogradu izdvojeno od Godišnjeg izveštaja ustanove Bitef teatar

Termini kojima su u ovom tekstu označeni položaji, profesije, odnosno zanimanja, izraženi u gramatičkom muškom rodu, podrazumevaju prirodni muški i ženski rod lica na koje se odnose.

SADRŽAJ

1.	Lična karta ustanove	3
2.	Podaci o objektu	4
3.	Podaci o organizaciji rada u Bitef teatru	10
4.	Programski deo	14
5.	Repertoar Bitef teatra – 2023	54
6.	Posećenost programa	239
7.	Struktura Prihoda	240
8.	Ocena programa od strane stručne javnosti (pregled najznačajnih kritika, prikaza u medijima)	241
9.	Članstvo u pozorišnim asocijacijama	241

1. LIČNA KARTA USTANOVE

Naziv, sedište: Bitef teatar (ustanova kulture u javnoj svojini), Terazije 29, Beograd, Srbija

Lice odgovorno za zastupanje: Miloš Latinović, direktor (imenovan Rešenjima Skupštine Grada Beograda br 112-888-14/S na sednici održanoj 18.09.2014. godine, br 112-559-18/S na sednici održanoj 25.09.2018. godine i br. 112-374/23-S na sednici održanoj 20. juna 2023. godine)

Šifra delatnosti: 90.01

Matični broj: 07451083

PIB: 100061814

Br. računa: 840-594668-51 | 840-000002360764-97 – podračun za sredstva Ministarstva

Upravni odbor Bitef teatra

Na sednici Skupštine grada Beograda održanoj 25.10.2022. godine, Odlukom Skupštine grada Beograd broj: 118-762/22- S razrešeni su Ivana Vujić, pozorišna rediteljka, kao predsednica Upravnog odbora Bitef teatra, i član/ica: Konstantin Kostjukov, koreograf i Jelena Bogavac, dramaturškinja (iz reda zaposlenih).

Na sednici Skupštine grada Beograda održanoj 25.10.2022. godine, Odlukom Skupštine grada Beograd broj 112-763/22-S imenovani su Vladimir Aleksić, glumac, za predsednika Upravnog odbora Bitef teatra, a za člana/ice: Vanda Kučera, diplomirana ekonomista, Marko Berkeš, arhitekta, Jelena Minić Mrđen, magistar slikarstva, docent na Fakultetu primenjenih umetnosti i Jelena Bogavac, dramaturškinja (iz reda zaposlenih).

Nadzorni odbor Bitef teatra.

Na sednici Skupštine grada Beograda održanoj 25.10.2022. godine, Odlukom Skupštine grada Beograd broj: 118-764/22-S razrešeni su, Vladimir Tomašević, profesor menadžmenta, kao predsednik Nadzornog odbora Bitef teatra, i članovi: Dragutin Marjanović, reditelj i Miroљub Vladić, majstor tona (iz reda zaposlenih).

Na sednici Skupštine grada Beograda održanoj 25.10.2022. godine, Odlukom Skupštine grada Beograd broj: 112-765/22-S imenovani su Vladimir Tomašević, profesor menadžmenta za predsednika Nadzornog odbora Bitef teatra, a za članove: Borislav Petrović, diplomirani oficir policije i Miroљub Vladić, majstor tona iz reda zaposlenih .

2. PODACI O OBJEKTU

2.1. Podaci o prostoru koji ustanova koristi

2.1.1. Ukupna kvadratura (sa podatkom da li je tokom 2023. godine došlo do povećanja ili smanjenja prostora):

Bitef teatar ne poseduje zgradu u svojini.

- Sedište i kancelarijski prostor Bitef teatra:
P = 137 m², Terazije broj 29 (katastarska parcela 2866 KO Stari grad)
- Bitef teatar:
P = 519 m², Drinčićevo 1 (katastarska parcela 1373 KO Stari grad, broj lista nepokretnosti 2441, KO Stari grad)

UKUPNO 1 + 2=656m²

2.1.2. Osnov korišćenja (ugovor ili rešenje)

- Objekat (Bitef teatar) u Drinčićevoj ulici broj 1 (vlasništvo Republike Srbije, koja je pravo korišćenja prenela na Grad Beograd, a isti na ustanovu kulture Bitef teatar).

Osnov korišćenja: Ugovor koji su sklopili Grad Beograd i Bitef teatar broj XXI-02 br. 463-215/07 – 28. 01. 2010. godine, na osnovu Rešenja V.D. Gradonačelnika grada Beograda broj: 361-1115/08-G od 31. 03.2008. godine i Rešenja 04 broj 361-1922/20005 od 11. 01. 2010. godine. Republičke direkcije za imovinu Republike Srbije – Sektor za imovinski postupak kojim je data saglasnost na navedeno rešenje V.D. Gradonačelnika grada Beograda

Objekat na adresi Drinčićevo 1 je delom u privatnoj a delom u državnoj svojini. Deo postojećeg objekta koji izlazi na Skver Mire Trailović koristi Bitef teatar kao objekat koji je namenjen delatnostima iz oblasti kulture (Katastarske parcele 1373/1, 1373/2 KO Stari grad).

Bitef teatar nužno koristi i deo zajedničkih prostora, kao što su ulazni hol, stepenište koje vodi do pozorišne scene (prvi sprat i balkon na drugom spratu) i sl.

- Sedište i kancelarijski prostor Bitef teatra (137m²) su u objektu na adresi Terazije 29/1, koji pripada Poslovnom prostoru opštine Stari grad, a osnov korišćenja je Ugovor o zakupu poslovnih prostorija broj 520/2825, koji je sklopljen 18. 11. 2003. godine na osnovu Odluke Upravnog odbora Javnog preduzeća za upravljanje poslovnim prostorom „Poslovni prostor opštine Stari grad” J.P. broj 10 od 30. 05. 1997. godine.

2.1.3. O zgradi pozorišta

Evangelistička crkva podignuta između 1940–1943. godine prvi je namenski projektovan i izgrađen objekat koji je dobila protestantska zajednica u Beogradu tokom perioda politike verske tolerancije Kraljevine Jugoslavije. Iako se smatra jednim od klasičnijih rešenja angažovanog arhitekta na ovom projektu, za Beograd i Dorćol u tom periodu, bila je iskorak u pristupu, načinu gradnje i u mnogo širem kontekstu od urbanizma i arhitekture.

Pomenuti arhitekta bio je Oto Bartning, jedan od vodećih nemačkih graditelja crkava 20. veka. Za njegov rad se često vezuju pojmovi privremene i dijaspora crkve, a gradio ih je ili renovirao širom Evrope, pa i van nje (pr. Bejrut). Njegov teorijski opus daleko prevazilazi sakralnu gradnju. Aktivnosti udruženja Radni savet za umetnost u okviru kojeg je delovao zajedno sa Tautom, Šarounom i Gropijusom, bile su polazište za osnivanje Bauhauusa; Bartningov rad tokom četrdesetih godina opisuje se često kao pionirski primer klasičnog modernizma, a nazivaju ga i novim realizmom sa elementima ekspresionizma. O prisustvu ekspresionizma svedoče i raniji projekti poput nacrti za Zvezdastu crkvu koju mnogi istoričari smatraju pretečom Sidnejske opere. Nosio je i zvanje počasnog doktora teologije, a u svom teorijskom i praktičnom radu na sakralnim objektima insistirao je na jedinstvu strukture, forme i osvetljenja, dok se građevinsko jedinstvo odnosilo na parohiju i crkvenu opštinu. Posebno interesovanje pokazuje ka urbanističkim rešenjima, t.j. na uspostavljanju komunikacije između sakralnih i civilnih objekata – stvaranju osećanja gostoprimivosti za korisnike prostora. Po Bartningu, osnovni cilj arhitekture je da objedini praktičnu svrhu sa duhovnom simbolikom na efikasan i vidljiv način.

Postulati kojima se Bartning vodio u projektovanju, primenjeni su i na crkvi u Beogradu. Kako kod protestantskih crkava pozicija oltara i ulaza nije striktno određena, položaj beogradske crkve uslovljen je oblikom parcele – nepravilnog trougaonog prostora nastalog susticanjem dveju ulica. Oblik je potcrtan i podelom na dve veće prostorne celine i njihove funkcije: centralni deo sakralne namene i bočni delovi ka Drinčićevoj i Knez Miletovoj za potrebe parohijskog doma sa stanovima i drugih pomoćnih prostorija. Sam prostor za bogoslužjenja bio je u centralnom delu na prvom spratu, na mestu sadašnje sale, pri čemu se oltarski deo nalazio u najužem segmentu, na poziciji garderoba. Za razliku od tipičnih pravoslavnih i katoličkih hramova, ovde nema podele prostora na središnji i bočne brodove. Svedenost u obradi eksterijera i enterijera svojstvena protestantskim religioznim objektima, sprovedena je i u ovom slučaju, a ogleda se i u korišćenju klinker opeke za tretman zidova. Jedini dekorativni elementi su pilastri reminiscentni na gotičku arhitekturu. Neogotički elementi su često prisutni u Bartningovim projektima, pa tako i naglašena vertikalnost najčešće sprovedena kroz tipične zvonike kakav je i u crkvi na Dorćolu visine 50 metara.

Radovi na realizaciji otpočeli su 20. avgusta 1940. godine. Projektantski biro arhitekta Đorđa V. Staševskog bio je zadužen za razrade nacrti, dok je izvođač radova bilo tehničko preduzeće arhitekta Milana Sekulića.

Još tokom rata, zgrada je izgubila svoju prvobitnu, sakralnu namenu. Služila je kao magacin municije, a u posleratnoj atmosferi koja nije naklono gledala na religiju, kao ni na elemente koji bi mogli da se dovedu u asocijaciju na prethodnog okupatora, ovo zdanje je konfiskovano. Dodeljeno je republičkoj vladi koja ga je ustupila na korišćenje Gradu Beogradu. Od tada su se u različitim delovima objekta smenjivali mnogi korisnici: Arhiv Jugoslavije, magacin i radionice pozorišta Boško Buha, redakcija Tanjuga... Služio je i kao probna sala u kojoj je radio i Bojan Stupica. Stare stambene jedinice u bočnim delovima povratile su svoju funkciju, a prostorija u zvoniku adaptirana je u umetnički atelje.

Sredinom osamdesetih godina pokrenuto je pitanje buduće namene koja bi na adekvatan način prezentovala estetske, arhitektonske i građevinske vrednosti objekta, kao i specifičnost njegove prvobitne funkcije. Sceničnost i akustika centralnog dela bili su presudni u odluci da se prostor adaptira za potrebe pozorišta. Tako je 1987. zgrada dodeljena na upravljanje i korišćenje Bitef teatru, pozorišnoj instituciji od opšteg interesa za savremeni kulturni razvoj grada i domaće pozorišne scene u celini. Adaptacija i izvođenje radova povereni su građevinskom preduzeću Iskra projekt iz Beograda. Predviđene su bile dve faze radova, od kojih je do danas sprovedena samo prva koja se odnosila na centralni deo objekta. Zahvaljujući kvalitetnoj gradnji i pažljivoj adaptaciji, spoljašnjost zgrade je u velikoj meri sačuvala originalan izgled. Unutrašnjost je pretrpela opravdane intervencije zbog prilagođavanja potrebama novog korisnika.

14. novembra 1988. okončani su radovi na adaptaciji građevine.

Trećeg marta 1989. Bitef teatar je svečanim otvaranjem počeo da radi u adaptiranoj zgradi.

<https://www.youtube.com/watch?v=eVguhgENclk&t=248s>

2010. godine Zavod za zaštitu spomenika kulture grada Beograda inicirao je utvrđivanje statusa zdanja kao spomenika kulture.

2013. Vlada Republike Srbije je donela Odluku o utvrđivanju za spomenik kulture Evangelističke crkve – Bitef teatra u Beogradu.

Jelena Stojanović

Izvori:

Evangelička crkva – Bitef teatar u Beogradu, Biljana Mišić

Zavod za zaštitu spomenika kulture grada Beograda – Katalog nepokretnih kulturnih dobara na području grada Beograda

2.1.4. Trg ispred Bitef teatra – Skver Mira Trailović

U skladu sa projektom i zakonom određenim merama zaštite objekta – spomenika kulture i njegove zaštićene okoline – Bitef teatar i grad Beograd će dobiti stalnu scenu na Skveru Mira Trailović, koja će kroz programe „na otvorenom“ u budućnosti postati mesto susreta, značajno mesto preplitanja, istraživanja kulturne baštine, klasičnih kulturnih aktivnosti, savremenih umetničkih puteva i formi, i iznalaženja svežih i tekućih umetničkih sadržaja (popularna i ulična kultura, kultura koju prenose mediji i internet itd.).

Preuređenje trga ispred Bitef teatra je bilo predviđeno ali nije realizovano nakon završetka radova na adaptaciji građevine 14. novembra 1988. godine i otvaranja objekta za publiku 3. marta 1989. godine

2.1.4.1. Spomen obeležje (kratak opis)

Tokom 2019. godine, a nakon pokrenute inicijative Bitef teatra i građana o postavljanju spomenika Miri Trailović i Jovanu Ćirilovu- (projekat Bitef zona 2015, 2016, 2017) Komisija za spomenike i nazive trgova i ulica Skupštine grada Beograda usvojila je istu. U oktobru 2020. godine odabran je projekat Spomen obeležje Miri Trailović i Jovanu Ćirilovu

Radovi na preuređenju Skvera Mire Trailović i postavljanja spomen obeležja nisu započeti do kraja 2021. godine.

KINETIČKA SKULPTURA – MIRA TRILOVIĆ I JOVAN ĆIRILOV

Umetničko delo koje potpisuje više autora.

Autorski tim:

Vesna Bogunović

Karkatag kolektiv

Mašan Petrović

Filip Trgovčević

Skulptura nastaje inspirisana uspomenom na izuzetne kulturne radnike i njihova dela, osnivače i umetničke direktore Beogradskog internacionalnog teatarskog festivala – Bitefa i Bitef teatra, koji na tekovinama Bitefa i na inicijativu Mire Trailović 3. marta 1989. godine, osniva Grad Beograd kao ustanovu kulture od značaja.

Reč je o jednokratnom projektu, čiji je osnovni strateški cilj kultura sećanja na ove kulturne radnike koji su značajno i od državne važnosti pozicionirali Jugoslaviju i Srbiju na mapi savremene evropske umetničke prakse.

Možemo slobodno reći da su ove dve ličnosti na jedinstven način (i u veoma složenim društveno-istorijsko-političkim vremenima) promenile orijentaciju i identitet jugoslovenske i srpske kulturne scene i uvele je u svetske tokove. Zalagali su se za nove i otvorene kulturološke prostore, ostvarili su izvanredne kontakte, rušili fiksirane umetničke hijerarhije, podsticali razvoj srpske scene izvođačkih umetnosti kako bi ostvarila potpuniju afirmaciju u širem kontekstu, bili su angažovani u polju formiranja naše pozorišne kritike i – u neprestanoj i posvećenoj borbi sa provincijalnim duhom i duhovnom prazninom. U društvu u kojem su stvarali i živeli, može se reći da ovaj dvojac predstavlja epohalnu antitradicionalnu pojavu nulte kategorije u manifestacijama jugoslovenske i svetske kulture

Negujući kulturu sećanja izrazili bismo na "njihov način" svoju zahvalnost legendarnom dvojcu, čijom izuzetnom, prefinjenom i lucidnom energijom su stvoreni: jedan od najvažnijih internacionalnih teatarskih festivala – kultni Bitef, i pozorišta Bitef teatar i Atelje 212.

Inspiracija za buduću skulpturu je fotografija Mire Trailović i Jovana Ćirilova na biciklu, snimljena 1984. godine kada su oboje bili selektori Međunarodnog pozorišnog festivala u Nansiju (Francuska).

Kinetička skulptura Mira Trailović i Jovan Ćirilov, naslonjena je, odnosno utkana u vertikalnu Bitef teatra, na skveru koji nosi Mirino ime. Od manifesta, preko svečanosti otvaranja i dizajna prvobitnog vizuelnog identiteta (inkorporirano drvo sa skvera), Mira je jasno stavila do znanja da se scenski prostor ovog pozorišta prostire ne samo unutar, već i na, i van zidova same zgrade – na tadašnjem trgu, a danas skveru Mire Trailović. Teatar koji je osnovala, skver kao javni prostor, stambeni prostor grada i klupska scena deluju kao celina, primer su simbioze i prožimanja kulture i svakodnevnog života.

Promovišući različitosti kroz prisustvo kulture, umetnosti i aktivno učešće zajednice, ovom kinetičkom skulpturom uvedenom u tri fasadne vertikale Bitef teatra, želimo da ukažemo :

- da obeležje istovremeno dodaje vrednost posthumnom delu Mire i Jovana...koje ostaje nama u zavet, da nastavimo dalje da odgovorno i aktivno proizvodimo, negujemo i razmnožavamo umetnost i kulturu,
- na nerazdvojnosti rada i lokacije na kojoj se on realizuje – redefinisano kao neodvojivost rada od različitih konteksta njegove produkcije, prezentacije i recepcije. Ovaj prostorno specifičan rad stvoren je da postoji na određenom mestu, i njegova kompozicija je u potpunosti zavisna od načina na koji je on postavljen u dati prostorni sklop — rad ne funkcioniše odvojeno od njega. Kinetička skulptura Mira Trailović i Jovan Ćirilov ne može da funkcioniše u galeriji ili u nekom drugom prostornom okruženju na isti način na koji to čini u datom prostoru za koji je izrađena — ona se nikada ne može redukovati na skulpturu galerijskog formata. Premestiti rad znači uništiti ga. Ričard Sera (Richard Serra),
- da, odabirom ovog autorskog rešenja za obeležje Miri Trailović i Jovanu Ćirilovu, želimo i da simbolično obeležimo poseban događaj (stvaranje Bitef teatra), ali i da ukažemo na prostor ispred Teatra, odnosno Skver koji nosi ime Mire Trailović koji je danas u tako zapuštenom stanju,
- da istaknemo razliku između bukvalne i funkcionalne percepcije prostora, odnosno da stavimo akcenat na kontekstualnu specifičnost prisustva ovakve skulpture i njenog direktnog uticaja na «umetnost u javnom prostoru»,
- na važnost dijaloga između zajednice i umetnika u samom tkivu javnog prostora čime se upravo komunicira sa osećajima svakodnevnih ili ad hoc prolaznika.
- Puko postavljanje radova u spoljašnji prostor (ispred neke javne zgrade, na primer), ne znači nužno i neposredno njihovo postavljanje u sferu »javne umetnosti«. Radovi moraju da ostvare performativnu ulogu u kolektivnoj imaginaciji i prostornim iskustvima korisnika prostora u koji su smešteni, kao i razvijen odnos spram označavajućih praksi u socijalnom i kulturnom miljeu koji dele. Od samog početka sveta umetnički radovi su smešteni u javni prostor. Eksperimentalne vizuelne umetnosti, u širokom rasponu od performansa do događaja i happening-a, instalacija i akcija, prostorno specifičnih intervencija i javnih projekcija, ulične i gerilske umetnosti, participatorne umetnosti i umetnosti koja radi sa lokalnim zajednicama, tokom celog prošlog veka razvijale su strategije prisvajanja javnih gradskih prostora i ostvarivanja javne uloge. Jozef Bojs (Joseph Beuys) koji je zagovarao neposredne forme demokratije u oblasti kulture, kaže da se takve interakcije ne mogu ostvariti u okviru muzejskog ili galerijskog prostora, ni u klasičnom buržoaskom salonu. Umetnost treba da napusti institucionalne okvire i izađe u javnost da bi omogućila opšti pristup sadržajima koje uvodi u polje kulture i plasira ne samo stručnoj već opštoj javnosti.,
- da uvećamo interes šire javnosti za savremeno primenjeno/likovno stvaralaštvo,
- da istaknemo koliko je važna komunikacija sa širom društvenom zajednicom, participacija, značaj i doprinos građana za oblikovanje budućnosti našeg grada i njegove urbane kulture.
- Javni prostor je u Beogradu skoro uvek izdvojen, odvojen od zajednice. Pripada nekom "drugom" a ne "nama", ne "meni" ili "tebi" i to je veoma zanimljiv kulturološki kontekst. Ipak, kako u svakome od nas postoji jasna potreba za kreativnim delom ili procesom, ne bismo smeli da pristanemo na to da je u pitanju jalov, tipičan i dosadan deo grada. Niti da to sebi objasnimo generacijskim naslagama ponašanja, iskustava i režijom nekih drugih generacija.

Građani su se u značajnom broju odazvali inicijativi Bitef teatra da se kod Teatra izradi skulptura Miri Trailović i Jovanu Ćirilovu. Te građane okupljaju teatar i skver koji ukršta, susreće, dovodi i odvodi ljude, tematski postavlja u fokus zajednicu/e oko njega, sadržajima koji se tiču kako programskih potencijala, tako i onih estetskih i kulturoloških, prostornih i perceptivnih, koji u značajnoj meri određuju identitet mesta.

Kinetička skulptura Mira Trilović i Jovan Ćirilov, biće prisutna u svakodnevnim životima sugrađana koji će dobiti mogućnost da grade odnos prema njoj, da je komentarišu, da budu direktni korisnici javne umetnosti, da se «u komšiluku» upoznaju sa savremenim tendencijama u skulpturi...

- da ukažemo na otvoreni karakter javnih prostora za pristup svakog člana društva bez isključivanja po osnovu ekonomskih i socijalnih kriterijuma, bez privilegovanog segmenta javnosti i gde svako može da ga koristi slobodno za bilo kakvu aktivnost koja ne ulazi u konflikt sa pravima drugih grupa i individua koje ga takođe koriste,
- da istaknemo da spoljni prostor nije samo izložba pojedinačnih arhitektonskih dela kao slika u galeriji, to je životna sredina celovitog ljudskog bića, koju ono zauzima bilo statično ili u pokretu. Njama je potrebno nešto više nego samo galerija slika, ono traži dramu koja bi mogla da bude oslobođena svuda oko njega iz tla, neba, kuća, drveća i nivoa...(Gordon Kalen / Gordon Cullen),

- da damo primer mikrourbanističke intervencije u javnom prostoru, u smislu mapiranja i kreiranja kulturnih tačaka grada, koje će pulsirati podjednako u kulturnom i turističkom ritmu,
- da damo doprinos oplemenjivanju javnog gradskog prostora i time oplemenimo i sopstvene živote, učinimo ambijent prijatnijim za život. učinimo da rastu građanska svest, vrednosti i interesi šire javnosti.

Pravljenje mesta – Skver Mire Trailović – drugi put

Spomen obeležje u formi kinetičke skulpture je deo šireg projekta oživljavanja Skvera Mire Trailović kao održivog (proizvedenog) javnog mesta grada koji bi trebalo da deluje u međuzavisnosti sa funkcionalnim karakteristikama i kulturnim kontekstom u kome se nalazi, u smislu njegovog nastanka, razvoja i promena kroz vreme. Logično je usledilo razmišljanje da Skver bude nosilac interdisciplinarnih umetničkih programa te da se na njemu trajno postavi mobilna pozornica "pod otvorenim nebom". Cilj je da Letnja pozornica Bitef teatra svojim uspostavljanjem i programima, ne napuštajući svoju okosnicu i izvorište (Bitef) zainteresuje građane i izvede ih sa okolnih terasa i stanova na produženi boravak u prostoru, interaktivno druženje i stvaranje sa umetnicima, okupljenim oko teatra. To je druga faza projekta za Skver ispred Bitef teatra.

Inicijativa Bitef teatra – Kinetička skulptura Mira Trailović i Jovan Ćirilov, razvila se kroz neposredno, neizolovano iskustvo, eksperimentalni pristup i uz istraživanje okvira za trajno delovanje i upotrebu umetnosti u životu zajednice. Ukazuje na potrebu lokalnog stanovništva i grada da odoli dematerijalizaciji i da uvođenjem prisustva umetnosti, savremenog stvaralaštva i vaninstitucionalne edukacije u javni prostor ostvari dodatne i kreativne vrednosti u prostoru te iste zajednice koja postaje na poseban i izuzetan način angažovani društveni činilac.

Autorka projekta i tekst: Vesna Bogunović

2.1.5. Stanje prostora i opreme (kratak opis)

A

SEDIŠTE I KANCELARIJSKI PROSTOR BITEF TEATRA: P = 137M², TERAZIJE BROJ 29 (KATASTARSKA PARCELA 2866 KO STARI GRAD)

Prostor je u relativno dobrom stanju. Oprema je u relativno skromnom stanju. U narednom periodu potrebno je planirati usluge:

- Stolarski radovi (unutrašnja stolarija)

Nadalje, potrebno je planirati sredstva za rešavanje sledećih stavki:

- Usled nedovoljnog kancelarijskog prostora, potrebno je da poslovni prostor koji Bitef teatar koristi kao direkciju bude veće kvadrature. U prostoru nedostaje prostor za biblioteku i arhivu (posebno umetničku).
- Postoji projekat zastakljivanja terase na dvorišnoj strani objekta / stana u objektu Terazije br. 29 /1 (Palata penzionog fonda, Terazije br. 29), za koji je Služba zaštite Zavoda za zaštitu spomenika kulture grada Beograda prihvatila idejni projekat, dopis broj 0265/11 od 17. 05. 2011. g (odgovorni projektant Mia David Zarić, d.i.a. br. licence 300D16706)
- Bitef teatar nema prostor koji bi mogao da se koristi kao Festivalni centar. Bitef teatar prostor za tu namenu svake godine zakupljuje (i to nije nikada isti prostor), nabavlja adekvatnu opremu za takav prostor i obavlja ostale poslove koji su neophodni da bi taj prostor ostvario svoju privremenu namenu.
- Trebalo bi da Bitef teatar, sledeći politiku repertoarskog približavanja Bitef festivala i teatra, raspolaže rezidencijalnim apartmanom, koji bi se koristio u svrhu realizacije međunarodne saradnje i produkcije međunarodnih programa. Na taj način bi se pomenuta politika ne samo utemeljila, već i divergentno i kvalitativno razvijala, pre svega jer bi rezidencijalni programi mogli biti deo mreža srodnih delovanja.

B

BITEF TEATAR - P = 519 M², DRINČIĆEVA 1 (KATASTARSKA PARCELA 1373 KO STARI GRAD, BROJ LISTA NEPOKRETNOSTI 2441, KO STARI GRAD)

Objekat je u funkcionalnom stanju. Oprema je zastarela i nužno je u upotrebi.

Nisu realizovani sčedeći planirani radovi (iz tehničkih razloga).

- Klimatizacija pozorišne sale, garderoba, portirnice i blagajne / split sistem
- Rešenje problema akustike pozorišne sale
- Ugradnja teretne platforma i otvor za platformu

. U narednom periodu potrebno je planirati sledeća ulaganja:

- Molerski radovi (zidovi garderoba i hodnika)
- Hoblovanje i farbanje scene
- Radovi u portirnici sa rekonstrukcijom
- Zamena poda u biletarnici

- Radovi na spoljnom stepeništu u skladu sa zakonom*
- Stolarski radovi (zamena prozora)*
- Osveženje fasade (rađene od grube ručno rađene opeke)*
- Osvetljenje objekta*
- Led sistem osvetljenja za spoljnu scenu*

Teatru je neophodna nabavka:

- Novog kombi vozila

* Zgrada je zaštićeni objekat kulture

2.1.6. Način grejanja

- SEDIŠTE BITEF TEATRA I KANCELARIJE, TERAZIJE 29/1
Sistem daljinskog grejanja (Beogradske toplane)
- BITEF TEATAR, DRINČIĆEVA 1
Etažno grejanje – individualna električna kotlarnica

3. PODACI O ORGANIZACIJI RADA U BITEF TEATRU

U periodu od 1. januara do 31. decembra 2023. godine

3.1. Organizaciona struktura Bitef teatra

Teatar posluje kao celina, bez posebno izdvojenih sektora

Pravilnikom o organizaciji i sistematizaciji poslova u Bitef teatru (Saglasnost je data rešenjem broj 605/1 od 18. avgusta 2022. godine) u ustanovi je sistematizovano ukupno 17 radnih mesta sa 20 izvršilaca (1 zaposleni na određeno vreme i 19 zaposlenih na neodređeno vreme), i to:

1. Direktor ustanove kulture - 1 izvršilac
2. Pomoćnik direktora ustanove na teritoriji jednog grada - 1 izvršilac
3. Sekretar ustanove - 1 izvršilac
4. Dramaturg / scenarista - 1 izvršilac
- 5 - 6. Majstor svetla / tona - 2 izvršioca
7. Inspicijent drame - 1 izvršilac
8. Majstor pozornice - 1 izvršilac
- 9-11. Dekorater – 3 izvršioca
12. Sekretar glumačkog ansambla - 1 izvršilac
13. Poslovni sekretar - 1 izvršilac
14. Rukovodilac finansijsko – računovodstvenih poslova - 1 izvršilac
15. Diplomirani ekonomista za finansijsko – računovodstvene poslove - 1 izvršilac,
16. Producent u umetnosti i medijima, - 1 izvršilac
17. Kordinator poslova međunarodne saradnje - 1 izvršilac
18. Realizator promotivnih aktivnosti - 1 izvršilac
19. Vatrogasac - 1 izvršilac
20. Saradnik za sanitarnu kontrolu - 1 izvršilac
21. Urednik programa - 1 izvršilac.

RUKOVODEĆA RADNA MESTA:

1. Direktor ustanove kulture - 1 izvršilac

SCENSKO STVARALAŠTVO PRODUKCIJA, MARKETING:

4. Dramaturg / scenarista –1 izvršilac
21. Urednik programa - 1 izvršilac
16. Producent u umetnosti i medijima - 1 izvršilac
12. Sekretar glumačkog ansambla - 1 izvršilac
17. Kordinator poslova međunarodne saradnje - 1 izvršilac
18. Realizator promotivnih aktivnosti - izvršilac

FINANSIJSKI I RAČUNOVODSTVENI POSLOVI:

14. Rukovodilac finansijsko — računovodstvenih poslova - 1 izvršilac
15. Diplomirani ekonomista za finansijsko — računovodstvene poslove - 1 izvršilac

PRAVNI, KADROVSKI I ADMINISTRATIVNI POSLOVI:

2. Pomoćnik direktora - 1 izvršilac
3. Sekretar ustanove - 1 izvršilac
13. Poslovni sekretar - 1 izvršilac

TEHNIKA:

8. Majstor pozornice - 1 izvršilac
7. Inspicijent drame- 1 izvršilac
5. Majstor svetla – 1 izvršilac
6. Majstor tona – 1 izvršilac
9. Dekorater - 1 izvršilac
10. Dekorater - 1 izvršilac
11. Dekorater - 1 izvršilac

POSLOVI INVESTICIONOG I TEHNIČKOG ODRŽAVANJA, BEZBEDNOSTI I ZAŠTITE:

19. Vatrogasac - 1 izvršilac

OSTALI POSLOVI PODRŠKE:

20. Saradnik za sanitarnu kontrolu - 1 izvršilac

3.2. Kadrovska popunjenost

Sistematizovana radna mesta	Popunjena radna mesta / broj izvršilaca	Angažovani autori po ugovoru	Ostali angažovani po ugovoru
17	21	8	63

3.3. Obrazovna struktura zaposlenih

VII stepen	VI stepen	IV stepen	III stepen
47	10	30	5

3.4. Struktura zaposlenih: u periodu od 1. januara do 31. decembra 2023. godine

- radni odnos na neodređeno vreme =20

- radni odnos na određeno vreme =1 (direktor)
- broj budžetski finansiranih radnih mesta =21

- ukupan broj angažovanih radnika po ugovorima u toku 2023. godine=71
  - po ugovorima o privremenim i povremenim poslovima = /
  - po ugovorima o delu=15 i to: 5 (upravni odbor) +3 (nadzorni odbor)+1 (održavanje higijene) +2 (obezbeđenje) +4 (žiri BITEF-a)
  - po autorskim ugovorima =56 i to: (nerezidenti =3+(rezidenti)=53.

PRILOZI:

1. REŠENJE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA PRAVILNIK O ORGANIZACIJI I SISTEMATIZACIJI POSLOVA U BITEF TEATRU

Gradonačelnik grada Beograda, 20. oktobra 2022. godine, na osnovu člana 28. stav 2. Zakona o kulturi („Službeni glasnik RS”, br. 72/09, 13/16, 30/16 – ispravka 6/2, 47/21 i 78/21), člana 159. stav 1. Zakona o zaposlenima u javnim službama („Službeni glasnik RS”, br. 113/17, 95/18, 86/19, 157/20 i 123/21), člana 24. tačka 6. Zakona o glavnom gradu („Službeni glasnik RS”, br. 129/07, 83/14 – dr. zakon, 101/16 – dr. zakon, 37/19 i 111/21 – dr. zakon), člana 52. tačka 9. Statuta Grada Beograda („Službeni list Grada Beograda”, br. 39/08, 6/10, 23/13, „Službeni glasnik RS”, broj 7/16 – odluka US i „Službeni list Grada Beograda”, broj 60/19), doneo je

1.a. REŠENJE O DAVANJU SAGLASNOSTI NA PRAVILNIK O ORGANIZACIJI I SISTEMATIZACIJI POSLOVA U BITEF TEATRU

1. Daje se saglasnost na Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji poslova u Bitef teatru broj 605/1 od 18. avgusta 2022. godine koji je doneo direktor 18. avgusta 2022. godine.
2. Utvrđuje se da se poslovi pod rednim brojem od 1. do 21. – sa jednim izvršiocem, što čini ukupno 21 radno mesto sa 21 izvršiocem, finansiraju iz budžeta Grada Beograda.
3. Ovo rešenje objaviti u „Službenom listu Grada Beograda”.

Gradonačelnik grada Beograda
Broj 110-7802/22-G, 20. oktobra 2022. godine

Gradonačelnik Aleksandar Šapić, s. r.

2. DIREKTOR BITEF TEATRA / REŠENJA O RAZREŠENJU I IMENOVANJU

2.a. REŠENJE O RAZREŠENJU

Skupština Grada Beograda, na sednici održanoj 20. juna 2023. godine, na osnovu čl. 34. i 37. Zakona o kulturi („Službeni glasnik RS”, br. 72/09, 13/16, 30/16 – ispravka, 6/20, 47/21 i 78/21), člana 12. Zakona o glavnom gradu („Službeni glasnik RS”, br. 129/07, 83/14 – dr. zakon, 101/16 – dr. zakon, 37/19 i 111/21) i člana 31. Statuta Grada Beograda („Službeni list Grada Beograda”, br. 39/08, 6/10, 23/13, „Službeni glasnik RS”, broj 7/16 – odluka US i „Službeni list Grada Beograda”, broj 60/19), donela je

REŠENJE O RAZREŠENJU VRŠIOCA DUŽNOSTI DIREKTORA BITEF TEATRA

1. Razrešava se Miloš Latinović dužnosti vršioca dužnosti direktora Bitef teatra.
2. Ovo rešenje objaviti u „Službenom listu Grada Beograda”. Skupština Grada Beograda Broj 118-373/23-S, 20. juna 2023. godine

Predsednik Nikola Nikodijević, s. r.

2.b. REŠENJE O IMENOVANJU

Skupština Grada Beograda, na sednici održanoj 20. juna 2023. godine, na osnovu čl. 34. i 35. Zakona o kulturi („Službeni glasnik RS”, br. 72/09, 13/16, 30/16 – ispravka, 6/20, 47/21 i 78/21), člana 12. Zakona o glavnom gradu („Službeni glasnik RS”, br. 129/07, 83/14 – dr. zakon, 101/16 – dr. zakon, 37/19 i 111/21 – dr. zakon) i člana 31. Statuta Grada Beograda („Službeni list Grada Beograda”, br. 39/08, 6/10, 23/13, „Službeni glasnik RS”, broj 7/16 – odluka US i „Službeni list Grada Beograda”, broj 60/19), donela je

REŠENJE O IMENOVANJU DIREKTORA BITEF TEATRA

1. Imenuje se Miloš Latinović, diplomirani politikolog za direktora Bitef teatra, na period od četiri godine
2. Ovo rešenje objaviti u „Službenom listu Grada Beograda”. Skupština Grada Beograda Broj 112-374/23-S, 20. juna 2023. Godine

Predsednik Nikola Nikodijević, s. r.

3. (26. oktobar 2022. / SLUŽBENI LIST GRADA BEOGRADA / Broj 99 – 21 / godina LXVI)

3.a. UPRAVNI ODBOR BITEF TEATRA

3.a.a. RAZREŠENJE

Skupština Grada Beograda, na sednici održanoj 25. oktobra 2022. godine, na osnovu čl. 41. i 42. Zakona o kulturi („Službeni glasnik RS”, br. 72/09, 13/16 i 30/16 – ispravka, 6/20, 47/21 i 78/21), člana 12. Zakona o glavnom gradu („Službeni glasnik RS”, br. 129/07, 83/14 – dr. zakon, 101/16 – dr. zakon, 37/19 i 111/21 – dr. zakon), člana 31. Sta tuta Grada Beograda („Službeni list Grada Beograda”, br. 39/08, 6/10, 23/13, „Službeni glasnik RS”, broj 7/16 – Odlu ka US i „Službeni list Grada Beograda”, broj 60/19) i čla na 21. Odluke o promeni osnivačkog akta ustanove kulture – Bitef teatar („Službeni list Grada Beograda”, br. 23/17, 93/20 i 122/21), donela je

REŠENJE O RAZREŠENJU PREDSEDNIKA I ČLANOVA UPRAVNOG ODBORA BITEF TEATRA

Razrešavaju se dužnosti u Upravnom odboru Bitef teatra, i to:

- Ivana Vujić, predsednik;
- Konstantin Kostjukov, član;
- Jelena Bogavac, član iz reda zaposlenih.

3.a.b. IMENOVANJE

Skupština Grada Beograda, na sednici održanoj 25. oktobra 2022. godine, na osnovu čl. 41. i 42. Zakona o kulturi („Službeni glasnik RS”, br. 72/09, 13/16 i 30/16 – ispravka, 6/20, 47/21 i 78/21), člana 12. Zakona o glavnom gradu („Službeni glasnik RS”, br. 129/07, 83/14 – dr. zakon, 101/16 – dr. zakon, 37/19 i 111/21 – dr. zakon), člana 31. Sta tuta Grada Beograda („Službeni list Grada Beograda”, br. 39/08, 6/10, 23/13, „Službeni glasnik RS”, broj 7/16 – Odluka US i „Službeni list Grada Beograda”, broj 60/19) i čla na 21. Odluke o promeni osnivačkog akta ustanove kulture – Bitef teatar („Službeni list Grada Beograda”, br. 23/17, 93/20 i 122/21), donela je

REŠENJE O IMENOVANJU PREDSEDNIKA I ČLANOVA UPRAVNOG ODBORA BITEF TEATRA

Imenuju se u Upravni odbor Bitef teatra, na period od četiri godine, i to:

1. Vladimir Aleksić, filmski, pozorišni i televizijski glumac, predsednik
2. Vanda Kučera, diplomirana ekonomistkinja, direktorka korporativnih poslova I&F McCann Grupe, članica
3. Marko Berkeš, arhitekta, član
4. Docentkinja Jelena Minić Mrđan (JMBG: 0501970798918), magistarka slikarstva i profesorka slikarstva Fakulteta primenjenih umetnosti u Beogradu. članica
5. Jelena Bogavac, pozorišna rediteljka i dramaturškinja, spisateljica, članica iz reda zaposlenih u Bitef teatru.

3.b. NADZORNI ODBOR BITEF TEATRA:

3.b.a. RAZREŠENJE

Skupština Grada Beograda, na sednici održanoj 25. oktobra 2022. godine, na osnovu čl. 45. i 46. Zakona o kulturi („Službeni glasnik RS”, br. 72/09, 13/16, 30/16 – ispravka, 6/20, 47/21 i 78/21), člana 12. Zakona o glavnom gradu („Službeni glasnik RS”, br. 129/07, 83/14 – dr. zakon, 101/16 – dr. zakon, 37/19 i 111/21 – dr. zakon), člana 31. Statuta Grada Beograda („Službeni list Grada Beograda”, br. 39/08, 6/10, 23/13, „Službeni glasnik RS”, broj 7/16 – Odluka US i „Službeni list Grada Beograda”, broj 60/19) i člana 25. Odluke o promeni osnivačkog akta ustanove kulture – Bitef teatar („Službeni list Grada Beograda”, br. 23/17, 93/20 i 122/21), donela je

REŠENJE O RAZREŠENJU PREDSEDNIKA I ČLANOVA NADZORNOG ODBORA BITEF TEATRA I.

Razrešavaju se dužnosti u Nadzornom odboru Bitef teatra, i to:

- Vladimir Tomašević, predsednik;
- Dragutin Majranović, član;
- Miroljub Vladić, član iz reda zaposlenih.

II. Ovo rešenje objaviti u „Službenom listu Grada Beograda”.

Skupština Grada Beograda
Broj 118-764/22-S, 25. oktobra 2022. godine

Predsednik Nikola Nikodijević, s.r.

3.b.b. IMENOVANJE

Skupština Grada Beograda, na sednici održanoj 25. oktobra 2022. godine, na osnovu čl. 45. i 46. Zakona o kulturi („Službeni glasnik RS”, br. 72/09, 13/16, 30/16 – ispravka, 6/20, 47/21 i 78/21), člana 12. Zakona o glavnom gradu („Službeni glasnik RS”, br. 129/07, 83/14 – dr. zakon, 101/16 – dr. zakon, 37/19 i 111/21 – dr. zakon), člana 31. Statuta Grada Beograda („Službeni list Grada Beograda”, br. 39/08, 6/10, 23/13, „Službeni glasnik RS”, broj 7/16 – Odluka US i „Službeni list Grada Beograda”, broj 60/19) i člana 25. Odluke o promeni osnivačkog akta ustanove kulture – Bitef teatar („Službeni list Grada Beograda”, br. 23/17, 93/20 i 122/21), donela je

REŠENJE O IMENOVANJU PREDSEDNIKA I ČLANOVA NAD ZORNOG ODBORA BITEF TEATRA

I. Imenuju se u Nadzorni odbor Bitef teatra, na period od četiri godine, i to:

za predsednika:

– Vladimir Tomašević, prof. menadžmenta,

za članove:

– Borislav Petrović, diplomirani oficir policije;

– Miroljub Vladić, majstor tona, iz reda zaposlenih.

II. Ovo rešenje objaviti u „Službenom listu Grada Beograda”.

Skupština Grada Beograda

Broj 112-765/22-S, 25. oktobra 2022. godine

Predsednik Nikola Nikodijević, s.r

3.5. Ko je ko u Bitef teatru u 2023. godini

U ustanovi je sistematizovano 17 radnih mesta sa 20 izvršilaca (1 zaposleni na određeno vreme i 19 zaposlenih na neodređeno vreme), i to:

1. Direktor ustanove kulture: Miloš Latinović
2. Pomoćnik direktora ustanove na teritoriji jednog grada: Jelena Knežević, zatim Ksenija Đurović
3. Sekretar ustanove: Danijela Marković
4. Dramaturg / scenarista: Jelena Bogavac
5. Majstor svetla: Dragan Đurković
6. Majstor tona: Miroljub Vladić
7. Inspicijent drame: Maja Jovanović
8. Majstor pozornice: Ljubomir Radivojević
- 9– 11 . Dekorateri: Aleksandar Marinković, Vladan Milošević, Goran Gavrančić
12. Sekretar glumačkog ansambla: Sanja Ljumović, zatim Milan Ljubić
13. Poslovni sekretar: Lidija Kostelac
14. Rukovodilac finansijsko – računovodstvenih poslova: Aleksandra Cvetković
15. Diplomirani ekonomista za finansijsko – računovodstvene poslove: Aleksandra Marković Kostić
16. Producent u umetnosti i medijima: Vesna Bogunović
17. Kordinator poslova međunarodne saradnje: Ksenija Đurović, zatim Janko Dimitrijević
18. Realizator promotivnih aktivnosti: Dajana Nikolić
19. Vatrogasac: Miroslav Radović
20. Saradnik za sanitarnu kontrolu: Zorica Ivanišević
21. Urednik programa: Kristina Krspogačin Stajić, zatim Mila Jovanović

Saradnici/e angažovani po projektima u 2023: godini

1. Jugoslav Hadžić, pomoćnik majstora tona
2. Igor Milenković, pomoćnik majstora rasvete
3. Marta Narančić, garderoberka
4. Marko Tadić, obezbeđenje
5. Andrić Gavriilo, obezbeđenje
6. Lutka Mladenović, higijeničar direkcije

Agencije:

1. Slavica Hinić, PR za ostale uslužne delatnosti podrške poslovanju Spika, Beograd (Zemun)
2. Nenad Šugić, PR agencija za upravljanje računarskim sistemima i pružanje usluga podrške Recit, Beograd

Služba razvodnica/ka: Maša Timotijević, Hana Andrić, Isidora Mitić, Dušica Stojković, Adjela Nikolić, Jovana Stjepanović, Jovana Marković, Boris Zarić:

4. PROGRAMSKI DEO

4.1. Ukratko o Bitef teatru

Bitef teatar je ustanova grada Beograda od značaja za kulturu grada i šire. Osnovan je na inicijativu legendarne Mire Trailović, 3. marta 1989. godine, kao tada najmlađe beogradsko pozorište i jedinstveno po svom izvoru. Grad Beograd je na tekovinama jednog od najstarijih i najznačajnijih pozorišnih festivala, Bitef (1967), nakon dvadeset godina postojanja, osnovao i BitefOVO pozorište. Tada je festival već uveliko bio jedan od najpoznatijih i najživljih poprišta novih svetskih teatarskih zbivanja.

Na adresi Skver Mire Trailović broj 1, u rekonstruisanoj zgradi evangelističke crkve tokom građene Drugog svetskog rata, a danas spomenika kulture grada Beograda (od 2013. godine), već 34 godine postoji kao projektno pozorište koje nema stalno zaposlen umetnički ansambl.

Teatar na Skveru Mire Trailović, jedna je od ključnih tekovina Beogradskog internacionalnog teatarskog festivala – Bitef-a. Nastao je na inicijativu Mire Trailović, kao ustanova kulture od značaja 3. marta 1989. godine u vrlo specifičnom, burnom i delikatnom periodu devedesetih.

Od tog dana Bitef-ovo „neuhvatljivo“ pozorište, sasvim nove energije i strasti, neguje „drugu / drugačiju“ scensku delatnost u domaćoj produkciji; ne održava „status quo“ stalnog repertoara već se kreće kroz nekoliko pozorišnih koncepcija paralelno (od tradicionalne do novih umetničkih vrsta, različitih praksi i procesa koji koriste multi-medijske načine izražavanja); insistira, otvara i osvetljava sporna pitanja u društvu, naglašavajući ulogu teatra u učestvovanju i normiranju javne sfere; okuplja različite pozorišne grupe, trupe i umetnike kako iz institucionalne, tako i sa alternativne teatarske scene.

Kao pozorište „koje misli, govori i sporazumeva se jezikom budućnosti“ (kao i kroz sećanja i čitanja paradigmi prošlosti), okrenuto je istraživačkim praksama, ispitivanju granica pozorišnog izraza i inovativnoj, mladalačkoj „otvorenoj“ sceni. Bitef teatar, širokog spektra programskih delatnosti, divergentnih koncepata izvođenja u kojima ne prevladuje nijedna paradigma i vertikalnih multikulturalnih sadržaja, ostaje i u četvrtoj deceniji postojanja privržen svojoj estetskoj vertikali oko koje je i nastao – Bitef festivalu. Bitef teatar deluje kreativno, angažovano i provokativno, kao interaktivni i interdisciplinarni prostor našeg grada, naše umetnosti, društva, kulture i vaninstitucionalnog obrazovanja.

Otvoreno je zapitan nad umetničkim praksama koje su napustile „homogena polja“ velike modernističke ideologije, nad autonomijom umetnosti, umetničkih medija i disciplina. Ukazuje na krhkost koherentnosti scenskog univerzuma, njegovih ponekad mekih i propustljivih granica, ili napetih do praska, pa čak i bolne potrebe za potpunom negacijom.

Problemizujući teme koje se tiču pojedinca koji živi i čini društvenu zajednicu, ima za cilj emancipaciju i nadogradnju individua kao samosvesnih jedinstvenih subjekata, čije svesno učešće, lični izbori i naponi konstruišu njihovu upotrebu kao građana de facto a ne de jure, kako u procesima sopstvenih tako i društvenih progresivnih transformacija.

Bitef teatar ne zagovara. Bitef teatar traga za ličnim i društvenim identitetom.

Svestan je prelomnih trenutaka kojima se proizvode različite istorijske i kulturalne situacije tokom 20. i početkom 21. veka (od istorijskih avangardi, postavangarde, neoavangarde, konceptualnih i postmodernih umetnosti osamdesetih godina, ratne tranzicije i raspada socijalističke Jugoslavije, politizacije umetnosti, početka novog veka i globalne tranzicije), pogotovo u društvenom kontekstu naše dinamične i dramatične sredine. Još od osnivanja, veoma odgovorno, postojano, ali i hrabro – avanturistički, svedoči i prolazi kroz važne periode nacionalne istorije i specifične društvene i psihološke okolnosti. Ne samo da istražuje i afirmiše savremene umetničke prakse već i markira tačke sukoba, interaktivno se njima baveći.

Trudi se da ne bude zaveden u interpretacijama fenomena „velikog umetničkog dela“, ali ni u „rešenjima“ koja se nameću nakon potpune promene prirode umetničkih medija i oblika istraživanja. Gradi, istražuje značenja i mapira složene, različite, a često i konceptualno suprotstavljene pravce promišljanja i umetničkih delovanja koja se proizvode ili pojavljuju u međuodnosu umetničkog dela i umetnosti, kulture i društva, a koji su najpogodniji kao okvir za idejnu sadržinu scenskog delovanja. Bitef teatar, u tom smislu, svakako ne predstavlja samo nastavak u razvoju autentičnog srpskog teatra, koji se formira negde između zapadne i istočne pozorišne produkcije i filozofije začete početkom 20. veka.

Pored organizacije prestižnog Bitefa – Beogradskog internacionalnog pozorišnog festivala, ovo pozorište razvija platforme za tzv. dvostruka čitanja u umetnosti (reprezentujuće – reprezentovano) kako kroz govorni, gestualni i teatar pokreta i tela, cirkuske i lutkarske predstave, ulične akcije i hepeninge, tako i kroz radio, internet i muzički teatar, kroz film, video itd.

Sopstvenim produkcijama, koprodukcijama sa institucijama iz Evrope i sveta, kao i kroz programe međunarodne razmene umetnika i edukacije i radionice (workshops) itd., Bitef teatar razvija aktivnu, savremenu i drugačiju umetničku scenu Beograda, kreativne vitalnosti i trajnog, produktivnog odjeka.

Bitef teatar traži, iznalazi i nudi drugačije pristupe i, u traganju za prirodom ljudskog društva i čoveka, postavlja pitanja, kreira i odražava društvene ustalasanosti. Obogaćuje savremenu društvenu stvarnost temama kojima se ranije nije bavila ili se bavila u tišoj formi.

Zadatak je odgovoran, zamaman i izazovan. Svake sezone, svake godine – nov i drugačiji.

Vesna Bogunović, Producentkinja u umetnosti i medijima

Napomena: Evangelička crkva – Bitef teatar u Beogradu, Biljana Mišić, UDK 725.822(497.11); 726.77(497.11). Idejni projekat za crkvu izradio je 1940. godine Oto Bartning (Otto Bartning, 1883–1959), jedan od najpoznatijih i najuticajnijih nemačkih arhitekata i teoretičara arhitekture dvadesetog veka. Prilikom realizacije Bartningove idejne skice za beogradsku evangeličku crkvu došlo je do izvesnog odstupanja. Kako je to bio običaj kada je reč o „uvezenim“ projektima, razrada nacrtu izvedena je u beogradskom projektantskom birou arhitekta Đorđa V. Staševskog. Radovi su otpočeli 20. avgusta 1940. godine, a izvođač je bilo tehničko preduzeće arhitekta Milana Sekulića. Temelji nove crkve svečano su osvećeni 20. oktobra iste

godine. Zoran Manević, Arhitektura i politika (1937–1941), Zbornik za likovne umetnosti Matice srpske, br. 20, Novi Sad, 1984. Nakon Prvog svetskog rata, značajan broj objekata građen po projektu stranih autora potpisan je i od strane naših arhitekata koji su rukovodili njihovim izvođenjem. Ovakav vid saradnje predstavljao je jedan od metoda širenja različitih evropskih uticaja u domaćoj sredini.

4.2. Repertoar Bitef teatra u 2023. godini

4.2.1. Godišnji plan programa rada Bitef teatra u 2023. godini usvojen na sednici Upravnog odbora održanoj 20.02.2013.godine

IZMENA PLANA RADA BITEF TEATRA ZA 2023. GODINU

Bitef teatar u 2023. godini planira da izvede šest premijera, i tako nastaviti sa raznolikim programima koji su postali značajni za vidljivost teatra, ali i umetnički kontekst zbog kojeg je Bitef teatar osnovan. U skladu s ovim opredeljenjem navodim sledeće događaje koje smo planirali da realizujemo tokom 2023. godine.

Pored navedenih šest premijernih predstava, planirani su i ove godine, sada već tradicionalni programi koji otvaraju Bitef teatra ka nezavisnoj sceni: Filozofski teatar, Mesec nezavisne scene i Bitef zona.

KONTINENT BALKAN (produkcija)

Predstava autora Željka Jovanovića „Kontinent Balkan“, nastala prema knjizi „Izmišljanje Ruritanije“ Vesne Golstvorti, predstavlja iskorak Bitef teatra prema temama koje poslednjih godina postaju aktuelne u prostoru u kojem živimo – na Balkanu, a čiji tretman, od strane zapadnoevropskih država, nije adekvatan doprinosu i značaju Balkana modernoj evropskoj civilizaciji. Balkan je značajan i magičan, a konstantno tretiran kao neuralgično područje. Mesto sukoba i destabilizacije. Tekst Željka Jovanovića u rediteljskoj inscenaciji Nenada Todorovića prikazaće mnoge zablude, greške i predrasude zapadnih pisaca i teoretičara (pre svega britanskih) spram prostora na kojem žive Srbi, Grci, Bugari, Makedonci, Albanci...

„Kontinent Balkan“ je omaž prostoru i civilizaciji, koja u sve uspone i padove, probleme i nesuglasja, istrajno pokušava da opstane i napreduje...

Premijera predstave – 3. mart 2023. godine.

ALFA GRLS (produkcija)

Plesna predstava „Alfa Grls“ rimejk je poznate predstave Bitef dens kompanije „Alfa boys“, koju je na scenu Bitef tetara postavio poznati koreograf iz Holandije Gaj Vajcman. Kopernikanski obrat u realizaciji isprovociran je kompleksnim relacijama polnih razlika i odnosi se na aktuelni položaj žene u društvu. Tretman žene, nasilje, degradacija, mizoginija. Feministički procese, svakako je nužan, a aktuelizovaće ga u Bitef teatru svojim vizijom koreografi Tamara Pjević i Jakša Filipovac. Mladi koreografi, ponikli u Bitef dens kompaniji, prvi put dobijaju šansu da rade samostalno svoj projekat, što je svakako izazov, ali još jedan zadatak Bitef teatra, da daje šansu i stvara nove koreografe, reditelje, plesače, muzičke saradnike.

ZIDANJE SKADRA (koprodukcija)

Koprodukcija Bitef teatra – Bitef dens kompanije i Festivala „Ćirilica“, predstavlja nastavak saradnje sa kulturnim ustanovam i festivalima u Crnoj Gori, a plesno čitanje narodne pesme „Zidanje Skadra“, svakako je inspirativno i izazovno. Tragajući za rešenjem kompleksnih odnosa – želeći i moći, prostorom koji nas prožima i povezuje, odgovorima koji su nam potrebni i danas, verujem da ćemo i na ovaj način saopštiti da pripadamo evropskoj civilizaciji.

Koreograf je već afirmisani Miloš Isailović, a premijera predstave trebala bi da bude u julu u Budvi, a u oktobru na sceni Bitef teatar u Beogradu.

ŽELJA DA SE NAPRAVI ČVRSTA ISTORIJA ZAVRŠIĆE SE NEUSPEHOM (koprodukcija)

Polazna želja autora i koreografa Igora Koruge u kreiranju ove plesne predstave jeste pitanje: na koji način arhiviranje plesne umetnosti može biti umetnička praksa? Autorovo istraživanje ove želje odvija se kroz transgeneracijsku kreativnu razmenu sa šest koreografa/reditelja/plesača/izvođača lokalne nezavisne plesne scene: Nelom Antonović, Anđelijom Todorović, Jelenom Jović, Tanjom Pajović, Borisom Čakširanom, i Sanjom Krsmanović Tasić. Ovih šest umetnika zajedno, izvođači su predstave, odnosno „arhive u pokretu“ - oteljavajući nedovoljno zabeležene zapise kretanja, doživljaja, sećanja, oralnih istorija iz njihovih umetničkih opusa - u trenutku kada ne postoji zvaničan institucionalni okvir arhiviranja lokalne plesne scene. Kroz transgeneracijsko (samo)propitivanje fizičkih, društvenih, emocionalnih, ekonomskih, ideoloških i drugih (uglavnom nevidljivih) ranjivosti iza njihovog kulturno-umetničkog rada i prakse, preispituju se ujedno i taktike, principi, (re)pozicioniranja i kontradiktornosti njihove samoodrživosti kao oblika otpora, kritike i zajedništva u turbulentnim društveno-političkim okolnostima rada i života tokom poslednjih četrdeset godina. Šta o svemu tome iz današnje perspektive imaju da kažu (umetnički i lično) Antonović, Todorović, Jović, Pajović, Čakširan i Krsmanović Tasić? Šta nose i kriju njihova tela? Na koje načine se nestalnost arhiviranja jednog vremena i istorije odražava kroz nestalnost same umetničke izvedbe (predstavu)? Kako plesna umetnost (nezavisne scene) opstaje kao relevantno društveno, kulturološko i političko sredstvo za re- i pre-oblikovanje društvenog tela? Želja da se napravi čvrsta istorija, sigurno se završava neuspehom. Pitanje je samo, za koga?

Premijera predstave planirana je u oktobru 2023. godine.

SKENDERBEG (koprodukcija)

Plesna predstava „Skenderbeg“ u koreografiji Isidore Stanišić i izvođenju Bitef dens kompanije, nastavak je repertoarske politike Bitef teatra, a to je podrška razvoju domaćeg koreografskog stvaralaštva, pa će publika ove sezone biti u prilici da vidi rad, kako mladih koreografa debitanta, tako i već afirmisanih i višestruko nagrađivanih autora. Tematski se uklapa u sezonu Bitef teatra u kojoj autori promišljaju prostor Balkana i bave se ličnostima i događajima koji su kreirali njegovu bogatu i burnu istoriju. Skenderbeg je markantna, herojska ličnost, srpski vitez i vojskovođa, koji je kao primer hrišćanskog otpora osmanlijskim osvajačima bio inspiracija brojnim umetnicima. Vivaldi je komponovao istoimenu operu, a Jovan Sterija Popović napisao je dramu „Skenderbeg“.

Premijera predstave planirana je za 23.06.2023. godine u okviru Plesnog festivala u Budvi, a beogradska premijera biće održana u oktobru, na sceni Bitef teatra.

ČUDO LAVINIJA (produkcija)

Predstava teatra poezije za svoj literarni predložak uzima poeziju Jelene Švarc u prevodu Zlate Kocić u izdanju Istočnika iz 1994. godine.

U svoj svojoj metafizičkoj prirodi poezija Jelene Švarc je „najdivlja“ među njenim uslovnim vršnjacima – kolegama piscima tog vremena. Boris Vantolov o njoj je napisao: „Jelena Švarc je toliko hrabra i luda da svojom oštricom može da osakati i samu smrt. Ona je nindza ruske poezije. Hodajući po konopcu iznad ponora očajničkih akcija na ivici nemogućeg, ona uspeva da zadrži glavu bistrom tokom ekstatičnog lelujanja među svetovima.“ Mnogi upoređuju poeziju Švarcove sa Maljevičevim crnim kvadratom – neko će stati i bez daha komunicirati sa univerzumom, neko će se skeptično nasmešiti i jednostavno proći. Upravo u ovom procepu protivrečnosti mističizma i stvarnosti nastaje ova predstava.

Premijera predstave planirana je za 03. i 04. mart 2023. godine, na sceni Bitef studio-Mala scena Bitef teatra.

FILOZOFSKI TEATAR

Program pod nazivom „Filozofski teatar“ započet sa ciljem da uspostavi vezu između filozofije i pozorišta, odomaćio se u Bitef teatru, te su i u ovoj godini – 2023. Predviđena dva susreta sa eminentnim filozofima iz sveta. Autor i sagovornik značajnih filozofa je dramska spisateljica Maja Pelević.

MESEC NEZAVISNE SCENE

Program pod nazivom Mesec nezavisne scene je koncipiran kao momenat saradnje Bitef teatra i umetnika koji deluju samostalno u Srbiji i regionu. Stvaralački okviri umetnika koji stvaraku izvan institucija su prilično razušeni, a nedovoljno vidljivi velikom broju ljubitelja teataru. Zbog toga Bitef teatar tokom januara i februara prepušta svoju scenu umetnicima koji negujući bitefovsku poetiku – stvaralačke slobode – govore o različitim temama savremenog sveta

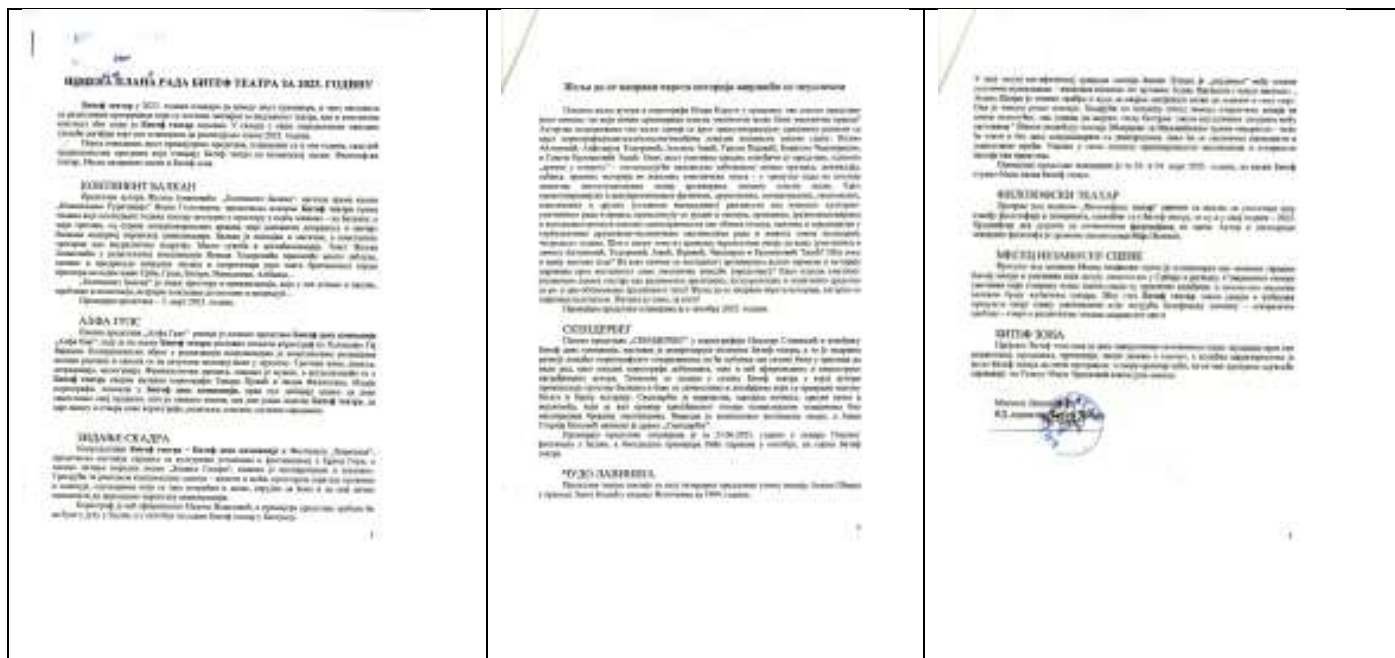
BITEF ZONA

Projekat Bitef zona ima za cilj teatrološko osnaživanje naše zajednice kroz niz radionica, predavanja, promocija, video radova i slično, a posebna karakteristika je želje Bitef teatra da ovim programom otvori prostor kuće, pa se ovi programi najčešće održavaju na Skveru Miri Trailović tokom juna meseca.

Miloš Latinović
VD direktor Bitef teatra

skeniran.pdf

4.2.2. Realizacija usvojenog plana programa rada Bitef teatra -2023 / Miloš Latinović, direktor Bitef teatra i Festivala

Bitef teatar je u 2023. godini ostvario 268 izvođenja (55 produkcija i koprodukcija u Bitef teatru, 89 na gostovanjima (od čega 18 igranja (koprodukcija premijerno izvedenih pre 2023 na drugim matičnim scenama: CZKD Beograd i SMG Ljubljana), 19 izvođenja godtujućih programa u Bitef teatru i 105 igranja posebnih programa (15-V Mesec nezavisne scene, 6 – VI Bitef zona, 2-Filozofski teatar i 82-57. Bitef23)) 124 programa, koje je videlo 43111 gledalaca, ne računajući posetioce youtube kanala, sajtova i društvenih mreža Bitef teatra i Bitefa (procena je oko 18000). Učestvovao je na 9 međunarodnih festivala, ostvario 31 izvođenje koja je isprtilo 6566 publike

Bitef teatar u 2023. godini je od planiranih šest realizovao sedam premijernih predstava (trip rodukcije i četiri koprodukcije), kao i posebne projekte / programe, IV Mesec nezavisne scene, V Bitef zonu, Filozofski teatar, 57. Beogradski internacionalni teatarski festival – BITEF, kao i veći broj dodatnih aktivnosti (gostovanja predstava u Bitef teatru, gostovanja predstava Bitef teatra u

drugim pozorištima).

Umetnički koncept Bitef teatra je, od pre nekoliko sezona, usko povezan sa tematskim i estetskim fokusom Bitef festvla. Svaka sezona teatra predstavlja / oslanja se na izdanje festivala koje joj prethodi i predstavlja neku vrstu odijuma na festival u lokalno

Tokom 2023. rodine Teatar je dosledno nastavio ova umetnička i repertoarska opredeljenja zasnovana na tri produkcione linije:

- 1) Umetnički odgovor domaćeg teatra na israživački koncept koji određuje i uspostavlja Bitef festival, kao festival novih pozorišnih tendencija.
- 2) Provokativni, smelij, dugročniji dramski koncept, koji pre svega podrazumeva podršku autorstvu reditelja i dramaturga, ali i drugih umetničkih saradnika.
- 3) Kontinuirana podrška plesnoj i nezavisnoj sceni pre svega kroz projekte Bitef dens kompanije.

PRODUKCIJE BITEF TEATRA I PARTNERA – 2023.

Predstava ALPHA GIRLS premijerno je izvedena 29.04.2023, na sceni Bitef teatra: Predtvsvom se preispituje uticaj popularne kulture na plesni izraz autora predstave, kao i uticaj iste unutar osetljivog polja reprezentacije i izvođenja ženskog rodnog identiteta kroz pokret i karikaturu. Predstava postavlja pitanja šta su sve izvori našeg iskustva opažanja i usvajanja informacija, te na koji način naše iskustvo posmatranja oblikuje naše kasnije izražavanje. Na koji način se određeni fenomeni i izrazi mogu razumeti? Da li je moguća i u kojoj meri je uspešna apropiacija jezika i sadržaja koji su nam kulturalno egzotični, inspirativni, a identitetski možda daleki? Ovim projektom koreografinja Tamara Pjević i koreograf Jakša Filipovac mapiraju i vrše sintezu svojih i iskustava ostalih učesnika u širokom potezu upotrebe različitog vokabulara savremenog plesa. Njih dvoje istražuju na koji način kontinuirano plesno iskustvo utiče na oblikovanje njihovog trenutnog i budućeg autorskog izraza. U tom smislu predstava je i odgovor na lokalni plesni kontekst. Pjević i Filipovac zajedno sa plesačima ispisuju posvetu autorima kroz čiji su rad i uticaj stasavali, ali i duhovite komentare na same okvire i uslove rada koji su neodvojivi kontekst stvaranja bilo koje umetnosti.. Ovom predstvom ispituju i granice rada u kolektivu insistirajući da

Po istoimenom tekstu Željka Jovanovića, inspirisanog knjigom Vesne Goldsforti „Izmišljanje Ruritnije”, Nenad Todorović potpisuje režiju predstave se svim članovima omogućiti ispoljavanje njihove autentičnosti u scenskom izražavanju, upravo sa ciljem isticanja različitih pozadinskih uticaja koji su izvođačke veštine pojedinaca oblikovali.

Predstava je gostovala na 18. Festivalu mediteranskog teatra Purgatorije / 5. Međunarodni festival plesnog teatra u Crnoj Gori.

KONTINENT BALKAN, premijerno izvedenoj u BITEF teatru 18.03.2023. Prema navoima Željka Jovanovića knjiga Vesne Goldsforti je i kao svojevrsan naučni rad ponudila obimnu građu i predstavlja hrestomatiju priloga na koji način je prostor Balkana interpretiran u literaturi u Velikoj Britaniji tokom devetnaestog i prve polovine dvadesetog veka, najpre u književnosti, a potom i u štampi i “lakoj” književnosti. Konkretno radi se građi koja oslikava odnos velikih sila, u ovom slučaju Velike Britanije, prema narodima Balkana, koji je u najkraćem, prilično pojednostavljen i osenčen nevažavanjem. Borba balkanskih naroda za samostalnost i oslobođenje od osmanskog carstva, kojaje u početku, naročito u Bajronovim pesmama opisivana je, posmatrana i dočekanaka kao herojska i veličanstvena. Vremenom, međutim interpretacija se menja i počinje da prerasta više u povod za pisanje i veličanje sopstvenih, izmišljenih junaka. Najčešće je reč o lordovima, vitezovima i drugoj vlasteli nižeg ranga koji, željni avanture i kao sila iz vazduha dolaze na nemirni Balkan, efektno rešavajući sve probleme. Stvari se zahuktavaju i dobijaju povremeno čak groteskne oblike kada ova tema iz literature dobije prostor u štampi...

Na sceni Studio BITEF teatra, 03.03.2023, postavljena je predstava ČUDO LAVINIJA, koju je u formi teatra poezije a po zbirci Jelene Švarc – Iz zbirke pesama Dani i dela monahinje Lavinije režirala Jelena Bogavac (prevod: Zlata Kocić) i u kojoj igraju tri sjajne glumice: Aleksandra Veljković, Joana Knežević, Olivera Gučonić.

Predstava je nastala u tromesečnom studijskom pozorišnom istraživačkom radu. U iznalaženju i formulisanju jezika predstave umetnički tim oslanjao se na različite škole i stilove avangardnog teatra 20. veka. U sadržajnom smislu, predstava se kreće složenom događajnom istorijskom matricom judeohrišćanske civilizacije te su u predstavi sudarene kulise različitih filozofskih i religijskih dogmi. U njujeđz maniru, od zakrpa pačvorka kojim je prekrivena naša stvarnost napravljen je ram za sliku sveta sudarenog u svojim protivrečnostima. Bića raspetih protivrečnostima trajanja. U stalnoj potrazi za smislom u ciničnom i uvrnutom kontekstu savremenog.

Ubrzo nakon premijere 21.03.2023, a u okviru msnifestacije SVETSKI DAN(I) POEZIJE 2023 / POEZIJA KAO RAD, RAD U POEZIJI, Kulturni centar Beograda u saradnji sa BITEF teatrom ostvaruje razgovor podsećanja na poeziju Jelene Švarc i osvrtanja na predstavu „Čudo Lavinija” čiji je tekstualni predložak ima pesnikinjina knjigu „Dela i dani monahinje Lavinije”.

Predstava je gostovala u junu gostovala u Narodnom pozorištu Niš

BITEF teatar, BeoArt 20151, Beograd, Srbija, Ju Narodna biblioteka Budve, Festival Ćirilicom, Crna Gora, kao koproducenti premijerno prikazuju predstavu ZIDANJE SKADRA, čiji koncept i koreografiju potpisuje Miloš Isailović. Premijere ove plesne predstave su bile: 29.08.2023, na VII Festivalu „Ćirilicom“ (Budva, Scena između crkava, Crna Gora) i 19.10.2023, u BITEF teatru (Beograd, Srbija)

Miloš Isailović, „dete“ BITEF dens kompanije BITEF teatra, dobitnik je brojnih nagrada, uljučujući i nagradu Smiljana Mandukić, koju dodeljuje UBUS-a. U BITEF dens kompaniji igrao je u gotovo svim plesnim produkcijama: Otelo, Božanstvena komedija, Alpha Boys, Soneti, Ako bi smo svi malo utihnuli, Yesterday, Don Žuan, Ptice, Izgubljeni pejzaži... Kao koreograf postavio je plesne predstave Dunjaluk (produkcija), Magbet i Životinjska farma u produkciji BITEF teatra i Centra za kulturu Tivat. Predstava Dunjaluk dobila je nagradu Dimitrije Parlić koju dodeljuje UBUS – Udruženje baletskih umetnika Srbije, dok je predstava Magbet dobila Specijalnu nagradu na festivalu Purgatorije u Tivtu.

Po rečima autora najveći sukob u Zidanju Skadra, iako se u pesmi nikad direktno ne aktualizuje - je onaj između Vile i mlade Gojkovice. To je sukob epskih proporcija između pozicije koja zahteva sve i pozicije koja daje sve, svemoćnog boga i žrtvovanog sina, beskrajnih nebesa i podatne, plodne zemlje koja se bezuslovno i iznova - žrtvuje. U odnosu na taj sukob - svi ostali akteri su figurice na tabli za igru. Odjednom sve sitne i diskretne strategije, skrivanja, došaptavanja, ćutanja, postaju izložena, vidljiva i ljudska. I na tome je sazdana civilizacija, zakon, red, ne samo na velikim gestovima podizanja grada. Težina ovog plesnog dela oslikava se odnosima poverenja, ljubavi, nade, i stradanja zbog istih.

Turistička organizacija Budva, Crna Gora, BITEF teatar (BITEF dens kompanija) i “Oh cinema & theatre”, Beograd, Srbija su partneri plesne predstave SKENDERBEG, prema konceptu i tekstu Isidore Stanišić, koja je i rediteljka i koreografkinja (sa izvođačima) ovog dela. Svetska premijera je bila :27.06.2023. u okviru programa 1. Jadranskog festivala igre (Budva, scena između crkava, Stari grad, Crna Gora) a beogradska novembar 2023. (BITEF teatar, Beograd, Srbija)

Ovaj plesni traktat o herojstvu zasniva se na činjenicama da je Skenderbeg bio heroj, a ne ni mitski, niti fiktivni super heroj iz savremene pop kulture već, stvarni ujedinitelj malih, potlačenih naroda u borbi za oslobođenje od velike imperijalne sile. Heroj koji utiče na formiranje naših ideala, a ideali određuju našu ličnost. Kako poručuje autorka, danas se herojskim aktom naziva svaki i najmanji gest empatije. Žrtvovanje sopstvenog interesa zarad dobrobiti drugog postalo je naivno i nepromišljeno. Herojstvo je misterija za nauku, jer ni psihologija, ni evolucionizam, ni neuronauke ne mogu predvideti ko i kada će biti spreman da odreaguje herojski. Logično, jer slobodu ne možemo determinisati. U trenutku kad smo nesigurni šta nam je činiti, odlučujemo između onoga što jeste i što bi trebalo biti. Taj trenutak nedoumice, jeste prilika da ugrabimo slobodu. Skenderbeg je bio heroj, a suprotnost istom nije anti-heroj, već pasivni posmatrač. Predstava postavlja pitanje ko su nama danas heroji i da li smo izgubili potrebu za njima? Da li smo mi slobodni ili samo nesvesni sopstvenog ropstva? Predstava je u avgustu gostovala na sarajevskom 16. Balet festu

Isidora Stanišić, koreografinja sa kojom godinama saradjujemo na obostrano zadovoljstvo se savremenom igrom bavi i kao uspešna pedagoškinja (radi kao pedagog u Baletskoj školi „Lujko Davičo“, gde je i jedna od pokretača osnivanja Odseka za savremenu igru. Predaje: klasičan balet, savremenu igru, repertoar i moderne podrške). Kao igracića, nagrađena je na internacionalnom takmičenju savremenog plesa u Trevizu. Kao koreografinja nagrađena je na Festivalu koreografskih minijatura kao laureat. Dobitnica je Parličeve nagrade za izvođački i koreografski doprinos, pomenutu nagradu dobija i kao izvođačica u ISTER teatru za predstavu „Tri sestre – okolo naokolo Čehova“, za najbolju koreografiju u sezoni 2017/18. za predstavu „Prostor za revoluciju“, kao i Specijalnu nagradu za inovativnost za koreografiju predstave „Grad“, koje dodeljuje UBUS.

Ostvarenja u Bitef teatru: Kolo okolo kaktusa (1995); Blanko II (Trbuhom za kruhom) (2001), Plej (2006); Topografija ekstrema (2002) izvođenje; Organizacija rada (2001), koreografija i izvođenje; Noc Helvera (2003), scenski pokret; Lift (2003), Karmen u četiri runde (2011), autorka i koreografinja; Poseta stare dame / Der Besuch der alten Dame (2006), Paranoja šik (2009), Grad (2013), Miloš, Crnjanski (2015), Ale i bauci (2015), Magbet / Macbeth (2017); San letnje noći (2018), Prostor za revoluciju (2018), koreografija; Kapetan Džon Pipifoks (2012), koncept, koreografija, dizajn svetla; Želeće mašine – Tragovi ispunjenja želje koje se nikada nije dogodilo (2014), autor, koreografija, kostimografija i dizajn svetla; Ptice / The Birds (2015), repetitor; Goli (2022), koncept, režija i koreografija (zajedno sa igracićama/cama), Skenderbeg (2023), koncept, tekst, režija, koreografija.

Kroz saradnju 31 Beogradskog letnjeg festivala – BELEF-a i Bitef teatra nastaje predstava ZATVARANJE LJUBAVI prema delu Paskala Rambera / Pascal Rambert CLOTURE DE L'AMOUR. Reditelj (mladje generacije) i autor koncepta scene je Luka Jovanov. Predstava je premijerno izvedena 26.06.2023 (31. Beogradski letnji festival – BELEF, Botanička bašta, Botanički amfiteatar) i 29.10.2023 (Bitef teatar, Beograd, Srbija u okviru manifestacije Confluences - Francuska u Srbiji)

Ova je predstava o ljubavi koja nas suočava sa svršetkom jednog odnosa, jedne velike ljubavi, insistirajući na njenoj nelinearnosti i razornosti naših misli koje nastaju kada ljubav prestane da postoji, kada mora da se završi i kada gubitak postane jedina realnost. Predstavu doživljavamo kao „komoru za mučenje“ u kojoj su reči jedino oružje...to nije hermetički zatvoreno mesto, pre je igralište duše, bojno polje, ili polje propasti u kome ljubav neće opstati, dok likovi na mogu da savladaju različita i teška osećanja i ne znaju kako da to podele međusobno sda kada prestaju da budu bliski. Predstava je uvrštena u repertoar Bitef teatra za 2023. godinu mimo Plana

Produkcija: Stanica Servis za savremeni ples, Kulturni centar Magacin i Bitef teatar (Beograd, Srbija), kroz predstavu/projekat Igora Koruge ŽELJA DA SE NAPRAVI ČVRSTA ISTORIJA ZAVRŠIĆE SE NEUSPEHOM otvara pitanje / problematizuje arhiviranje plesne umetnosti kao moguće umetničke prakse. Autorovo istraživanje se odvija kroz transgeneracijsku kreativnu razmenu sa šest koreografa/reditelja/plesača/izvođača lokalne nezavisne plesne scene: Nelom Antonović, Anđelijom Todorović, Jelenom Jović, Tatjanom Pajović, Borisom Čakširanom, i Sanjom Krsmanović Tasić. Kako navodi autor i koreograf, ovih šest umetnica i umetnika zajedno, izvođač/ice su predstave, odnosno „arhive u pokretu“ – otelovljujući nedovoljno zabeležene zapise kretanja, doživljaja, sećanja, oralnih istorija iz njihovih umetničkih opusa – u trenutku kada ne postoji zvaničan institucionalni okvir arhiviranja lokalne plesne scene. Kroz (samo)propitivanje fizičkih, društvenih, emocionalnih, ekonomskih, ideoloških i drugih (uglavnom nevidljivih) ranjivosti iza njihovog višedecenijskog kulturno-umetničkog rada i prakse, preispituju se ujedno i taktike, principi, (re)pozicioniranja i kontradiktornosti njihove samoodrživosti kao oblika otpora, kritike i zajedništva u turbulentnim društveno-političkim okolnostima rada i života tokom poslednjih četrdeset godina. Iz današnje perspektive (umetnički i lično) „progovaraju“ Antonović, Todorović, Jović, Pajović, Čakširan i Krsmanović Tasić, pitajući se šta nose i kriju njihova tela, na koje načine se nestalnost arhiviranja jednog vremena i istorije odražava kroz nestalnost same umetničke izvedbe i kako plesna umetnost (nezavisne scene) opstaje kao relevantno društveno, kulturološko i političko sredstvo za re- i pre-oblikovanje društvenog tela. Da li se problem završava neuspehom i za koga sve? Krajem novembra 2023. Predstava je godtovala na Co-festivalu (Kino Šiška) u Ljubljani.

Predstava koja je odigrana oko 25 puta od svoje prve premijere 17.02.2023 u Centru za kulturu Sviljanac (druga premijera: 07.04.2023, Bitef teatar) je BILO JEDNOM NA BRIJUNIMA, po tekstu i u režiji Kokana Mladenovića, a čiji su koproducenti: Kreativna produkcija Joca Art, Bitef teatar (Beograd) i Centar za kulturu Sviljanac (Srbija). Beleži učešće na osam festivala: 7. Pozorišno proleće, 31. Festival Pozorišni maraton, 31. BELEF, 18. Joakim fest, XI Festival proizvedneiii predstava PIP, 36. Gavelline večeri, VII Dani Jurislava Korenića 2023.

Po rečima dramaturga predstave, Dimitrija Kokanova Svaki pojedinac u društvu, u svom životu, izvodi mnoštvo identiteta koji su konstruisani unutar različitih konteksta, a svi ti identiteti zajedno čine autentičnu osobu. Polazište ove predstave je istorijski susret dva bračna para: Tita i Jovanke Broz sa Ričardom Bartonom i Elizabet Tejlor, na Brijunima sedamdesetih godina prošlog veka, o čemu svedoče podaci dostupni kroz vrlo štire pisane i video tragove jugoslovenskih medija, biografske spise o životima četiri istorijske ličnosti, kratke crtice iz dnevnika Ričarda Bartona, a koji su bili inspiracija i građa za buduću predstavu. Ono što o samom susretu istorijski pouzdano znamo je snimanje filma Sutjeska, dok je sve ostalo plod mašte i to „domaštavanje“ i promišljanje psihologije i relacija dva različita bračna para, njihovih romantičnih odnosa, surovost sujete, snaga emocija, destruktivnost, posesivnost itd između ove četiri istaknute ličnosti prilikom jednog istorijskog susreta tema su predstave. Predstava ispituje pozicije moći dva para, igre moći između muškaraca i njihovih supruga, između dvojice muškaraca koji odigravaju svoju veličinu u različitim društvenim kontekstima, između žena koje odigravaju snagu i veličinu svojih muževa u javnim prostorima, između glumica i glumaca, ekonomske moći između državnika i ratnika... Koje su to sve uloge koje igraju ovo četvoro ljudi? Oni su sinovi, ćerke, ljubavnici i ljubavnice, radnici i radnice, glumci i glumice, poznati i poznate, ljudi unutar konteksta kojeg određuju i grade i konteksta koji ih žigoše.

Selekcija programa 57. BITEFA 2023 je autorski rad tima Nikite Milivojevića, umetničkog direktora Bitefa (Rešenjem Skupštine Grada Beograda od 21.02. 2023. godine imenovan na period od dve godine počev od 16. marta) i tima koji je oformio: dramska spisateljica Tijana Grumić i

producentkinja Festivala Ksenija Đurović. U izuzetno kratkom vremenskom periodu tročlani tim je selektovao glavni program koji se sastojao od devet predstava, od čega osam u takmičarskoj selekciji i jedna kao Prolog (institucija Prologa je ove godine sačuvana kao odavanje poštovanja prethodnom umetničkom direktoru Ivanu Medenici, a koji se od 58. izdanja Bitefa neće održavati).

Za razliku od poslednjih izdanja, ovogodišnji festival nije selektovan po principu odabira teme i forme, već po metodologiji višeglasja i kontekstualizovanog odabira radova koji prikazuju duh vremena odnosno načina kako umetnici i umetnice odgovaraju na dominantne ideologije i društveno-političke okolnosti. Tako su predstave u takmičarskom programu imale jednu zajedničku tematsku liniju koja predstavlja pružanje otpora i nepristajanje na zadate okvire današnjice, pa je slogan festivala bio „Snago, ne pristaj da budeš nečija“, stih iz pesme „Šuma, plug, jagorčevina“ izuzetno talentovane i perspektivne mlade pesnikinje Radmile Petrović.

Festival je svečano otvoren govorom velikog jugoslovenskog reditelja Bore Draškovića na sceni Jugoslovenskog dramskog pozorišta.

U okviru Glavnog programa prikazano je 9 predstava / 17 izvođenja / 704 publike, a u okviru Pratećeg 47 programa /65 izvođenja / 5473 publike, što ukupno čini 56 programa / 82 izvođenja i 6177 publike ne računajući posetioce youtube kanala, sajtova i društvenih mreža Bitef teatra i Bitefa (procena je oko 10000)

Predstave Glavnog programa: Božanstvena komedija (prolog), režija: Frank Kastorf, Deca sunca, režija: Mateja Koležnik, Zbogom Lindita, režija: Mario Banušić, Želja da se napravi čvrsta istorija završiče se neuspehom, koreografija: Igor Koruga, Kao i sve slobodne devojke, režija: Selma Spahić, Sunce i more, autorke: Rugile Barzžukaite, Vaiva Grainite i Lina Lapelite, Raspevana mladost, autori: Judit Berec, Bence Đerd Palinkaš, Mate Sigeć, #Jeanne, režija: Anja Suša i Wakatt, koreografija: Serž Eme Kulibali

Prateći program se sastojao iz pet celina: Susreti sa autorima, 24.Bitef polifonija, CirkoBalkana 11. festival savremenog cirkusa, predavanje Ane Vujanović "Od proletarijata do prekarijata - i nazad!" i After Ten zabave.

57 izdanje BITEFA posetio je isti broj gostiju dok se broj napisanih članaka povećao. Tako je o 57. Bitefu pisano u Hrvatskoj, Sloveniji, Crnoj Gori, Mađarskoj, Rumuniji, Bugarskoj, Velikoj Britaniji, Nemačkoj, Francuskoj...

Žiri i nagrade 57. BITEFA

Međunarodni žiri činili su dr Ana Vujanović (profesorka, teoretičarka i dramaturškinja, Nemačka, predsednica žirija), Nataša Barbara Gračner (glumica, Slovenija), Iris Rafetzeder (dramaturškinja, Nemačka), Siniša Ilić (vizuelni umetnik, kustos, Srbija), Žoris Lakost (reditelj, Francuska) dodelio je nagrade u obe kategorije. Gran pri „Mira Trailović“ za najbolju predstavu u celini pripao je predstavi „Jeanne“ Anje Suše. Specijalna nagrada „Jovan Čirilov“ dodeljena je predstavi „Zbogom Lindita“ u režiji Marija Banušija.

Nagrada publike pripala je predstavi „Sunce i more“ Rugile Barzžukaite, Vaive Grainite i Line Lapelite.

Politikin žiri u sastavu Andraš Urban (predsednik žirija), Veljko Mićunović, Gordana Popović, Ana Tasić i Borka Golubović Trebješanin jednoglasno je odlučio da se Politikina nagrada za najbolju režiju na 57. Bitefu dodeli Mariju Banušiju za predstavu „Zbogom Lindita“.

Prostor Kluba Bitef teatra, koji je do 2023. godine kao scenski/izvođački bio sporadično korišten za kamernu, imerzivnu programe postaje SCENA STUDIO BITEF TEATRA. Mala scena, kao novi prostor Teatra, skromnog kapaciteta gledališta (77 mesta) razvija manje tehnički zahtevne forme teatarskog izraza – pozorišne minijature: intimističke ili angažovane predstave i performanse, koje nastaju kao plod umetničkih iskoraka u istraživanje i razvoj novih izvedbenih formi. Planirani su i umetnički seminari, paneli, predavanja i radionice koje promovišu i pomažu ustanovljavanju svežeg pozorišnog jezika – žanrovskih struktura koje kombinuju i unapređuju savremeni pozorišni izraz. Namera nam je da Studio opstane kao krovna institucija za promociju nezavisnih umetnika i trupa iz regiona. Tako bi "škola mišljenja Bitef teatra" – koja se odnosi na formiranje mladih hrabrih i mislećih autora i publike – dobila svoju novu "učionicu" – scenu koja će govoriti inovativnim jezikom pozorišnih tragalaca i istraživača.

Na sceni STUDIO BITEF TEATRA odigrano je 10 programa / 13 izvođenja a bilo je 1009 publike. Odigrani su sledeći programi: produkcija Bitef teatra Čudo Lavinija 1 program / 5 igranja / 266 publike, V Mesec nezavisne scene 4 programa, 4 igranja, 147 publike (Disko svinje. Moji posedi, Mrtav ugao, Plovidba), VI Bitef zona 2 programa, 2 igranja 240 publike (Zeke ili o skakačima, promocija albuma Cvet), Gostovanja u Bitef teatru 2 programa / 2 izvođenja / 136 publike (Žena iz Porto Pima i susret sa autorom Arpad Šoltes / Arpád Soltész), Filozofski teatar 1 program / 1 izvođenje / 110 publike.

4.2.3. Višegodišnji projekti Bitef teatra u 2023. godini

4.2.3.1. Bitef dens kompanija

Jelena Kajgo, autorka i voditeljka projekta (honorarna saradnica Bitef teatra)

Bitef dens kompanija osnovana je 2009. godine kao prva trupa savremene igre u Srbiji koja je vezana za jednu instituciju kulture i koja je omogućila da publika tokom cele pozorišne sezone može da prati kvalitetan plesni teatar. Tokom trinaest godina postojanja Bitef dens kompanija je realizovala tridesetak plesnih produkcija i preko dvesta gostovanja u zemlji i svetu (Slovenija, Hrvatska, Crna Gora, Poljska, Švedska, Mađarska, Japan, Bosna i Hercegovina, Makedonija...). Kompanija je ostvarila saradnju sa nekim od najeminentnijih domaćih, regionalnih i evropskih koreografa, kao što su Gaj Vajcman, Roni Haver, Jasmin Vardimon, Miloš Isailović, Isidora Stanišić, Edvard Klug, Konstanca Makras, Matjaž Farič, Dalija Aćin, Zoran Marković, Maša Kolar, Branko Potočan, Leo Mujić, Dunja Jocić, Feliks Landerer...

Predstave Mirisi cimeta, Otelo, Božanstvena komedija, Prostor za revoluciju, Alfa bojsi, Soneti, Yesterday, Ptice, Izgubljeni pejzaži, Grardovi kojih više nema, Magbet, Životinjska farma..., doprinele su da se formira nova publika koja redovno prati plesni repertoar, a otvorena je i plesna scena za decu koja ima za cilj da najmlađoj publici približi umetnost igre.

O Mladog Bitef dens kompaniji: Mlada Bitef dens kompanija aktivna je od septembra 2018. godine, a njen rad baziran je na plesnim produkcijama za decu i mladu publiku. Čine je učenici/e trećeg i četvrtog razreda Srednje baletske škole „Lujó Davičo“, prevashodno sa Odseka za savremenu igru.

Rad na predstavama Bitef teatra pruža ovim igračima prostor za dragocenu scensku praksu, odnosno predstavlja sponu između njihovog procesa obrazovanja i budućeg profesionalnog bavljenja teatrom. Za četiri godine rada Mlada Bitef dens kompanija realizovala je plesne produkcije: Pepeljuga, Put oko sveta, Carevo novo odelo i Zašto ti?, Budjenje proleća i igraju u predstavi Dunjaluk (obnovljena predstava iz 2016. godine)

Bitef dens kompanija u 2023 / Evaluacija

U 2023. godini Bitef dens kompanija je realizovala tri nove plesne produkcije, predstave Alpha Girls, Skenderbeg i Zidanje Skadra.

Predstava Alpha Girls premijerno je izvedena 29.04.2023. na sceni Bitef teatra, u koreografiji Tamare Pjević i Jakše Filipovca. Kako je misija Bitef dens kompanije da, osim usavršavanja igrača, radi i na razvoju domaćeg koreografskog stvaralaštva, tako smo ove godine dali šansu mladim igračima kompanije da kreiraju svoj prvi celovečernji plesni komad. Budući da Tamara i Jakša rade kao pedagozi u Baletskoj školi Lujó Davičo, do sada su postavljali varijacije i kratke koreografije za svoje učenike. U tim postavkama se već nazirao kreativni koreografski potencijal, kao i zrelost za kreiranje svog prvog autorskog rada. Oni su ukazano poverenje u potpunosti opravdali, kreirajući uzbudljivu, originalnu plesnu predstavu, i razvijajući u radu sa igračima svoj osoben koreografski jezik koji oslikava njihov moderan umetnički senzibilitet.

U predstavi, koja je izuzetno dobro prihvaćena od strane publike, (nažalost plesna kritika kod nas ne postoji, te ove produkcije ostaju bez ozbiljnijeg kritičkog tumačenja i evaluacije), učestvuju osam igrača: Ana Ignjatović-Zagorac, Jakša Filipovac, Ana Dubljević, Branko Mitrović, Zoe Zagorac, Jovana Grujić, Nataša Gvozdenović, Katarina Anić, kao i kompozitorka Emilija Đonin. Rediteljka je Andrea Pjević, dramaturg Dimitrije Kokanov a kostimografkinja Nataša Vranešević. Predstava, na ironičan i zabavan način, preispituje kako uticaj pop kulture i naša percepcija određenih imidža i pojmova, uslovljavaju naše ponašanje i sliku koju kreiramo o sebi.

Predstava je gostovala na Festivalu plesnog teatra u Tivtu, 09.07. 2023. na Letnjoj pozornici.

Predstava Skenderbeg rađena je u koprodukciji sa Jadranskim festivalom igre u Budvi, gde je i premijerno izvedena 27.06. na Sceni između crkava u Starom gradu. Koreografiju je kreirala Isidora Stanišić, dok je originalnu muziku za predstavu komponovao Vasil Hadžimanov. U predstavi učestvuju sedam igrača Bitef dens kompanije: Uroš Petronijević, Jovana Grujić, Branko Mitrović, Vanja Halupa, Vlada Čubrilo, Ina Ilievska, kao i autorka. Kostime je kreirala Selena Orb. Predstava Skenderbeg, izvedena je i na Balet festu u Sarajevu 21.09. 2023, dok je svoju beogradsku premijeru imala 10.11. na sceni Bitef teatra.

Predstava koju autorka naziva „plesnim traktatom o herojstvu“, osvetljava lik Skenderbega postavljajući, kroz dinamičan, atraktivan plesni stil, pitanja: ko su danas heroji, i šta je ono herojsko u savremenom čoveku i u našem vremenu, u kome pravih vrlina i istinskog herojstva ima tako malo.

Predstava Zidanje Skadra rađena je u koprodukciji sa festivalom Ćirilicom u Budvi, gde je i premijerno izvedena 30.08. 2023. godine na Sceni između crkava u Starom gradu. Koreografiju za predstavu je radio Miloš Isailović, dok je originalnu muziku komponovala Irena Popović-Dragović. U predstavi učestvuju osam igrača: Tamara Pjević, Jakša Filipovac, Staša Ivanović, Branko Mitrović, Milica Jević-Drndarević, Ivana Savić-Jačić, Dejan Bošković i Katarina Anić. Kostime je kreirala Selena Orb, a scenografiju Andrea Rondović.

Predstava se tematski oslanja na čuvenu narodnu pesmu Zidanje Skadra na Bojani i donosi mističnu, napetu atmosferu i virtuosnu igru, u već prepoznatljivom plesnom jeziku Miloša Isailovića, sa kojim se pozicionirao na vodeće mesto na domaćoj plesnoj sceni. Svoju beogradsku premijeru predstava Zidanje Skadra imala je 19.10.2023. na sceni Bitef teatra.

U poslednjoj nedelji decembra organizovana je u Bitef teatru Nedelja savremenog plesa, u kojoj su odigrane sve tri plesne produkcije, a odličan odaziv i reakcije publike svedoče o potrebi negovanja i daljeg razvoja domaćeg savremenog plesnog stvaralaštva.

Plan rada kompanije u 2023. godini je u potpunosti realizovan. Opširnije o projektima Bitef dens kompanije u repertoarskom izveštaju.

4.2.3.2. Bitef zona (2015 -)

Vesna Bogunović, autorka projekta

Cilj projekta BITEF ZONA je oživljavanje Skvera Mire Trailović kao održivog javnog mesta grada koji treba da deluje u međuzavisnosti sa funkcionalnim karakteristikama i kulturnim kontekstom u kome se nalazi, u smislu njegovog nastanka, razvoja i promena kroz vreme. Negujući kulturni identitet i promovišući različitosti kroz prisustvo kulture, umetnosti i aktivno učešće zajednice, Bitef zona želi da istakne neophodnost, značaj i doprinos građana za oblikovanje budućnosti našeg grada i njegove urbane kulture. Trg, odnosno skver koji ukršta, susreće, dovodi i odvodi ljude, tematski postavlja u fokus zajednicu/e oko njega, sadržajima koji se tiču programskih potencijala, kao i onih estetskih i kulturoloških, prostornih i perceptivnih, koji u značajnoj meri određuju identitet mesta. Bitef zona se bavi Skverom i kao jednim od platoa gradskog tkiva Beograda u smislu mogućeg uspostavljanja mreže otvorenih javnih gradskih prostora, kao potencijalnih lokacija/nosilaca kulturnih sadržaja i događaja na otvorenom, i želi da inicira dalju transformaciju oblasti i kvartova Grada Beograda, njihovu promociju i uspostavljanje ravnomernijeg razvoja kulture u različitim delovima grada. Bitef zona istražuje, mapira, proizvodi i uključuje različite kulturno-umetničke sadržaje koji se dešavaju pod otvorenim nebom ispred teatra koji je osnovala Mira Trailović.

U osnovi projekta je produkcija, prezentacija, prezervacija, promocija, konzumacija, edukativna i druga komunikacija i interakcija kulturnih i umetničkih sadržaja i formi Bitef teatra, lokalne zajednice i Grada Beograda. Bitef zona bi na mapi našeg grada zapravo trebalo da postane jedno od „napravljenih novih mesta Beograda“ i mesto susreta u javnom prostoru.

Bitef teatar, izvorište za pokretanje Bitef zone nalazi u širokom spektru svojih programskih delatnosti, divergentnih koncepata izvođenja u kojima ne preovlađuje nijedna paradigma i, vertikalnih multikulturalnih sadržaja, dok ostaje i u trećoj deceniji postojanja privržen svojoj esteskoj vertikali oko koje je i nastao – Bitef festivalu.

Prva Bitef zona je održana kao novi prateći program Bitefa u periodu od 12. do 24. septembra 2015. godine u produkciji Bitef teatra. Bitef zona u svom pilot izdanju je u okviru 49. Bitefasvojim sadržajima pratila slogan festivala Uspomeni Jovana Ćirilova, ali i želela da podseti na koosnivača i koselektora festivala, legendarnu Miru Trailović, čijom idejom su se i vodile urednice prve tri Bitef zone Vesna Bogunović autorka i Jelena Stojanović, koautorka u kreiranju projekta Bitef zona

4.2.3.2.1. VI Bitef zona, 2023 – Ja u datim okolnostima

Jelena Bogavac, dramaturškinja Bitef teatra

Maj-jun 2023

Repertoarski program Bitef teatra – VI Bitef zona, 2023. godine pod sloganom JA U DATIM OKOLNOSTIMA predstavila je četiri produkcije koje se bave pitanjima predstavljačkih, performativnih strategija u određenju granica individualnog unutar kolektivnog. Pitanje posebnog, drugog, različitog i graničnog unutar ličnog. Alatkne i principi profesija performativnih umetnosti - sistem psihodramskog u uspostavljanju društvenog kolektivnog narativa te uklapanje ličnog u puzzle opšteg poretka, dobijaju široku primenu u spoznaji i analizi stvarnosti. Ovogodišnja Bitef zona postavlja pitanja granica zadatog realiteta, te uklapanja ličnog u ideju novouspostavljenog novovremenog kolektivnog.

VI izdanje Bitef zone otvoreno je 15.05.2024. godine raugovorom koji su pod nazivom BEDA LJUDSKIH PRAVA vodili Filip Balunović kao gost i Maja Pelević kao moderatorka u okviru podebne celine Filozofski teatar usledile su četiri predstave koje su činile program Zone, a pored predstava održana je i promocija albuma CVET. Nakon svake predstave organizovan je razgovor sa autorima, koji još jednom čini Bitef zonu forum prostorom za demokratsku diskusiju sa našom publikom.

PROGRAM VI BITEF ZONE 2023 - JA, U DATIM OKOLNOSTIMA

1. 15.05.2023.
FILOZOFSKI TEATAR: BEDA LJUDSKIH PRAVA, gost: Filip Balunović, moderatorka: Maja Pelević.
2. 22.05.2023, Bitef teatar (Scena Studio Bitef teatra), Beograd, Srbija
PREMIJERA / ZATVARANJE 18. FIST-a
18. Festival internacionalnog studentskog teatra (Fakultet dramskih umetnosti) i Hoću u pozorište, Beograd, Srbija
Sofija Dimitrijević, ZEKE ILI O SKAKAČIMA, režija: Tara Mitrović
Premijera: 22.05.2023, Bitef teatar (Scena Studio Bitef teatra), Beograd, Srbija / U okviru programa 6. Bitef zona
3. 24.05.2023, Gradsko pozorište Čačak i Bitef teatar / Čačanska rodna, Nacionalna prestonica kulture 2023.
Andraš Urban / Urbán András, KO IGRA SONJU SAVIĆ (autorska predstava), režija: Andraš Urban,
Premijera: 22.05.2023, Gradsko pozorište Čačak, Srbija
Bitef teatar, Beograd, Srbija
4. 29.05.2023.
Artopia Skoplje, Makedonija

Kolektivno autorstvo, ГЛУМиЦИ (ACT(O)ReSses)
Premijera: 26.12.2021, Mladinski kulturni centar -MKC, Skoplje, Makedonija

5. 10.06.2023.
Duet Alhambra, Beograd, Srbija Scena Studio Bitef teatra
Promocija debi studijskog albuma CVET (izdavačka kuća Fidbox)
Album je objavljen 17.02.2023.(izdavačka kuća Fidbox)
6. 12.06.2023.
Autorski projekat Alekse Jovčića po motivima istoimene knjige Maje Bekčić Petrović
MAJOR I HELENA, izvođenje i režija: Aleksa Jovčić.
Premijera: 24.12.2022, Pozorište Promena, Novi Sad; Srbija

Program VI BITEF ZONE / 2023. je u potpunosti realizovan. Opširnije o svakom programu u repertoarskom izveštaju

4.2.3.3. Mesec nezavisne scene u Bitef teatru **Urednica: Jelena Bogavac, dramaturškinja Bitef teatra**

Bitef teatar od nastanka bio pozorište koje je okupljalo oko sebe mnogobrojne stvaraoce i pozorišne trupe i sa alternativne teatarske scene. Svi koji su Bitef teatar stvarali i u njemu radili, kreirali su prostor ideja, buđenja i novih teatarskih izraza u našoj sredini. Baš taj „bitefovski“ nekonformizam privlačio je umetnike-istraživače, čiji rad predstavlja iskorak iz tradicionalnih i utvrđenih granica umetničkog izraza i mišljenja, razvijajući tako potpuno novu i drugačiju umetničku scenu u našem gradu i u oblasti pozorišnog stvaralaštva eks-jugoslovenskog prostora.

Jelena Bogavac, dramaturškinja Bitef teatra: Na toj platformi razvila se ideja da organizujemo Mesec nezavisne scene u Bitef teatru. U okviru ovog programa publici su i biće predstavljane trupe i umetnici, čiji se rad uspešno odvija van osnovnih tokova repertoarskog pozorišta, a koji određuju jednu od mogućih smernica razvijanja pozorišnog jezika savremenog teatra.

Projekat je pokušaj beleženja raznorodnih događanja u vaninstitucionalnom pozorištu, među umetnicima istraživačima, koji nastupaju produkciono i programski samostalno, te ne podležu repertoarskim uzusima mejnstrim teatra.

Žanrovski, stilski i jezički drugačije, ove predstave, formalno i tematski ukazuju na široki opseg pozorišnog istraživanja u našoj pozorišnoj zajednici: od cirkusa do psihorealizma, od standup nastupa do revolucionarnih formalnih iskoraka na polju performativnog. Krećući se u prostoru koji ne podleže tokovima zadate kulturne politike, one često izmiču autocenzuri i bave se stvarnošću problematizujući realni puls društvene klime. Kao takve, nezaobilazne su u repertoarskom toku Bitef teatra, koji se trudi da razvija raznorodnost i složenost alatki pozorišnog izraza.

Na pragu šeste sezone ovog programa sa zadovoljstvom konstatujemo da veliko interesovanje nezavisnih autora i trupa za ovaj repertoarski konkurs, potvrđuje njegovu neophodnost i doprinosi kvalitetu nezavisnog pozorišnog stvaralaštva u regionu. Bitef teatar, servisno pozorište bez ansambla, shvata ovaj program kao priliku za emancipaciju i inicijaciju mladih i duhom mladih autora i autorki, koji praveći iskorak u odnosu na klasične pozorišne forme, donose dah eksperimenta, tragalaštva i mašte – preko potrebne za razvoj različitih žanrovskih formi. Bitef teatar ovim autorima omogućava prostor za probe, izvođenje, tehničku i marketinšku podršku svake vrste a često pomaže i materijalno ove produkcije. Verujemo da je to naša statutarna obaveza, legitimno formulisana i željom naše osnivačice, velike Mire Trailović – da Bitef teatar bude mesto razvoja i gajenja najrazličitijih pozorišnih izraza, kreiranju meta žanrova kombinovanjem različitih alatki i veština, kombinovanjem pozorišnih, plesnih, operskih, muzičkih, akrobatskih i video formi. Da je sluh Bitef teatra za inicijaciju ovakvih autorskih pregnuća istančan dokazuje i internacionalni život mnogih produkcija, autora i trupa, koji su svoja prva umetnička predstavljanja doživeli upravo na sceni Bitef teatra uz bezrezervnu podršku našeg Bitef tima.

4.2.3.3.1. V izdanje ovog programa, ove godine je održano u periodu od 21. januara do 23. maja 2023. godine. Na sceni Bitef teatra a u okviru prostora namenjenog saradnji sa vaninstitucionalnim akterima, izvedeno je 15 programa / predstava gostujućih trupa i umetnika sa nezavisne regionalne pozorišne scene, odabranih na osnovu internog konkursa našeg teatra. Pravo učešća na konkursu imaju/li su pojedinci, nezavisne trupe i inicijative, kao i nevladine organizacije. Bitef teatar, u skladu sa Statutom, repertoarskom orijentacijom i kapacitetima obezbeđuje /obezbedio je partnersku, medijsku i tehničku podršku, u vidu pisma o nameri i opredeljenosti za saradnju, što autorima daje mogućnost učestvovanja na konkursima za dobijanje sredstava kod postojećih domaćih i međunarodnih fondova. Rukovodimo/li smo se, pri vrednovanju i izboru projekata u odnosu na umetnički kvalitet, mogućnost realizacije projekta i kompatibilnost sa novom repertoarskom politikom teatra koja podrazumeva čvršću povezanost sa Bitef festivalom, zasnovanost projekta na aktuelnim trendovima u savremenim izvođačkim praksama.

Program se odvijao uz redovan repertoar Bitef teatra i na dve scene: sceni Bitef teatra (177 mesta) i kamernoj / maloj sceni - Bitef Studio (77 mesta).

Pokušali smo da se u selekciji nađu predstave različitih formata, rukopisa, žanrova i poetika. Veoma intenzivan rad različitih grupa pozorišnih umetnika u skromnim ali mogućim uslovima rada u nezavisnim produkcijama, nudi široku lepezu najrazličitijih pozorišnih istraživanja ili scenskih iskoraka u različite među žanrovske forme.

PROGRAM V MESECA NEZAVISNE SCENE U BITEF TEATRU / 2023

1. 21.01.2023, Bitef teatar
KONCERT, učestvuju: Marija Simakova – sopran i Davud Vesnić- klavir
2. 31.01.2023.
Enda Walsh, DISKO SVINJE / DISCO PIGS, autorski projekat Strahinje Padežanina, studenta master studija na FSU i Jovane Golubović, glumice koja je diplomirala na FSU.
3. 01.02.2023.
Neprofitno udruženje građana BUDI, Pančevo, Srbija
Po komadu Igora Bauersime Norway. Today / Norveška. Danas, NA LITICI, režija: Zoran Zarubica
4. 03.02.2023
JU Centar za kulturu Kolašin, Centar za kulturu „Vojislav Bulatović - Strunjo“, Bijelo Polje i NVO „Korifej teatar“ Kolašin, Crna Gora
Po Euripidovom tekstu „Ifigenija na Aulidi“, IFIGENIJA, režija i adaptacija: Zoran Rakočević
5. 10.02.2023.
3. Umjetnički festival: Rovinj, Art & More i Opera b.b, Zagreb, Hrvatska
Annamaria Serda, CARLOTTA GRISI - OD VIŽINADE DO VJEČNOSTI, režija: Ljiljana Gvozdenović
6. 11.02.2023.
THE BOXES OF HAPPINESS (predstava savremenog plesa), koreografija i režija: Ana Obradović
7. Scena Studio Bitef teatra
14.02.2023
MRTAV UGAO, koreografija: Isidora Stanišić
8. Scena STUDIO Bitef teatra
17.02.2023.
Po poetskim tekstovima Anrija Mišoa / Henri Michaux Mes propriétés, MOJI POSEDI, autorski projekat Nikole Voštinića
9. 21.02.2023.
Udruženje baletskih umetnika Srbije
Aleksandra Arizanović, VRPCA, autorstvo, koreografija: Aleksandra Arizanovć
10. 27.02.2023.
Hleb teatar, Udruženje Umetnička Utopija-UUU, Beograd, Srbija
Dušan Matić i Aleksandar Vučo, MARIJA RUČARA, režija i dramaturgija: Sanja Krsmanović Tasić
11. Scena STUDIO Bitef teatra
01.03.2023.
PLOVIDBA, osmislili i izvode: Fedor Đorović, Gala Šalipur, Komnen Cerović
12. 08.03.2023.
Fakultet dramskih umetnosti (pozorišna režija), Beograd, Srbija
Bertolt Breht / Bertold Brecht, LUX IN TENEBRIS, režija: Đorđe Nešović
13. 23.03.2023.
FIJI grupa, Zagreb i Ustanova Festum Umag, Hrvatska
Nikolina Bogdanović, DA SAM PTICA (duo drama), režija: Arija Rizvić
14. 30.03.2023.
Hor AKUD UNS Sonja Marinković i DANS ansambl Sokolskog društva Vojvodine, Novi Sad, Srbija
DAMAR, kompozitor: Damjan Deurić, autor tekstova: Damjan Deurić / osim za II J.V.Gete i V latinska izreka
15. 23.05.2023.
Fakultet dramskih umetnosti - FDU (klasa Ivane Vujić, red. prof. i dr um. Snežane Trišić, doc) i 17. Festival internacionalnog studentkog teatra - FIST, Beograd, Srbija
Filip Grujić, TAMO GDE PEVAJU, režija: Đorđe Nešović (diplomska predstava)

Opširnije o svakom programu u delu repertoarskog izveštaja: Gostovanja u Bitef teatru

4.2.3.4. Izdanja Bitef teatra

Bitef teatar, pored kataložskog izdanja koje prati svaki Bitef festival, povremeno, kada se za to steknu uslovi ostvari svoje izdanje i tokom sezone. Ove godine. 2023. godine Bitef teatar je izdao samo katalog 57. BITEFA.

4.2.3.5. Filozofski teatar

Filozofski teatar je projekat koji je započet sa ciljem da ponovo uspostavi blisku vezu između filozofije i pozorišta. Nastao je u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu 2014. godine, a program je od sezone 2019/20. na redovnom repertoaru Bitef teatra.

Kako napominje pokretač projekta Srećko Horvat „veza između filozofije i kazališta uvijek je bila jača nego veza između filozofije i bilo kojega drugog medija.“ Pozorište je takođe uvek bilo mesto za aktivno promišljanje društva i društvenih procesa, a Filozofski teatar otvara mesto za javnu diskusiju, što je u ovom trenutku više nego neophodno.

U 2023. godini; Bitef teatar je realizovao dva razgovora:

10.05.2023 / U okviru programa VI Bitef zona / otvaranje

BEDA LJUDSKIH PRAVA

Gost: Filip Balunović, moderatorka: Maja Pelević

i

16.11.2023.

VRLA NOVA DIGITALNA REALNOST

Gost: Alfi Braun / Alfie Brown, teoretičar digitalne kulture, moderatorka: Maja Pelević

4.2.4. Repertoar Bitef teatra u 2023. godini

4.2.4.1. Produkcije i koprodukcije premijerno izvedene u 2023. godini

4.2.4.1.1. Produkcije premijerno izvedene u 2023. odini

ALPHA GIRLS

Koreografija: Tamara Pjević i Jakša Filipovac

Režija: Andrea Pjević

Premijera: 29.04.2023, Bitef teatar, Beograd, Srbija

Po istoimenom tekstu Željka Jovanovića, inspirisanog knjigom Vesne Goldsforti „Izmišljanje Ruritanije“

KONTINENT BALKAN

Režija: Nenad Todorović

Scenski pokret i koreografija: Isidora Stanišić

Premijera: 18.03.2023, Bitef teatar

Teatar poezije Jelene Švarc – Iz zbirke pesama Dani i dela monahinje Lavinije / Елена Андреевна Шварц Труды и дни Лавинии, монахини из ордена Обрезания Сердца (1987)

ČUDO LAVINIJA

Prevod: Zlata Kocić

Režija: Jelena Bogavac

Premijera: 03 i 04.03.2023, Bitef teatar, Scena STUDIO

4.2.4.1.2 Produkcije premijerno izvedene pre 2023. godine

Tijana Grumić

MOGUĆNOST ZABAVLJANJA KOD PTICA

Režija: Nikola Isaković

Premijera: 15.04.2022, Bitef teatar, Beograd, Srbija

Wolfram Lotz, Einige Nachrichten an das All

ADRESA SVEMIR – NEKOLIKO PORUKA

Režija: Anja Suša

Premijera: 25.12.2021, Bitef teatar, Beograd, Srbija

Dimitrije Kokanov

KRETANJE

Režija: Jovana Tomić

Premijera: 03.03.2020, Bitef teatar, Beograd, Srbija

4.2.4.1.3 Koprodukcije premijerno izvedene u 2023. godini

ZIDANJE SKADRA

Koncept i koreografija: Miloš Isailović

Produkcija: Bitef teatar, BeoArt, Ju Narodna biblioteka Budve, Festival Ćirilicom

Premijere:

29.08.2023. VII Festival „Ćirilicom“, Budva, Scena između crkava, Crna Gora

19.10.2023. Bitef teatar, Beograd, Srbija

SKENDERBEG

Turistička organizacija Budva.Crna Gora, Bitef teatar (Bitef dens kompanija) i “Oh cinema & theatre”, Beograd, Srbija

Premijere:

27.06.2023. 1. Jadranski festival igre (zatvaranja), Budva, scena između crkava (Stari grad), Crna Gora

10.11.2023. Bitef teatar, Beograd, Srbija

Paskal Ramber / Pascal Rambert

ZATVARANJE LJUBAVI / CLOTURE DE L'AMOUR

31. Beogradski letnji festival – BELEF i Bitef teatar, Beograd, Srbija

Režija i koncept scene: Luka Jovanov

Premijere:

26.06.2023, 31. Beogradski letnji festival – BELEF, Botanička bašta, Botanički amfiteatar

29.10.2023, Bitef teatar, Beograd, Srbija

Produkcija: Stanica Servis za savremeni ples, Beograd, Srbija
Saradnja: Kulturni centar Magacin, Bitef teatar, Beograd, Srbija.
ŽELJA DA SE NAPRAVI ČVRSTA ISTORIJA ZAVRŠIĆE SE NEUSPEHOM / DESIRE TO MAKE A SOLID HISTORY WILL END UP IN FAILURE
Autorstvo i koreografija: Igor Koruga
Premijera: 20.04.2023, Bitef teatar, Beograd, Srbija

Kokan Mladenović
BILO JEDNOM NA BRIJUNIMA
Kreativna produkcija Joca Art, Bitef teatar, Beograd, Centar za kulturu Svilajnac, Srbija
Režija: Kokan Mladenović
Dramaturgija: Dimitrije Kokanov
Premijere
17.02.2023, Centar za kulturu Sviljanac, Srbija
07.04.2023, Bitef teatar, Beograd, Srbija

4.2.4.1.4. Koprodukcije premijerno izvedene pre 2023. godine:

Po motivima knjiga: Jason Hickel: Less is More, Anna Tsing: The Mushroom at the End of the World
KRIZE

Nova pošta (Slovensko mladinsko gledališče i Maska), Ljubljana, Slovenija, Bitef teatar (56. Bitef), Beograd, Srbija, Udruga Domino, Zagreb, Hrvatska. Koprodukcija je deo evropskog projekta: ACT- Art, Climate, Transition, koji se bavi povezivanjem umetnosti i aktivizma s ekologijom i pravednom tranzicijom.

Režija: Žiga Divjak

Premijere:

30.09.2022, Bitef teatar / 56Bitef22 - „Mi - junaci rada svog“

27.10. 2022, Slovensko mladinsko gledališče – SMG, scena Nova pošta, Ljubljana, Slovenija

SVET BEZ ŽENA

Bitef teatar i Centar za kulturnu dekontaminaciju, Beograd, Srbija (56Bitef22 - „Mi - junaci rada svog“). Mesto izvođenja: Centar za kulturnu dekontaminaciju, Birčaninova 21, Beograd, Srbija.

Koncept i izvođenje: Olga Dimitrijević i Maja Pelević

Premijere: 27-29.09.2022, Centar za kulturnu dekontaminaciju – CZKD / 56. Bitef, Beograd, Srbija

DR AUSLENDER (MADE FOR GERMANY)

Bitef teatar (56Bitef22 - „Mi - junaci rada svog“) i Jugoslovensko dramsko pozorište, Beograd, Srbija

Dramaturgija: Mina Milošević i Tanja Šljivar

Koncept i režija: Bojan Đorđev

Premijera: 27.09.2022, Glavni program 56. BITEF-a, Medicinski fakultet, Institut za anatomiju, amfiteatar, Dr Subotića Starijeg 4, Beograd, Srbija

Inspirisano: George Orwell / Animal Farm

ŽIVOTINJSKA FARMA

Bitef teatar, Beograd, Republika Srbija i Centar za kulturu Tivat, Crna Gora

Koncept i koreografija: Miloš Isailović

Premijere:

- 14.07.2022, Festival Purgatorije 2022 / Internacionalni festival plesnog teatra (scena: Atrijum Buća), Tivat, Crna Gora

- 15.10.2022, Bitef teatar, Beograd, Republika Srbija

Arijel Dorfman / Vladimiro Ariel Dorfman (La muerte y la doncella)

SMRT I DEVOJKA

Bitef teatar, produkcijska kuća RED, RAD I DISCIPLINA, Beograd i Gradsko pozorište Bečež, Srbija, Saradnja: Ustanova kulture Ćuprija i 30. Beogradski letnji festival – BELEF 2022, Želim magiju, Beograd, Srbija

Režija: Nikola Ljuca

Prevod: Jelena Stakić

Premijere:

24.06.2022, Gradsko pozorište Bečež, Srbija

28.06.2022, 30. Belef festival, Beograd, Srbija

22.10.2022, Bitef teatar, Beograd, Srbija

Olga Dimitrijević, Maja Pelević, Tamara Antonijević, Vedrana Klepica, Dimitrije Kokanov
SVETA PRADA

Flying Ginger, Novi Sad i Bitef teatar, Beograd, Srbija

Koprodukcija: Snaporazverein (Švajcarska), Belef festival (Srbija), MyBalkans (SAD)

Autor: Vladimir Aleksić

Režija: Sanja Mitrović

Premijera: 29.05.2022, Bitef teatar, Beograd, Srbija

Olga Dimitrijević, Vedrana Klepica, Slobodan Obradović, Maja Pelević, Tanja Šljivar

LEPA BRENA PROJECT

Produkcija: Bitef teatar, Beograd, Srbija i Flying Ginger, Novi Sad, Srbija. Koprodukcija: Schlachthaus Theater Bern, Švajcarska.

Koncept i režija: Vladimir Aleksić i Olga Dimitrijević

Blok premijera: 18, 20, 21 i 22.12.2019, Bitef teatar, Beograd, Srbija

4.3. Gostovanja u Bitef teatru: 18 programa / 19 izvođenja / 1612 publike

Predstava /Dogadađaj	Premijera	Gosti iz Beograda	Gosti iz Srbije	Gosti van Srbije	Datum	Br ig	Br pub
Scena Studio Bitef teatra Antonio Tabuki / Antonio Tabucchi Donna di Porto Pim (1983), ŽENA IZ PORTO PIMA (monodrama), koncept i režija: Miloš Latinović	28.07.2022, 2. Bembo fest - Festival malih formi u Balama, Istra, Hrvatska		Reflektor teatar, Novi Sad, Srbija	Teatar Fort Forno, Bale, Hrvatska	18.01.	1	55
Miroslav Krleža, U AGONIJI, režija: Ana Đorđević	30.12.2016.	Nezavisna produkcija „BeoArt 2015”			26.01.	1	75
Scena Studio Bitef teatra Bitef teatar i Izdavačka kuća Clio: Susret sa autorom Arpad Šoltes / Arpad Soltész SVINJA / SVIŃA		Izdavačka kuća CLIO			20.03.	1	61
Patrik Marber / Patric Marber, Closer, BLIŽE, režija: Jana Maričić	30.12.2022, SNP Novi Sad. 21.03.2023. Bitef teatar, Beograd		Mudra art production, Novi Sad		21.03.	1	148
POSLE ZABAVE / AFTER THE PARTY, režija, koreografija, izvođenje: Thomas Noone	SAT! theatre, Barcelona, 2019.	20. Beogradski festival igre (Zajedno, mi slavimo igru!), Beograd, Srbija		TND u saradnji sa ICEC - Generalitat de Catalunya i SAT! theatre Barcelona, Španija	24.03.	1	30
FAKAROUNI, koreografija: Orly Portal, muzika: Fakarouni		20. Beogradski festival igre (Zajedno, mi slavimo igru!), Beograd, Srbija		Trupa : Orly Portal, Izrael	27.03.	1	38
					28.03.	1	30
SOLO, koreografija, umetnička direkcija, izvođenje: Israel Galván	31.05.2007, Cinematheque de la Danse, Pariz, Francuska.	20. Beogradski festival igre (Zajedno, mi slavimo igru!), Beograd, Srbija		Israel Galván Company u saradnji sa INAEM, Španija	02.04.	1	30
Džon Logan / John Logan, Red: CRVENO, režija i izbor muzike: Vladimir Popadić	06.02.2023, Kruševačko pozorište.		Kruševačko pozorište, Srbija		02.06.	1	134
HIBRID, koreografija: Marina Aranitović		Udruženje baletskih umetnika Srbije – UBUS			20.10. 2023.	1	90
IZ DRUGOG UGLA, režija: Anđela Žugić, koreografija: Predrag Dedić, Anđela Žugić		Udruženje baletskih umetnika Srbije - UBUS			20.10,	1	90
REPERTORIO No. 2 (drugi deo koreografskog eksperimenta) Umetničko rukovođenje i izvođenje: Davi Pontes i Wallace Ferreira.	Evropska premijera: 03.11.2023.	Stanica Servis za savremeni ples / festival feminističkih budućnosti / 16. KONDENZ festival savremenog plesa i performansa		Davi Pontes, Wallace Ferreira (Rio de Žaneiro, Brazil) Zodiak – Center for New Dance and is a part of Side Step festival,Helsinki, Finska	03.11. 2023	1	150

Premijera / diplomatska predstava Maše Rodić/ Po motivima Sali Runi: Normalni ljudi / Sally Rooney: Normal People: ONO ŠTO DOLAZI POSLE Režija: Katarina Vještica	13.11.2023 Bitef teatar. Beograd.	Akademija umetnosti Beograd	13.11. 2023.	1	92
VENTIL Koreografija i izvođenje: Nemanja Bošković	20.10.2023 27. Festival koreografskih minijatura 2023: više od veka – Revijalni program	Udruženje baletskih umetnika Srbije – UBUS, Beograd, Srbija	14.11. 2023	1	111
Inspirisana jednočinkama Slavomira Mrożeka (Na pučini i Prekrasan vidik) / Sławomir Piotr Paweł Mrożek: piękny widok, Na pełnym morzu: SVETIONIK, adaptacija, režija i scenografija: Ivan Vanja Alač,	16.03.2023, Novosadsko pozorište / Újvidéki Színház, Srbija	Pozorište Promena Akademije Umetnosti u Novom Sadu, Srbija	19.11. 2023.	1	62
EZERARCÚ SZÉPASSZONY / LEPOTICA SA HILJADU LICA Koautorke i izvođačice: Dorottya Podmaniczky, Georgina Cassels, Marta Matovelle, Réka Zetelaki	03.07.2021 Artus Studio, Budimpešta, Mađarska	One Thousand Faces, Mađarska	25.11. 2023.	1	92
Autorska predstava Andraša Urbana KO IGRA SONJU SAVIĆ Režija i koncept: Andraš Urban	22.05.2023 Gradsko pozorište Čačak, Srbija.	Gradsko pozorište Čačak u saradnji sa Bitef teatrom ČAČANSKA RODNA, Nacionalna prestonica kulture 2023.	29.11. 2023	1	134
Patrik Marber / Patrick Marber (Closer): BLIŽE, režija: Jana Maričić	30.12.2022 Srpsko Narodno pozorište, Novi Sad, Srbija	Mudra Art Production, Trupa Drž' – ne daj, Novi Sad, Masna avlija, Beograd, Srbija	02.12. 2023	1	62
Vida Davidović, BRUKLIN I MAČKE U KONTEJNERIMA Režija: Jelena Bogavac	08.05.2023 Festival AMFITEATAR X, Kraljevo, Srbija	Regionalno pozorište Novi Pazar, Srbija	05.02. 2023	1	104
DRŽAVA DADA-JOK, Adaptacija i režija: Adam Randelović,	18.12.2022 Urania, Zagreb, Hrvatska	Srpsko narodno veće / Odsek za kulturu, Zagreb, Hrvatska	08.02. 2023	1	54

Specifikacija.

Gostovanja u Bitef teataru: 18 programa / 19 izvođenja / 1612 publike

- Na sceni Bitef teatra: 16 programa / 17 izvođenja / 1496 publike
- Na sceni Studio Bitef teatra: 4 programa / 4 izvođenja / 116 publike

Od toga:

- Gosti iz Beograda: 6 programa / 6 izvođenja / 519 publike
- Gosti iz Srbije: 6 programa / 6 izvođenja / 644 publike
- Gosti van Srbije: 6 programa / 7 izvođenja / 449 publike

4.4. Posebni programi

4.4.1. V Mesec nezavisne scene u Bitef teatru – 2023.

21.01.2023.

Scena Bitef teatar

Koncert

Učestvuju: Marija Simakova – sopran i Davud Vesnić- klavir

Gošća iz Rusije / 17 publike

31.01.2023.

Scena Studio Bitef teatra

Enda Walsh, DISKO SVINJE / DISCO PIGS

Autorski projekat Strahinje Padežanina, studenta master studija na FSU i Jovane Golubović, glumice koja je diplomirala na FSU.

Gosti iz Beograda / 27 publike

03. 01.02.2023.

Scena Bitef teatar

Neprofitno udruženje građana BUDI, Pančevo, Srbija

Po komadu Igora Bauersime Norway. Today / Norveška. Danas, NA LITICI, režija: Zoran Zarubica

Gosti iz Beograda / 17 publike

03.02.2023

Scena Bitef teatar

JU Centar za kulturu Kolašin, Centar za kulturu „Vojslav Bulatović - Strunjo“, Bijelo Polje i NVO „Korifej teatar“ Kolašin, Crna Gora

Po Euripidovom tekstu „Ifigenija na Aulidi“. IFIGENIJA, režija i adaptacija: Zoran Rakočević

Gosti van Srbije / 80 publike

10.02.2023.

Scena Bitef teatar

3. Umjetnički festival: Rovinj, Art & More i Opera b.b, Zagreb, Hrvatska

Annamaria Serda

CARLOTTA GRISI - OD VIŽINADE DO VJEČNOSTI

Režija: Ljiljana Gvozdenović

Gosti van Srbije / 79 publike

11.02.2023.

Scena Bitef teatar

THE BOXES OF HAPPINESS

Predstava savremenog plesa

Koreografija i režija: Ana Obradović

Gosti iz Beograda / 51 publike

14.02.2023.

Scena Studio Bitef teatra

MRTAV UGAO

Koncept, koreografija, kostim i izvodjenje: Isidora Stanišić

Gošća iz Beograda / 36 publike

17.02.2023.

Scena Studio Bitef teatra

Po poetskim tekstovima Anrija Mišoa / Henri Michaux Mes propriétés

MOJI POSEDI

Autorski projekat Nikole Voštinića

Gost iz Beograda / 23 publike

21.02.2023.

Scena Bitef teatar

Udruženje baletskih umetnika Srbije

Aleksandra Arizanović

VRPCA
Autorstvo, koreografija: Aleksandra Arizanović
Gosti iz Beograda / 73 publike

27.02.2023.
Scena Bitez teatar
Hleb teatar, Udruženje Umetnička Utopija-UUU, Beograd, Srbija
Dušan Matić i Aleksandar Vučo
MARIJA RUČARA
Režija i dramaturgija: Sanja Krsmanović Tasić
Gosti iz Beograda / 41 publike

01.03.2023
Scena Studio Bitez teatra
PLOVIDBA
Osmislili i izvode: Fedor Đorović, Gala Šalipur, Komnen Cerović
Gosti iz Beograda / 61 publike

08.03.2023.
Scena Bitez teatar
Fakultet dramskih umetnosti (pozorišna režija), Beograd, Srbija
Bertolt Breht / Bertold Brecht
LUX IN TENEBRIS
Režija: Đorđe Nešović
Gosti iz Beograda / 75 publike

23.03.2023.
Scena Bitez teatar
FIJI grupa, Zagreb i Ustanova Festum Umag, Hrvatska
Nikolina Bogdanović
DA SAM PTICA
Duo drama
Režija: Arija Rizvić
Gosti van Srbije / 135 publike

30.03.2023.
Scena Bitez teatar
Hor AKUD UNS Sonja Marinković i DANS ansambl Sokolskog društva Vojvodine, Novi Sad, Srbija
DAMAR
Kompozitor: Damjan Deurić
Autor tekstova: Damjan Deurić / osim za II J.V.Gete i V latinska izreka
Gosti iz Beograda / 128 publike

23.05.2023.
Scena Bitez teatar
Fakultet dramskih umetnosti - FDU (klasa Ivane Vujić, red. prof. i dr um. Snežane Trišić, doc) i 17. Festival internacionalnog studentkog teatra - FIST, Beograd, Srbija
Filip Grujić
TAMO GDE PEVAJU
Režija: Đorđe Nešović (diplomska predstava)
Gosti iz Beograda / 21 publike

Specifikacija

V Mesec nezavisne scene u Bitez teatru: 15 programa / 15 izvođenja / 943 publike i to:

- Na sceni Bitez teatra: 11 programa / 11 izvođenja / 796 publike
- Na sceni Studio Bitez teatra: 4 programa / 4 izvođenja / 147 publike

- Gosti iz Beograda: 10 programa / 10 igranja / 528 publike
- Gosti iz Srbije: 1 program / 1 igranje / 113 publike
- Gosti van Srbije: 4 programa / 4 igranja / 302 publike

4.4.2. VI Bitez zona 2023 - Ja, u datim okolnostima / 6 programa / 6 izvođenja / 567 publike

15.05.2023.

Bitez teatar

FILOZOFSKI TEATAR: BEDA LJUDSKIH PRAVA

Gost: Filip Balunović, moderatorka: Maja Pelević

Gost iz Beograda / 110 publike

22.05.2023

Scena Studio Bitez teatra

Fakultet dramskih umetnosti) i Hoću u pozorište, Beograd, Srbija / 18. Festival internacionalnog studentskog teatra

Sofija Dimitrijević

ZEKE ILI O SKAKAČIMA

Režija: Tara Mitrović

Premijera: 22.05.2023, Bitez teatar (scena STUDIO), Beograd, Srbija / u okviru programa 6. Bitez zona

Gosti iz Beograda / 120 publike

24.05.2023.

Bitez teatar

Gradsko pozorište Čačak i Bitez teatar / Čačanska rodna, Nacionalna prestonica kulture 2023, Srbija

Andraš Urban / Urbán András

KO IGRA SONJU SAVIĆ (autorska predstava)

Režija: Andraš Urban

Premijera: 22.05.2023, Gradsko pozorište Čačak, Srbija

Gosti iz Srbije / 180 publike

29.05.2023.

Bitez teatar

3Artopia Skoplje, Makedonija

Kolektivno autorstvo

ГЛУМИЦИ (ACT(O)ReSses)

Premijera: 26.12.2021, Mladinski kulturni centar - MKC, Skoplje, Makedonija

Gosti iz Makedonije / 27 publike

10.06.2023.

Bitez teatar, Scena Studio

Duet Alhambra, Beograd, Srbija

Promocija debi studijskog albuma

CVET (izdavačka kuća Fidbox)

Album je objavljen 17.02.2023. (izdavačka kuća Fidbox)

Gosti iz Beograda / 120 publike

12.06.2023.

Bitez teatar

Pozorište Promena, Novi Sad; Srbija

Autorski projekat Alekse Jovčića po motivima istoimene knjige Maje Bekčić Petrović

MAJOR I HELENA, izvođenje i režija: Aleksa Jovčić.

Premijera: 24.12.2022, Pozorište Promena, Novi Sad; Srbija

Gosti iz Novog Sada / 120 publike

Specifikacija:

VI bitez zona 2023 : Ja, u datim okolnostima / 6 programa / 6 izvođenja / 567 publike i to:

- Na sceni Bitez teatra: 4 programa / 2 izvođenja / 316 publike
- Na sceni Studio Bitez teatra: 2 programa / 2 izvođenja / 240 publike

Od toga:

- Gosti iz Beograda: 3 programa / 3 izvođenja / 240 publike
- Gosti iz Srbije: 2 programa / 2 izvođenja / 300 publike
- Gosti van Srbije: 1 program / 1 izvođenje / 27 publike

4.4.3. Filozofski teatar: 2 programa / 2 izvođenja / 202 publike / 1 gost iz Beograda i 1 gost iz Engeske

- 15.05.2023 / OTVARANJE VI BITEF ZONE – Ja u datim okolnostima / 2023 / 1 program / 1 izvođenje / 110 publike
Bitef teatar, Beograd, Srbija
BEDA LJUDSKIH PRAVA
Gost: Filip Balunović, moderatorka: Maja Pelević.
- 13.11.2023. / 1 program / 1 izvođenje / 92 publike
Bitef teatar, Beograd, Srbija
VRLA NOVA DIGITALNA REALNOST
Gost: Alfi Braun / Aelfi Brown, engleski teoretičar digitalne medijske kulture i tehnologije, moderatorka: Maja Pelević

Specifikacija:

Filozofski teatar / 2 programa / 2 izvođenja / 202 publike / 1 gost iz Beograda i 1 gost iz Engeske i to.

- U Bitef teatru: 2 programa / 2 izvođenja / 202 publike
- U ostalim beogradskim prostorima: /

Od toga:

- Gost iz Beograda: 1 program / 1 izvođenje / 110 publike
- Gost iz Srbije: /
- Gost van Srbije: 1 program / 1 izvođenje / 92 publike

4.4.5. 57. Beogradski Internacionalni Teatarski Festival – BITEF

57. Beogradski internacionalni teatarski festival – BITEF / 57th Belgrade International Theatre Festival – BITEF
Nove pozorišne tendencije / New Theatrical Trends
Snago, ne pristaj da budeš nečija / Strength, Don't Let Yourself be Anyone's
03 – 10. oktobar 2023. godine / 3rd – 10th October 2023

4.4.5.1. 57. BEOGRADSKI INTERNACIONALNI TEATARSKI FESTIVAL / Glavni program

03.10.2023, Beogradsko dramsko pozorište / 1 program / 1 izvođenje / 326 publike / gosti iz Beograda

746 Beogradsko dramsko pozorište (Beograd, Srbija), Dante Alighieri: Božanstvena komedija, režija: Frank Kastorf (prolog) / Belgrade Drama Theatre (Belgrade, Serbia) Dante Alighieri: La Divina commedia / The Divine Comedy, direction: Frank Castorf (prologue)

04.10.2023, Jugoslovensko dramsko pozorište, Scena „Ljuba Tadić“ / 1 program / 1 izvođenje / 573 publike / gosti iz Nemačke

747 Schauspielhaus (Bohum, Nemačka), Maksim Gorki: Deca sunca, režija: Mateja Koležnik / Schauspielhaus (Bohum, Germany), Максим Горький / Maksim Gorki: Дети солнца (Children of the Sun), direction: Mateja Koležnik

05.10.2023, Atelje 212, Scena „Mira Trailović“ / 1 program / 1 izvođenje / 319 publike / gosti iz Grčke

748 Εθνικό Θέατρο Ελλάδος / Nacionalni teatar Grčke (Atina, Grčka): Zbogom, Lindita, koncept i režija: Mario Banuši / Εθνικό Θέατρο Ελλάδος (Specijalna nagrada „Jovan Ćirilov“, Politikina nagrada za najbolju režiju) / National Theater of Greece (Athens, Greece), Goodbye, Lindita, concept & direction: Μάριο Μπανούσι / Mario Banushi (Specijal award „Jovan Ćirilov“, Politika's award for the best directing)

06.10.2023, Bitef teatar / 1 program / 1 izvođenje / 166 publike / gosti iz Beograda

U Bitef teatru: 1 program / 1 izvođenje / 166 publike / gosti iz Beograda

749 Stanica Servis za savremeni ples (Beograd, Srbija), Igor Koruga: Želja da se napravi čvrsta istorija završiće se neuspehom, koreografija: Igor Koruga / Station Service for contemporary dance (Belgrade, Serbia), Igor Koruga: The desire to make solid history will end in failure, choreography: Igor Koruga

06.10.2023, Atelje 212, Scena „Mira Trailović“ / 1 program / 1 izvođenje / 238 publike / gosti iz Beograda

750 Atelje 212 (Beograd, Srbija), Tanja Šljivar: Kao i sve slobodne devojke, režija: Selma Spahić / Atelje 212 (Belgrade, Serbia), Tanja Šljivar: All Adventurous Women Do, direction: Selma Spahić

07.10.2023, Umetnički paviljon Cvijeta Zuzorić (07.10.=4 izvođenja, 08.10.=4 izvođenja) / 1 program / 8 izvođenja / 278 publike / gosti iz Litvanije

751 Rugilė Barzdžukaitė, Vaiva Grainite i Lina Lapelīte (Kaunas, Litvanija), Sunce i more, režija: Rugilė Barzdžukaitė, libreto: Vaiva Grainytė, muzika: Lina Lapelytė (Nagrada publike 57. Bitefa) / Rugilė Barzdžukaitė, Vaiva Grainytė, Lina Lapelytė (Kaunas, Lithuania), Saulė ir jūra (Marina) / Sun and Sea (Marina), direction: Rugilė Barzdžukaitė, libretto: Vaiva Grainytė, music, musical director: Lina Lapelytė (Audience award)
Publika=278

08. i 09. 10.2023, Bitef teatar / 1 program / 2 izvođenja / 156+102=268 publike / gosti iz Mađarske
Program u Bitef teatru / 1 program / 2 izvođenja / 156+102=268 publike

752 Trafo House of Contemporary Arts (Budimpešta, Mađarska), Judit Berec, Bence Đerđ Palinkaš, Mate Sigesti: Raspevana mladost / Trafo House of Contemporary Arts (Budapest, Hungary), Judit Böröcz, Bence György Pálincás, Máté Szigeti: Éneklő fiatalok / Singing Youth

09.10.2023, Pozorište na Terazijama / 1 program / 1 izvođenje / 399 publike / gosti iz Švedske

753 Švedsko gostujuće pozorište Riksteatern i Kraljevsko dramsko pozorište Dramaten (Stokholm, Švedska), Ivana Sajko: #JEANNE, režija: Anja Suša (Gran pri „Mira Trailović“) / Riksteatern, The Swedish National Touring Theatre and Dramaten, The Royal Dramatic Theatre (Stockholm, Sweden), Ivana Sajko: #JEANNE, direction: Anja Suša (Grand prix „Mira Trailović“)

10.10.2023, Narodno pozorište u Beogradu, Velika scena / 1 program / 1 izvođenje / 507 publike / gosti iz Belgije

754 Faso Danse Théâtre (Belgija), Serž Eme Kulibali: Wakatt, koreografija: Serž Eme Kulibali, muzika: Malik Mezzadri, alias Magic Malik / Faso Danse Théâtre (Belgium), Serge Aimé Coulibaly: Wakatt, choreography: Serge Aimé Coulibaly, music: Malik Mezzadri, alias Magic Malik

4.4.5.2. 57. BEOGRADSKI INTERNACIONALNI TEATARSKI FESTIVAL / Prateći program

U okviru pratećih programa realizovano je 5 celina i to: Susreti sa autorima, 24. Bitef polifonija, CirkoBalkana 11 – festival savremenog cirkusa, predavanje dr Ane Vujanović „Od proleterijata do prekarijata“ i After Ten

4.4.5.2.1. Susreti sa autorima

Tradicionalni Susreti sa autorima i ove godine omogućili su nam dublji uvid i zajedničku refleksiju nad predstavama iz glavnog programa. Nakon predstava, razgovore sa autorima je moderirala pozorišna rediteljka i pedagoškinja Ana Pinter-

03.10	Božanstvena komedija / Divine comedy	Beogradsko dramsko pozorište, mala scena „Predrag Pepi Laković“
04.10	Deca sunca / Children of the sun	Jugoslovensko dramsko pozorište, Scena Studio JDP
05.10	Zbogom, Lindita / Goodbye, Lindita	Atelje 212, gornji foaje
06.10	Želja da se napravi čvrsta istorija završiće se neuspelom / Desire to make a solid history will end up in failure. Kao i sve slobodne djevojke / All adventurous women do	Atelje 212, gornji foaje
07.10	Sunce i more / Sun and sea	Umetnički paviljon „Cvijeta Zuzorić“, na sceni
08.10	Raspevana mladost / Singing youth	Bitef teatar, na sceni
09.10	#Jeanne	Pozorište na Terazijama, foaje
10.10	Wakatt	Muzej Narodnog pozorišta u Beogradu

Specifikacija:

Susreti sa autorima / 9 programa / 9 izvođenja / 560 publike i to:

- U Bitef teatru / 1 program / 1 izvođenje / 200 publike
- U ostalim beogradskim prostorima / 4 programa / 4 izvođenja / 300 publike

4.4.5.2.2. XXIV Bitef Polifonija 23: Dvorište, Šuma, Džungla / Yard, Forest, Jungle

PROGRAM:

1,2	Četvrtak 05.10.2023.	Ustanova kulture „Parobrod“ Glavni hol i bioskop, Klavir hol	60+40	Otvaranje 24. Bitef Polifonije: Dvorište, Šuma, Džungla Dijaloško-poetska, video i horska akcija, moderatorka: Slađana Bušić
				Te čudne scenske petlje Časopis Scena i Bitef Polifonija u interakciji. Moderatorka: Marina Mađarev
3.	Četvrtak 05.10.2023.	Ustanova kulture „Parobrod“ Parobrod Teatar	60	Ustanova kulture „Parobrod“, Beograd, Srbija Nikola Stanišić, Kavez za ptice (scensko čitanje), režija: Slobodan Stanković
4.	Petak 06.10.2023.	Ustanova kulture „Parobrod“ Klavir hol	40	Odrastanje i traume / Ugledni dijalozi, moderatorka: Irena Popović Dragović
5.	Petak 06.10.2023.	Ustanova kulture „Parobrod“ Parobrod Teatar	60	Teatar Fort Forno, Bale, Hrvatska Johnna Adams, Gidionov čvor (duodrama), režija: Robert Raponja
6.	Subota 07.10.2023.	Ustanova kulture „Parobrod“ Parobrod Teatar	40	Predrasude i presude / Ugledni dijalozi, moderatorka: Dijana Milošević
7.	Subota 07.10.2023.	Dorćol Platz, Reflektor Teatar	60	Reflektor teatar, Beograd, Srbija Devojčice, Dokumentarna predstava o ženskom odrastanju u Srbiji danas Autorka: Milena Bogavac
8.	Nedelja 08.10.2023	Ustanova kulture „Parobrod“ u pet prostora	20	Polifoni tokovi / Radioničarski dan Autorke i autori: Sanja Kršmanović Tasić, Marko Pejović, Boris Čakširan, Dušan Blagojević i Nataša Milojević
9.	Nedelja 08.10.2023.	Ustanova kulture „Parobrod“ Glavni hol	40	Teatar Mimart, Beograd, Srbija Poreklo straha / tribina / Anketna forma, autorke: Lidija Antonović i Mina Ćirić
10. 11.	Ponedjeljak 09.10.2023.	Malo pozorište „Duško Radović“ Scena u holu	40+40	OŠ „Sveti Sava“ i Kulturociklin, Kruševac, Srbija Komunikacija (proces-drama školskog pozorišta), režija: Sandra Maksimović
				Zašto škola, zašto pozorište / Ugledni dijalozi, moderatorka: Milena Bogavac
12. 13.	Ponedjeljak 09.10.2023.	Malo pozorište „Duško Radović“ Velika scena	200	Malo pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija Feliks Salten / Uglješa Šajtinac / Bojana Lazić, Bambl (po motivima romana Feliksa Saltena), režija: Bojana Lazić
				Posle predstave: Zaključni dijalog i najava projekta: Polifonija u trajanju Od 15.oktobra do 15. decembra 2023.

*Ustanova kulture "Parobrod. Kapetan-Mišina 6a, Malo pozorište „Duško Radović“. Aberdareva 1; Dorćol Platz, Dobračina 59

Koncept Bitef Polifonije: Ljubica Beljanski-Ristić

Realizacija: Polifonija teatar u koprodukciji sa Bitef teatrom, Beograd

Kourednice: Irena Ristić i Ljubica Beljanski-Ristić

Programski tim: Slađana Bušić, Marina Mađarev, Irena Popović Dragović, Dijana Milošević, Milena Bogavac, Janko Lačnjevac, Marija

Pavlović, Jelena Gavrić, Bojana Karajović, Lidija Antonović, Jovana Živković, Milica Cvetković, Jelena Stojiljković i Ljubinka Brezojević

Partneri: Ustanova kulture gradske opštine Stari grad „Parobrod“, Malo pozorište „Duško Radović“, Farmaceutsko-fizioterapeutska škola, Beograd

Fotografija: Bambi, Jelena Janković

Učesnici/e:

- u dijaloško-poetskoj akciji Odrastanje: Slađana Bušić, Jasna Kindić, Lazar Bukumirović

- u video-akciji Kratki poetski filmovi: Monika Necpalova, Ana Pantić, Marko Kragović, Šimon Cubota, Nemanja Dragaš, Jasna Kindić, Nikolina Babić, Ivan Marinković, Slađana Bušić

- u horskoj akciji Udružena pesma Vanzemaljska škola: Deca sa meseca i Škart kolektiv

- u interakciji časopisa Scena i Bitef Polifonije Te čudne scenske petlje: Miloš Latinović (Teorijska scena: Pozorište, to je neponovljivo), Nikola Stanišić (Nova drama: Kavez za ptice), Irena Ristić (Šta Polifonija neće biti) Marina Mađarev i Ljubica Beljanski-Ristić (Odeljak: Obrazovanje)

Specifikacija:

XXIV Bitef Polifonija 23: Dvorište, Šuma, Džungla / Yard, Forest, Jungle / 13 programa / 13 izvođenja / 700 publike

– U ostalim beogradskim prostorima: 13 programa / 13 izvođenja / 700 publike

Od toga:

- Gosti iz Beograda: 11 programa / 11 izvođenja / 600 publike
- Gosti iz Srbije: 1 program / 1 izvođenje / 40 publike
- Gosti van Srbije: 1 program / 1 izvođenje / 60 publike

4.4.5.2.3. Predavanje / 1 program / 1 izvođenje / 50 publike

05.10.2023, MTS Dvorana, Beograd, Srbija

dr prof Ana Vujanović

Predavanje: od proletarijata do prekarijata – i nazad! / From the proletariat to the precariat – and back!

Specifikacija:

Predavanje / 1 program / 1 izvođenje / 50 publike

- U Bitef teatru: /
- U ostalim beogradskim prostorima: 1 program / 1 izvođenje / 50 publike

Od toga:

- Gošća iz Beograda: 1 program / 1 izvođenje / 50 publike
- Gosti iz Srbije: /
- Gosti van Srbije: /

4.4.5.2.4. XI festival savremenog cirkusa Cirkobalkana / 19 programa / 37 izvođenja /

CirkoBalkana 11" festival savremenog cirkusa u Beogradu

21.9 - 7.10.2023.

Silosi, ulaz iz Luke Beograd

Selektor i producent festivala - Milan Manić

Organizacija festivala - Vladana Manić, Milan Manić, Danka Sekulović, Milica Babić

PR - Danka Sekulović

Koordinatori tehnike - Domagoj Šoić, Nikola Mijatović, Siniša Marček

Impresum:

Brošuru uredila - Milica Babić

Dizajn - Marin Remić

Grafičko oblikovanje - Milica Babić

Fotografi festivala - Dragan Popović, Strahinja Aćimović

Veb dizajn - digital2.r

Festival je realizovan u partnerstvu sa Bitef festivalom i Francuskim institutom u Beogradu, uz logističku podršku Silosa Beograd, GAIA pokreta i Luke Beograd.

Finansijski je podržan od Ministarstva kulture Republike Srbije, Grada Beograda, Teatroskopa – programa koji su pokrenuli francusko Ministarstvo Evrope i spoljnih poslova, Ministarstvo kulture Francuske i Francuski institut u Parizu, Španske ambasade u Beogradu i Instituta Servantes, Italijanskog instituta za kulturu u Beogradu, Ministarstva kulture Republike Hrvatske i programa Erasmus+.

Organizatori: Cirkusfera (Bg) i Cirkorama (Zg)

Regionalni putujući festival savremenog cirkusa, CirkoBalkana, svoje jedanaesto izdanje priredio je u cirkuskom šatoru postavljenom kod beogradskih Silosa. Ovogodišnji program festivala okupio je umetnike iz Španije, Sirije, Francuske, Meksika, Italije, Mađarske, Slovenije i Srbije, čije se predstave bave aktuelnim globalnim pitanjima, ne propovedajući odgovore i rešenja već mudro postavljajući još pitanja koja nagone na razmišljanje.

*Za više informacija o glavnom, pratećem i edukativnom programu: www.cirkobalkana.org

4.4.5.2.4.1. Glavni program festivala / 9 programa, 11 izvođenja / 503 publike: i to:

PROGRAM:

1. Četvrtak, 21.09.2023 / Otvaranje / Premijera
Koprodukcija: Cirkusfera i Gledališće Ana Monro / Anà Sfera (Srbija/Slovenija), 40–60, autori i izvođači: Milan Manić, Goražd Osojnik (disciplina: ekvilibrizam, ulični teatar, svi uzrasti)
Publika=41
2. Petak, 22.09.2023,
Produkcija: 104° (Španija), Runa, autor i izvođač: Amer Kabani (disciplina: akrobatika, manipulacija objektima, uzrast: 12+)
Publika=22
3. Subota, 23.09.2023.
Produkcija: Circo Nagual (Francuska/Meksiko), Dar / Ofrenda, autor i izvođač: Žaber Danijel Bonfil / Jabber Daniel Bonfil (disciplina: vertikalno uže, uzrast: svi).
Publika=54
4. Petak, 29.09.2023.
Kompanija IETO (Francuska), Za bukvu / Pour hêtre, izvođači: Fniko Feldman, Itamar Gluksman / Fnico Feldmann, Itamar Glucksmann; režija: Benžamin de Mateis / Benjamin De Matteis (disciplina: akrobatika, partnerska akrobatika, balansiranje, uzrast: svi uzrasti)
Publika=49
5. Nedelja, 01.10.2023.
Open stage / otvorena pozornica -dinamični cirkuski maraton, izvođači: mnogobrojni (disciplina: razne, uzrast: svi uzrasti)
Publika=90
6. Sreda, 04.10.2023, Premijera
Koprodukcija: Cirkusfera, MismoNismo i Tri groša (Srbija/Slovenija), Načini postojanja, autori i izvođači: Danka Sekulović i Tjaž Juvan, reditelj: Ana Pinter (disciplina: partnerska akrobatika i žongliranje, uzrast: svi uzrasti)
Publika=61

Četvrtak, 05.10.2023, i petak, 06.10.2023.
Quattrox4 (Milano), Circo all'inCirca (Udine), Dinamico Festival (Redo Emilija), MagdaClan circo (Torino), Trengo Festival/Erva Daninha (Porto), INAC (Kupula Festival), Vila Nova de Famalicao (Vila Nova de Gaja), Berlin Circus Festival (Berlin), Cirqueon (Prag), Cirkorama (Zagreb) i Cirkusfera (Beograd): Solo but not alone
7. Četvrtak, 05.10.2023, i petak, 06.10.2023.
Produkcija: MagdaClan circo (Italija), 2984, autor i izvođač: Alesandro Maida / Alessandro Maida (disciplina: manipulacija objektima, balansiranje, ples, uzrast: 12+)
2 predstave / Publika=46
8. Četvrtak, 05.10.2023, i petak, 06.10.2023.
Produkcija: Quattrox4 (Italija), Gretel, autorica i izvođačica: Klara Storti / Clara Scoti (disciplina: vertikalno uže, uzrast: 5+)
2 predstave / Publika=70
9. Subota, 07.10.2023.
Kompanija One Two Many (Mađarska), Restlesslegs (disciplina: akrobatika, opuštено uže, vertikalno uže, uzrast: 5+)
Publika=70

Specifikacija:

11. Cirkusfera / Glavni program festivala / 9 programa, 11 izvođenja / 503 publike: i to:

- U Bitef teatru: /
- U ostalim beogradskim porstorima: 9 programa, 11 izvođenja / 503 publike

Od toga.

- Gosti iz Beograda: /
- Gosti iz Beograda i van Srbije – koprodukcije: 2 programa / 2 izvođenja / 102 publike (42+61)
- Gisti iz Srbije: /
- Gosti van Srbije: 7 programa / 9 izvođenja / 401 publike

4.4.5.2.4.2. Prateći i edukativni program (10 programa / 26 izvođenja / 790 publike

4.4.5.2.4.2.1. Zabavni program: 5 programa / 5 izvođenja / 500 publike

1. Četvrtak, 21. 09.2023.
Žurka otvaranja: DJ Niko (Brazil)
2. Petak, 22. 09.2023.
DJ set: skreč majstor Ljuban / Dj Okica (Sevojno, Srbija)
3. Petak, 29. 09.2023
Koncert: Ro und Rosenkurz / Muzičko-scenski spektakl (Zrenjanin, Srbija)
4. Subota, 30. 09.2023.
Koncert: Gladni naučnici, sastav: saradnici iz Instituta za Nuklearne Nauke „Vinča” (Beograd, Srbija)
5. Subota, 07.10.2023.
Koncert: Auf wiedersehen (Beograd, Srbija)

Specifikacija:

Zabavni program (5 programa / 5 izvođenja / 500 publike i to:

- Gosti iz Beograda: 2 programa / 2 izvođenja / 200 publike
- Gosti iz Srbije: 2 programa / 2 izvođenja / 200 publike
- Gosti van Srbije: 1 program /1 izvođenje / 100 publike

4.4.5.2.4.2.2. Radionice: 4 programa / 12 izvođenja / 240 publike

- 19-23.09.2023.
Cirkuska škola TURBUL (Francuska), Umetnost u vazduhu – leteći trapez
5 termina
- 21, 22. i 23.09.2023
Cirkuska škola TURBUL (Francuska), Drop in termini
3 termina
- 26. i 27.09.2023.
Kompanija IETO (Francuska), Parterska akrobatika
2 termina
- 02-03.10.2023.
Taisa Hulia (Španija), Vertikalno uže
2 termina

Specifikacija:

Radionice / 4 programa / 12 izvođenja / 240 publike i to:

- Gosti van Srbije: 4 programa / 12 izvođenja / 240 publike

4.4.5.2.4.2.3. Projekat: 1 program / 9 izvođenja / 50 publike

- 16-24. 09.2023.
Teatar Ana Monro (SI), Signdance Collective Inter - national (GB/CU/HR) i Cirkusfera (RS)
IsPOSTAVI se U javni PROSTOR 4 / poslednji) Susret ovogodišnje međunarodne omladinske razmene
Cirkuski šatori 11. festivala CirkoBalkana

Specifikacija:

Projekat / 1 program / 9 izvođenja / 50 publike

4.4.5.2.5. After ten događaji (festivalske žurke i kokteli): 5 programa / 5 izvođenja / 500 publike

04.10.2023.

Svečani koktel otvaranja festivala u organizaciji Bitefa i Delegacije Evropske unije Gornji i donji foaje Jugoslovenskog dramskog pozorišta / Sponzori: Delegacija Evropske unije, Temet vinarija, Klik ivent / Opis: Svečani koktel povodom otvaranja 57. Bitefa za predstavnike vlade, ambasada, stranih i domaćih kulturnih centara, partnere i predstavnike institucija kulture.

100 gostiju

04.10.2023.

Žurka otvaranja festivala / Vilidž bar / Sponzori: Coca Cola, Somersby, Blanc 1664, Stara Sokolova, Vinarija Aleksić / Opis: Okupljanje i proslava povodom svečanog otvaranja Bitefa u Vilidž baru.

150 gostiju

08.10.2023.

Centralna žurka / splav Ploio / Sponzori: Coca Cola, Somersby, Blanc 1664, Vinarija Verkat / Opis: Okupljanje gostiju, izvođača i novinara i proslava na splavu Ploio.

100 gostiju

10.10.2023.

Svečano zatvaranje festivala / Bitef teatar klub /

200 gostiju

27.10.2023.

Dodela plaketa i druženje sa sponzorima / Mezestoran Dvorište / Sponzori: MezestoranDvorište

50 gostiju

Specifikacija:

After Ten: 5 programa / 5 izvođenja / 500 publike i to:

- U klubu / sceni Studio Bitef teatra: 1 program / 1 izvođenje / 200 publike
- U ostalim beogradskim prostorima: 4 programa / 4 izvođenja / 300 publike

Ukupna specifikacija broja programa, igranja i publike 57 BITEFA:

Program 57. Bitefa: 56 programa / 82 izvođenja / 6177 publike i to:

- U Bitef teatru: 4 programa (2+2) / 5 izvođenja (3+2) / 704 publike (434+270)
- U ostalim beogradskim prostorima: 53 programa (45+7) / 77 izvođenja (63+14) / 5473 publike (2833+2640)

Od toga:

- Gosti iz Beograda: 25 programa (22+3) / 25 izvođenja (22+3) / 2290 publike (730+1560)
- Gosti iz Beograda i Srbije – koprodukcije: 2 programa / 2 izvođenja / 102 publike:
- Gosti iz Srbije: 3 programa / 3 izvođenja / 240 publike
- Gosti van Srbije: 26 programa (6+20) / 52 izvođenja (14+38) / 3545 publike (2344+1201)

Detaljna specifikacija po celinama broja programa, igranja i publike: Glavni i Prateći program 57. BITEFA:

A Glavni program / 9 programa / 17 izvođenja / 3074 publike i to:

- U Bitef teatru: 2 programa / 3 izvođenja / 166 +268 publike (156+102)=434 publike
- U ostalim beogradskim prostorima: 7 programa / 14 izvođenja / 2640 publike

Od toga:

- Gosti iz Beograda: 3 programa / 3 izvođenja / 730 publike (326+166+238)
- Gosti iz Srbije: /
- Gosti van Srbije: 6 programa /14 izvođenja / 2344 publike

B Prateći program 57. Bitefa: 47 programa / 65 izvođenja / 3103 publike i to:

- U Bitef teatru: 2 programa / 2 izvođenja / 270 publike
- U ostalim beogradskim prostorima: 45 programa / 63 izvođenja / 2833 publike

Od toga:

- Gosti iz Beograda: 22 programa / 22 izvođenja / 1560 publike
- Gosti iz Beograda i Srbije – koprodukcije: 2 programa / 2 izvođenja / 102 publike:
- Gosti iz Srbije: 3 programa / 3 izvođenja / 240 publike
- Gosti van Srbije: 20 programa / 38 izvođenja / 1201 publike

Po celinama:

1. Susreti sa autorima / 9 programa / 9 izvođenja / 560 publike i to:

- U Bitef teatru: 1 program / 1 izvođenje / 70 publike
- U ostalim beogradskim prostorima: 8 programa / 8 izvođenja / 490 publike

Od toga:

- Gosti iz Beograda: 3 programa / 3 izvođenja / 210 publike
- Gosti iz Srbije: /
- Gosti van Srbije: 6 programa / 6 izvođenja / 350 publike

2. 24. Bitef Polifonija: Dvorište, Šuma, Džungla / 13 programa / 13 izvođenja / 700 publike i to:

- U Bitef teatru: /
- U ostalim beogradskim prostorima: 13 programa / 13 izvođenja / 700 publike

Od toga:

- Gosti iz Beograda: 11 programa / 11 izvođenja / 600 publike
- Gosti iz Srbije: 1 program / 1 izvođenje / 40 publike
- Gosti van Srbije: 1 program / 1 izvođenje / 60 publike

3. Predavanje / 1 program / 1 izvođenje / 50 publike i to:

- U Bitef teatru: /
- U ostalim beogradskim prostorima: 1 program / 1 izvođenje / 50 publike

Od toga:

- Gošća iz Beograda: 1 program / 1 izvođenje / 50 publike

4. XI Cirkusfera: 19 programa / 37 izvođenja / 1293 publike i to:

- U Bitef teatru: /
- U ostalim beogradskim prostorima: 19 programa / 37 izvođenja / 1293 publike

Od toga:

- Gosti iz Beograda: 2 programa / 2 izvođenja / 200 publike
- Gosti iz Beograda i van Srbije – koprodukcije / 2 programa / 2 izvođenja / 102 publike (41+61)
- Gosti iz Srbije: 2 programa / 2 izvođenja / 200 publike
- Gosti van Srbije: 13 programa / 31 izvođenje / 791 publike

XI Cirkusfera detaljno po programima:

- Glavni program festivala / 9 programa / 11 izvođenja / 503 publike i to:
- U Bitef teatru: /
- U ostalim beogradskim prostorima: 9 programa, 11 izvođenja / 503 publike

Od toga:

- Gosti iz Beograda: /
  - Gosti iz Beograda i van Srbije – koprodukcije / 2 programa / 2 izvođenja / 102 publike (41+61)
  - Gosti iz Srbije: /
  - Gosti van Srbije / 7 programa / 9 izvođenja / 401 publike
- Prateći program: 10 programa / 26 izvođenja / 790 publike i to:
  - U Bitef teatru: /
  - U ostalim beogradskim prostorima: 10 programa / 26 izvođenja / 790 publike

Od toga:

- Gosti iz Beograda: 2 programa / 2 izvođenja / 200 publike
  - Gosti iz Srbije: 2 programa / 2 izvođenja / 200 publike
  - Gosti van Srbije: 6 programa / 22 izvođenja / 390 publike
5. After ten događaji (festivalске žurke i kokteli): 5 programa / 5 izvođenja / 500 publike
- U Bitef teatru: 1 program / 1 izvođenje / 200 publike
  - U ostalim beogradskim prostorima: 4 programa / 4 izvođenja / 300 publike

4.6.. Broj programa, igranja i gledalaca za predstave koje su održane u i van Bitef teatra – 2023: 124 programa, 268 izvođenja i 43111 gledalaca

Broj programa =14+19+12+79=124

1. Broj programa (produkcije i koprodukcije) u Bitef teatru =14 (6+8)

1.1. Broj programa produkcija=6 (3+3)

1.1.1. premijerno izvedenih u 2023 =3

1.1.2. premijerno izvedenih pre 2023 =3

1.2. Broj programa koprodukcija = 8 (4+4)

1.2.1. premijerno izvedenih u 2023 =4

1.2.2. premijerno izvedenih pre 2023 =4

2. Broj programa Bitef teatra koji su gostovali=4+15= 19

2.1. Broj produkcijskih programa Bitef teatra, koji su gostovali=2+2=4

2.1.1. Produkcije premijerno izvedene 2023=2

2.1.1.1. u Beogradu=

2.1.1.2. u Srbiji=1

2.1.1.3. van Srbije=1

2.1.2. Produkcije premijerno izvedene pre 2023=2

2.1.2.1. U Beogradu=

2.1.2.2. u Srbiji=1

2.1.2.3. van Srbije=1

2.2. Broj koprodukcijskih programa Bitef teatra i partnera, koji su gostovali=7+8=15

2.2.1. Koprodukcije premijerno izvedene 2023=7

2.2.1.1. u Beogradu=2

2.2.1.2. u Srbiji=1

2.2.1.3. van Srbije=4

2.2.2. Koprodukcije premijerno izvedene pre 2023=8

2.2.2.1. u Beogradu=2

2.2.2.2. u Srbiji=2

2.2.2.3. van Srbije=4

3. Broj programa koji su gostovali u Bitef teatru= (6+6+6)=18

3.1. iz Beograda=6

3.2. iz Srbije=6

3.3. iz inostranstva=6

4. Posebni programi=15+6+2+56= 79

4.1. V Mesec nezavisne scene u Bitef teatru=15

4.1.1. Iz Beograda=10

4.1.2. Iz Srbije=1

4.1.3. Van Srbije=4

4.2. VI Bitef zona=6

4.2.1. Iz Beograda=3

4.2.2. Iz Srbije=2

4.2.3. Van Srbije=1

4.3. Filozofski teatar=2

4.3.1. Iz Beograda=1

4.3.2. Iz Srbije=

4.3.3. Van Srbija=1

4.4. 57 Bitef=56 (9+47)

4.4.1. Glavni program=9

4.4.1.1.1. U Bitef teatru=2

4.4.1.1.2. Na drugim scenama=7

4.4.2. Specifikacija:

4.4.2.1. Iz Beograda=3

4.4.2.2. Iz Srbije=1

4.4.2.3. Van Srbije=6

4.4.3. Prateći program=47

4.4.3.1. U Bitef teatru=2

4.4.3.2. Na drugim scenama=22+2+3+20=45

4.4.4. Specifikacija:

4.4.4.1. Iz Beograda=22

4.4.4.2. Iz Beograda i Srbije (koprodukcije)=2

4.4.4.3. Iz Srbije=3

4.4.4.4. Van Srbije=20

Broj igranja programa =55+89+19+105=268

1. Broj igranja programa (produkcije i koprodukcije) u Bitef teatru =21+77=55

1.1. Broj igranja produkcija=13+7=21

1.1.1. U Bitef teatru=21 (13+7)

1.1.1.1. premijerno izvedenih u 2023 =13

1.1.2. premijerno izvedenih pre 2023 =7

1.2. Broj igranja koprodukcija: 20+56=77

1.2.1. U Bitef teatru=20

1.2.2. Na drugim scenama=8+10=18 (CZKD, Beograd, Srbija i SMG, Ljubljana, Slovenija) i to:

1.2.2.1.1. U Beogradu=8

1.2.2.1.2. U Srbiji=1

1.2.2.1.3. Van Srbije=10

1.2.3. premijerno izvedenih u 2023 =2+10+9=21

1.2.3.1.1. U Beogradu=2

1.2.3.1.2. U Srbiji=10

1.2.3.1.3. Van Srbije=9

1.2.4. premijerno izvedenih pre 2023 =8+4+44=56

1.2.4.1.1. U Beogradu=8

1.2.4.1.2. U Srbiji=4

1.2.4.1.3. Van Srbije=44

2. Broj igranja predstava/projekata Bitef teatra na gostovanjima=12+77=89 od toga =18 igranja (koprodukcija premijerno izvedenih pre 2023 na drugim matičnim scenama / vode se kroz gostovanja+12

2.1. Broj igranja produkcijskih programa Bitef teatra i partnera, koji su gostovali=2+10=12

2.1.1. Produkcije premijerno izvedene 2023=2

2.1.1.1. u Beogradu=1

2.1.1.2. u Srbiji=1

2.1.1.3. van Srbije=1

2.1.2. Produkcije premijerno izvedene pre 2023=10

2.1.2.1. u Srbiji=6

2.1.2.2. van Srbije=4

2.2. Broj igranja koprodukcijskih programa Bitef teatra i partnera, koji su gostovali=21+56=77

2.2.1. Koprodukcije premijerno izvedene 2023=2+10+9=21

2.2.1.1. u Beogradu=2

2.2.1.2. u Srbiji=10

2.2.1.3. van Srbije=9

2.2.2. Koprodukcije premijerno izvedene pre 2023=8+4+44=56

2.2.2.1. u Beogradu=8

2.2.2.2. u Srbiji=4

2.2.2.3. van Srbije=44

3. Broj igranja programa koji su gostovali u Bitef teatru=6+6+7=19

3.1.1. iz Beograda=6

3.1.2. iz Srbije=6

3.1.3. iz inostranstva=7

4. Posebni programi=15+6+2+82=105

4.1. V Mesec nezavisne scene u Bitef teatru=15

4.1.1. Iz Beograda=10

4.1.2. Iz Srbije=1

4.1.3. Van Srbije=4

4.2. VI Bitef zona=6

4.2.1. Iz Beograda=3

4.2.2. Iz Srbije=2

4.2.3. Van Srbije=1

4.3. Filozofski teatar=2

4.3.1. Iz Beograda=1

4.3.2. Iz Srbija=

4.3.3. Van Srbije=1

4.4. 57 Bitef=17+65=82

4.4.1. Glavni program=17

Od toga:

4.4.1.1. U Bitef teatru=3

4.4.1.2. Na drugim scenama=14

Specifikacija:

4.4.1.3. Iz Beograda=3

4.4.1.4. Iz Srbije=

4.4.1.5. Van Srbije=14

4.4.2. Prateći program=2+63=65

Od toga:

4.4.2.1. U Bitef teatru=2

4.4.2.2. Na drugim scenama=63

Specifikacija:

4.4.2.3. Iz Beograda=22

4.4.2.4. Iz Srbije=3

4.4.2.5. Van Srbije=38

Broj gledalaca=6928+26682+1612+7889=43.111

1.1. Broj gledalaca na premijerno izvedenim produkcijama i koprodukcijama u Bitef teatru=1413+5515=6928

1.1. Broj gledalaca na premijerno izvedenim produkcijama u Bitef teatru=1066+347=1413

1.1.1. Izvedenim 2023=1066

1.1.2. Izvednim pre 2023=347

1.2. Broj gledalaca na premijerno izvedenim koprodukcijama u Bitef teatru=3460+2055=5515

1.2.1. Izvedenim 2023=3460

1.2.2. Izvedenim pre 2023=2055

(Broj gledalaca na produkcijama i koprodukcijama Bitef teatra i partnera na drugim matičnim scenama (U Beogradu=480+200=680, van Srbije=425)

2. Broj gledalaca na produkcijama i koprodukcijama Bitef teatra i partnera koje su gostovale u 2023=2200+24482=26682 (od toga 1105 gledalaca na drugim matičnim scenama koprodukcija Bitef teatra i partnera)

2.1. Broj gledalaca na produkcijama Bitef teatra koje su gostovale=300+1900=2200

2.1.1. Produkcije premijerno izvedene 2023=200+100=300

-u Beogradu=

-u Srbiji=200

- van Srbije=100

2.1.2. Produkcije premijerno izvedene pre 2023=1150+750=1900

-u Beogradu

-u Srbiji=1150

- van Srbije=750

2.2. Broj gledalaca na koprodukcijama Bitef teatra koje su gostovale=8008+16474=24482

2.2.1. Koprodukcije premijerno izvedene 2023=700+3989+3319=8008

-u Beogradu=700

-u Srbiji=3989

- van Srbije=3319

2.2.2. Koprodukcije premijerno izvedene pre 2023=680+2080+13714=16474

-u Beogradu=680

-u Srbiji=2080

- van Srbije=13714

3. Broj gledalaca na programima koji su gostovali u Bitef teatru 2023 =519+644+449=1612

3.1. iz Beograda=519

3.2. iz Srbije=644

3.3. iz inostranstva=449

4. Broj gledalaca na posebnim programima=943+567+202+6177=7889

4.1. V Mesec nezavisne scene u Bitef teatru=528+113+302=943

- iz Beograda=528

- Iz Srbije=113

- Van Srbije=302

4.2. VI Bitef zona=240+300+27=567

- Iz Beograda=240

- Iz Srbije=300

- Van Srbije=27

4.3. Filozofski teatar=92+110=202

-Iz Beograda=92

-Iz Srbije=

-Van Srbija=110

4.4 Program 57. Bitefa: $704+5473=6177$ publike i to:

Gostovanja produkcija i koprodukcija na festivalima – 2023

- U Bitef teatru= 434 (Glavni program)+ 270 (Prateći program)= 704
- U ostalim beogradskim prostorima= 2833 (Glavni program)+ 2640 (Prateći program)= 5473

Od toga:

- Gosti iz Beograda: 2290 publike ($730+1560$)
- Gosti iz Beograda i Srbije – koprodukcije= 102 publike:
- Gosti iz Srbije:= 240 publike
- Gosti van Srbije= 3545 publike ($2344+1201$)

Detaljna specifikacija publike: Glavni i Prateći program 57. BITEFA= $3074+3103=6177$

A Glavni program= 3074 publike i to:

- U Bitef teatru= $166 +268$ publike ($156+102$)= 434 publike
- U ostalim beogradskim prostorima= 2640 publike

Od toga:

- Gosti iz Beograda:= 730 publike ($326+166+238$)
- Gosti iz Srbije: /
- Gosti van Srbije= 2344 publike

B Prateći program 57. Bitefa= 3103 publike i to:

- U Bitef teatru= 270 publike
- U ostalim beogradskim prostorima= 2833 publike

Od toga:

- Gosti iz Beograda= 1560 publike
- Gosti iz Beograda i Srbije (koprodukcije)= 102
- Gosti iz Srbije= 240 publike
- Gosti van Srbije= 1201 publike

Datum igranja – gostovanja van Srbije	Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	Mesto igranja – gostovanja van Srbije	Sala igranja – gostovanja van Srbije	Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	Festival
---------------------------------------	--	---------------------------------------	--------------------------------------	---	----------

Premijerno izvedeni programi 2023

1. Zidanje Skadra					
29.08.2023.	Crna Gora	Budva	Scena između crkava Stari grad	300	VII Festival „Ćirilicom“,
Ukupno Zidanje Skadra	1 Van Srbije=300			300	
2. Skenderbeg					
27.06.2023.	Crna Gora	Budva	Scena između crkava Stari grad	300	1 Jadranski festival igrem Budva, Crna Gora
21.09.2023	Bosna i Hercegovina	Sarajevo	Narodno pozorište	300	16. Balet fest
Ukupno Skenderbeg	2 van Srbije=600			600	
3. Zatvaranje ljubavi					
26.06.2023.	Srbija	Beograd	Botanička bašta Botanički amfiteatar	300	31. BELEF
Ukupno Zatvaranje ljubavi	1 u Beogradu=300			300	
4. Želja da se napravi čvrsta istorija završice se neuspehom					
08.10.2023.	Srbija	Beograd	Bitef teatar	200	57. BITEF
02.11.2023.	Srbija	Beograd	Bitaf teatar	200	16. Kondenz Festival 2023: Feminist Futures
27.11.2023.	Slovenija	Ljubljana	Kino Šiška, Katedrala	300	Co-festival
Ukupno Želja da se napravi čvrsta istorija završice se neuspehom	3 (2 u Beogradu=400, 1 Van Srbije=300)			700	
5. Bilo jednom na Brijunima					
27.04.2023.	Srbija	Šabac	Šabačko pozorište, 7. Pozorišno proleće / scena Ljubiša Jovanović	314	7. Pozorišno proleće
08.06.2023.	Srbija	Sombor	NP Sombor	300	31. Festival Pozorišni maraton,
29.06.2023.	Srbija	Beograd	Teatar Vuk/ Scena Aleksandar Popović	400	31. BELEF,
15.10.2023.	Srbija	Kragujevac	Knjaževačko-srpski Teatar	50	18. Joakim fest
	Srbija	Kragujevac	Knjaževačko-srpski Teatar	50	18. Joakim fest
22.11.2023.	Srbija	Aleksinac	KC Aleksinac	444	XI Festival prvoizvedneiih predstava PIP
24.11.2023.	Hrvatska	Zagreb	Gradsko dramsko kazalište	360	36. Gavelline večeri
15.12.2023.	Bosna i Hercegovina	Sarajevo	Kamerni Teatar 55	160	VII Dani Jurislava Korenića 2023.
Ukupno Bilo jednom na Brijunima	9 (1 u Beogradu=400, 7 u Srbiji=1258, 2 van Srbije=520)			2518	

Premijerno izvededni program pre 2023

6. Krize					
26.05. 2023.	Hrvatska	Rijeka	Velika dvorana Filodramatike	100	14. Festival izvedbenihi umjetnosti ZOOM
11.06. 2023.	Slovenija	Maribor	SNG Maribor	100	Festival Borštnikovo srećanje
30.06. 2023.	Hrvatska	Zagreb	Zagrebački plesni centar	100	Festival Perforacije
08.11.2023.	Nemačka	Lajpcig	Theater der Jungen Welt /	200	Festival euro-scene

5. Repertoar Bitef teatra u 2023

Produkcije i koprodukcije Bitef teatra u 2023.

Specifikacija::

1. Broj programa (produkcije i koprodukcije) u Bitef teatru = 14 (6+8)
  - 1.1. Broj programa produkcija=6 (3+3)
    - 1.1.1. premijerno izvedenih u 2023 =3
    - 1.1.2. premijerno izvedenih pre 2023 =3
  - 1.2. Broj programa koprodukcija = 8 (4+4)
    - 1.2.1. premijerno izvedenih u 2023 =4
    - 1.2.2. premijerno izvedenih pre 2023 =4

5. Broj programa Bitef teatra koji su gostovali= $4+15=19$
  - 5.1. Broj produkcijskih programa Bitef teatra, koji su gostovali= $2+2=4$
    - 5.1.1. Produkcije premijerno izvedene 2023=2
      - 5.1.1.1. u Beogradu=/
        - 5.1.1.2. u Srbiji=1
        - 5.1.1.3. van Srbije=1
    - 5.1.2. Produkcije premijerno izvedene pre 2023=2
      - 5.1.2.1. U Beogradu=
      - 5.1.2.2. u Srbiji=1
      - 5.1.2.3. van Srbije=1
  - 5.2. Broj koprodukcijskih programa Bitef teatra i partnera, koji su gostovali= $7+8=15$
    - 5.2.1. Koprodukcije premijerno izvedene 2023=7
      - 5.2.1.1. u Beogradu=2
      - 5.2.1.2. u Srbiji=1
      - 5.2.1.3. van Srbije=4
    - 5.2.2. Koprodukcije premijerno izvedene pre 2023=8
      - 5.2.2.1. u Beogradu=2
      - 5.2.2.2. u Srbiji=2

- van Srbije=4

5. Broj igranja programa (produkcije i koprodukcije) u Bitef teatru = $21+77=55$
  - 5.1. Broj igranja produkcija= $13+7=21$
    - 5.1.1. U Bitef teatru=21 (13+7)
      - 5.1.1.1. premijerno izvedenih u 2023 =13
    - 5.1.2. premijerno izvedenih pre 2023 =7
  - 5.2. Broj igranja koprodukcija: $20+56=77$
    - 5.2.1. U Bitef teatru=20
    - 5.2.2. Na drugim scenama= $8+10=18$ (CZKD, Beograd, Srbija i SMG, Ljubljana, Slovenija) i to:
      - 5.2.2.1.1. U Beogradu=8
      - 5.2.2.1.2. U Srbiji=/
        - 5.2.2.1.3. Van Srbije=10
    - 5.2.3. premijerno izvedenih u 2023 = $2+10+9=21$
      - 5.2.3.1.1. U Beogradu=2
      - 5.2.3.1.2. U Srbiji=10
      - 5.2.3.1.3. Van Srbije=9
    - 5.2.4. premijerno izvedenih pre 2023 = $8+4+44=56$
      - 5.2.4.1.1. U Beogradu=8
      - 5.2.4.1.2. U Srbiji=4
      - 5.2.4.1.3. Van Srbije=44

.....
6. Broj igranja predstava/projekata Bitef teatra na gostovanjima= $12+77=89$ od toga =18 igranja (koprodukcija premijerno izvedenih pre 2023 na drugim matičnim scenama / vode se kroz gostovanja+12

6.1. Broj igranja produkcijskih programa Bitef teatra i partnera, koji su gostovali= $2+10=12$

6.1.1. Produkcije premijerno izvedene 2023=2

6.1.1.1. u Beogradu=

6.1.1.2. u Srbiji=1

6.1.1.3. van Srbije=1

6.1.2. Produkcije premijerno izvedene pre 2023=10

6.1.2.1. u Srbiji=6

6.1.2.2. van Srbije=4

6.2. Broj igranja koprodukcijskih programa Bitef teatra i partnera, koji su gostovali= $21+56=77$

6.2.1. Koprodukcije premijerno izvedene 2023= $2+10+9=21$

6.2.1.1. u Beogradu=2

6.2.1.2. u Srbiji=10

6.2.1.3. van Srbije=9

6.2.2. Koprodukcije premijerno izvedene pre 2023= $8+4+44=56$

6.2.2.1. u Beogradu=8

6.2.2.2. u Srbiji=4

6.2.2.3. van Srbije=44

1.2. Broj gledalaca na premijerno izvedenim produkcijama i koprodukcijama u Bitef teatru= $1413+5515=6928$

9.1. Broj gledalaca na premijerno izvedenim produkcijama u Bitef teatru= $1066+347=1413$

1.2.1. Izvedenim 2023=1066

1.2.2. Izvednim pre 2023=347

9.2. Broj gledalaca na premijerno izvedenim koprodukcijama u Bitef teatru= $3460+2055=5515$

9.2.1. Izvedenim 2023=3460

9.2.2. Izvedenim pre 2023=2055

(Broj gledalaca na produkcijama i koprodukcijama Bitef teatra i partnera na drugim matičnim scenama (U Beogradu= $480+200=680$, van Srbije= 425)

2. Broj gledalaca na produkcijama i koprodukcijama Bitef teatra i partnera koje su gostovale u 2023= $2200+24482=26682$ od toga= 1105 na drugim matičnim scenama

2.1. Broj gledalaca na produkcijama Bitef teatra koje su gostovale= $300+1900=2200$

2.1.1. Produkcije premijerno izvedene 2023= $200+100=300$

-u Beogradu=

-u Srbiji=200

- van Srbije=100

2.1.2. Produkcije premijerno izvedene pre 2023= $1150+750=1900$

-u Beogradu

-u Srbiji=1150

- van Srbije=750

2.2. Broj gledalaca na koprodukcijama Bitef teatra koje su gostovale= $8008+16474=24482$

2.2.1. Koprodukcije premijerno izvedene 2023= $700+3989+3319=8008$

-u Beogradu=700

-u Srbiji=3989

GOSTOVANJA PRODUKCIJA I KOPRODUKCIJA NA FESTIVALIMA – 2023

- van Srbije=3319

2.2.2. Koprodukcije premijerno izvedene pre 2023=680+2080+13714=16474

-u Beogradu=680

-u Srbiji=2080

- van Srbije=13714

3. Broj gledalaca na programima koji su gostovali u Bitef teatru 2023 =519+644+449=1612

3.1. iz Beograda=519

3.2. iz Srbije=644

3.3. iz inostranstva=449

Datum igranja – gostovanja van Srbije	Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	Mesto igranja – gostovanja van Srbije	Sala igranja – gostovanja van Srbije	Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	Festival
2023					
1. Zidanje Skadra					
29.08.2023.	Crna Gora	Budva	Scena između crkava Stari grad	300	VII Festival „Ćirilicom“,
Ukupno Zidanje Skadra	1 Van Srbije=300			300	
10. Skenderbeg					
27.06.2023.	Crna Gora	Budva	Scena između crkava Stari grad	300	1 Jadranski festival igrem Budva, Crna Gora
21.09.2023	Bosna i Hercegovina	Sarajevo	Narodno pozorište	300	16. Balet fest
Ukupno Skenderbeg	2 van Srbije=600			600	
11. Zatvaranje ljubavi					
26.06.2023.	Srbija	Beograd	Botanička bašta Botanički amfiteatar	300	31. BELEF
Ukupno Zatvaranje ljubavi	1 u Beogradu=300			300	
12. Želja da se napravi čvrsta istorija završice se neuspelom					
08.10.2023.	Srbija	Beograd	Bitef teatar	200	57. BITEF
02.11.2023.	Srbija	Beograd	Bitaf teatar	200	16. Kondenz Festival 2023: Feminist Futures
27.11.2023.	Slovenija	Ljubljana	Kino Šiška, Katedrala	300	Co-festival
Ukupno Želja da se napravi čvrsta istorija završice se neuspelom	3 (2 u Beogradu=400, 1 Van Srbije=300)			700	
13. Bilo jednom na Brijunima					
27.04.2023.	Srbija	Šabac	Šabačko pozorište, 7. Pozorišno proleće / scena Ljubiša Jovanović	314	7. Pozorišno proleće
08.06.2023.	Srbija	Sombor	NP Sombor	300	31. Festival Pozorišni maraton,
29.06.2023.	Srbija	Beograd	Teatar Vuk/ Scena Aleksandar Popović	400	31. BELEF,
15.10.2023.	Srbija	Kragujevac	Knjaževačko-srpski teatar	50	18. Joakim fest
	Srbija	Kragujevac	Knjaževačko-srpski teatar	50	18. Joakim fest
22.11.2023.	Srbija	Aleksinac	KC Aleksinac	444	XI Festival prvoizvedbenih predstava PIP
24.11.2023.	Hrvatska	Zagreb	Gradsko dramsko kazalište	360	36. Gavelline večeri
15.12.2023.	Bosna i Hercegovina	Sarajevo	Kamerni Teatar 55	160	VII Dani Jurislava Korenića 2023.
Ukupno Bilo jednom na Brijunima	9 (1 u Beogradu=400, 7 u Srbiji=1258, 2 van Srbije=520)			2518	
Pre 2023					
14. Krize					
26.05. 2023.	Hrvatska	Rijeka	Velika dvorana Filodramatike	100	14. Festival izvedbenih umjetnosti ZOOM
11.06. 2023.	Slovenija	Maribor	SNG Maribor	100	Festival Borštnikovo srećanje
30.06. 2023.	Hrvatska	Zagreb	Zagrebački plesni centar	100	Festival Perforacije
08.11.2023.	Nemačka	Lajpcig	Theater der Jungen Welt / Großer Saal	200	Festival euro-scene Leipzig
09.11.2023.	Nemačka	Lajpcig	Theater der Jungen Welt / Großer Saal	200	Festival euro-scene Leipzig
13.12.2023.s	Slovenija	Ljubljana	Slovensko mladinsko	46	Festival Zatočište

5.1. Koprodukcije Bitef teatra i partnera u 2023

Koprodukcije Bitef teatra i partnera - 2023: 11 programa (5+6) / 111 izvođenja (42+69) / 29916publike (11377+18539) i to:

- U Bitef teatru:
  - o 4 programa premijerno izvedena 2023 + 4 programa premijerno izvedena pre 2023=8
  - o 21 izvođenje programa premijerno izvedenih 2023+13 izvođenja programa premijerno izvedenih pre 2023=34
  - o 3460 publike na programima premijerno izvedenih 2023+2055 publike na programima premijerno izvedenih pre 2023=5515
- U Beogradu:
  - o 2 programa premijerno izvedena 2023 + 2 programa premijerno izvedena pre 2023=4
  - o 2 izvođenja programa premijerno izvedenih 2023+8 izvođenja programa premijerno izvedenih pre 2023=10
  - o 700 publike na programima premijerno izvedenim 2023+680 publike na programima premijerno izvedenim pre 2023=1380
- U Srbiji:
  - o 1 program premijerno izveden 2023 + 2 programa premijerno izvedena pre 2023=3
  - o 10 izvođenja programa premijerno izvedenih 2023+4 izvođenja programa premijerno izvedenih pre 2023=14
  - o 3898 publike na programima premijerno izvedenim 2023+2080 publike na programima premijerno izvedenih pre 2023=5978
- Van Srbije:
  - o 4 programa premijerno izvedenih 2023 + 4 programa premijerno izvedena pre 2023=8
  - o 9 izvođenja programa premijerno izvedenih 2023+44 izvođenja programa premijerno izvedenih pre 2023=53
  - o 3319 publike na programima premijerno izvedenim 2023+13724 publike na programima premijerno izvedenih pre 2023=17043

Koprodukcije premijerno izvedene 2023. godine: 5 programa / 42 izvođenja / 11377 publike i to:

- U Bitef teatru: 4 programa / 21 izvođenje / 3460 publike
- U Beogradu: 2 programa / 2 izvođenja / 700 publike
- U Srbiji: 1 program / 10 izvođenja / 3898 publike
- Van Srbije: 4 programa / 9 izvođenja / 3319 publike

Koprodukcije premijerno izvedene pre 2023. godine: 6 programa / 69 izvođenja / 18539 publike i to:

- U Bitef teatru: 4 programa / 13 izvođenja / 2055 publike
- U Beogradu: 2 programa / 8 izvođenja / 680 publike
- U Srbiji: 2 programa / 4 izvođenja / 2080 publike
- Van Srbije: 4 programa / 44 izvođenja / 13724 publike

Od toga na matičnim scenama van Bitef teatra:

- U CZKD-u: 2 programa (Svet bez žena, Dr Auslander (Made for Germany) / 8 izvođenja / 680 publike
- U SMG-u (Slovenija): 1 program (Krize) / 8 izvođenja / 949 publike

5.2.1. Koprodukcije Bitef teatra i partnera premijerno izvedene u 2023.

Bitef teatar, BeoArt, Beograd, Srbija Ju Narodna biblioteka Budve, Festival Ćirilicom, Crna Gora

ZIDANJE SKADRA

Koncept i koreografija: Miloš Isailović

Muzika: Irena Popović Dragović

Dramaturgija: Bojan Đorđev

Dizajn scene: Andreja Rondović, Jovana Višnjić

Dizajn kostima: Selena Orb

Asistentkinja: Anđela Bajagić

Izvođenje: Tamara Pjević, Jakša Filipovac, Ivana-Savić Jačić, Milica Jević-Drndarević, Staša

Ivanović, Dejan Bošković i Katarina Anić

Dizajn svetla: Dragan Đurković

Fotografija: Slavica Dolašević

Umetnička direktorka Bitef dens kompanije: Jelena Kajgo

Izvršna produkcija: Sanja Ljumović

Organizacija: Miona Đenisijević

PR: Slavica Hinić

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Majstor svetla: Igor Milenković

Majstori tona: Miroљub Vladić, Jugoslav Hadžić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Garderoberka: Marta Narančić

Trajanje: 60'.

<https://youtu.be/FTZL6yFo-Zk?si=ckYmMhryv68adh5d>

Zidanje Skadra / Ples neba i zemlje

Zidanje Skadra otvara dimenzije sukoba između svemoćnog boga i žrtvovanog sina, nebeskih visina i plodne zemlje koja se neprestano žrtvuje. U toj borbi, svi ostali likovi postaju figurice na tabli za igru, a sitne strategije, skrivanja, došaptavanja postaju izložena ljudska ponašanja.

O PREDSTAVI

Najveći sukob u Zidanju Skadra, iako se u pesmi nikad direktno ne aktualizuje - je onaj između Vile i mlade Gojkovice. To je sukob epskih proporcija između pozicije koja zahteva sve i pozicije koja daje sve, svemoćnog boga i žrtvovanog sina, beskrajnih nebesa i podatne, plodne zemlje koja se bezuslovno i iznova - žrtvuje. U odnosu na taj sukob - svi ostali akteri su figurice na tabli za igru. Odjednom sve sitne i diskretne strategije, skrivanja, došaptavanja, čutanja, postaju izložena, vidljiva i ljudska. I na tome je sazdana civilizacija, zakon, red, ne samo na velikim gestovima podizanja grada.

Težina ovog plesnog dela oslikava se odnosima poverenja, ljubavi, nade, i stradanja zbog istih.

O RADU SA BITEF DENS KOMPANIJOM

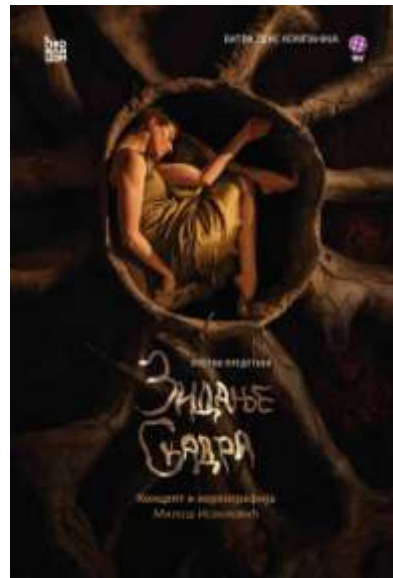
Punih dvanaest godina gradim sebe kao umetnika, kao koreografa i igrača, kroz rad i prijateljstvo sa Bitef dens kompanijom.

2010. godine na poziv Jelene Kajgo sam prihvatio ugovor i time postao stalni član kompanije kao igrač. Pored više od dvadeset pet predstava kao igrač, takođe sam te srećne 2016. godine započeo svoju koreografsku karijeru sa prvencem „Dunjaluk“ za koju posle i dobijam nagradu „Dimitrije Parlić“ za najbolju predstavu.

Punih dvanaest godina dajem svu ljubav ka plesu i pokretu kao takvom i nikada nisam naišao na zatvorena vrata za ostvarivanje svojih ideja. Igrači, sada već moji prijatelji, kolege, suvi talenti srpske plesne savremene scene, sve su što treba jednom koreografu da se iskaže u svom rukopisu.

Vredni, talentovani i spremni za disciplinu i humor, to je rad sa plesačima Bitef dens kompanije.

Miloš Isailović

Premijere:

29.08.2023. VII Festival „Ćirilicom“, Budva,
Scena između crkava, Crna Gora

19.10.2023. Bitef teatar, Beograd, Srbija

MILOŠ ISAILOVIĆ

Rođen je 1988. godine u Loznici.

Tokom školovanja u srednjoj baletskoj školi Lujo Davičo postaje stipendista prestižne Baletske Akademije u Cirihi. Po povratku iz Ciriha diplomirao je u baletskoj školi Lujo Davičo, a od 2009. do 2011. godine stalni je član baleta Narodnog pozorišta u Beogradu kao i paralelno član Bitef dens kompanije.

Kao solista Narodnog pozorišta igrao je u brojnim baletima, Uspavana lepotica, Labudovo jezero, Žizela, Don Kihot... Solističke uloge ostvario je u baletima Interval, Z.Marković & M.Kolar, Viva la Vida!, A.Ilić, Ko to tamo peva, S.Zurovac...

U Bitef dens kompaniji igrao je u gotovo svim plesnim produkcijama, Otelo, Božanstvena komedija, Alpha Boys, Soneti, Ako bi smo svi malo utihnuli, Yesterday, Don Žuan, Ptice, Izgubljeni pejzaži...

Kao koreograf postavio je plesne predstave Dunjaluk u produkciji Bitef teatra, Magbet i Životinjska farma u produkciji Bitef teatra i Centra za kulturu Tivat, Stranac u produkciji Nacionalne fondacije za igru i Hartefakt fonda, predstavu Glad u produkciji centra Modus i Zagrebačkog plesnog centra i predstavu Triptih u produkciji Narodnog pozorišta u Beogradu.

Predstava Dunjaluk dobila je nagradu Dimitrije Parlić koju dodeljuje UBUS – Udruženje baletskih umetnika Srbije, dok je predstava Magbet dobila Specijalnu nagradu na festivalu Purgatorije u Tivtu.

Kao igrač dobitnik je brojnih nagrada, uljučujući i nagradu Smiljana Mandukić, koju dodeljuje UBUS, a od 2016. godine radi kao asistent koreografa Edvarda Kluga sa kojim postavlja balete u Mariborskom Baletu, Nacionalnom Baletu u Rigi, Bečkom i Ciriškom Baletu, Baletu Novosibirsk, kao i u Boljšoj teatru u Moskvi.

Radio je koreografije za dramske predstave sa rediteljima Dinom Mustafićem i Kokanom Mladenovićem, a kao pedagog sa uspehom vodi brojne seminare savremene igre u baletskim centrima Balkana, Evrope i Amerike.

FESTIVAL ĆIRILICOM

Festival „Ćirilicom“ odvija se već 7. put u organizaciji Narodne biblioteke Budve i pod pokroviteljstvom Turističke organizacije opštine Budva. Održaće se u periodu od 23. avgusta do 13. septembra na sceni između crkava i podrazumijevaće sjajan program sačinjen od predstava, književnih večeri i koncerata.

BITEF DENS KOMPANIJA

Osnovana je 2009. godine kao prva trupa savremene igre u Srbiji koja je vezana za jednu instituciju kulture, i koja je omogućila da publika tokom cele pozorišne sezone može da prati kvalitetan plesni teatar. Tokom četrnaest godina postojanja Bitef dens kompanija je realizovala četrdeset plesnih produkcija i preko dvesta gostovanja u zemlji i svetu (Slovenija, Hrvatska, Crna Gora, Poljska, Švedska, Mađarska, Rumunija, Japan, Bosna i Hercegovina, Makedonija...). Kompanija je osvojila trideset nagrada i ostvarila saradnju sa nekim od najjementnijih domaćih, regionalnih i evropskih koreografa, poput Gaja Vajcmana, Roni Haver, Jasmin Vardimon, Isidore Stanišić, Edvarda Kluga, Konstance Makras, Matjaža Fariča, Dalije Aćin, Zorana Markovića, Maše Kolar, Branka Potočana, Lea Mujića, Dunje Jocić, Feliksa Landerera...

Jelena Kajgo, umetnička direktorka Bitef dens kompanije

Vijesti / kultura <https://www.vijesti.me/kultura/671516/uspjesna-premijera-ovacije-budvanske-publike-za-baletsku-predstavu-zidanje-skadra>

Pretpremijera baleta 'Zidanje Skadra' razbudila zaspali i prazni Stari grad Budva / [Vuk Lajović](#) / 29.08.2023. 10:56h,

Večeras je u 21 sat premijerno izvođenje ovog baleta. Vjerovatno malo puta u istoriji budvanskog pozorišta se desilo da se odigrala bolja i efektivnija plesna predstava u komplikovanijim uslovima, pod burom, naletima kišnih i morskih kapi, sijevanjem i grmljavinom. A vjerovatno ni mladi plesači iz Beograda nisu odigrali svoj komad u težim uslovima, ali su na kraju bili oduševljeni reakcijom i strpljenjem publike. U ponedjeljak, kasnije nego što je uobičajeno, nakon 22.30 sata, pretpremijerom je počeo dramski program ovogodišnjih novih produkcija festivala "Ćirilicom" koji je uporna publika ispratila do kraja i pozdravila gromoglasnim aplauzom

Svjetski renomirani koreograf Miloš Isailović u ponedjeljak večer je publici na trgu između crkava u Starom gradu Budva predstavio pretpremijerno izdanje baleta „Zidanje Skadra“. Isailović je inače bio i selektor baleta ovogodišnjeg spektakularnog izdanja prvog Jadranskog festivala igre, koji se dešavao tri nedjelje u junu.

Ovaj komad, iz pretkosovskog epskog ciklusa, je rađen u produkciji Narodne biblioteke "Miroslav Luketić" Budva i Bitef teatar Beograd a cijela plesna predstava je realizovana po ideji Marka Kentere. Inače, pored koreografije Isailović je uradio i koncept ovog zaista spektakularnog baleta igrača Bitef dens kompanije.

Muziku za predstavu, koja je sinoć zaista dominirala Starim gradom, komponovala je Irena Popović Dragović. Kao rijetko do tada, a zbog najave lošeg vremena, muzika sa baleta je bila glavna tema opustjelog Starog grada.

Sa baleta "Zidanje Skadra" foto: Vuk Lajović

Jedino pravo mjesto dešavanja bila je upravo scena festivala "Ćirilicom".

Sjajne kostime radila je Selena Orb, dok su baletski igrači koji su sinoć oduševili publiku bili: Tamara Pajević, Ivana Savić Jačić, Milica Jević Drndarević, Staša Ivanović, Katarina Anić, Jakša Filipovac i Dejan Bošković.

<http://www.seecult.org/vest/plesno-zidanje-skadra/> Plesno Zidanje Skadra

Predstava „Zidanje Skadra“, prema konceptu i u koreografiji Miloša Isailovića, koji narodnu epsku pesmu „Zidanje Skadra na Bojani“ vidi kao najljepši ljubavni ep, imaće beogradsku premijeru 19. oktobra u Bitef teatru, nakon premijernog izvođenja proteklog leta u Budvi.

„To delo sam imao u školi kao lektiru, ali je danas palo u zaborav, nažalost, jer je to po meni najljepši ljubavni ep kod nas“, rekao je Isailović 17. oktobra na konferenciji za novinare, dodajući da je „predstava rađena iznutra“ i da je i sam „imao jedno 'zidanje-skadra' što se tiče ljubavi“.

„Pristupio sam temi isključivo iz sebe. Ponosan sam. Mislim da je ovo za sada moje najzrelije delo zato što se tiče ljubavi, a meni je ljubav za život, za posao, za prijateljstvo veliki pokretač“, istakao je Isailović.

Predstavu je radio sa istim timom kao i „Životinjsku farmu“, čija je premijera bila u leto 2022. godine na Međunarodnom festivalu mediteranskog teatra Purgatorije u Tivtu, a zatim i u Bitef teatru.

„To je ekipa koja razume moj senzibilitet i moju viziju. I mladi igrači Bitef dens kompanije su fantastični. Proces je tekao lepo i jedva čekam beogradsku premijeru, rekao je Isailović, pominjući da budvanskoj premijeri na novom Festivalu Ćirilicom nije mogao da prisustvuje zbog operacije kolena.

Isailović je zahvalio Bitef teatru na angažmanu. „Nije mala stvar za mene kao autora da dobijem šansu da dve sezone zaredom radim predstavu. To je čast i bitno mi je za lični koreografski i umetnički razvoj“, rekao je nekadašnji igrač BDK, sa kojom je i debitovao kao koreograf predstavom „Dunjaluk“, a usledio je plesni „Magbet“ (2016).

„Najveći sukob u 'Zidanju Skadra', iako se u pesmi nikad direktno ne aktualizuje, jeste onaj između Vile i mlade Gojkovice. To je sukob epskih proporcija između pozicije koja zahteva sve i pozicije koja daje sve, svemoćnog boga i žrtvovanog sina, beskrajnih nebesa i podatne, plodne zemlje koja se bezuslovno i iznova - žrtvuje. U odnosu na taj sukob, svi ostali akteri su figurice na tabli za igru. Odjednom sve sitne i diskretne strategije, skrivanja, došaptavanja, ćutanja, postaju izložena, vidljiva i ljudska. I na tome je sazdana civilizacija, zakon, red, ne samo na velikim gestovima

podizanja grada. Težina ovog plesnog dela oslikava se odnosima poverenja, ljubavi, nade i stradanja zbog istih“, navedeno je u programu nove predstave, za koju je muziku komponovala Irena Popović Dragović, dramaturg je Bojan Đorđev, scenografiju potpisuju Andreja Rondović i Jovana Višnjić, a kostime Selena Orb.

Izvođači su: Tamara Pjević, Jakša Filipovac, Ivana-Savić Jačić, Milica Jević-Drndarević, Branko Mitrović, Staša Ivanović, Dejan Bošković i Katarina Anić.

Direktorka Bitef dens kompanije Jelena Kajgo opisala je „Zidanje Skadra“ kao „potresni mit u jednom dramatičnom i poetičnom plesnom izvođenju“, te istakla da je ostvaren podvig sa tri plesne produkcije u jednoj godini, što je bio slučaj još samo 2011. godine.

„To je veoma značajno za našu plesnu scenu imajući u vidu kako su teški uslovi u kojima ona opstaje i kako je malo novih produkcija, tako da je ovo značajna podrška koju joj pružaju Bitef tetar i BDK“, rekla je Jelena Kajgo. Podsetila je da je u aprilu bila premijera „Alpha girls“ mladih koreografa Tamare Pjević i Jakše Filipovca, takođe igrača BDK, koji su „na najbolji način iskoristili dobijenu šansu i ponudili pravu bitefovsku predstavu uzbudljivog plesnog jezika“.

Zatim je, paralelno sa „Zidanjem Skadra“, rađena i predstava „Skenderbeg“ Isidore Stanišić, u saradnji sa Jadranskim festivalom igre. Premijera te predstave, u kojoj je uz igrače na sceni i muzičar Vasil Hadžimanov, bila je u Budvi u junu, a u Bitef teatru prvi put će biti izvedena 10. novembra.

„Obe ove predstave igrale su se na magičnom prostoru između dve crkve u Budvi“, rekla je Jelena Kajgo, opisujući izuzetnu atmosferu i draž ambijentalnog izvođenja.

Direktor Bitef teatra Miloš Latinović izrazio je zadovoljstvo što je Isailović (35) „stari“ saradnik ovog tetra, koji je imao „logičan put od igrača BDK do vrlo osobenog koreografa“. „Veoma mi je drago što Isailović i dalje ima ideja, vremena i snage da radi sa BDK iako već ima uspešnu karijeru u inostranstvu“, rekao je Latinović.

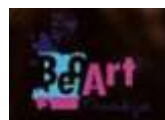
Isailović od 2016. godine radi kao asistent koreografa Edvarda Kluga sa kojim postavlja balete u Mariborskom Baletu, Nacionalnom Baletu u Rigi, Bečkom i Ciriškom Baletu, Baletu Novosibirsk, kao i u Boljšoj teatru u Moskvi. Na aktuelnom repertoaru Narodnog pozorišta u Beogradu, u okviru predstave „Triptih“, izvodi se njegov komad „Ptico ne sklapaj svoja krila“.

Predstavom „Zidanje Skadra“ počinje redovni repertoar Bitef teatra u ovoj sezoni. Prva repriza je 21. oktobra.

U dramskom delu svog programa Bitef teatar planira dve produkcije – u martu predstavu posvećenu velikom i prerano preminulom antiratnom pesniku Dušanu Vasiljevu (1900-1924), a na leto premijeru „Učutkivanje Sokrata“ na Festivalu u Tivtu.

Naslovna foto: Slavica Dolašević

(SEEcult.org)

Broj igranja		5				
U BITEF teatru		4				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji						
Broj igranja – gostovanja van Srbije		1				
Broj gledalaca		872				
U BITEF teatru		572				
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji						
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije		300				
1. Datum igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
19.10.2023.	1	170				
21.10.2023.	1	142				
24.11.2023.	1	92				
25.12.2023.	1	168				
UKUPNO	4	572				
2. Datum igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2. Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca – gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade
UKUPNO						
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	Festival	nagrade
29.08.2023.	Crna Gora	Budva	Scena između crkava Stari grad	300	VII Festival „Ćirilicom“,	
UKUPNO	1			300		

Turistička organizacija Budva, Crna Gora, Bitef teatar (Bitef dens kompanija) i "Oh cinema & theatre", Beograd, Srbija

SKENDERBEG

Koncept, tekst i režija: Isidora Stanišić

Koreografija: Isidora Stanišić i igrači

Muzika: Vasil Hadžimanov

Kostim: Selena Orb

Izvedenje: Uroš Petronijević, Jovana Grujić, Branko Mitrović, Vanja Halupa, Vladimir Čubrilo, Ina Ilievska i Isidora Stanišić

Dizajn svetla: Dragan Đurković

Fotografija: Slavica Dolašević

Bitef teatar tim:

Produkcija: Sanja Ljumović

PR: Slavica Hinić

Društvene mreže: Mila Jovanović

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković

Majstori tona: Miroљub Vladić, Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Svetska premijera: 27.06.2023. 1.
Jadranski festival igre (zatvaranja),
Budva, scena između crkava (Stari
grad), Crna Gora

Beogradska premijera: novembar 2023.
Bitef teatar, Beograd, Srbija

O predstavi:

Predstava „Skenderbeg“ je plesni traktat o herojstvu. Skenderbeg je zaista bio heroj. Ne onaj mitski, kakve srećemo u antičkoj kulturi, niti fiktivni super heroj iz savremene pop kulture već, stvarni ujedinitelj malih, potlačenih naroda u borbi za oslobođenje od velike imperijalne sile. Oni, koje smatramo herojima, utiču na formiranje naših ideala, a ideali određuju našu ličnost. Danas se herojskim aktom naziva svaki i najmanji gest empatije. Žrtvovanje sopstvenog interesa zarad dobrobiti drugog postalo je naivno i nepromišljeno. Herojstvo je misterija za nauku, jer ni psihologija, ni evolucionizam, ni neuronauke ne mogu predvideti ko i kada će biti spreman da odreaguje herojski. Logično, jer slobodu ne možemo determinisati. U trenutku kad smo nesigurni šta nam je činiti, odlučujemo između onoga što jeste i što bi trebalo biti. Taj trenutak neodoumice, jeste prilika da ugrabimo slobodu. Skenderbeg je bio heroj, a suprotnost istom nije anti-heroj, već pasivni posmatrač. Predstava postavlja pitanje ko su nama danas heroji i da li smo izgubili potrebu za njima? Da li smo mi slobodni ili samo nesvesni sopstvenog ropstva? Isidora Stanišić, koreografkinja

<https://www.facebook.com/reel/7292871090743165>

<https://www.youtube.com/watch?v=KhReOm5EzE&t=17s>

https://youtu.be/OaA2JnEzvHw?si=KzD9YsLIMdkhh_Wr

https://youtu.be/X1HkPyeoPgM?si=XqCWztBT7K_-9LSR

ISIDORA STANIŠIĆ rođena je 14. 08. 1975. u Beogradu. Završila je Baletsku školu „Lujko Davičo“ u Beogradu kao đak generacije. Tokom školovanja bila je angažovana u predstavama klasičnog baletskog repertoara u Narodnom pozorištu. Po završetku školovanja opredeljuje se za savremeni plesni izraz, za koji se usavršava u inostranstvu kao stipendista Nacionalnog koreografskog centra u Monpeljeu, stipendista VEB DANS-a u Beču i stipendista Gete Instituta za Global Dans u Dizeldorfu. Znanje iz oblasti savremene igre nastavlja da obogaćuje pohađajući mnogobrojne radionice u zemlji i inostranstvu. Danas se savremenom igrom bavi kao igrač, koreograf i pedagog. Ostvarila je mnogobrojne uloge u savremenim plesnim i dramskim predstavama i kao autor-koreograf kreirala je preko deset predstava savremenog plesnog izraza. Od 2003. radi kao pedagog u Baletskoj školi „Lujko Davičo“, gde je i jedan od pokretača osnivanja

Odseka za savremenu igru. Predaje: klasičan balet, savremenu igru, repertoar i moderne podrške. Sa prvom generacijom odseka savremene igre osvaja III nagradu, a sa drugom generacijom 2009. osvaja I nagradu na svetskom takmičenju baletskih škola TANZOLYMP u Berlinu, gde 2013. i njena treća generacija osvaja II nagradu. Njeni učenici redovno osvajaju prve nagrade na Republičkom takmičenju, a mnogi od njih primljeni su na evropske akademije, gde studiraju savremenu igru. Kao igrač, nagrađena je na internacionalnom takmičenju savremenog plesa u Trevizu. Kao

koreograf nagrađena je na Festivalu koreografskih minijatura kao laureat. Dobitnica je Parličeve nagrade za izvođački i koreografski doprinos, pomenutu nagradu dobija i kao izvođač u ISTER teatru za predstavu „Tri sestre – okolo naokolo Čehova“, za najbolju koreografiju u sezoni 2017/18. za predstavu „Prostor za revoluciju“, kao i Specijalnu nagradu za inovativnost za koreografiju predstave „Grad“, koje dodeljuje UBUS.

<http://www.seecult.org/vest/herojstvo-nekad-i-sad>
09.11.2023 | Herojstvo nekad i sad

Predstava Bitef dens kompanije Bitef teatra „Skenderbeg“, prema konceptu i u koreografiji Isidore Stanišić, na temu herojstva nekad i sad, imaće beogradsku premijeru 10. novembra u Bitef teatru, nakon uspešnih izvođenja proteklog leta u Budvi i Sarajevu, a realizovana je u saradnji sa novoosnovanim Jadranskim festivalom igre (JFI).

Isidora Stanišić je izjavila da je na inicijativu JFI počela da radi predstavu o Skenderbegu, odnosno Đurađu Kastriotu koji je odveden u janičare, a kada je krenula u istraživanje, shvatila je da „nije mnogo znala o, kako se ispostavilo, tako važnoj ličnosti iz srednjeg veka“.

„Istakao se kao vojskovođa i zaslužio privilegije, ali je sve ostavio i došao na ove prostore da se bori za slobodu. Poveo je mali narod i 25 godina pružao otpor Otomanskom carstvu“, rekla je 8. novembra na konferenciji za novinare Isidora Stanišić, koja potpisuje i tekst i režiju predstave.

„Ono što mi je tu bilo interesantno jeste pozicija heroja u ono vreme i danas. Pokušala sam da napravim paralelu. Mislim da nas se to sviju tiče“, rekla je autorka, dodajući da se istorijski fakti o Skenderbegu razlikuju od zemlje do zemlje, „jer ga mnogi svojataju, što govori o njegovoj izuzetnoj ličnosti“.

„Nezavisno od tih razlika, razumela sam koliko je suštinska borba za slobodu i koliko je on bio važan za ujedinjenje malih naroda koji su se borili protiv ogromne, znatno nadmoćne imperijalne sile i nametanja islamizacije. To je jedna vrsta očuvanja hrišćanstva iako je on sam tokom života više puta menjao veru. Ali duhovnost mu je svakako bila veoma važna, u smislu sabornosti, zajedništva, borbe za slobodu“, dodala je.

„Na tom planu pokušala sam da napravim komparaciju sa vremenom danas - šta mi podrazumevamo pod duhovnošću, pa smo se poigrali i majndfulnessom, samopomoći, horoskopima, jogom smeha itd... Naravno, ne možemo svi biti heroji, ali ono što je bitno jeste da nam heroji budu ideali, a ne da herojstvo smatramo nekom vrstom naivnosti, gluposti. U savremenom društvu smo vođeni sopstvenim interesima i svaka vrsta žrtvovanja za drugoga, bilo svoje pozicije ili svoje dobrobiti, smatra se

budalastim. Vlada individualizam“, rekla je Isidora Stanišić, koja je u programu predstave navela da to delo postavlja i pitanje da li smo zaista slobodni ili samo nesvesni sopstvenog ropstva.

U trenutku kad smo nesigurni šta nam je činiti, kako je navela, odlučujemo između onoga što jeste i što bi trebalo biti. Taj trenutak nedoumice, jeste prilika da ugrabimo slobodu. Skenderbeg je bio heroj, a njegova suprotnost nije anti-heroj, već pasivni posmatrač.

Na pitanje novinara ko je za nju heroj danas, odgovorila je - Džulijan Asanž, ali i jedan običan čovek, za koga je saznala iz vesti. Čovek je video da dete pada sa osmog sprata i poleteo da ga uhvati, bez obzira na rizik da i sam bude povređen. Spasao je dete, a herojski čin platio slomljenim rukama.

„Istraživali smo i temu emocija – koliko su onda išle suštinski, autentično, iz utrobe, a koliko je danas sve nekako na površini“, dodala je Isidora Stanišić, koja koreografiju potpisuje sa igračima.

Kako je istakla, stvorila se divna sinergija između nje i igrača, kao i Vasila Hadžimanova, koji je radio muziku za predstavu, kombinujući etno zvuk iz krajeva kojima je vladao Skenderbeg. Hadžimanov će i nastupiti uživo na beogradskoj premijeri.

Predstavu izvode Uroš Petronijević, Jovana Grujić, Branko Mitrović, Vanja Halupa, Vladimir Čubrilo, Ina Ilievska i Isidora Stanišić.

U naslovnoj ulozi nastupa Uroš Petronijević, koji je nekoliko godina igrao u Velikoj Britaniji, a sada se vratio u Bitef dens kompaniju.

„Zahvalan sam svim kolegama, jer iako je meni pripala uloga Skenderbega, celina predstave ne bi bila tako dobra bez svih njih. Mom liku se dešavaju neki „udari prošlosti“ u izvesnim situacijama i te tranzicije iz jednog u drugo vreme su dosta emotivne. Današnje vreme je ekstremno različito od nekadašnjeg. Nažalost, herojstvo je danas pokupiti otpatke i baciti ih u kantu umesto na ulicu. To je tužno. Pretvorili smo se u materijalno

društvo gde je samo bitno kako izgledamo, a ne šta smo i šta zapravo radimo. Drago mi je što imam priliku da pokušam da osvestim ljude koji će gledati predstavu“, rekao je Petronijević.

Nova igrariča BDK-a Vanja Halupa, koja studira i glumu, izjavila je da uz ples ima i govorni zadatak, sa istorijskim podacima. Njen lik je predstavica sadašnjice, kustoskinja u praznom muzeju. Naime, eksponati su u Beču.

„Mislim da je ona malograđanska duša koja se zalaže za prave ideale, ali na pogrešan način. Sprovodi druge kroz muzej, ali u suštini je to isprazno, nije iznutra pokriveno stavovima za koje ona želi da se zalaže, a ne može da ih ispuni u ovakvoj današnjici“, rekla je Vanja Halupa.

Kostim je radila Selena Orb, dizajn svetla Dragan Đurković.

*Fotografije predstave: Slavica Dolašević

(SEEcult.org)

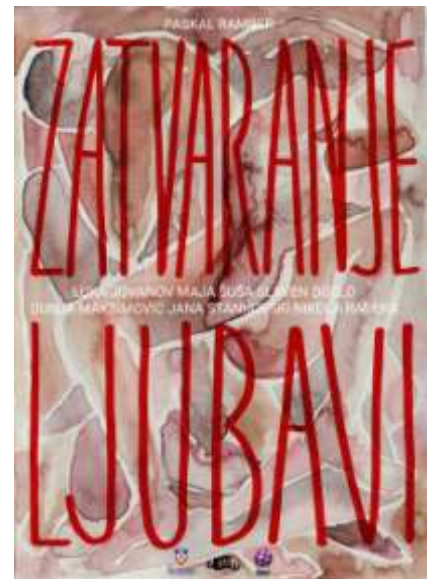
Broj igranja		5				
U BITEF teatru		3				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji						
Broj igranja – gostovanja van Srbije		2				
Broj gledalaca		1084				
U BITEF teatru		484				
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji						
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije		600				
1. Datum igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
10.11.2023.	1	180				
18.11.2023.	1	138				
29.12.2023	1	166				
UKUPNO	3	484				
2. Datum igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2. Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca – gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	Festival	Nagrade
27.06.2023.	Crna Gora	Budva	scena između crkava Stari grad	300	1 Jadranski festival igrem Budva, Crna Gora	
21.09.2023	Bosna i Hercegovina	Sarajevo	Narodno pozorište	300	16. Balet fest	
UKUPNO	2 izvođenja			600		

31 Beogradski letnji festival – BELEF i Bitez teatar, Beograd, Srbija

Paskal Ramber / Pascal Rambert
ZATVARANJE LJUBAVI / CLOTURE DE L'AMOUR

Režija i koncept scene: Luka Jovanov
Kostim: Dunja Maksimović i Jana Stankovski
Dizajn zvuka: Nikola Radeka
Igraju: Maja Šuša i Slaven Došlo

Bitez teatar tim:
PR: Slavica Hinić
Društvene mreže: Mila Jovanović
Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
Inspicijentkinja: Maja Jovanović
Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković
Majstori tona: Miroљub Vladić, Jugoslav Hadžić
Garderoberka: Marta Narančić
Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

https://www.tiktok.com/@cenes/video/7249110240719867142?is_from_webapp=1&sender_device=pc

Premijere:
26.06.2023, 31. Beogradski letnji festival – BELEF, Botanička bašta, Botanički amfiteatar
29.10.2023. Bitez teatar, Beograd, Srbija u okviru manifestacije Confluences - Francuska u Srbiji.

Reč reditelja:

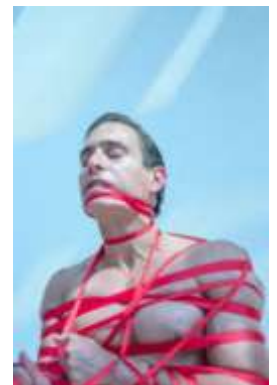

Foto: Dunja Maksimović

„Zatvaranje ljubavi“, komad savremenog francuskog autora Paskala Rambera, pokušava da na specifičan način reprodukuje svu težinu i napore svršetka jednog odnosa, nelinearnost jedne velike ljubavi, ubojitost misli, otrova sa kojima se nosimo i koje proizvodimo svakodnevno. Ovo je predstava o ljubavi, o tome koliko razorno može da bude kada ljubav prestane da postoji, kada mora da se završi, o tome kada gubitak postane jedina realnost.

Spektakularni događaj konačnog razdvajanja dvoje ljudi, Paskal Ramber smešta u neku vrstu „komore za mučenje“ u kojoj su reči jedino oružje, koja je izgrađena kao mreža onoga što smo svi mogli da čujemo, vidimo i doživimo. A ta „komora za mučenje“ odnosno zatvoreno mesto kakvo se može naći u pozorištima ili u domovima, to zatvoreno, ali ne hermetički zatvoreno mesto, zapravo postaje igralište duše, bojno polje, ili polje propasti. Ljubav neće opstati, a njih dvoje poslužiće kao laboratorijski primer onoga čega se svi plašimo – kako se nositi sa udarcem kada ljubav prestane da postoji, kada je više ne osećamo, ili čak nismo sigurni da li je osećamo, a ne znamo kako da to podelimo sa partnerom?

Želimo da ohrabrimo ljude na slušanje, da ih vratimo slušanju, naučimo slušanju. Želimo da od jednostavne prostorne distance između dvoje ljudi stvorimo čitav svet, mapu osećanja, mapu kretanja tuge, mapu smrvljenih nerava, otisak zajedničkog vremena. Upravo se u tom kretanju kroz distance odigrava napetost odnosa, neobičnost prepoznavanja, narušavanje sklada. Na pitanje: "Koga volimo kada volimo?", Paskal Ramber ne daje gotov odgovor. Kruži u mogućnostima. Ne odbacuje klišeje koje bar jednom koriste oni koji se razdvajaju, koji traže razloge za razljublivanje, koji prepisuju uspomene, ulepšavaju ih, pre nego što sve unište sa nekoliko fraza. Neprekidna reka reči, pitanja-odgovora koje vezujemo, blokiran dah, u svojevršnom maratonu između straha i oslobođenja: e tu nas, usred tog bolnog trenutka, čeka ova predstava, ne plašite se da uznemiri. Ovo je priča koja neumoljivo vodi u raskid i, možda, u avanturu drugog života. I neizvesnost tog novog života ostaviće nas sve na kraju ipak – u životu.

U velikoj beloj sali, čovek i žena razgovaraju. On je taj koji započinje razgovor. Ona ga pažljivo sluša i odgovara mu monologom. Razgovaraju o svom rastanku, prošlosti i budućnosti. Ona se zove Maja, on Slaven. Ako fiktivni likovi nose njihova stvarna imena, to je zbog toga što je predstava pisana za njih. Za njih i nikog drugog. Za njihova tela, način na koji se izražavaju, za ono što oni predstavljaju u mašti autora predstave. Postavka je jednostavna, iako se ne radi o njihovoj stvarnoj intimi. Upravo u tom prostoru distance stvara se tenzija u odnosima, čudno prepoznavanje i nemir usled postojećeg raskoraka. Na pitanje „Koga volimo kada volimo?“, Paskal Rambert ne daje konkretan odgovor. On se bavi mogućnostima.

<https://www.journal.rs/kultura/zatvaranje-ljubavi-na-belef-festivalu/>
KULTURA

Premijera predstave „Zatvaranje ljubavi“ na BELEF-u prikazala brutalnost ljubavnog rastanka / UTORAK, 27. JUNA 2023. / PIŠE: IVANA KORDIĆ

U večeri 26.6. u Botaničkoj bašti, premijerno u sklopu BELEF festivala, odigrana je predstava Zatvaranje ljubavi novosadskog reditelja Luke Jovanova. Glavne uloge tumačili su glumci, Maja Šuša i Slaven Došlo. Predstavu je posetio zavidan broj građana, a ovacije po završetku komada odjekivale su bašom Jevremovac. Mi vam donosimo naše utiske sa premijere kao i razgovor sa mladim rediteljem.

Publika u službi očevidaca ubistva jedne ljubavi

Igrana predstava Zatvaranje ljubavi rađena je po scenariju i motivima istoimenog dela, francuskog pisca, filmskog reditelja i dramatičara Pascala Ramberta. Radnja prati ljubavni par u kojem jedna osoba odlučuje da je vreme za neminovni rastanak.

U ovoj izvedbi, glavni likovi Slaven (Slaven Došlo) i Maja (Maja Šuša) na samom početku predstave, samo svojom postavkom na sceni, sugerišu da je reč o dve osobe koje stoje potpuno odvojeno jedna od druge, dok se između njih nalazi „bazen krvi“ u obliku kvadrata. Predstava počinje monologom Slavena, koji odlučno saopštava Maji da je vreme da se rastanu. Slaven, sa veoma filozofskim pristupom, uvodi publiku u razloge zbog

kajih, njihova veza nije ono što je nekada bila, jasno govoreći da se u njoj oseća zaro bljeno. Sam monolog ne prati ništa osim reči. Bez muzike, bez

scenskih efekata, on otvara poglavlje u kom se kraj njihovog odnosa već u samom startu može naslutiti. Slaven Došlo potpuno miran, sa određenim trzavicama koje unosi u svoj lik, čvrsto stoji na sceni.

Dok se Slaven, potpuno siguran u odluku ali sa povremenim izlivima ljubavi, obraća Maji, u određenim momentima čak i surovo, možemo primetiti kako Maja stojički i u miru sluša njegove reči. No, kako njegov monolog o njihovom lošem odnosu i njegovoj težnji za rastankom odmiče, Maja postaje sve utučenija. Tako se na sceni jasno mogu videti dobro odigrane gradacije u raspoloženju Majinog lika. Glumica Maja Šuša uspela je da na kraju potpuno da uvede lik Maje u stanje skrušenosti zbog reči koje joj Slaven upućuje. On je odlučan da ode, ona to nikada nije mogla da očekuje.

Glumci odlično prikazuju razdor između dva lika.

U prvom delu predstave koji čini Slavenov monolog, otvaraju se pitanja neshvaćenosti u ljubavnom odnosu, kao i lične nesigurnosti. Slaven kao da je postao predstavnik onih koji jasno komuniciraju svoje nezadovoljstvo odnosom, ali i težnju da se stvari poprave. Dok partner kao da ne vidi (ali i ne čuje) reči koje ukazuju na problem. Potpuno prirodno, osećaj „ropstva“ koji se javlja u slučajevima kada naše potrebe nisu zadovoljene, eskalira u nagli odlazak. I u realnom životu je često da druga osoba takvu završnicu ne očekuje, ali i da na nju nema spreman odgovor.

Drugi deo predstave čini Majin odgovor na Slavenove reči. Potpuno pogođena, Maja će isprva biti potpuno gruba, da bi u jendom momentu bila spremna i da oprost. No, njen oprost neće ostaviti utisak na Slavena i ona će se na kraju potpuno pomiriti sa propasti njihovog odnosa.

Dramatične, oštre i u momentima proste reči, grljenje u „bazenu krvi“ koji ih je na početku predstave delilo, pogledi i suze, Slaven i Maja zajednički sahranjuju svoju ljubav pred publikom. Na samom kraju predstave, njihovu ljubav opisuju kao mrtvaca kom su isečeni udovi zbog neistrpnog bola. Te da bi komade tela trebalo izneti, jedan po jedan. Sa tragovima od krvi na stopalima i šakama, ovaj glumački dvojac krenuo je hipotetički „svako svojim putem“. Fiktivno kretajući se ka nepoznatom i ka svojoj ličnoj patnji.

No, na samom kraju i dalje dele jednu stvar – zatvaranje ljubavi. Svi smo mi podjednako i Slaven i Maja, a neki smo i oboje

Ovo dramsko delo samo po sebi opisuje rastanak, koji je svako od nas jednom ili više puta proživeo, ali i preživeo. Smrt ljubavi, koliko god bolna bila, najavljuje i „neke nove ruke i kožu“ ali i „mračne samačke dane“. Tako je i publika imala priliku da se saoseća, ili sa Majom ili sa Slavenom. A verovatno i sa oboje. Jer, ko nije bio ostavljan i ko nije ostavljao?

Maja je tačno znala da ugasi Slavenovu nadu da će njegov novi život, bez nje u njemu, biti svetliji. Da bi sa druge strane, Slaven postajao sve svesniji svoje odluke, no i dalje vrlo odlučan da ode. U ovom delu polovi nisu bitni. Konkretno, to što je uloga onoga ko ostavlja dodeljena muškom glumcu, a onoga koji je ostavljen ženskom. Po našem mišljenju, bitna su bića kao takva koja prolaze kroz bolno zatvaranje jednog životnog poglavlja. Iako za nijansu dramatičnija, Maja koja je ostavljena, predstavlja stub razuma koji na neki način sugerise da je do problema u odnosu došlo zarad Slavenove nesposobnosti da prihvati bezuslovnu ljubav i obaveže se na večnu. No, da sudimo nismo u mogućnosti, ali da osetimo bol kroz koju prolaze jesmo bili.

Na samom kraju, shvatili smo, da u jednom rastanku nije bitno da li ste Slaven ili Maja. Bitno je da ste u tom rastanku poslednji put zajedno. Taj vaš poslednji zajednički gest, ujedno je i najtužniji i najružniji momenat vašeg odnosa.

Razgovor sa rediteljem:

Journal: Ovo je prvi put da se igra delo Pascala Ramberta na srpskom jeziku. Kako je došlo do izbora ovog autora ali i samog dela Zatvaranje ljubavi?

Luka Jovanov: Kombinacija motiva u delu Zatvaranje ljubavi bila je odlučujuća. Moj privatni trenutak, momenat i iskustvo u kom sam se nalazio u životu. Tu je ujedno bio i razgovor sa glumcima, Majom Šušom i Slavenom Došlom. Oni su razmišljali o izvedbi dela dugo pre mene, da bi mi ga kasnije i spomenuli. Nakon što sam se i sam upoznao sa retorikom shvatio sam da je trenutno dobar trenutak da se bavimo temom poput ove. Tako smo zajedničkim snagama uronili u prevodenje i adaptaciju.

Journal: Sama izvedba, ali i komad su veoma savremeni. Da li je ulogu u adaptaciji same predstave imala i tvoja rediteljska mladost?

Luka Jovanov: Mislim da moja mladost u ovom slučaju predstavlja samo neku želju i potrebu da se u samom delu pronade što više detalja i načina da se sa svim ovim okeanom reči bori. Mislim da su nam se, Maji, Slavenu i meni energije potpuno

poklopile. To je uspelo da izrodi ovu predstavu.

Journal: Primitili smo da je scenografija začuđujuće jednostavna. I sam si istakao da komad predstavlja jedan „okean reči“. Da li je cilj scenografije bio da se ne guši celokupna izvedba?

Luka Jovanov: Upravo to. Da se vratimo na početak, rad sa glumcima je bio zajedničko istraživanje. Mi smo se zajedno bavili tekstem i zajedno pokušali da kreiramo nešto naše i drugačije od svih ranijih izvođenja ove predstave. Njihovo zajedničko prijateljstvo je ujedno na neki način i doprinelo izvedbi. Mislim da su Maja i Slaven u samu predstavu doneli neka svoja životna iskustva. Ja sam samo pokušao da pronađem način da stvorim „duševnu koreografiju“, kako to i sam Rambert naziva a koja čini suštinu.

Journal: Kako ti tumačiš motiv rastanka u savremenom društvu?

Luka Jovanov: Tražimo se, međusobno i individualno. Mislim da je to suština i da je to ono što ova predstava i komunicira. Ne treba nikada zanemariti sopstveno traženje. Ono na kraju diktira to na koji način tražimo druge. Mislim čak da se i samo

pronalaženje sebe nikada ne završava i nikada nije svršen čin. Traženje sebe je po meni i jedna od najdivnijih stvari koju možemo da priuštimo sebi. Isto je i sa rastancima.

Journal: Za kraj, kako si zadovoljan premijerom predstave i gde će sve buduća publika imati prilike da je pogleda?

Luka Jovanov: Teško mi je da govorim o zadovoljstvu. Uvek se čuju i vide stvari koje mogu da budu drugačije. Mislim da je ovo predstava koja će da raste i da se nećemo zaustaviti u ovoj tački. To je ono što me posebno raduje. Oni koji nisu odgledali predstavu na BELEF-u imaju priliku da je pogledaju krajem oktobra ili početak novembra nakon BITEF festivala. Takođe, to će ujedno i biti pozorišna premijera ove predstave.

© Claudine Doury

Pascal Rambert (1962) je pozorišni, operiski i filmski reditelj, dramaturg i koreograf. Vodi Théâtre de Gennevilliers (T2G) od 2007, od kada je ta poznata kuća postala mesto savremene kreacije i susreta pozorišta, plesa, opere, vizuelnih umetnosti, filma i filozofije. Njegove predstave i koreografije prikazivane su van Francuske, u većini evropskih zemalja, Americi i Aziji. Tekstove (dramske, ispovedačke i poeziju) objavljuje mu Solitaires Intempestifs, a prevedeni su na engleski, ruski, italijanski, nemački, kineski, hrvatski, slovenački, poljski, portugalski, španski i holandski.

Komad Zatvaranje ljubavi (Clôture de l'amour) izveden je prvi put na Avinjonском festivalu 2011. s Audrey Bonnet i Stanislasom Nordeyjem, a nakon toga u Moskvi, Njujorku, Zagrebu, Rimu, Tokiju, Berlinu i Ljubljani. Sasvim udaljen od tradicionalnih narativnih proreda, Pascal Rambert u svojim delima pokušava razumeti stvarnost. Trudi se da joj da glas i telo, obnavljajući forme i načine predstavljanja pred publikom. Bežeći od uobičajenih načina pisanja za teatar, narativnih i rediteljskih stereotipa, stvara predstave između performansa i instalacija, svojevrsne "transformacije stvarnosti". Duboko uronjena u savremenu umetnost i filozofiju, njegova su dela "beline" u koje su gledaoci pozvani upisati vlastite sadržaje.

Luka Jovanov (Novi Sad, 26. maj 1995) srpski je pozorišni reditelj. Završio je Gimnaziju Jovan Jovanović Zmaj u Novom Sadu i pozorišnu i radio režiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu, u klasi profesorke Ivane Vujić i asistentkinje Snežane Trišić režijom komada Jasan kraj Davida Albaharija u Pozorištu mladih u Novom Sadu (2019). Učestvovao kao izvođač u projektima SKC „Fabrike“ i organizacije Kulturanova u Novom Sadu, kao i u programima razmene Youth Exchange u Finskoj i profesionalne Erasmus+ razmene u Španiji i Bugarskoj. Vodio razgovore sa autorima na FIST-u u Beogradu i na SFF-u u Sarajevu, u okviru programa DocuCorner.

U okviru fakulteta realizovao je studentske vežbe Konj i plaha košuta po kratkoj priči A.P. Čehova, Na dnu Maksima Gorkog, Sablja dimiskija Aleksandra Popovića. U saradnji sa koreografkinjom Katarinom Ilijašević radio pozorišne plesne projekte u Omladinskom pozorištu Dadov (Ljubavna lektira), u Bitef teatru (Vita Brevis), u Malom pozorištu Duško Radović u okviru FIST-a (Natrag u more, dalje od ostrva govori, po tekstu Ivane Parezanović), na Institutu za umetničku igru u saradnji sa Teatrom Vuk i SKC-om (Don't let me down, Praktični vodič kroz sujeverje), na Festivalu koreografskih mnijatura (2funny4). Radove iz oblasti vizuelnih umetnosti izlagao na godišnjim izložbama u Umetničkom paviljonu Cvijeta Zuzorić, u galeriji ULUS, na Bijenalu mladih, kao i na Trijenalu proširenih medija. Asistirao je Karin Rosnizec na projektu Gospođa Ajnštajn po tekstu Snežane Gnjidić u Narodnom pozorištu u Beogradu, Dinu Mustafiću na projektu Novo doba po tekstu Vuka Boškovića u Bitef teatru, Bojanu Đorđeviću na projektu Dr Auslander (Made in Germany). Jedan od osnivača i član Umetničkog kolektiva BetonKunst. Trenutno radi projekte za BELEF i Festival sola u Beogradu.

Broj igranja		3				
U BITEF teatru		2				
Broj igranja – gostovanja u Beogradu		1				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji						
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca		464				
U BITEF teatru		164				
Broj gledalaca na gostovanjima u Beogradu		300				
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji						
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije						
1. Datum igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
29.10.2023	1	92				
12.11.2023	1	72				
UKUPNO	2	164				
2. Datum igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca – gostovanja u Srbiji	Festival	Nagrade
26.06.2023.	Beograd	Botanička bašta Botanički amfiteatar	1	300	31. BELEF	
			1,	300		
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	Festival	nagrade
UKUPNO						

Produkcija: Stanica Servis za savremeni ples, Beograd, Srbija
Saradnja: Kulturni centar Magacin, Bitef teatar, Beograd, Srbija.

ŽELJA DA SE NAPRAVI ČVRSTA ISTORIJA ZAVRŠIĆE SE
NEUSPEHOM / DESIRE TO MAKE A SOLID HISTORY WILL END UP
IN FAILURE

Autorstvo i koreografija: Igor Koruga

Izvođenje: Nela Antonović, Anđelija Todorović, Jelena Jović, Tatjana Pajović, Boris Čakširan, Sanja Krsmanović Tasić.

Dramaturgija: Milica Ivić
Kompozicija: Luka Mejdžorž
Dizajn haljine za vrtenje i izrada perike: Boris Čakširan
Dizajn svetla: Boris Butorac
Video i montaža: Igor koruga
Grafičko oblikovanje: Mane Radmanović

Koordinacija: Marko Pejović
Organizacija: Filip Perić
Produkcija: Marijana Cvetković
Odnosi s javnošću: KomunikART
Fotografije: Vladimir Opsenica / Lidija Antonović / Isailo Marić

Bitef teatar tim:

Produkcija: Sanja Ljumović
PR: Slavica Hinić
Društvene mreže: Mila Jovanović, Vesna Bogunović
Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
Inspicijentkinja: Maja Jovanović
Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković
Majstori tona: Miroљjub Vladić, Jugoslav Hadžić
Garderoberka: Marta Narančić
Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

https://www.facebook.com/igor.koruga.5/videos/645421750795740?locale=fi_FI
<https://www.youtube.com/watch?v=nPCD1K1YKmo>

Fotografije: Lidija Antonović

Premijera: 20.04.2023, Bitef teatar, Beograd, Srbija

Trajanje: 75'.

Predstava je realizovana uz podršku projekta Dance On, Pass On, Dream On, programa Desk Kreativna Evropa Srbija i Ministarstva kulture Republike Srbije.

https://www.facebook.com/reel/1610460522755771/?s=aggregation_page&stack_idx=1 / Dragan Smiljanić

Polazna želja u kreiranju ove plesne predstave jeste pitanje: na koji način arhiviranje plesne umetnosti može biti umetnička praksa? Autorovo istraživanje ove želje odvija se kroz transgeneracijsku kreativnu razmenu sa šest koreografa/reditelja/plesača/izvođača lokalne nezavisne plesne scene: Nelom Antonović, Anđelijom Todorović, Jelenom Jović, Tatjanom Pajović, Borisom Čakširanom, i Sanjom Krsmanović Tasić.

Ovih šest umetnica i umetnika zajedno, izvođači su predstave, odnosno „archive u pokretu“ – otelovljujući nedovoljno zabeležene zapise kretanja, doživljaja, sećanja, oralnih istorija iz njihovih umetničkih opusa – u trenutku kada ne postoji zvaničan institucionalni okvir arhiviranja lokalne plesne scene.

Kroz transgeneracijsko (samo)propitivanje fizičkih, društvenih, emocionalnih, ekonomskih, ideoloških i drugih (uglavnom nevidljivih) ranjivosti iza njihovog kulturno-umetničkog rada i prakse, preispituju se ujedno i taktike, principi, (re)pozicioniranja i kontradiktornosti njihove samoodrživosti kao oblika otpora, kritike i zajedništva u turbulentnim društveno-političkim okolnostima rada i života tokom poslednjih četrdeset godina.

Foto: Isailo Marić

Šta o svemu tome iz današnje perspektive imaju da kažu (umetnički i lično) Antonović, Todorović, Jović, Pajović, Čakširan i Krsmanović Tasić? Šta nose i kriju njihova tela? Na koje načine se nestalnost arhiviranja jednog vremena i istorije odražava kroz nestalnost same umetničke izvedbe (predstavu)? Kako plesna umetnost (nezavisne

scene) opstaje kao relevantno društveno, kulturološko i političko sredstvo za re- i pre-oblikovanje društvenog tela? Želja da se napravi čvrsta istorija, sigurno se završava neuspehom. Pitanje je samo, za koga?

O Stanici:

Stanica je inicijativa umetnika i kulturnih radnika u oblasti savremenog plesa i izvodjačkih umetnosti u Srbiji, pokrenuta 2005. godine. Od početka, rad je bio usmeren na jačanje te umetničke zajednice, njeno strukturisanje i prepoznatljivost, te integrisanje u sistem kulture u Srbiji, na Balkanu i na međunarodnom planu.

Jedan od najvažnijih ciljeva Stanice je da se obezbede pristojni profesionalni uslovi rada za sve aktivne učesnike umetničke scene u Srbiji i u balkanskom regionu, a kroz programe edukacije, profesionalnog razvoja, produkciju, promociju, zagovaranje i kulturnu politiku. Zbog širokog spektra svojih aktivnosti, Stanica je izgradila veliku mrežu lokalnih i međunarodnih partnera: Nomad Dance Academy, Life Long Burning, Asocijacija Nezavisna kulturna scena Srbije, advanced performing arts project i mnogo drugih pojedinaca i organizacija.

Od 2007. godine Stanica radi u nezavisnom kulturnom centru Magacin gde ima kancelariju, izložbeni prostor i jedan mali studio.

Iz medija:

Igor Koruga: A šta ako je neuspeh danas jedino sredstvo borbe / KULTURA / autor Nova.rs / 16. apr 2023.

https://nova.rs/kultura/igor-koruga-a-sta-ako-je-neuspeh-danas-jedino-sredstvo-borbe/?fbclid=IwAR3OwBxYw8BBYQzcn-aisz44ga8TY99ka69_kFn9Xhfl0eRVShlhkRH3Ds

Igor Koruga
Foto: Privatna arhiva

Kada govorimo o želji da se napravi arhiv istorije plesa, automatski govorimo o neuspehu. Ali manje kao da u nečemu ne uspevamo, već da se bavimo umetničkim praksama koje su, u lokalnim turbulentnim društveno-političkim okolnostima, efemerne i u stalnom procesu nastajanja i nestajanja, kaže za

Nova.rs koreograf Igor Koruga.
Piše: Nikola Marković

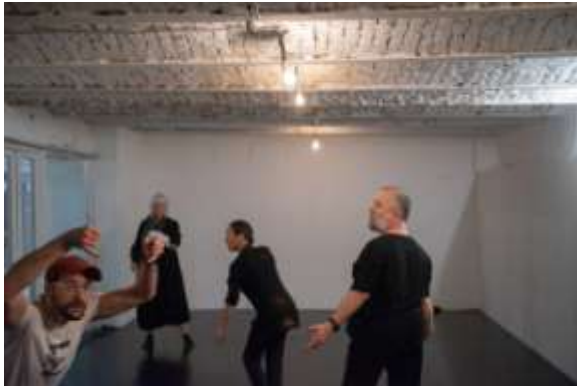
Koreograf mlađe generacije Igor Koruga autor je plesne predstave "Želja da se napravi čvrsta istorija završice se neuspehom" Igora Koruge, u produkciji Stanice Servisa za savremeni ples, koja će biti premijerno izvedena u Bitef teatru 20. i 21. aprila. Autor se u predstavi bavi značajnim pitanjima arhiviranja plesne umetnosti i postavlja pitanje mogućnosti institucionalnog okvira arhiviranja lokalne (nezavisne) plesne scene, a u samoj predstavi učestvuju upravo oni sa najdužim stažom na njoj: Nela Antonović, Anđelija Todorović, Jelena Jović, Tatjana Pajović, Boris Čakširan i Sanja Krsmanović Tasić. Ovih šestoro umetnica i umetnika zajedno, izvođači su predstave, odnosno „arhive u pokretu“ – otelovljujući nedovoljno zabeležene zapise kretanja, doživljaja, sećanja, oralnih istorija iz njihovih umetničkih opusa.

Kako vam se javila ideja da se bavite "arhiviranjem plesne umetnosti" za potrebe ove predstave?

– Bavim se arhiviranjem plesnih praksi u jugoslovenskom i postjugoslovenskom društveno-kulturnom prostoru, zajedno sa Milicom Ivić i timom Stanice, od 2015. godine kroz regionalni tim mreže Nomad Dance Academy. Poslednjih godina, usmerio sam svoja interesovanja i na arhiviranje kroz umetnički rad (video rad Jedan, dva, tri, dođi družu sa mnom pleši, 2021). Istražujem da li praksa arhiviranja u izvođačkim umetnostima dopunjuje umetnički rad ili se kroz njega izvodi? Može li arhiviranje biti umetnička – tj. proširena koreografska – praksa?

Kada je prošle godine usledio poziv da radim kao koreograf predstave sa ovih šest umetnika – prvo sam pozeleo da se bavim arhiviranjem njihovog umetničkog rada. Jer govorimo o umetnicima koji su na lokalnoj plesnoj sceni bili aktivni samostalno, autorski, izvođački, kao osnivači različitih trupa, inicijativa, mreža, pokrivajući različite decenije u kojima su se desile ozbiljne društvene, ekonomske, političke promene, i koji su nosioci arhive ne samo plesne istorije, nego i kolektivne istorije celog ovog regiona, i različitih infrastrukturnih mogućnosti i nemogućnosti koje su postojale.

Želja mi je bila da se preispitaju (diskurzivno i umetnički) konstitutivni koncepti i ideologije istorijskog razvoja modernih i savremenoplesnih praksi, sagledavajući ulogu i poziciju plesa kao metaforu društva koje se uvek kreće između oblikovanja pojedinca i uređenog društva, celine.

Igor Koruga na probi, Foto: Vladimir Opsenica

Zbog čega naslov “Želja da se napravi čvrsta istorija završice se neuspehom”?

– Kada govorimo o želji da se napravi arhiv istorije plesa, automatski govorimo o neuspehu. Ali manje kao da u nečemu ne uspevamo, već da se bavimo umetničkim praksama koje su, u lokalnim turbulentnim društveno-političkim okolnostima, efemerne i u stalnom procesu nastajanja i nestajanja. Time su teško uhvatljive (arhivljive) jer njihov arhiv ne može postojati samo u konvencionalnom smislu, kao neka čvrsta analogna ili digitalna baza konkretnih materijalnih podataka (dokumenata, video zapisa, fotografija, knjiga), ili kao stabilan diskurzivno-akademski skup interpretacija.

Naprotiv, u pitanju je i skup afektivnih, oralnih, memorijskih, iskustvenih, nezabeleženih, „nevažnih“, bočnih, rubnih informacija i tragova – ali validnih taktika artikulacije znanja – sakrivenih u različitim umetničkim oblastima, institucijama, fiokama, sećanjima, VHS kasetama, čulima, telima. Takav arhiv dopunjuje, ali i propituje postojeće teorijske analize određenih istorijskih pojava i tokova naše plesne umetnosti. Otvara prostor za kontinuirano (samo)preispitivanje ideologija i pozicija em umetnika pojedinačno, em same umetničke scene, zarad predlaganja novih konfiguracija u domenu društvene (institucionalne) prepoznatljivosti lokalne (nezavisne) plesne umetnosti.

Proces stalne regulacije i deregulacije okvira/kriterijuma takve prepoznatljivosti čini da i samo arhiviranje bude ranjiva, nestabilna, neizvesna, nestalna praksa. Baš kao i nestalnost svake umetničke izvedbe (predstave). Ova predstava bavi se različitim fizičkim, društvenim, emocionalnim, ekonomskim, i drugim ranjivostima iza umetničkih plesnih praksi i rada kao društveno-političkih oblika otpora, kritike i zajedništva u postsocijalističkim i kapitalističkim uslovima života – u kojima se ranjivost definiše uvek prvo kao: „neuspeh“. A šta ako je neuspeh (danas jedino) sredstvo borbe?

Na predstavi saradujete sa izvođačima starije generacije – koliko su vama, kao predstavniku mlađe generacije ovdašnjih aktera plesne scene, značajna ova iskustva?

– Šest umetnika izvode i konstituišu ovaj arhiv svojim ne samo telima nego i praksama, znanjima, ekspertizama i svemu ostalom što su uložili ili dali. Znanja koja su njih šestoro rekonstruisali u nekim delovima predstave predstavljaju polje u koje mi je bilo interesantno da umetnički intervenišem iz današnje perspektive. To jeste vrsta transgeneracijskog susreta, i pregovaranja različitih znanja u zajedničkom prostoru.

Načini mog intervenisanja kretali su se od mog fizičkog, koreografskog rada sa njima, do audio-video montaže arhivskog materijala. Uzbudljivo mi je bilo da sredstvima audio-video polja rekontekstualizujem i reinterpretiram njihove radove, prakse, pozicije itd. Za mene je to ovde ključno: ne percipirati arhiv kao mesto skladištenja i dokumentovanja, nego kao mesto (re)interpretiranja i analiziranja. U tome su mi saradnici na predstavi – Milica Ivić, Luka Mejđor, Boris Butorac i svi ostali puno pomogli.

Teme koje smo doticali tokom procesa tiču se odnosa prema institucionalnom i vaninstitucionalnom radu i položaju umetnika, prema estetici umetničkog dela, prema (samo)održivosti, prema politici i otporu/aktivizmu, prema feminističkim i kvir praksama i teorijama u umetničkom radu, i prema pitanju zajedništva. Ako svaku od ovih tema provučete kroz period i kontekst od četrdeset godina različitih društvenih promena (1980-2020) i njihovog uticaja, dobijate jedan neizmeran korpus (sa)znanja. Ali uz to i spoznaju o sopstvenoj poziciji kao umetnika u društvu danas, u odnosu na umetnika pre dvadeset, trideset ili četrdeset godina.

Igor Koruga na probi, Foto: Vladimir Opsenica

Ima li, po vašem iskustvu, ejdžizma na domaćoj plesnoj sceni?

– Naravno. Zato je od početka rada na ovoj predstavi, moja želja bila da se pitanjem starenja i tela, ili starenja i izvođenja ne bavimo uopšte. Osim u toku ukupno četrdeset sekundi cele predstave. Na prvom sastanku sam rekao kolegama da me ne zanima koliko imaju godina u kontekstu toga da li mogu da igraju na sceni i kako, ili koliko dugo. Za mene, sve i da samo stoje nepomično zajedno na sceni – već je neverovatan i zanimljiv događaj!

Bilo mi je važno da nema fizičkih povreda, da se tela čuvaju i da svako ograničenje koje postoji pokušamo da prevaziđemo kreativnim rešenjem ili strpljivim radom. Vremenom, stigli smo do toga da jedna od učesnica, starosti preko sedamdeset godina, rekonstruiše svoje izvođenje plesa iz predstave nastale 1973. godine.

Predstavu realizuje Stanica Servis za savremeni ples uz podršku projekta Dance On, Pass On, Dream On. Koliko kontekst širih evropskih projekata i saradnji sa (nezavisnim) udruženjima utiče na sam rad na predstavi, kako u logističkom, tako i užem kreativnom smislu?

– Posle izuzetno dugo vremena, Stanica je kao organizacija dobila mogućnost da realizuje produkciju sa velikim timom saradnika od kojih je svako u svom domenu doprinio kreiranju ovog 'arhiva u pokretu'. To je važna stvar za jedno nezavisno udruženje – ujedno i jednu od pet najvažnijih platformi na lokalnoj plesnoj sceni – osobito u trenutku sve manje podrške lokalnih javnih ustanova kulture nezavisnoj sceni.

Ujedno, problematike oko nedostatka prostora za rad, odsustva jače ko-produkcijske i javno-civilno partnerske udruženosti na sceni, i dalje ostaju otvoreno pitanje, bez naznake nekog rešenja. U opštem stanju društveno-ekonomske nesigurnosti, i nestabilnosti samog umetničkog polja, uslovi za rad kao što su bili na ovoj predstavi, ostaće nažalost raritet u okviru dalje produkcije plesnih predstava. Zbog toga se, između ostalog, želja da se napravi čvrsta istorija, završava (stalnim) neuspehom!

N1 Info / KULTURA Autor T.O. 20. apr 2023

<https://n1info.rs/kultura/zasto-je-ples-i-dalje-marginalizovana-umetnost/?fbclid=IwAR2qDSfbDr-SzsAi0QOvukKWhDzU1TvfPk8L8cwsdXWVgfbKjengfy19k8>

Zašto je ples i dalje marginalizovana umetnost?

Ples je danas i dalje jedna vrlo marginalizovana umetnička oblast, i dalje nema dovoljno vidljivu javnu institucionalnu podršku, i u smislu finansijske podrške ples je na dnu lestvice, i možda je u tom smislu na gorjoj poziciji nego pre 40 godina, ocenjuje Igor Koruga, govoreći o radu na svojoj novoj plesnoj predstavi "Želja da se napravi čvrsta istorija završice se neuspehom".

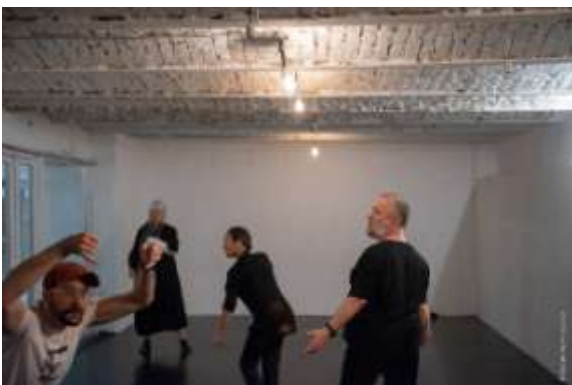
Ova predstava, u produkciji Stanice Servisa za savremeni ples, biće premijerno izvedena u Bitef Teatru 20. i 21. aprila. Polazna želja u kreiranju ove plesne predstave jeste pitanje: na koji način arhiviranje plesne umetnosti može biti umetnička praksa? Autorovo istraživanje ove želje odvija se kroz transgeneracijsku kreativnu razmenu sa šest koreografa/reditelja/plesača/izvođača lokalne nezavisne plesne scene: Nelom Antonović, Anđelijom Todorović, Jelenom Jović, Tatjanom Pajović, Borisom Čakširanom, i Sanjom Krsmanović Tasić.

Koruga kaže da je pošao od ideje: šta ako bismo hteli da napravimo čvrstu istoriju o plesu, tj da arhiviramo konkretne pojave iz perioda unazad 40, 50 godina. „Ali kad to pomislite, suočite se sa tim da informacije do kojih bismo hteli da dođemo nisu tako lako dostupne, jer nemamo neki arhiv zvanični institucionalni, kada je reč o plesu, već podatke o plesu koji su u različitim npr pozorištima, privatnim arhivama umetnika, zapisima, u Arhivu ponešto, ali to su sve raštrkane informacije, pa je odmah sama ideja da imamo arhiv – nemoguća.“

„S druge strane, prakse kojima želimo da se bavimo su plesne prakse, moderni i savremeni ples, koji su se tokom poslednjih 50 godina pojavljivali ili nestajali od perioda do perioda, u odnosu na različite društvene i političke okolnosti. Pa je arhivirati takve prakse izazovno, nije lako i zahteva strpljenje“, dodao je.

U ovoj predstavi imamo šest umetnika jedne generacije koji dele različite društveno-političke promene poslednje četiri decenije i to kako su uspevali da se održe kao umetnici i da se bave plesom u tim godinama. Negde su se srećali, negde nisu, ali zajedničko i individualno iskustvo je onaj prostor koji smo pokušavali da arhiviramo kroz predstavu.

„I ceo autorski tim i šest umetnika, imali smo transgeneracijsku razmenu, delili smo iskustva kako se radilo nekad i danas, ono što je meni ostalo šokantno na neki način jeste da kada govorimo o održivosti rada bez obzira na to koji je vremenski period u pitanju, okolnosti su vrlo slične, i okolnosti u kojima se umetnik nađe su manje više iste. To je ono što mi ostaje kao glavni zaključak svega“, navodi Koruga.

Ples je danas i dalje jedna veoma marginalizovana umetnička oblast, i dalje nema dovoljno vidljivu javnu institucionalnu prepoznatljivost i podršku, u smislu finansijske podrške od javnih institucija ples je na dnu lestvice, i možda je u tom smislu na gorjoj poziciji nego pre 40 godina, kada su igrači ipak mogli profesionalno da rade, da

predstave realizuju, da imaju profesionalni tok koji je imao stabilniji kontinuitet nego što je to danas. Danas je to više: ima pa nema, malo može, malo ne može, ocenjuje Igor Koruga.

„Jedini kontinuitet bio je diskontinuitet“

Nije da su druge oblasti u mnogo boljoj poziciji, navodi on i dodaje da je kultura generalno u lošoj situaciji, ne postoji velika podrška, a s druge strane istorija plesa nije imala kontinuitet kakav su imale druge umetničke oblasti – jedini kontinuitet bio je diskontinuitet.

„Savremeni i moderni ples pojavljivao se u nekom obliku kroz balet, sletove, performans sedamdesetih. Ali to nije nešto što je moglo da govori da je postojala čvrsta istorija razvoja, kao pozorišna umetnost. Dakle, naslovom „Želja da se napravi čvrsta istorija završice se neuspehom“.se ne misli da ne možemo to da uradimo ili da ćemo biti neuspešni, nego da čvrsta istorija plesa ne može ni da se desi jer je bila u takvim okolnostima da nije imala jasni kontinuitet.“

Živimo u vreme u kojem se nameće da sve što radimo i pravimo mora da bude uspešno, i ako nije uspešno – mi kao individue nismo ostvareni. Ja mislim da što smo više neuspešni to smo ranjiviji. Odupiremo se tome da dostižemo nametnute ideale, disciplinovane ideje kako treba da izgledamo, kako treba da se ponašamo, šta treba da budu vrednosti za kojima tragamo. Neuspeh ne znači da smo loše osobe, nepotpune i da ne možemo da budemo deo ovog društva, već i da možemo da imamo prostor i vreme za sebe, u kojem uspevamo da zadržimo zdrav razum, a sasvim je svejedno da li ćemo uspeti da dostignemo neke ideale pre ili kasnije. Ne moramo sve odmah sada, nekada je sasvim ok imati uspeh i kasnije, šta god uspeh značio.

Govoreći o šestoro umetnika izvođača, sa kojima je radio, Koruga je kazao da su to kolege koje zna čitavu svoju profesionalnu karijeru. „I bilo mi jako drago i uzbudljivo da se sretnemo, i da imamo generacijske susrete u kojima je jedna generacija razmišljala na jedan način o plesu, dok moja generacija pristupa tome drugačije. Jako zanimljivo je bilo da jedni od drugih učimo, kroz razgovor i rad sam saznavao i istoriji plesa nešto što ne možete da saznate iz dostupnih dokumenta, arhivskih materijala. To su vrlo suptilne, specifične priče, iz iskustva umetnika uspevate da dobijete drugačiju sliku o plesu i našem društvu, sedamdesetih, osamdesetih, devedesetih... pogotovo ako pričamo o tome kako opstajati kao umetnik. Kako opstati kao umetnik 2000-ih i danas, to su potpuno različite situacije, ali opet neke sličnosti postoje.“

Umetnica i jedna od izvođača u ovoj predstavi, Nela Antonović, rekla je da je najstarija u ovoj grupi.

„Pedeset godina tačno radim u ovoj oblasti plesa, i mogu da kažem da bez obzira na političke, društvene, socijalne i druge kulturne promene – niko od nas nije prestao da radi. Ovo sad što se dešava je stvarno teško, vidim da je mnogo teže mladim umetnicima iz plesa da se iskažu. Više ih je, a sve je manje novca koji se odvaja za ovu oblast, dolazimo u situaciju da ljudi dosta rade i ne mogu da urade, jer treba preživeti, to su samostalni umetnici koji od svog rada zarađuju i opstaju, a suština je da se ova oblast umetnosti ne prepoznaje, a sagledavam taj problem koji je sve veći i veći iz godine u godinu“, kaže ona.

Hoću u pozorište/ Milica Sučević / 18. Apr 2023./ Igor Koruga: „Biti ranjiv za mene je prostor najdelotvornijeg otpora“

<https://hocupozoriste.rs/vesti/igor-koruga-biti-ranjiv-za-mene-je-prostor-najdelotvornijeg-otpورا?fbclid=IwAR1FAOPn8UXUg3qMr6P11MiZm9FB-FtR-dVauLNRpDd0ata2nmUE2vl-JLk>

Autor i koreograf: Igor Koruga.

Polazna želja u kreiranju ove plesne predstave jeste pitanje – na koji način arhiviranje plesne umetnosti može biti umetnička praksa? Autorovo istraživanje ove želje odvija se kroz transgeneracijsku kreativnu razmenu sa šest koreografa, reditelja, plesača, izvođača lokalne nezavisne plesne scene.

Predstavu izvode Nela Antonović, Anđelija Todorović, Jelena Jović, Tanja Pajović, Boris Čakširan i Sanja Krsmanović Tasić. Muziku je komponovao Luka Mejđžor.

Igor ističe da u Srbiji zvanični ili institucionalni arhiv ne postoji, a informacije o plesnim praksama sačuvane su u fotografijama, kasetama, sećanjima, itd. Tokom pedeset godina istorije plesa, u različitim društveno-političkim okvirima i trenucima, određene inicijative i pojave modernih i savremenoplesnih praksi nastajale su, pa nestajale, i onda se ponovo pojavljivale.

- Šest umetnika koji izvode i čine ovu predstavu, nosioci su tih pojava, tokova, dinamika i perioda. Njihova znanja, tela, rad, umetničke prakse, obeležavaju razvoj plesa jedne generacije (mada i drugih generacija koje su kroz njih i sa njima stasavale), osobito kroz one aspekte koji ne ulaze u zvanične arhivske, istorijske, teorijske dokumente – osećanja, sećanja, fizički pokret i rad, oralne istorije, doživljaje, stavove itd. Zato su mi poslednjih godina arhiviranja plesnih praksi u regionu (regionalna mreža Nomad dance Academy), različite zanimljive informacije iz lokalne istorije plesa do kojih sam dolazio – i koje nisu toliko javno vidljive i prepoznate – otvorile znatiželju da ih istražujem i interpretiram kreativno odnosno kroz koreografsku praksu, ne samo teorijski.

Predstava pokriva periode od osamdesetih i prvih koraka profesionalizacije umetnika kao i naznaka društveno-političke krize; preko devesetih i pronalazjenja načina u održivosti umetničkog rada tokom sveopšteg raspada infrastrukture; do perioda dvehiljaditih i tranzicije u neoliberalno-kapitalistički poredak i okolnosti pod kojima kao umetnici opstaju i dan danas.

- Jedan deo metodologije rada se bavio fizičko – prostornom kontekstualizacijom njih kao umetnika i kao individua u društvu – ko su bili, šta su radili u periodima stabilne infrastrukture i kolektiva, zatim destabilizacije, i gde su danas u vremenu totalne individualizacije, digitalizacije, monetizacije itd. Drugi metod rada bio je usmeren na rekonstrukcije njihovih autorskih ili izvođačkih radova, somatskih praksi, metoda rada. U svaku rekonstrukciju uvedena je neka mala intervencija sa moje strane – bilo putem kostima, montaže audio-video materijala, ili koreografskog postupka. Konačno, treći metod rada istraživao je kako ovih šest umetnika dele vreme i prostor zajedno, prvi put u svojih više od četrdeset godina karijere. To smo istraživali kroz koreografske okvire i principe fizičkog kretanja, u kojima zajednički funkcionišu kao tim iako imaju individualne putanje kretanja. Svetlo i kostim, scena i muzika, takođe stvaraju prostor preseka između retro-nostalgije i (instagramske, tiktok) sadašnjosti itd.

Igor naglašava da su kroz navedene metode istraživali teme (samo)održivosti, otpora, kolektivnosti, estetike, feminističkih i kvir uticaja na ples, insitucionalnog naspram vaninstitucionalnog okvira za razvoj plesa itd. Takođe, snimili su preko dvadeset sati individualni i kolektivnih razgovora.

- U tom megalomanskom korpusu materijala čini mi se da stoji tačka dodira unutar transgeneracijske razmene koju smo imali između toga gde stoje oni kao jedna generacija umetnika naše lokalne scene, a gde mi – ostali saradnici na projektu, teoretičarka i dramaturškinja Milica Ivić i kompozitor Luka Mejdžor, i ja. Za mene lično, ta tačka preseka stoji u domenu ranjivosti, afektivnog i relacionog – što samu praksu arhiviranja redefiniše kao konvencionalnu praksu skladištenja i dokumentovanja. Sa druge strane, ta ranjivost ogleđa se najviše u činjenici da pitanje održivosti kao umetnika na sceni, tržištu, u društvu, suštinski ostaje isto bez obzira na to o kojem

društveno-političkom kontekstu ili vremenskom periodu govorimo tokom poslednjih četrdeset godina.

Po njegovom mišljenju samo priznanje ranjivosti otvara prostor za pružanje otpora tj. delovanja upravo na iste te okolnosti i svet koji nas konstantno čine da osećamo nemoć, blokadu, strah, neuspeh itd.

- Biti ranjiv ne znači biti neuspešan, ili nemoćan da pružiš otpor. Naprotiv, baš to je, za mene, prostor najdelotvornijeg otpora, osobito danas. Zato ovih šest umetnika na primer nemaju zadržku da plešu u svom zreloom dobu uprkos dominantnim standardima utreniranog tela u plesu. I zato želja za istorijom (plesa) koja sama po sebi ne može biti čvrsta, završava neuspehom, što je sasvim ok.

Fotografije predstave: Vladimir Opsenica. Profil fotografija: Lična arhiva

Broj igranja		5				
U BITEF teatru		4				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji						
Broj igranja – gostovanja van Srbije		1				
Broj gledalaca		1100				
U BITEF teatru		800				
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji						
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije		300				
1. Datum igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
20.04.2023.	1	200				
21.04.2023.	1	200				
08.10.2023.	1	200	57. BITEF			
02.11.2023.	1	200	16. Kondenz Festival 2023: Feminist Futures			
UKUPNO	4	800				
2. Datum igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca – gostovanja u Srbiji	Festival	Nagrade
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	Festival	nagrade
27.11.2023.	Slovenija	Ljubljana	Kino Šiška, Katedrala	300	Co-festival	
UKUPNO	1 izvođenje			300		

Kreativna produkcija Joca Art, Bitef teatar, Beograd, Centar za kulturu Svilajnac, Srbija

Kokan Mladenović
BILO JEDNOM NA BRIJUNIMA

Režija: Kokan Mladenović
Dramaturgija: Dimitrije Kokanov
U predstavi igraju:

Milan Marić: Ričard Barton

Branislav Trifunović: Josip Broz

Tihana Lazović: Elizabet Tejlor

Sanja Marković: Jovanka Broz

Dizajn scene: Marija Kalabić

Dizajn kostima: Aleksandra Pecić Mladenović

Koreografija: Andreja Kulešević

Organizacija: Jovan Todorovski

Fotografije: Dejan Jevremović, Nemanja Mišćević (plakat), Marijana Janković (31. BELEF)

Bitef teatar tim:

Produkcija: Sanja Ljumović

PR: Slavica Hinić

Društvene mreže: Mila Jovanović, Vesna Bogunović

Šef tehnike: Ljubomir Radivojević

Inspicijentkinja: Maja Jovanović

Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković

Majstori tona: Miroљub Vladić, Jugoslav Hadžić

Garderoberka: Marta Narančić

Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Premijere:

17.02.2023, Centar za kulturu Sviljanac

07.04.2023, Bitef teatar

Trajanje: 100'

https://www.youtube.com/watch?v=ISOjM_xkkWc&t=6s-11. Festival prvoizvedenih predstava u Aleksincu
https://youtu.be/ISOjM_xkkWc?si=ecaSAbWmqJUhQcaD - 11. Festival prvoizvedenih predstava, Aleksinac

<https://youtu.be/WuHiZET-Th0?si=1f3fMxzeta9k-ph2>

<https://youtu.be/y0GftUvXKoE> - K1 Televizija

https://youtu.be/G5PF_BXUWDI?si=Lqg5kRNW55euWCzh - Centar za kulturu Svilajnac

https://youtu.be/G5PF_BXUWDI - Kopernikus RTV Jagodina

<https://youtu.be/YFtHSZu6Yzo?si=6LGfIbB-1CtHIIgP> - Dom kulture Čajetina

<https://youtu.be/2Lx7IVu7Oro> - K1 Televizija

<https://youtu.be/WuHiZET-Th0?si=Z5rZVGGMzXLW64VB> – RTZ Kragujevac

<https://www.youtube.com/watch?v=gNRU13yD6Wk> - Veče sa Ivanom Ivanovićem

Predstava polazi od stvarnog istorijskog susreta dva bračna para: Tita i Jovanke Broz sa Ričardom Bartonom i Elizabet Tejlor. Ovaj susret dogodio se na ostrvu Brijuni sedamdesetih godina prošlog veka. Podaci o samom susretu i zajedničkom vremenu koje su bračni parovi proveli zajedno, dostupni su kroz vrlo štire pisane i video tragove jugoslovenskih medija, biografske spise o životima četiri istorijske ličnosti, te u vidu kratkih crtica iz dnevnika Ričarda Bartona. Svi ovi materijali poslužiće kao inspiracija i građa za buduću predstavu.

Snimanje filma *Sutjeska* bilo je osnovni povod ovog susreta i to je ono što o samom susretu istorijski pouzdano znamo. Sve ostalo plod je naše mašte.

Upravo, domaštavanje i istraživanje mogućih događaja i odnosa između ove četiri istaknute ličnosti prilikom jednog istorijskog susreta tema je predstave.

Koje su to sve uloge koje igraju ovo četvoro ljudi? Šta znači igrati više uloga u odnosu sa različitim ljudima? Šta su to sve naši pojedinačni i kolektivni identiteti, lični interesi i društvene zasluge?

Reč reditelja:

Rodio sam se 1970. u Nišu, taman na vreme da na sopstvenim nogama dočekam Liz Tejlor i Ričarda Bartona, koji su 1971. pravo sa snimanja "Sutjeske" došli na Niške filmske susrete. Moj dve godine stariji brat, Saša, je, kao glavni argument u našim dečaćkim svadama, koristio to što je uživo gledao Nila Armstronga kako se iskrcava i skakuće po Mesecu. Od volje mu. Ja sam bio tu kada se zanosna Liz iskrkala u Nišu, nepoznatom joj koliko i Armstrongu mesec. Bio je to mali korak za Liz Tejlor, ali veliki za istoriju Niša, još veći za mene lično. Za dečake je veoma važno da na vreme postavite neke standarde u pogledu žena. Ja sam imao tu sreću već sa godinu dana.

Onda me je jako nerviralo što Tito nikako ne dolazi u Niš, mada ja znam sve recitacije i pesme o njemu. I bio sam siguran da će, nakon dve savezne štafete koje sam nosio, treća biti ona prava, uručena pravo u ruke „najvećem sinu naših naroda i narodnosti“, ali ni do toga nije došlo jer je on, kako bi rekao jedan moj stric: "opravdano odsutan jerbo je umreo."

Jovanku Broz takođe nisam upoznao, mada je moja mama, Bosanka, krupna i prsata lepotica, dugo godina terala punđu a la Jovanka, pa je, kad nas je jurila sa prutom ruci, zbog obilja nestašluka, delovalo kao da nas drugarica Jovanka vija po selu Donja Vrežina, da od nas napravi uzorne pionire i omladince.

Ričarda Bartona nisam upoznao i bolje što nisam, jer je očigledno da bi se, zbog onog događaja iz 1971. među nama razvilo ozbiljno rivalstvo.

Onda sam, tokom pozorišnih godina, upoznao Baneta, Milana, Sanju i Tihanu, baš tim redom, i zaljubio se u njihove talente. Tom sjajnom kvartetu glumaca, valjalo je, kao izazov postaviti jedan drugi kvartet, „nespojivi spoj najpoznatijeg komunističkog i najpoznatijeg kapitalističkog para“ i njihov susret na Brijunima, 1971. godine. Iz tog neverovatnog događaja, manje su nas zanimale istorijske činjenice, a više prava, potentna,

„pirandelovska“ situacija i igra uloga, jer niko od njih nije bio samo ono što zvanične biografije kažu, a jasno je da Liz i Barton nisu bili jedini, a možda ni najbolji glumci na Brijunima, toga leta. Počelo se od privatnih identiteta samih glumaca, pa se tragalo za višeslojnim i na momente kontradiktornim identitetima samih likova i priča je počela da dobija oblik koji ćete gledati. Sve ostalo je istora, ili će jednom to sigurno biti.

Reč dramaturga:

Predstava polazi od stvarnog istorijskog susreta dva bračna para: Tita i Jovanke Broz sa Ričardom Bartonom i Elizabet Tejlor. Ovaj susret dogodio se na Brijunima sedamdesetih godina prošlog veka. Podaci o samom susretu i zajedničkom vremenu koje su bračni parovi proveli zajedno, dostupni su kroz vrlo šturo pisane i video tragove jugoslovenskih medija, biografske spise o životima četiri istorijske ličnosti, te u vidu kratkih crtica iz dnevnika Ričarda Bartona. Svi ovi materijali poslužili su kao inspiracija i građa za buduću predstavu.

Foto: Dejan Jevremović

Snimanje filma *Sutjeska* bilo je osnovni povod ovog susreta i to je ono što o samom susretu istorijski pouzdano znamo. Sve ostalo plod je naše mašte.

Upravo, domaštavanje i istraživanje mogućih događaja i odnosa između ove četiri istaknute ličnosti prilikom jednog istorijskog susreta tema je naše predstave.

Bilo jednom na... istražuje mogućnosti odnosa četiri osobe, promišlja psihologije i relacije dva različita bračna para, njihove romantične odnose, surovost sujete, snagu emocija, destruktivnost, posesivnost itd. Predstava ispituje pozicije moći dva para, igre moći između muškaraca i njihovih supruga, između dvojice muškaraca koji odigravaju svoju veličinu u različitim društvenim kontekstima, između žena koje odigravaju snagu i veličinu svojih muževa u javnim prostorima, između glumica i glumaca, ekonomske moći između državnika i ratnika... Koje su to sve uloge koje igraju ovo

četvoro ljudi? Oni su sinovi, ćerke, ljubavnici i ljubavnice, radnici i radnice, glumci i glumice, poznati i poznate, ljudi unutar konteksta kojeg određuju i grade i konteksta koji ih žigoše.

Svaki pojedinac u društvu, u svom životu, izvodi mnoštvo identiteta koji su konstruisani unutar različitih konteksta, a svi ti identiteti zajedno čine autentičnu osobu. Dimitrije Kokanov

Kokan Mladenović, reditelj

Rođen u Nišu, 30.aprila 1970. Godine 1977. primljen u Savez pionira Jugoslavije i pobeđio na takmičenju „Čitalačka značka“. Nakon smrti J.B. Tita, 4. maja 1980. godine, upisao se u knjigu žalosti odmah posle učiteljice, kao predsednik razredne zajednice. Od 1981-1983. trenirao fudbal u FK „Proleter“ iz sela Donja Vrežina, a od 1983-1988, branio za omladinski tim „Radničkog“ iz Niša. Radio kao pionirski instruktor, bio urednik časopisa „Instruktor“, kucanog na matricama i umnožavanog u 500 primeraka na geštetneru. Dva puta nosio Saveznu štafetu mladosti, dva puta bio na radnim akcijama i dva puta predstavljao grad Niš, kao mladi pesnik, na Festivalima bratstva i jedinstva.

Završio Srednju glumačku školu u Nišu, u klasi Mime Vuković Kurić. Za vreme studija pozorišne režije na FDU Beograd, u klasi Miroslava Belovića i Nikole Jevtića, izdržavao se radeći kao novinar studentskog lista Pressing.

Režirao stotinak pozorišnih predstava. Stanuje u Beogradu. Živi u Jugoslaviji.

Dimitrije Kokanov (1986) je dramski pisac, pozorišni dramaturg, filmski i televizijski scenarista. Stalni je dramaturg Pozorišta Atelje 212 u Beogradu. Član je UDUS-a. Tekstovi su mu javno objavljeni, čitani i izvođeni u zemlji i inostranstvu. Kao pisac i reditelj saraduje sa Radio Beogradom.

Dobitnik je Mihizove nagrade za dramsko stvaralaštvo 2017. godine, te Sterijine nagrade za savremeni dramski tekst Kretanje 2020. godine.

Koautor je projekata Lounli Plenet; To Feel or not To Feel; Show me Heaven; Kako objasniti slike muškarcu; Krajolik želje.

Scenarista je nagrađivanih kratkih filmova Sve je više stvari koje dolaze i Nikog nema u režiji Jelene Gavrilović, te serije The Outsiders u režiji iste rediteljke. Jedan je od scenarista TV serije Jutro će promeniti sve.

<http://www.seecult.org/vest/bilo-jednom-na-brijunima-kako-je-danas>

06.04.2023 / Bilo jednom na Brijunima... a kako je danas?

.....

„Ova tema do sada nije obrađivana u pozorištu. Počeli smo od crno-bele fotografije sa Briona. Inspirativno je tako gotovo ni iz čega kreirati jedan novi svet. Taj svet je za nas bio svet igranja uloga, ispitivanja identiteta, ko smo mi privatno i ko smo kao osobe koje moraju da nose određeni identitet. U predstavi postoji nekoliko mesta gde niste sigurni da li to govore izvođači u svoje ime kao pozorišni umetnici i svesni mladi ljudi ili to govore njihovi likovi“, izjavio je Mladenović.

„Reč je o upotrebi istorijskih ličnosti da bismo danas govorili o svom vremenu, o položaju umetnosti u ono i u ovo vreme, o većitom sukobu politike i umetnosti. Mi smo prirodna opozicija svakoj vlasti, jer svaka umetnost, pa i pozorište, počiva na apsolutnim vrednostima – pravde, ljubavi, morala, časti, a svaka vlast, bila ona i najdemokratskija, mora da ima mehanizme prinude – vojsku, policiju, tajnu policiju i tako dalje“, dodao je Mladenović, napominjući da je tu „žensko pitanje“.

„Elizabeta jeste napravila revoluciju u tretmanu žena na filmu, bila je najplaćenija na svetu među glumcima oba pola. Držala je do toga da položaj žena u svetu umetnosti bude drugačije vrednovan. Ali ništa se tu nije mnogo promenilo za ovih 50 godina i mi moramo i danas da govorimo o tom problemu“, rekao je Mladenović i dodao da mu je rad na toj predstavi „bio praznik – da se tako živi i voli u pozorištu, da se tako srcem radi to do čega nam je stalo. Zahvalan sam glumcima i autorskoj ekipi“.

Na pitanje koja im je ciljna grupa publike, Mladenović je rekao da se „ono vreme verovatno nikada neće ponoviti, ni te političke gromade koje smo imali“.

„Imate Tita koji je lider trećeg sveta i potpuno ravnopravno učestvuje u velikim svetskim događajima. Imate ženu predsednika koja je odlikovani heroj, iz rata je izašla kao major, dva puta ranjena. Imate najpoznatije svetske filmske zvezde tog trenutka. Imate sudar onog najboljeg iz komunističkog sveta i onog najreprezentativnijeg iz zapadnog kapitalističkog sveta. To je samo po sebi potentna dramska situacija. Kada kompariramo to sa današnjim elitama, bar meni koji sam staromodan, sve je u korist ondašnje priče. Teme koje propituju naši glumci, koristeći svoje privatne stavove, i teme koje propituju ličnosti u predstavi, jesu kapitalne teme naših života. A mi se danas ne bavimo kapitalnim pitanjima. Bavimo se pitanjima preživljavanja i pitanjima kako da prevaziđemo ovu neverovatnu vulgarnost koja čini naš svakodnevni život, bilo da je to vulgarnost političke ili estradne prirode“, rekao je Mladenović.

0Prema njegovim rečima, nije namera bila glorifikovanje Jugoslavije ili Tita, mada lično misli da to zaslužuju.

„Naša deca danas odrastaju bez ideala, a ako imaju idole to su ličnosti sa estrade, neke nakaradne ličnosti iz rijaliti programa. A mi smo bili Titovi pioniri, učeni da stasavamo za jednu zemlju gde moramo da razmišljamo o kolektivnom dobru. Kako kaže Tito: 'Sreća pojedinca je za mene neodvojiva od sreće čitave zajednice'. A onda smo se obreli u ovom sebičnom čovečanstvu gde svako vodi računa samo o sebi, o ličnom uspehu,

finansijskoj blagodeti. Grabimo, otimamo, ne postoji svest o kolektivnom dobru. Živimo u egoističnom svetu koji nema nikakvih ideala. A kod ovo četvoro ljudi imamo pitanje časti i branjenje sopstvene profesije, kao kod Bartona, ženskog identiteta i odnosa vlasti i umetnosti kod Elizabet, pitanje požrtvovanosti i ogromne ljubavi i heroizma Jovanke, kreiranje sopstvenog mnogostrukog identiteta, što radi Bane kao Tito, a opet i kreiranje jednog poštenog sveta i jedne po mogućstvu srećne zemlje. Uz sve stvari koje su vezane za cenzuru, progone političkih protivnika i tako dalje, to jeste bila jedna neverovatno prosperitetna zemlja kada gledate iz današnjeg ugla“.

Mladenović smatra i da će za mlade biti korisno da vide te ljude, ne kao neke istorijske karikature ili neke citate, kojima se i nisu bavili, već da vide

Broj igranja	24
--------------	----

neko vreme koje postavlja velika pitanja, neke važne životne i umetničke teme“.

.....

„Razgovarali smo posle sa gledaocima. One mlade, koji ne znaju puno o ovim likovima iz istorije, povukla je priča, jer je suštinski o nečem drugom. Oni koji pamte ta vremena rekli su nam da je predstava zanimljiva, uzbudljiva i potresna. Likovi koji su bili ikone onog vremena stavljeni su u okviru ljudskog bića koje ima svoje probleme, koji su svakome prepoznatljivi“, dodao je Trifunović.

Likovi iz komada, kako je dodao, bili su ljudi koji su mnogo više poštovali kulturu i umetnost nego današnji političari i selebritiji.

„Mi nemamo tačne podatke o susretu na Brionima. Tim pre možemo da domaštavamo. U predstavi postoje i naše intimne ispovedi. Ispitali smo ko smo mi kad nismo glumci. To može da se odnosi na sve javne ličnosti, koje nekada budu uvučene i u stvari koje ne žele“, rekao je Trifunović, dodajući da je tokom rada na predstavi mnogo toga saznao o Titu: „Mi imamo neku sliku tog čoveka, ali suštinski ne znamo ko je on. Kada čitate njegovu biografiju, prosto ne možete da verujete da se sve to desilo. Kako kaže Barton - teško je reći ko je tu veći glumac. Ali svakako je Tito bio jedna od najznačajnijih ličnosti 20. veka“.

...

(SEEcult.org)

U BITEF teatru		8				
Broj igranja – gostovanja u Beogradu		1				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji		10				
Broj igranja – gostovanja van Srbije		5				
Broj gledalaca		7857				
U BITEF teatru		1440				
Broj gledalaca na gostovanjima u Beogradu		400				
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji		3898				
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije		2119				
1.Datum igranja u BITEF teatru	1.Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
07.04.2023.	1	180				
08.04.2023.	1	180				
12.04.2023.	1	180				
18.05.2023.	1	180				
30.05.2023.	1	180				
05.06.2023.	1	180				
26.10.2023.	1	180				
15.11.2023.	1	180				
Ukupno	8	1440				
2. Datum igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca – gostovanja u Srbiji	Festival	Nagrade
17.02.2023.	Svilajnac	Centar za kulturu Svilajnac	1	260		
31.03.2023.	Svilajnac	Centar za kulturu Svilajnac	1	260		
21.04.2023.	Čajetina	Dom kulturu opštine Čajetina	1	220		
27.04.2023.	Šabac	Šabačko pozorište, scena Ljubiša Jovanović	1	314	7. Pozorišno proleće	
19.05.2023.	Novi Sad	Pozorište mladih	1	550		
08.06.2023.	Sombor	Narorno pozorište Sombor	1	300	31. Festival Pozorišni maraton	
29.06.2023.	Beograd	Teatar Vuk/ Scena Aleksandar Popović	1	400	31. BELEF	
15.10.2023.	Kragujevac	Knjaževačko-srpski teatar	2	1000	Joakim fest, Kragujevac	
22.11.2023.	Aleksinac	Centar za kulturu Aleksinac	1	444	11. Festival praizvedbi Aleksinac	
14.12.2023.	Novi Sad	Pozorište mladih	1	550		
		Ukupno	11	4298		
3.Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	Festival	nagrade
11.06.2023.	Nemačka	Frankfurt	Saalbau Volkshaus sossenheim	500		
29.09.2023.	R. Hrvatska	Pazin	Pučko otvoreno učilište Pazin	579		
24.11.2023.	R. Hrvatska	Zagreb	Gavella	360	36. Gavelline večeri	
28.11.2023.	R. Hrvatska	Rijeka	HKD na	520	/	

			Sušaku			
15.12.2023.	BIH	Sarajevo	Kamerni teatar 55	160	Dani Jurislava Koreniča 2023.	
Ukupno	5 izvođenja			2119		
UKUPNO						

5.2.2.2 Koprodukcije premijerno izvedene pre 2023.

Nova pošta (Slovensko mladinsko gledališče i Maska), Ljubljana, Slovenija, Bitef teatar (56. Bitef), Beograd, Srbija, Udruga Domino, Zagreb, Hrvatska

Po knjigama / Po motivih knjig: Jason Hickel: Less is More, Anna Tsing: The Mushroom at the End of the World

KRIZE

Autorski projekat / Avtorski projekat

Režija: Žiga Divjak

Dramaturgija: Goran Injac

Prevod radnog materiala na slovenački / Prevod delovnega gradiva v slovenščino: Tina Malič

Prevod radnog materiala na srpski jezik i priprema titlova / Prevod delovnega gradiva v srbski

jezik in priprava podnapisov: Vera Konjović

Lektorka (slovenska verzija) / Lektorica (slovenska različica): Mateja Dermelj

Lektorka (engleska verzija) / Lektorica (angleška različica): Nataša Hirci

Scenografija: Igor Vasiljev

Kostimografija / kostumografija: Tina Pavlović

Muzika i dizajn zvuka / Glasba in oblikovanje zvoka: Blaž Gracar

Dizajn svetla / oblikovanje svetlobe: David Orešič

Jezički konsultant: Nataša Hirci

Snimak naracije i postprodukcija / Snemanje besedila in obdelava posnetka: Silvo Zupančič

Izvođenje / zasedba: Sara Dirnbek k.g., Iztok Drabik Jug k.g., Klemen Kovačič k.g., Draga

Potočnjak, Katarina Stegnar, Vito Weis, Gregor Zorc k.g.

Narator: Blaž Šef

Producentkinja / producentka: Tina Dobnik

Inspicijent: Sven Horvat

Vođa tehnike / tehnički voditelj: Dušan Kohek

Fotografija / foto: Melani Topalovič, Žiga Divjak (work in progress), Matej Povše

Predstava se izvodi na engleskom jeziku / Predstava se izvaja v angleškem jeziku.

Više (sr): <https://festival.bitef.rs/program/krize>

More (en): <https://festival.bitef.rs/en/program/crises>

Premijere:

30.09.2022, Bitef teatar / 56Bitef22 - „Mi - junaci rada svog“)

27.10. 2022, Slovensko mladinsko gledališče – SMG, scena Nova pošta, Ljubljana, Slovenija

Trajanje: 75'.

Koprodukcija je deo evropskog projekta: ACT- Art, Climate, Transition, koji se bavi povezivanjem umetnosti i aktivizma s ekologijom i pravednom tranzicijom / Koprodukcija je del evropskega projekta: ACT- Art, Climate, Transition, ki se ukvarja s povezovanjem umetnosti in aktivizma z ekologijo in pravičnim prehodom.

Reč selektora 56. Bitefa / Ivan Medenica

Predstavom Krize Slovenskog mladinskog gledališča i Maske, a koja će svetsku premijeru imati na Bitefu, zaokružuje se programski segment festivala čija je misija promocija novih imena.

Ti autori na 56. Bitefu su dvoje najperspektivnijih mladih slovenačkih reditelja; pored rediteljke predstave Solo, Nine Rajić Kranjac, tu je i autor predstave Krize, Žiga Divjak, čiji će rad konačno biti prikazan na Bitefu (njegova predstava Pluća nije došla na prošlogodišnji festival zbog pandemije). Ova predstava je svesno ostavljena za sam kraj 56. Bitefa jer širi tematski okvir glavnog programa: ne tretira samo društvene probleme povezane s radom već i filozofski fenomen krize kao takve. Ovom se fenomenu prilazi iz više perspektiva, pored negativnih aspekata krize ukazuje se i na one druge, potencijalno stimulišuće, te tako, posle tematski pretežno sumorne selekcije, ipak pružamo neko svetlo na kraju tunela.

Foto. Matej Povše

O PREDSTAVI

U životu se stalno suočavamo s raznim krizama, ličnim, poslovnim, društvenim, političkim, izbegličkim, zdravstvenim, egzistencijalnim, itd. Iza svih njih vreba jedna koja je možda i najveća u istoriji čovečanstva: ekološka. Ipak, uprkos njenoj ozbiljnosti, ponestaje nam energije da se uhvatimo u koštac sa novim krizama koje se stalno pojavljuju, dok uporno pokušavamo da zadržimo postojeću situaciju ... zaboravljajući, pritom, da kriza može da predstavlja izvanredan period u kom ideje koje inače deluju nemoguće, postaju moguće. Ključno pitanje je: koje ideje? One koje bi obezbedile veću sigurnost, zaštitu, zdraviji život i opštu dobrobit, ili one koje bi trebalo da nezamislivo bogatima donesu još veće bogatstvo? Predstavom Krize, Žiga Divjak i njegov tim bave se svim tim pitanjima i preispituju ljudsku spremnost na saradnju, kao i potrebu da na nov način pristupimo prirodi i shvatimo da ona nije resurs već naš srodnik.

Zlata paličica

Predstava Križa uvrštena je u katalog kvalitetnih predstava na platformi Zlata paličica.

Onlajn platforma Zlata paličica je referentna baza za pronalaženje i prvo upoznavanje kvalitetnih pozorišnih predstava za decu i mlade. Namenjean je svima koji vole da posećuju pozorište i žele da sve veću publiku upoznaju sa pozorišnim svetom.

Kada želimo da posetimo pozorište sa decom i mladima, često se susrećemo sa pitanjem koju pozorišnu predstavu izabrati za određenu starosnu grupu i kako prepoznati kvalitetnu predstavu koja mladim posetiocima pruža umetnički bogat, zanimljiv sadržajno, emotivno uzbudljivo, šarmantno i uzbudljivo pozorišno iskustvo. Odgovarajući izbor predstava oblikuje i karakteriše odnos mlade publike prema pozorištu i kulturi i umetnosti uopšte.

Jedan od alata i pomagala je onlajn platforma Zlata paličica, koja na jednom mestu nudi set preporučenih predstava po izboru tročlane stručne komisije.

Platforma Zlata paličica, je 2019. godine postala i bijenalni festival scenskih umetnosti za decu i mlade, Zlata paličica, obezbeđuje sistematsko i kontinuirano upoznavanje sa profesionalnim pozorišnim institucijama i stvaraocima iz cele Slovenije, kao i kvalitetne profesionalne pozorišne produkcije. za rastuću publiku. Otvara vrata pozorišta – radosnog i svetlucavog prostora otvorenog, temperamentnog, kreativnog dijaloga, umetničkih ekscesa i inovativnih fleksibilnih oblika učenja. Zlata paličica je namenjena svima koji vole da posećuju pozorište i žele da sve veću publiku upoznaju sa pozorišnim svetom.

Platforma Zlata paličica bila je deo nacionalnog kulturno-umetničkog projekta Gleda(l)išče za povećanje pozorišne pismenosti i kreativnosti dece, mladih i stručnih radnika, promovisanje interdisciplinarnih kreativnih partnerstava i razvijanje opštih kompetencija u oblasti kulture. Investiciju su sufinansirali Ministarstvo kulture Republike Slovenije i Evropska unija iz Evropskog socijalnog fonda

Ó AUTORU

Reditelj Žiga Divjak (1992) privukao je na sebe pažnju javnosti još kao student trilogijom Neposredno pre revolucije (2013-2015). Njegova društveno angažovana pozicija i senzibilnost u vezi s gorućim društvenim pitanjima obezbedile su mu režije u više slovenačkih pozorišta, kojima je i simbolično obeležio nekoliko ključnih mesta ljubljanske kulturne infrastrukture – od AGRFT-a, Cankarjevog doma, Španskih boraca do SNG Drame Ljubljana – i gostovao na Borštnikovom srečanju, u Nemačkoj i Hrvatskoj.

Društveno angažovanom stavu ostao je veran i u stvaralaštvu nakon akademije, koja se do sada odvijala u Slovenačkom mladinskom gledališću, PG Kranj, Cankarjevom domu, SNG Drama Ljubljana i MGL. U sezoni 2017/18 uključio se u eksperimentalni rezidencijalni projekat Nova pošta, koji se odvijao tokom cele sezone kao koprodukcija Maske Ljubljana i Slovenačkog mladinskog gledališča; u čijem okviru je nastala i predstava 6, koja je 2018. godine dobila glavnu nagradu Borštnikovog srečanja za najbolju predstavu festivala. Godinu dana ranije, Borštnikova nagrada dodeljena je Divjaku, i to za režiju predstave Čovek koji je posmatrao svet u produkciji Slovenačkog mladinskog gledališča.

Predstava Gejm je premijerno izvedena na kraju sezone 2019/2020 i, kao i Sedem dni, uvrštena je u Borštnikovo srečanje, gde je dobila čak sedam nagrada, od glume, preko onih za režiju i dramaturgiju do velike nagrade za najbolju scenografiju.

Režije:

2021 Srečko Kosovel KONS: NOVI DOBI, PG Kranj
2020; GEJM, koprodukcija Maska i Slovensko mladinsko gledališče
2020 – Vročina, Slovensko mladinsko gledališče, steirischer herbst '21, Maska Ljubljana
2019; Katarina Morano, Žiga Divjak: SEDEM DNI, Mestno gledališče ljubljansko
2019; Duncan Macmillan: PLJUČA, SNG Drama Ljubljana
2018 HLAPEČ JERNEJ IN NJEGOVA PRAVICA, Cankarjev dom i UL AGRFT
2018; Ivan Cankar: OB ZORI, Prešernovo gledališče Kranj
2018; 6, koprodukcija Maska i Slovensko mladinsko gledališče
2017; ČLOVEK, KI JE GLEDAL SVET, Slovensko mladinsko gledališče
2015; Milena Marković GOZD SE SVETLIKA, SNG Drama Ljubljana, Akademija za gledališče, radio, film in televizijo
2014; TIK PRED REVOLUCIJO: MLADOST, SNG Drama Ljubljana, Akademija za gledališče, radio, film in televizijo

Nagrade:

2021 Posebna nagrada Tedna slovenske drame po oceni žirija (Gejm, Maska Ljubljana i Slovensko mladinsko gledališče)
2021 Župančičeva nagrada za dve godine stvaralaštva
2021 Borštnikova nagrada za režiju (Gejm, Maska Ljubljana i Slovensko mladinsko gledališče)
2020 Nominacija za nagradu Slavka Gruma na 50. Tednu slovenske drame za dramski tekst Sedem dni (zajedno sa Katarinom Morano),
2017 Borštnikova nagrada za najbolju režiju (Človek, ki je gledal svet, Slovensko mladinsko gledališče)
2015 akademijska Prešernova nagrada za režiju trilogije zajedničkog naziva TIK PRED REVOLUCIJO

<https://thisisadominoproject.org/ziga-divjak-krize/>.

Žiga Divjak ušao je u slovensku kulturnu domenu još kao student, nizom događaja i performansa naziva "Neposredno prije revolucije" (2013.–2015.) kojim je osvojio Prešernovu nagradu Akademije, i s kojom je gostovao u Njemačkoj i Hrvatskoj. I nakon studija ostao je vjeran društveno angažiranoj poziciji u svom gradu, poziciji koja ga je odvela do režije u Mladinskom, Zavodu Maska, Prešeren Gledališče Kranj, Cankarjev dom, SNT Drama Ljubljana i Mestno gledališče Ljubljansko. Njegov osjetljivi pristup društvenim pitanjima donio mu je Borštnikovu nagradu za režiju za "The Man Who Watched the World" (Mladinsko) 2017., dok je projekt 6 (Maska nad Mladinsko – program Nove pošte) u njegovoj režiji osvojio Borštnik Grand Prix za najbolju produkciju. Isto vrijedi i za The Game 2021 (također Nova pošta), koja je nagrađena s još šest nagrada (za režiju, glumu, mladu glumicu, dramaturgiju, scenografiju, glazbu i oblikovanje zvuka).

IZ MEDIJA:

Ludus 206 / <https://www.udus.org.rs/Ludus/Ludus-pdf/Ludus-206.pdf>

Foto: Matej Povše

NOVO REDITELJSKO IME

Da je Žiga Divjak (1992) vodeći slovenački reditelj mlađe generacije dokazuju reakcije na njegov rad u Sloveniji poslednjih godina, odnosno gotovo stalni uspjesi na pre svega vodećem nacionalnom festivalu Borštnikovo srečanje, gde je debitovao 2017. i odmah nagrađen za režiju autorskog projekta Človek, ki je gledal svet (SMG). Na poslednjem, 56. Srečanju, održanom u junu, predstava Gejm (koprodukcija Slovenskog mladinskog gledališča i Maske Ljubljana) osvojila je čak sedam nagrada, uključujući i onu za najbolju predstavu i najbolju režiju. Pomenimo da je tom prilikom nagrađen i srpski scenograf Igor Vasiljev, koji već neko vreme saraduje s Divjakom.

Žigin teatar je zasnovan na dokumentarnom materijalu, tekst mahom nastaje tokom proba u saradnji s autorskom ekipom predstave. Kroz taj ogoljeni doku-teatar, usredsređen na tekst, vođen osećanjem za društvene i ljudske nepravde, preispituje društvenu i političku stvarnost. Njegove inscenacije su prepoznatljivo angažovane umetničke izjave sa snažnom etikom, te imaju tendenciju da emocionalno izazovu, ali i intelektualno utiču na gledaoce. U pomenutoj predstavi Gejm Žiga se bavi proterivanjem migranata iz Slovenije: „Vrhunski glumački ansambl, zajedno sa umetničkim i tehničkim saradnicima, stvara moćno pozorište koje brani humanost i temeljne principe evropske civilizacije i kulture. Inszeniranje na uzbudljiv način svedoči o velikoj tragediji migranata predatih nemilosrdnim postupcima državnih organa i evropskih građana“, ocena je žirija 56. Borštnikovog srečanja. Spektre tema koje ga inspirišu, od ekološke krize, diktature kapitala i sve veće dehumanizacije društva, pridružile su se i klimatske promene koje su u fokusu njegove najnovije predstave Vročina (SMG, Steirischer herbst '21 iz Graca i ljubljanska Maska). Šest glumaca vodi javni razgovor u kom istražuju ekonomske razloge za predstojeću ekološku katastrofu. Individualno smanjenje karbonskog otiska umiruje savest, ali jedini način da se sačuva životna sredina je promena društva u celini. Treba sprečiti da strada 99 posto populacije jer jedan odsto izvlači sve više profita od ekološkog kraha. Inspirisan teorijama ekonomiste Andreasa Malma i razmišljanjima antropologa Džejsona Hikela, ansambl pravi scenarije pretnji i uvlači publiku u dijalog. Uprkos pretežno „diskurzivnom“ karakteru, predstava sadrži i neke precizno odmerene i estetski promišljene umetke, šokantne koliko i sam sadržaj, i može se shvatiti pre svega kao poziv na promenu, zaključuje slovenački list „Dnevnik“.

Kulturpunkt.hr / <https://kulturpunkt.hr/intervju/u-buducnosti-ce-vjerojatno-biti-potrebno-nesto-razbiti/?fbclid=IwAR0WR0f8jxV5t31diTR13mH4d7PfgstTprh2q7Ybb7uK3dbBwrcuKRC3DCk>

U budućnosti će vjerojatno biti potrebno nešto razbiti

Povodom gostovanja na riječkom festivalu Zoom, s redateljem Žigom Divjakom razgovaramo o malim i velikim krizama te budućnosti koja se oblikuje u izumirućem svijetu. / Razgovara: DIANA MEHEIK

Poznat po angažiranom pristupu kazalištu, **Žiga Divjak** se posljednjih godina profilirao kao redatelj s jasnom umjetničkom vizijom. Višestruko nagrađivane i regionalno prepoznate, njegove predstave nisu samo kritika društva nego i glasni poziv za promjenom u načinu na koji razumijemo svoju svakodnevnicu, a potom i kako je živimo. Dvije velike teme kojima se do sada bavio, izbjegličkom krizom u predstavama 6 (2018.)

i Gejm (2020.), a ekološkom u Pluća (2019.), Vrućini (2021.) i Krizi (2022.), posljedica su istih strukturalnih politika koje globalne procese podređuju maksimalnoj dobiti i iscrpljivanju resursa u korist stalnog rasta kapitala. Predstava Krize, koja je svoju svjetsku premijeru imala na festivalu Bitef, prikladno se smjestila u ovogodišnji, nikad manji program riječkog festivala Zoom koji je i sam u krizi zbog nedostatnog financiranja i kulturne podrške. Povodom tog gostovanja, s Divjakom smo razgovarali o malim i velikim krizama, pasivnom i aktivnom subjektu, i budućnosti koja se oblikuje u svijetu koji izumire. I koji se rađa.

Afganistan, Yemen, Sudan, Kongo i Sirija nalaze se među zemljama koje su najugroženije s obzirom na klimatske promjene, a ujedno su i zemlje koje su najviše pogođene ratovima, siromaštvom i političkim nestabilnostima. Samo iz Afganistana, Sirije i Južnog Sudana ima oko 15 milijuna izbjeglica u svijetu, iz čega je očito da su izbjeglička i ekološka kriza duboko povezane. U svom dosadašnjem radu baviš se upravo ovim globalnim temama, ali u tvom pristupu vidljiva je klasna osviještenost. U tzv. razvijenim društvima ima onih koji su direktno ugroženi ekonomskim i prirodnim katastrofama, dok s druge strane ima onih koji bez treptaja nastavljaju sa svojim životima iako je možda neko selo udaljeno samo 50 km potpuno poplavljeno. Kad govorimo iz povlaštenih pozicija, kako otvoriti prostor empatiji? Kako krizu osjećaju oni koji nisu u krizi?

Empatija je ključna, ali suosjećanje je još važnije. Empatija nas može brzo staviti u neku vrstu pasivnog položaja, gdje internaliziramo bol drugih i zatim patimo s drugima, a da time zapravo nikome ne pomažemo ili išta mijenjamo. Suosjećanje je, s druge strane, aktivniji položaj, to je usmjerenost koja vodi naše djelovanje tako da uzimamo u obzir i teškoće i potrebe drugih. Suosjećanje nas upozorava da su stvari na ovom planetu povezane i isprepletene, do te mjere da ih je teško razdvojiti na pojedinačne fenomene, upozorava nas da istinska dobrobit pojedinca nikada nije ograničena samo na jednoga pojedinca ili na jednu vrstu, već je moguća jedino uz dobrobit šire, međusobno obogaćujuće mreže živih bića. Suosjećanje nas uči solidarnosti, a bez solidarnosti nećemo preživjeti ni kao društvo ni kao vrsta. Ako je naša početna pozicija privilegirana, tim je važnije da svoje djelovanje usmjerimo u izgradnju solidarnijeg društva, jer si to možemo priuštiti, jer imamo sredstva, vrijeme, mogućnost izražavanja i političkog djelovanja.

Svaka stvarna društvena promjena nikada neće biti win-win promjena, barem ne na prvi pogled, nečija privilegija uvijek je utemeljena na nečijem gubitku i ako želimo stvoriti pravednije društvo, naravno da će netko nešto izgubiti, a netko dobiti. Trenutno živimo u situaciji kada se krivnja za stanje u svijetu nekako demokratski raspoređuje na što širu masu ljudi, svi smo odgovorni i svi smo krivi za stanje svijeta, dok su dobra, bogatstvo i moć, upravo suprotno, rezervirani za sve manju elitu i nisu ni približno demokratski raspoređeni. Zato vrijedi svoju privilegiranu poziciju uvijek iznova preispitivati, je li ono što ju čini povlaštenom zaista moj izbor? Slažem li se s time? Je li ono što bih izgubio pravednijom raspodjelom dobara nešto bez čega ne bih mogao živjeti?

U medijskom prostoru, krize se perpetuiraju kao narativ koji opravdava ili čak maskira političke odluke, jer u sjeni opasnosti ljudi ne preispituju političke ciljeve nego traže zaklon. Brza rješenja. Bijeg. Možemo li u takvom stanju uopće očekivati reorganizaciju u razumijevanju ekoloških i društvenih problema s kojima se suočavamo, a koji su posljedica dubokih nejednakosti između onih koji imaju (novac, resurse, moć) i onih koji nemaju? Može li umjetnost odigrati ulogu u smanjivanju tih nejednakosti?

U mnoštvu sveprisutnih kriza uglavnom rješavamo samo posljedice pojedinih kriza, ali rijetko uspješno adresiramo onu glavnu krizu koja stoji iza većine drugih kriza, a to je ekološka kriza. Čak i kada je adresiramo, vrlo rijetko se bavimo njezinim uzrokom. Jednostavno ne možemo zaista govoriti o rješavanju ekološke krize bez razgovora o dokidanju kapitalizma. Moramo si priznati da kapitalizam djeluje na pogrešnim pretpostavkama o svijetu i te svoje pogrešne pretpostavke provodi sve nasilnije. Neprekidni ekonomski rast koji je temelj kapitalizma na našem planetu jednostavno nije moguć. Uvjerenje da smo mi ljudi sebična stvorenja koja djeluju samo u vlastitom interesu vrlo je ograničeno, kao i uvjerenje da je osnovni mehanizam u prirodi borba za prevlast. U prirodi je u stvarnosti puno više suradnje nego natjecanja. Da bismo prevladali ograničenja vladajuće ideologije, potreban nam je novi sustav vrijednosti, a tu umjetnost može odigrati važnu ulogu. Meni se čini ključnim nadići uvjerenje da je čovjek nešto posebno, nešto što je toliko različito od ostalih bića s kojima dijelimo ovaj planet. Kada bismo živi svijet u koji smo utkani počeli doživljavati istinski živim, punim vlastite volje i čulnosti, u trenu bismo uvidjeli koliko je opasno uvjerenje koje ostatak živog svijeta podređuje čovjeku.

FOTO: Tanja Kanazir / Drugo more

Tvoje predstave se nerijetko opisuju kao dokumentarno kazalište. U istraživačkom procesu rada na predstavi Gejm zajedno s glumcima posjetio si divlje izbjegličke kampove u Bosni i intervjuirao si tražitelje azila u Sloveniji. Na predstavi Vrućina surađivao si sa švedskim ekologom i aktivistom Andreasom Malmom. Možeš li opisati proces istraživačkog rada na predstavi Krize?

Krize smo počeli stvarati iz osjećaja da smo u neprestanom kriznom razdoblju, da se zbog neprestane sanacije kriznog stanja nikada ne zaustavimo i ne pitamo što zapravo saniramo. Nastao je neki kazališno-instalacijski fizički esej. Željeli smo naglasiti koliko je uistinu nasilan trenutni sustav koji djeluje po principu objektivizacije, od subjekta čini objekte koje zatim može iskoristiti. Tražili smo poveznice između iscrpljivanja suvremenog čovjeka uhvaćenog u neku čudnu mješavinu prekarnosti i

konzumerizma, te divljeg iscrpljivanja tzv. prirodnih resursa. Naime, i ljudi i priroda su žrtve kapitalističke akumulacije bogatstva. Uvelike su nas inspirirale knjige **Jasona Hickela** Less is More o odrastu i **Anne Tsing** The Mushroom at the End of the World.

U predstavama koristiš i citiraš izvješća, statistike i analize poput Crne knjige pushbackova koju je objavila udruga nezavisnih organizacija Border Violence Monitoring Network, godišnje izvješće Međuvladinog povjerenstva za klimatske promjene (IPCC), ili spomenute knjige ekološkog ekonomista Jasona Hickela i antropologinje Anne Tsing. Kako u radu s glumcima prolaziš kroz tekstove koje ne samo da nisu dramski nego nisu ni literarni, i kako ih prevodite u izvedbeni materijal?

To ovisi o svakom procesu zasebno. Svaki put mi je vrlo važno da zajedno s ekipom zađem duboko u problem koji predstava želi otvoriti, da puno vremena posvetimo razmatranju teme i tek se kasnije posvetimo scenskoj konkretizaciji. Na taj način nekako pokušavam održati pravu ravnotežu između onoga što govorimo i kako to govorimo. Kod bavljenja takvim temama, ključno je da pitanje što nije podređeno pitanju kako i obratno, da kako nije zapostavljeno zbog što. Mislim da je ključno vrijeme koje zajedno provodimo u istraživanju, jer se stečeno znanje ili konkretno iskustvo iz terenskog rada na neki način nastani u glumcu i stvori neki novi kreativni poligon, koji je nekakav spoj životnih iskustava, sjećanja, nakupljenog znanja i novostečenih iskustava, uvida... Iz toga zatim crpimo inspiraciju za scensko stvaranje. Radi se i o mom vrlo osobnom istraživanju tema i problema koji me progone. Zanima me kako ja kao pojedinac, kazališni redatelj, mogu doprinijeti temama koje se obrađuju, uvijek me zanima što kazalište može ponuditi temama, materijalu koji na prvi pogled nije nužno kazališni.

Često surađuješ s filmskom redateljicom i dramskom spisateljicom Katarinom Morano koja potpisuje dramaturgiju na mnogim tvojim predstavama, te zajedno potpisujete autorstvo na drami Sedam dana. Koliko se vaše vizije kazališta razlikuju i kako se nadopunjuju?

Katarina i ja dijelimo i životni i profesionalni put. Jako se dobro slažemo i mislim da se odlično nadopunjujemo. Katarina ima izniman smisao za dijalog, za detalje iz svakodnevnog života. Nešto apstraktnije ideje iznimno precizno preslika u vrlo životne, svakodnevne situacije s kojima se svatko može poistovjetiti. Ja sam ponekad previše izravan, ali Katarina moje pomalo programske ideje omekša nekom životnom esencijom.

FOTO: Tanja Kanazir / Drugo more

Očito je da je publika integralni dio tvojih predstava. Ne samo da je najčešće smještena u istoj ravnini s glumcima, osvijetljena, nego i uokviruje izvedbeni prostor, pa tako postaje dio kazališne slike. U filmu Shirin redatelja Abbasa Kiarostamija, u krupnom planu, na licama glumica odigrava se cjelokupna radnja filma – od mikropokreta mišića, očiju i glave do izraženih emocija iznenađenja, gađenja, tuge i

nade – na njihovim licima se odigrava predstava njihovih reakcija, ali istovremeno, na njihovim licima gledamo radnju filma koji te glumice gledaju i na koji reaguju. I u tvojim predstavama, publika gleda publiku i dio predstave se odigrava na njihovim licima i tijelima. U kulturnim politikama kazališta publika je broj koji potvrđuje uspjeh ili neuspjeh neke predstave. Kako ti na to gledaš i što želiš od svoje publike?

U publici tražim političke subjekte. Nastupajući uz glumce, njihove reakcije i doživljaj predstave postaju sastavni dio izvedbe. Tražim neku specifičnu poziciju u kojoj je gledatelj kojem se obraćaju politički subjekt koji je važan i koji se ne može više sakriti iza pretvaranja i ignoriranja određenog problema. Poziciju u kojoj se problematiziraju političari koji u naše ime zloupotrebjavaju, kako druge ljude, tako i ostatak živog svijeta. No, ne radi se samo o tome, riječ je i o važnom osvještavanju da nismo sami

sa svojim problemima, da nas ima mnogo koji jednostavno nismo zadovoljni s postojećim stanjem, da ne želimo da se te stvari čine tobože u naše ime. Želim probuditi svijest da u drugome čovjeku možemo vidjeti suborca, nekoga tko poput nas žudi za promjenom ili barem više ne može zatvarati oči da bi trenutno stanje smatrao održivim ili negirati užasno nasilje koje je utkano u ovaj trenutak. Nije riječ o buđenju krivnje, već o buđenju više ili manje potisnutog nezadovoljstva.

Što bi svojoj djeci rekao o svijetu u kojem živimo?

S obzirom na to da imam dvoje male djece, o tome razmišljam svaki dan. Mislim da je potrebno zadržati neku zdravu mjeru optimizma, koja ne bi smjela poreći ozbiljnost situacije u kojoj se nalazimo. Čovjek i čovječanstvo kao takvi nisu završeni projekt, oni su nešto što se neprestano mijenja i iz te mogućnosti promjene crpim neki tračak nade da budućnost može izbjeći najcrnja predviđanja. Rekao bih im da je svijet u stvarnosti mreža beskonačne suradnje i da se za solidarnost uvijek vrijedi boriti. Rekao bih im i da će u budućnosti vjerojatno biti potrebno nešto razbiti.

Za kraj, što slijedi? Kojim temama i projektima se želiš baviti u skoroj budućnosti?

Trenutno zajedno s **Gregorom Zorcem** razvijam projekt Budućnost, riječ je o koprodukciji Ljubljanskog gradskoga kazališta i Beogradskog dramskog kazališta. Bavit ćemo se izumiranjem. Mi smo generacija koja već doživljava i u budućnosti će doživjeti mnogo više izumiranja. Često to doživljavamo kao nešto apstraktno, nešto što se događa tamo negdje daleko od nas, zaboravljamo kako su naše sudbine silno isprepletene i što se uistinu gubi s nestankom pojedine vrste. Koliko napora, ljubavi i hrabrosti je bilo potrebno da se određena vrsta održi. Ili riječima slovenskoga kantautora **Pengova**: "Koliko se ljudi moralo voljeti da si sad ti." Međutim, to ne vrijedi samo za čovjeka nego za sva živa bića.

Ovaj članak objavljen je u sklopu projekta Ekosustavima uključive kulture koji je sufinanciran sredstvima Fonda za poticanje pluralizma i

Broj igranja

18

raznovrsnosti elektroničkih medija. Objavljeno 29.05.2023.

..maska

U BITEF teatru / SMG je matična scena						
Broj igranja – gostovanja u Srbiji						
Broj igranja – gostovanja van Srbije			18 (na scenama van SMG-a=8) / 10 na sceni SMG-a			
Broj gledalaca			1374			
U BITEF teatru / SMG je matična scena						
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji						
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije			1374 (na scenama van SMG-a=949) 425 na sceni SMG-a			
1.Datum igranja u BITEF teatru	1.Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
UKUPNO	/	/				
2. Datum igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	Festival	Nagrade
UKUPNO			/	*		
3.Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	Festival	nagrade
03.01.2023.	Slovenija	Ljubljana	Slovensko mladinsko gledališče	40		
04.01.2023.	Slovenija	Ljubljana	Slovensko mladinsko gledališče	45		
07.01.2023.	Slovenija	Ljubljana	Slovensko mladinsko gledališče	32		
09.01.2023.	Slovenija	Ljubljana	Slovensko mladinsko gledališče	33		
10.01.2023.	Slovenija	Ljubljana	Slovensko mladinsko gledališče	42		
12.01.2023.	Slovenija	Ljubljana	Kulturni dom Krško, Slovenija	85		
15.02.2023.	Slovenija	Ljubljana	Slovensko mladinsko gledališče	48		
11.03.2023.	Nemačka	Berlin	Deutsches Theater, Berlin	80	5. Festival Radar Ost	
12.03.2023.	Nemačka	Berlin	Deutsches Theater, Berlin	84	5. Festival Radar Ost	
06.04. 2023.	Slovenija	Ljubljana	Slovensko mladinsko gledališče	46		
26.05. 2023.	Hrvatska	Rijeka	Velika dvorana Filodramatike	100	14. Festival izvedbenih umjetnosti ZOOM	
11.06. 2023.	Slovenija	Maribor	SNG Maribor	100	Festival Borštnikovo srečanje	
30.06. 2023.	Hrvatska	Zagreb	Zagrebački plesni centar	100	Festival Perforacije	
23.09.2023	Slovenija	Ljubljana	Slovensko mladinsko gledališče – scena Nova pošta	48		
25.09.2023	Slovenija	Ljubljana	Slovensko mladinsko gledališče – scena Nova pošta	45		
08.11.2023.	Nemačka	Lajpcig	Theater der Jungen Welt / Großer Saal	200	Festival euro-scene Leipzig	
09.11.2023.	Nemačka	Lajpcig	Theater der Jungen Welt / Großer Saal	200	Festival euro-scene Leipzig	
13.12.2023.	Slovenija	Ljubljana	Slovensko mladinsko gledališče Nova pošta	46	Festival Zatočište	
Ukupno			18	1374		

Od toga na festivalima Van Srbije

26.05. 2023.	Hrvatska	Rijeka	Velika dvorana Filodramatike	100	14. Festival izvedbenih umjetnosti ZOOM	
11.06. 2023.	Slovenija	Maribor	SNG Maribor	100	Festival Borštnikovo srećanje	
30.06. 2023.	Hrvatska	Zagreb	Zagrebaćki plesni centar	100	Festival Perforacije	
08.11.2023.	Nemaćka	Lajpcig	Theater der Jungen Welt / Großer Saal	200	Festival euro-scene Leipzig	
09.11.2023.	Nemaćka	Lajpcig	Theater der Jungen Welt / Großer Saal	200	Festival euro-scene Leipzig	
13.12.2023.s	Slovenija	Ljubljana	Slovensko mladinsko gledališće Nova pošta u okviru festivala Zatoćišće	46	Festival Zatoćišće	
Ukupno			6	746		

Bitef teatar i Centar za kulturnu dekontaminaciju, Beograd, Srbija (56Bitef22 - „Mi - junaci rada svog“)

Mesto izvođenja: Centar za kulturnu dekontaminaciju, Birčaninova 21, Beograd, Srbija

Olga Dimitrijević i Maja Pelević
SVET BEZ ŽENA / WORLD WITHOUT WOMEN

Koncept i izvođenje: Olga Dimitrijević i Maja Pelević

Muzika: Anja Đorđević, Vladislav Rac

Koreografija: Igor Koruga

Kostim: Selen Orb

Video: Deana Petrović

Dizajn svetla: Nikola Zavišić

U predstavi su korišćeni tekstovi autora/ki: Silvia Federici, Angela Dimitrakaki, Valeria Graziano, Katja Praznik, Danielle Child, Helena Reckitt i Jenny Richards

Organizacija: Filip Perić

Tehničko vodstvo: Dragan Škorić

Majstor tona: Mihajlo Jovanović

Majstor svetla: Milan Kolarević

Fotografija: Igor Koruga

Predstava se izvodi na srpskom, uz titl na engleskom jeziku

Više (sr): <https://festival.bitef.rs/program/svet-bez-zena...>

More (en): <https://festival.bitef.rs/en/program/a-world-without-women>

Premijera: 27-29.09.2022, Centar za kulturnu dekontaminaciju – CZKD / 56. Bitef, Beograd, Srbija

Projekat pomogli: Sekretarijat za kulturu grada Beograda i Befem

Hvala: Jeleni Ilić, Dušanki Stojanović Glid, Ivani Nikolić, Jovani Tomić, Ireni Ristić, Kseniji Đurović, Seleni Orb, Ani Miljanić, Jeleni Višnjjić, Ivoni Kustudić, Leli Vujanić, Lidiji Vasiljević, Mileni Bogovac i Jeleni Petrović

Reč selektora 56. Bitefa / Ivan Medenica

O predstavi

Žene i rad - tema je u fokusu projekta Svet bez žena. Autorke polaze od istraživanja strukturalnih nejednakosti u srpskom pozorištu: neravnopravnosti žena, nejednakih nadnica, normalizovanog nasilja, reprodukcije patrijarhalnih kapitalističkih obrazaca, i dolaze do pitanja: „Ko ima pravo da radi, u kojim uslovima i koliko da bude plaćen za svoj rad?“ Predstava preispituje koji su uopšte dometi angažovane umetnosti danas, kao i na koji način ljubav (prema umetnosti) predstavlja najpodmukliji izvor društvene represije.

Iako sa svojim zakonitostima, specifičnostima i statusom deluje da je izmešteno iz „normalnog“ života, pozorište funkcioniše kao odličan case study za šire društvene procese. Stoga se pitanje žena i rada ne tretira samo u okviru pozorišnog konteksta, već kao ključni motiv za promišljanje nekih budućih emancipatornih politika. Ako u pozorištu, u kom zamišljamo drugačije i nove svetove, ne možemo da prevaziđemo odnose moći i da smislimo nove modele, kako ćemo to uspeti u stvarnom svetu? Predstava ide izvan prebrojavanja, kvota i okvira liberalnog feminizma, pokušavajući da otvori prostor za zamišljanje političkih i afektivnih akcija koje intervenišu u postojeći sistem i strukture nejednakosti. Možemo li ponovo da zamislimo sindikalnu borbu u teatru? A sindikat žena? Šta ako bi žene u teatru stupile u generalni štrajk? Da li bi to bilo zbog niskih plata ili zbog seksizma i mizoginije kojima su neprestano izložene? Slalom kroz ove teme vodi nas do pokušaja traganja za novim jezikom, koji je i politički, i pozorišni i poetski - novi jezik žena, rada i levice za dane koji dolaze.

MAJA PELEVIĆ je diplomirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu i doktorirala na Odseku za teoriju umetnosti i medija na Univerzitetu umetnosti u Beogradu. Njene drame (Pomorandžina kora, Ja ili neko drugi, Bolivud, Beograd-Berlin, Možda smo mi Miki Maus...) prevedene su na mnoge svetske jezike, igrane širom Srbije i Evrope i objavljene u brojnim antologijama. Od 2012. bavi se i režijom, autorskim projektima (Oni žive, Posledice, Nema nade, Sloboda je najskuplja kapitalistička reč, Lounli planet) i izvodi svoje komade. Dobitnica je mnogih značajnih nagrada, među kojima su i „Borislav Mihajlović Mihiz“ za dramsko stvaralaštvo i Sterijina nagrada za najbolji savremeni tekst za drame Pomorandžina kora i Poslednje devojčice. Živi i radi u Beogradu i Bečićima. Priželjkuje apokalipsu.

OLGA DIMITRIJEVIĆ, rođena 1984. u Beogradu, SFRJ. U svom radu istražuje teme društvenih borbi i nepravdi, ženskog prijateljstva i solidarnosti, kvir istorije, granica političke imaginacije i mogućnosti boljeg sveta. Autorka brojnih drama (Moja ti, Narodna drama, Radnici umiru pevajući...) i autorskih projekata (Crvena ljubav po romanu Aleksandre Kolontaj, Sloboda je najskuplja kapitalistička reč, Lepa Brena prodžekt /sa Vladimirom Aleksićem/, Lounli planet /sa grupom autora/, Radio Šabac, Drama o kraju sveta). Dramaturškinja na brojnim predstavama u zemlji i inostranstvu, i dobitnica nekoliko nagrada za svoj rad. Učesnica Međunarodnog foruma Teatartrefena 2019. godine. Živi i radi između Beograda i Rijeke. Često sanja revoluciju.

Nagrade:

02.10.2022. / Nagrada publike 56. Beogradskog internacionalnog teatarskog festivala – Bitefa

SeeCult, 28.09.2022 | Pozorište kao ogledalo ženske neravnopravnosti u društvu

Autorski projekat Maje Pelević i Olge Dimitrijević „Svet bez žena“ na temu zastupljenosti i položaja žena u domaćem pozorištu, premijerno izveden u glavnom programu 56. Bitefa, naišao je na topao prijem kod premijerne publike u Centru za kulturnu dekontaminaciju, koji je sa Bitefom i koproducent te angažovane i zabavne predstave koju autorke same i izvode.

Osnova za predstavu, premijerno izvedenu 27. septembra u CZKD-u, jesu dokumentarni materijali, intervjui s direktorima beogradskih pozorišta na temu rodne ravnopravnosti u teatru, kao i različiti teorijski feministički tekstovi. Sve to kombinovano je s video snimcima i atraktivnim performativnim scenama.

Prvi aplauz autorke su dobile već pri izlasku na scenu u fudbalskim dresovima. Premijerna publika, koju čini pretežno pozorišni svet, prepoznala je i pozitivno ocenila

njihov otvoreni, često parodični, ali i autoironični pristup temi. Autorke energično i duhovito preispituju odnose moći u teatru kao ogledalu društva – kapitalističkog i patrijarhalnog, te prirodu umetničkog rada, probleme radnih prava... Pritom se i međusobno raspravljaju o razlozima da uopšte preduzmu realizaciju takvog projekta.

Pažnju su privukli i konkretni podaci koji su prezentovani u predstavi kao rezultati na utakmici. Na primer, od 2009. godine do danas u Narodnom pozorištu u Beogradu izvedena je 61 predstava prema tekstovima muškaraca i samo devet prema tekstovima žena, dok u oblasti režije muškarci vode sa 43 prema 27. U Jugoslovenskom dramskom pozorištu taj odnos je 45:9 za tekst i 41:11 za režiju. U Beogradskom dramskom pozorištu izvedeno je 70 tekstova muškaraca i 12 tekstova žena, u postavci 61 reditelja i 24 rediteljke. Nešto bolje bilo je u Ateljeu 212 (50:27 tekst i 38:37 režija) i Bitef teatru (25:18 tekst i 31:22 režija), ali je u Zvezdara teatru odnos i za tekst i za režiju čak 23:1, naravno u korist muškaraca. Na Bitefu je u prethodnih deset godina izvedeno 96 predstava autora, 27 predstava autorki i dve predstave transrodnih osoba.

Autorke polaze od istraživanja strukturalnih nejednakosti u srpskom pozorištu: neravnopravnosti žena, nejednakih nadnica, normalizovanog nasilja, reprodukcije patrijarhalnih kapitalističkih obrazaca, i dolaze do pitanja: „Ko ima pravo da radi, u kojim uslovima i koliko da bude plaćen za svoj rad?“ Predstava, kako je navedeno u programu, preispituje koji su uopšte dometi angažovane umetnosti danas, kao i na koji način ljubav (prema umetnosti) predstavlja najpodmukliji izvor društvene represije.

Iako sa svojim zakonitostima, specifičnostima i statusom deluje da je izmešteno iz "normalnog" života, pozorište funkcioniše kao odličan case study za šire društvene procese. Stoga se pitanje žena i rada ne tretira samo u okviru pozorišnog konteksta, već kao ključni motiv za promišljanje nekih budućih emancipatorskih politika. „Ako u pozorištu, u kojem zamišljamo drugačije i nove svetove, ne možemo da prevaziđemo odnose moći i da smislimo nove modele, kako ćemo to uspeti u stvarnom svetu? Predstava ide izvan prebrojavanja, kvota i okvira liberalnog feminizma, pokušavajući da otvori prostor za zamišljanje političkih i afektivnih akcija koje intervenišu u postojeći sistem i strukture nejednakosti. Možemo li

Broj igranja	8
U BITEF teatru	

ponovo da zamislimo sindikalnu borbu u teatru? A sindikat žena? Šta ako bi žene u teatru stupile u generalni štrajk? Da li bi to bilo zbog niskih plata ili zbog seksizma i mizoginije kojima su neprestano izložene? Slalom kroz ove teme vodi nas do pokušaja traganja za novim jezikom, koji je i politički, i pozorišni i poetski - novi jezik žena, rada i levice za dane koji dolaze".

<https://www.tportal.hr/kultura/clanak/objavljen-program-14-zoom-festivala-rijeka-foto-20230518>

Hrvatska premijera predstave 'Svijet bez žena'

Hrvatska premijera predstave „**Svijet bez žena**“, za koju su autorice i izvođačice **Olga Dimitrijević** i **Maja Pelević** osvojile **Nagradu publike** na prošlogodišnjem **Festivalu Bitef**, na programu je u Filodrammatici u subotu, 27. svibnja u 20 sati. S fokusom na temu žena i rada, projekt polazi od istraživanja strukturalnih rodnih nejednakosti u srpskom kazalištu: neravnopravnosti žena, nejednakih nadnica, normaliziranog nasilja i reprodukcije patrijarhalnih kapitalističkih obrazaca. Polazeći od tvrdnje da je kazalište odličan case study za šire društvene procese, autorice u predstavi ne sagledavaju pitanje žena i rada samo u okviru kazališnog konteksta, već i kao ključni motiv

Foto: Jelea+na Janković

U Beogradu / matična scena. CZKD			6			
Broj igranja – gostovanja u Srbiji						
Broj igranja – gostovanja van Srbije			2			
Broj gledalaca			730			
U BITEF teatru						
U Beogradu/ CZKD/ matična scena			480			
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji						
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije			250			
1. Datum igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
UKUPNO						
2. Datum igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji / Matična scena: Centar za kulturnu dekontaminaciju	2. Broj igranja u Srbiji	2. Broj gledalaca u Srbiji	Festival	Nagrade
13.03.2023.	Beograd	Centar za kulturnu dekontaminaciju	1	80		
15.03.2023.	Beograd	Centar za kulturnu dekontaminaciju	1	80		
13.04.2023.	Beograd	Centar za kulturnu dekontaminaciju	1	80		
15.06.2023.	Beograd	Centar za kulturnu dekontaminaciju	1	80		
14.11.2023.	Beograd	Centar za kulturnu dekontaminaciju	1	80		
22.12.2023.	Beograd	Centar za kulturnu dekontaminaciju	1	80		
UKUPNO			6	480		
3.Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	Festival	nagrade
27.05.2023.	Hrvatska	Rijeka	Filodrammatica (Korzo 28/1, Rijeka)	100	Zoom Festival 2023	
05.10.2023.	Slovenija	Ljubljana	Stara mestna elektrana - Elektro Ljubljana	150	29.Festival Mesto žensk	
UKUPNO			2 igranja	250		

Bitef teatar (56Bitef22 - „Mi - junaci rada svog“) i Jugoslovensko dramsko pozorište, Beograd, Srbija

DR AUSLENDER (MADE FOR GERMANY)

Dramaturgija: Mina Milošević i Tanja Šljivar

Koncept i režija: Bojan Đorđev

Dizajn scene i video Amfiteatar: Siniša Ilić

Dizajn kostima: Maja Mirković, Biljana Tegeltija Bojanić

Asistent režije: Luka Jovanov

Muzika: Marija Balubdžić

Umetnički savet: Ana Miljanić

Lektor za nemački jezik: Borislav Rakočević

Kamera i montaža videa: Luka Papić

Izvođenje: Aleksandar Đinđić, Olivera Guconić, Željko Maksimović, Dragana Varagić

Fotografije: Jelena Janković

Dizajn plakata: Mirko Ilić

Tekst druge scene nastao je na osnovu intervjua sa trinaestoro medicinskih radnika:

K. J., Kristina Jelić, S. Kokir, Antun Kovačević, Nikola Lazić, Kornel Lindeman, Nikola Lukić, B. Matović, Snežana Novka, Mina Stanikić i troje anonimnih.

U tekstu predstave su citirani: John Berger, Stefano Harney, Fred Moten, Cem Karaca, Jovan Jovanović Zmaj, udžbenik Menschen im Beruf-Medizin

Produkcija: Dragana Jovović

Organizacija: Katarina Vojnović

Izvršna produkcija: Udruženi umetnički rad

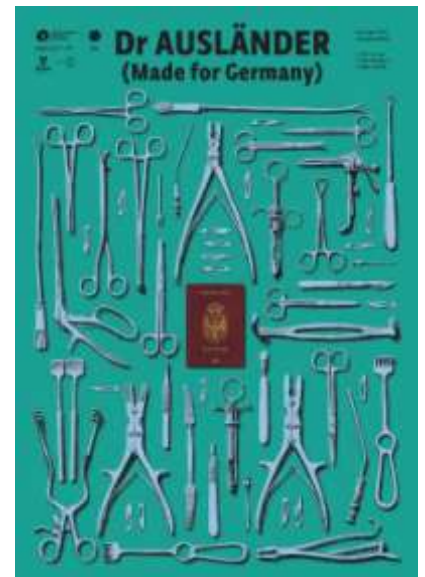
Fotografija: Amfiteatar, fotografije iz videa, 2022; Akvarel - Siniša Ilić, Mediteran, akvarel na papiru, 2015.

Predstava se izvodi na srpskom uz titl na engleskom jeziku.

More (en) <https://festival.bitef.rs/.../dr-auslander-made-for-germany>

<https://youtu.be/cG0zcYyfJnU?si=C-tfRDmYhYQ0whud> – VIDA Art

<https://youtu.be/cG0zcYyfJnU?si=zh-qt1FoJiWsr2mx>

Premijera: 27.09.2022, Glavni program 56. BITEF-a, Medicinski fakultet, Institut za anatomiju, amfiteatar, Dr Subotića Starijeg 4, Beograd, Srbija

Saradnja: Medicinski fakultet Univerziteta u Beogradu i Centar za kulturnu dekontaminaciju

Hvala: Prof. dr Lazaru Davidoviću, dekanu Medicinskog fakulteta Univerziteta u Beogradu i Prof. dr Vladimiru Kostiću, predsedniku Srpske akademije nauka i umetnosti.

Na fotografiji: Željko Maksimović

Na fotografiji: Dragana Varagić

Reč selektora 56. Bitefa / Ivan Medenica

Kao i naslov Gardien Party, tako se nijedan deo dvostrukog naslova domaće predstave Dr Auslander (Made for Germany) ne može prevoditi, ili bar ne treba da se prevodi. Oba naslova ukazuju na glavnu, vrlo aktuelnu temu projekta reditelja Bojana Đorđeva: masovno iseljavanje srpskih lekara i drugih zdravstvenih radnika u Nemačku zarad boljih uslova života i rada. Razlika u odnosu na Gardien Party je ta da, iako i ova predstava ima dokumentarnu osnovu jer se zasniva na ispovestima naših zdravstvenih radnika, nju ne izvode „eksperti stvarnog života“, kako ovaj tip amaterskih izvođača naziva Rimini protokol, već profesionalni glumci, i to na osnovu dramaturške obrade dokumenata koju pišu Tanja Šljivar i Mina Milošević. Dirljivosti ove predstave, koja već potiče iz same njene teme, dodatno doprinosi i znakovit prostor u kome će na Bitefu biti igrana: amfiteatar za

anatomiju Medicinskog fakulteta, mesto gde se upravo stvaraju, „za Nemačku“, doktori (auslenderi).

O PREDSTAVI

Predstava Dr Auslander (Made for Germany) tematizuje iskustvo ekonomskih migracija i pokušava da uspostavi narativ o njihovom kontinuitetu. Kao glavni akteri pojavljuju se medicinski radnici, koji bez obzira na stepen obrazovanja i godine života uče jezik i sele se u Nemačku. Ove migracije su utemeljene u sadašnjem trenutku, one su tačke iz kojih se posmatraju i druge ekonomske migracije. Deo materijala predstave je zasnovan na intervjuima sa 13 medicinskih radnika iz postjugoslovenskih zemalja, različitih specijalizacija, ali i nivoa stručne spreme, od kojih je većina već u Nemačkoj, a neki su u procesu odlaska. Pored ovih dokumentarnih priča, predstava kao dramaturško-scensku građu uzima i jedan istorijski događaj s kraja 20. veka i pripovesti o gastarbajterima i prekookeanskim migracijama.

O autorima

AUTORSKI TIM PREDSTAVE povezan je različitim projektima u polju umetnosti, posebno pozorišta od 1998. godine. Bojan Đorđev, Siniša Ilić i Maja Mirković su u različitim autorskim konstelacijama do sada učestvovali na četiri Bitefa: sa TkH platformom i onlajn predstavom Psihoza i smrt autora 2004, NO NAME Snežana Malog pozorišta „Duško Radović“ 2005, Diskretni šarm marksizma 2015, i sa kolektivom Neue Dringlichkeit i performansom SAID TO CONTAIN: na Bitef polifoniji 2017. godine. Kustosi su Radova na sceni, nastupa Srbije na 14. Praškom kvadrjentalu scenskog dizajna 2019. godine.

Autori redovno saraduju sa Draganom Jovović kao producentkinjom u okviru Udruženog umetničkog rada i TkH platforme, a Biljana Tegeltija se često pridružuje i blisko saraduje sa Majom Mirković. Bojan Đorđev i Tanja Šljivar saraduju na nekoliko autorskih projekata i inscenacija od kojih je jedan i opera sa Marijom Balubdžić. Mina Milošević kao dramaturškinja, Luka Jovanov kao reditelj-asistent i Katarina Vojnović kao organizatorica pridružuju se kao saradnici u poslednje dve godine.

Aleksandar Đinđić i Željko Maksimović su već igrali u nekim zajedničkim projektima, dok je sa glumicama Draganom Varagić i Oliverom Guconić ovo prva saradnja.

Prof. Dr Arsen Ristić, prodekan za poslediplomske studije
Konferencija za medije, 07.07.2022:

„Školovanje na Medicinskom fakultetu počinje od anatomije, upravo u amfiteatru u kojem će se igrati predstava. Naša najveća i najstarija škola ove vrste nudi vrhunski kvalitet nastave. Otuda su naši svršeni studenti tako dobro dočekani u svetu, otvorena su im vrata inostranih klinika. Drago nam je da Bitef skreće pažnju na ovu temu. Mi radimo na tome da naši najkvalitetniji studenti ostanu ovde. Da odu na stipendije i specijalizacije, ali da se vrate. Napori naše škole i nadležnih u zdravstvu usmereni su ka tome da ovde stvorimo što bolje uslove za rad“.

More: <https://festival.bitef.rs/.../dr-auslander-made-for-germany>

Na fotografiji: Olivera Cuconjić

Srpski zdravstveni radnici – najkvalitetniji nemački proizvod, Aleksandra Vukadinović, 28. Sep 2022.56. Bitef

Dvostruki naslov domaće predstave reditelja Bojana Đorđeva „Dr Auslander - Made for Germany“ ukazuje na glavnu, aktuelnu temu projekta: masovno iseljavanje srpskih lekara i drugih zdravstvenih radnika u Nemačku zarad boljih uslova života i rada. Kao glavni akteri pojavljuju se medicinski radnici, koji bez obzira na stepen obrazovanja i godine života uče jezik i sele se u Nemačku. Ova predstava ima dokumentarnu osnovu jer se zasniva na ispovestima naših trinaest zdravstvenih radnika iz postjugoslovenskih zemalja, različitih specijalizacija, ali i nivoa stručne spreme, od kojih je većina već u Nemačkoj, a neki su u procesu odlaska. Njihove ispovesti prenose glumci Aleksandar Đinđić, Olivera Guconić, Željko Maksimović i Dragana Varagić, na osnovu dramaturške obrade dokumenata koju pišu Tanja Šljivar i Mina Milošević. Neposredno pred početak premijere reditelj Bojan Đorđev ističe da je pored glavne teme o migracijama medicinskih radnika, nastojao da ukaže i na ostale društvene probleme.

Na fotografiji: Aleksandar Đinđić

„Predstava se sastoji iz mnogo tekstova, sastoji se iz jednog časa nemačkog, koja je zasnovana na ispovestima i na intervjuima trinaest naših sagovornika i sagovornica koji su različitog stepena obrazovanja iz medicinskih struka i koji su u različitim stadijumima odlaska ili povratka iz Nemačke. Ima i nekoliko elemenata koji su neka

vrsta reakcije na određene medijske slike koje nas okružuju i ukazuju na neke priče iz prošlosti”

Upečatljivosti ove predstave, pored njene teme, dodatno doprinosi i prostor u kome se ova predstava igra na Bitef festivalu: amfiteatar za anatomiju Medicinskog fakulteta, mesto gde se upravo stvaraju doktori „za Nemačku”. Smeštajući predstavu u središte prostora u kome se mladi zdravstveni radnici obrazuju, Bojan Đorđev na specifičan način pomera diskurs – ti mladi ljudi su sada diplomirani lekari, specijalizovani za razne oblasti medicine i oni sada ispred profesorske katedre pričaju o drugoj strani medicine, onoj koja se ne nalazi u anatomskom atlasu. Publika sada sedi u amfiteatru i sluša o posledicama, ali ne recimo o posledicama loše ishrane na organizam, već o posledicama odlaska na organizam. Tačno je, oni savršeno dobro poznaju ljudski organizam do najsitnije ćelije, ali najbolje poznaju osećaj odlaska i ostavljanja svega iza sebe. Napuštena mesta nekima bude sećanja iz ratnog detinjstva, nekima o ljubavi, a nekima o opustošenim gradovima i napuštenim porodičnim kućama.

„Podnaslov predstave „Made for Germany” je obrnuto od one čuvene etikete koja garantuje kvalitet, pa su tako Medicinski fakultet i amfiteatar Anatomskog instituta dostigli tu vrstu kvaliteta koja je potrebna Nemačkoj za visoko obrazovanom radnom snagom. Od samog početka znali smo da ćemo izvoditi predstavu u ovakvoj vrsti ambijenta i onda je većina proba organizovana u ovim prostorima, ali isto tako

Broj igranja

2

U BITEF teatru / CZKD je matična scena

amfiteatar je samo još jedna vrsta gledališta, vrlo bliska tome kakav je odnos gledalaca i publike u standardnom pozorištu. Takođe, nadam se da ćemo ovu predstavu igrati i na drugim mestima, jer ona ne zavisi sasvim od amfiteatra.”, ovako reditelj Bojan Đorđev objašnjava odluku da se predstava igra baš na Medicinskom fakultetu.

Predstava je podeljena na nekoliko segmenata. Prvi deo predstave protiče u citiranju Džona Bergera, Freda Motena, Džema Karadža i Jovana Jovanovića Zmaja, kao i nemačkog udžebnika, a oni se stapaju sa individualnim iskustvima aktera komada. Nakon toga, kao po nekom višestruko ponovljenom receptu, smenjuju se epizode o odluci, odlasku, prilagođavanju, zaljublivanju, prihvatanju o nepovratku i razmišljanjima o mogućem povratku. Nakon svake od njih, akteri ostaju nedorečeni. Krug je nemoguće zatvoriti, nemoguće je napraviti korak nazad, jer pomisli o povratku nema. Sve što ostaje je osećaj nepripadnosti koji lebdi u vazduhu, kao stalni podsetnik o poreklu.

Pored ovih dokumentarnih priča, u predstavi je obrađen i jedan istorijski događaj s kraja 20. veka i pripovesti o gastarbajterima i preokooeanskim migracijama. Praveći ovu digresiju na samom kraju predstave, reditelj nastoji da ukaže na globalni problem migracije. Prikazan je događaj koji je došao sa padom komunizma u Albaniji, što je ispraćeno ogromnom ekonomskom krizom, oskudicom hrane i građanskim nemirima. Brodom „Vlora” je u potrazi za boljim životom, oko 20.000 ljudi pristiglo u italijansku luku Bari. 8. avgust 1991. godine ostaće upamćen kao datum početka savremenih izbegličkih kriza.

Istovremeno ovaj događaj je podsetnik kako udesa i tragedije vremena, tako i čoveka u njemu. Svedočanstvo tog dana, traje i dan danas.

Na kraju, ogromna platnena geografska karta se nadvija nad publikom, svako pojedinačno je dodiruje i pomaže da prođe kroz amfiteatar, sve dok ona ne ostane iza nas, na kraju amfiteatra, kao poruka da je vreme da svim svojim snagama, sa svojih deset prstiju rešimo ovaj društveni problem i da onima koji svoj život posvećuju spašavanju naših života pružimo bolje uslove za ostanak u Srbiji.

Broj igranja – gostovanja u Beogradu / CZKD je matična scena			200			
Broj igranja – gostovanja u Srbiji						
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca			200			
U BITEF teatru						
Broj gledalaca na gostovanjima u Beogradu / CZKD je matična scena			200			
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji						
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije						
1.Datum igranja u BITEF teatru	1.Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
UKUPNO						
2. Datum igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade
11.03.2023.	Beograd	Centar za kulturnu dekontaminaciju	1	100		
12.03.2023.	Beograd	Centar za kulturnu dekontaminaciju	1	100		
UKUPNO			2	200		
3.Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	Festival	Nagrade

Bitef teatar, Beograd, Republika Srbija i Centar za kulturu Tivat, Crna Gora

Inspirisano: George Orwell / Animal Farm
ŽIVOTINJSKA FARMA

Koncept i koreografija: Miloš Isailović
Muzika: Irena Popović Dragović
Asistent: Nikola Dragović
Dramaturgija: Bojan Đorđev
Scenografija: Andreja Rondović
Kostim: Selena Orb
Dizajn svetla: Dragan Đurković
Dizajn zvuka: Aleksandar Jačić
Igraju (Bitef dens kompanija): Ana Ignjatović-Zagorac, Ivana Savić Jačić, Branko Mitrović, Jakša Filipovac, Staša Ivanović, Nea Janković, Maša Anić (alternacije: Tamara Pjević, Nikola Živković)
Fotografija: Slavica Dolašević
Organizacija: Teona Miličević
Produkcija: Sanja Ljumović
PR: Slavica Hinić
Društvene mreže: Vesna Bogunović, Jelena Bogavac, Mila Jovović
Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
Inspicijentkinja: Maja Jovanović;
Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković
Majstori tona: Mirosljub Vladić, Jugoslav Hadžić
Garderoberka: Marta Narančić
Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

<https://www.facebook.com/1640470866214374/videos/587822816233259>

O PREDSTAVI / Miloš Isailović

„Životinjska farma“ prati svakoga od nas. Prati priču jedne osobe kroz igru devet igrača.

Osobe koja voli da živi, veruje u sebe, u bolje sutra, u ljubav, u prosperitet, i u zajednicu svih jednakih sa istim pravima. Ali neki su uvek jednakiji od drugih

Uvek imamo nekoga ili nešto u životu što će nas staviti u ulogu podređenog. Nekome ćemo uvek ispostavljeni računati. Dati sebe. Verovati sa povezom na očima, ako se od nas to traži. Zato jer verujemo u sutra. I tog nekoga ćemo imati u predstavi. Svima će nam biti blizu i pred našim očima će raditi ono što inače radi u našoj blizini. Taj neki što je jednakiji od drugih. Nadređeni. Veliki. Lud. I čut ćemo..., kao što se inače čuti radi boljeg sutra

Predstava prati priču mačke i miša. Nadređenog i podređenog. Slabog i jakog. Ponekad će nam se učiniti da smo i jedno i drugo. Plesaće se. Jer samo tako se može opstati u ovom plesnom delu. Mi smo radnici na farmi i za drugo ne znamo.

Plesači ove predstave su jedna Aska koja ako prestane plesati Vuk će je pojesti. Konstantnim kretanjem će se pokazati snaga, volja, ljubav, mir, razumevanje, verovanje, sreća...

Kakva li je to plesna životinjska farma? (Ona koja se priča telom)

O RADU SA BITEF DENS KOMPANIJOM

Punih jedanaest godina gradim sebe kao umetnika, kao koreografa i igrača, kroz rad i prijateljstvo sa Bitef dens kompanijom.

2010. godine na poziv Jelene Kajgo sam prihvatio ugovor i time postao stalni član kompanije kao igrač. Pored više od dvadeset pet predstava kao igrač, takođe sam te srećne 2016. godine započeo svoju koreografsku karijeru sa prvencem „Dunjaluč“ za koju posle i dobijam nagradu „Dimitrije Parlić“ za najbolju predstavu.

Punih jedanaest godina dajem svu ljubav ka plesu i pokretu kao takvom i nikada nisam naišao na zatvorena vrata za ostvarivanje svojih ideja.

Premijere:

- 14.07.2022, Festival Purgatorije 2022 /
Internacionalni festival plesnog teatra
(scena: Atrijum Buča), Tivat, Crna Gora
- 15.10.2022, Bitef teatar, Beograd,
Republika Srbija.

Trajanje: 75'

Igrači, sada već moji prijatelji, kolege, suvi talenti srpske plesne savremene scene, sve su što treba jednom koreografu da se iskaže u svom rukopisu.

Vredni, talentovani i spremni za disciplinu i humor, to je rad sa plesačima Bitef dens kompanije.
Miloš Isailović

O AUTORU

Rođen je 1988. godine u Loznici. Tokom školovanja u srednjoj baletskoj školi Lujo Davičo postaje stipendista prestižne Baletske akademije u Cirihi. Po povratku iz Ciriha diplomirao je u baletskoj školi Lujo Davičo, a od 2009. do 2011. godine stalni je član baleta Narodnog pozorišta u Beogradu kao i paralelno član Bitef dens kompanije.

Kao solista Narodnog pozorišta igrao je u brojnim baletima: Uspavana lepotica, Labudovo jezero, Žizela, Don Kihot... Solističke uloge ostvario je u baletima: Interval (Z. Marković, M. Kolar), Viva la Vida! (A. Ilić), Ko to tamo peva, (S. Zurovac)...

U Bitef dens kompaniji igrao je u gotovo svim plesnim produkcijama: Otelo, Božanstvena komedija, Alpha Boys, Soneti, Ako bismo svi malo utihnuli, Yesterday, Don Žuan, Ptice, Izgubljeni pejzaži...

Kao koreograf postavio je plesne predstave: Dunjaluk u produkciji Bitef teatra, Magbet u produkciji Bitef teatra i Centra za kulturu Tivat, Stranac u produkciji Nacionalne fondacije za igru i Hartefakt fonda i predstavu Glad u produkciji centra Modus i Zagrebačkog plesnog centra.

Predstava Dunjaluk dobila je nagradu Dimitrije Parlić koju dodeljuje UBUS - Udruženje baletskih umetnika Srbije, dok je predstava Magbet dobila Specijalnu nagradu na festivalu Purgatorije u Tivtu.

Kao igrač dobitnik je brojnih nagrada, uljučujući i nagradu Smiljana Mandukić, koju dodeljuje UBUS. Od 2016. godine radi kao asistent koreografa Edvarda Kluga sa kojim postavlja balete u mariborskom Baletu, Nacionalnom Baletu u Rigi, Bečkom i ciriškom Baletu, Baletu Novosibirsk, kao i u Boljšom teatru u Moskvi.

Radio je koreografije za dramske predstave sa rediteljima Dinom Mustafićem i Kokanom Mladenovićem, a kao pedagog sa uspehom vodi brojne seminare savremene igre u baletskim centrima Balkana, Evrope i Amerike.

IZ MEDIJA

<https://primorski.me/info/orvelova-zivotinjska-farma-premijerno-na-festivalu-purgatorije/>
Orvelova „Životinjska farma“ premijerno na Festivalu „Purgatorije“, Primorski portal, 14.07.2022 11:37

Velika djela svjetske književnosti od osnivanja u fokusu su Bitef Dance Company, kako bi se publici približio plesni teatar, istakla je umjetnička direktorica Jelena Kajgo.

“Ostali smo na pravcu te svjetski poznate literature koja se pretače u pokret koji je s jedne strane pristupačniji publici za razumijevanje, dok su s druge strane uzbudljivi načini na koji savremeni autori tumače ta djela. Tako je i sa Džordžom Orvelom koji govori o diktaturi koja će vjerovatno postojati do kad je čovjeka i ljudskog društva i zanimljivo je vidjeti kako to danas isčitava jedan mlad autor” istakla je Kajgo.

Koreograf Miloš Isailović kazao je da mu je kao autoru bilo zanimljivo da po prvi put pokuša da prenese „Životinjsku farmu“ na plesni teatar i na plesni pokret što nije bilo nimalo lako jer je riječ o veoma kompleksnom djelu.

“Nije bilo lako obuhvatiti sve likove iz ovog Orvelovog djela. Zato sam se prvenstveno bavio svinjama i ovcama jer su one najbolja personifikacija današnjeg čovjeka i njihov odnos je vrlo istančan i upadljiv u samoj knjizi”, naveo je Isailović, istakavši da je imao izuzetne plesače koji su mu davali snagu i vjetar u leđa.

„Knjiga obiluje likovima i ulogama. Kada se u dramskom teatru radi ova predstava, autori se trude da ispoštuju svaki lik iz knjige. Ali što se tiče neke situacije 21. vijeka, nadređen – podređen, tu po mom mišljenju preovladavaju dva životinjska lika i ja sam akcenat stavio na njih”, istakao je Isailović.

Plesač Branko Mitrović smatra da je riječ o jako zanimljivoj plesnoj predstavi sa lijepim vizualom, kostimima i autorskom muzikom te da će publika uživati u vizuri plesnog pokreta koliko i oni na sceni.

Predstava se realizuje u okviru 4. Festivala plesnog teatra.

<https://radiotivat.com/publika-ocjenila-zivotinjsku-farmu-najvisim-ocjenama/>

Kulturnu knjigu XX vijeka, Orvelovu Životinjsku farmu staviti na plesnu scenu posebno je umijeće. Premijera komada održana je sinoć na Festivalu plesnog teatra u produkciji Bitef teatra i Centra za kulturu Tivat u Atrijumu Buča.

Plesači izvanredno sugestivni i poletni i pokretom i izrazom očarali su publiku, koja ih je nagradila bogatim aplauzom i ovacijama. Sedmoro blistavih igrali su po zamisli i koreografiji Miloša Isailovića u sastavu: Ana Ignjatović-Zagorac, Ivana Savić Jačić, Branko Mitrović, Jakša Filipovac, Staša Ivanović, Nea Janković i Maša Anić.

Tim čudesnom instrumentom lica i tijela trebalo je dočarati čitav roman. Nije bilo dovoljno samo plesati, nego ispričati bez riječi, ako ne računamo odbrojavanje, koje se čulo na sceni. Ne smijemo preskočiti ni scenografiju Andree Rondović, potpuno utkanu u priču. Kvalitetu predstave doprinio je svako sa svoje strane: muzikom Irena Popović Dragović, dramaturgijom Bojan Đorđev i kostimima Selena Orb.

„Slabi ili jaki, pametni ili priprosti, svi smo mi braća. Nijedna životinja nikad ne smije ubiti neku drugu. Sve životinje su jednake,” kaže Orvel, a stvarnost je druga priča.

Reditelj Egon Savin: Divna predstava. Dirljivo s koliko suptilnosti, koliko istine, koliko snage ekspresije, koliko, kako da kažem, prepoznatljivosti. To je redak kvalitet u modernom baletu. Obično ne znamo šta gledamo. Večeras smo gledali jednu predstavu, koja u potpunosti prelazi rampu i prelazi u gledalište. Pun doživljaj sam imao od početka do kraja. Predstava je stvarno sjajna! Drago mi je za jednu malu i prilično zapostavljenu baletsku kompaniju, a toliko poznatu i već slavnu. Bitef dance već ima svoje mesto već na karti svetskih baletskih metropola. Još uvek nema uslove da sačuva velike baletane i balerine, koji odlaze u svet, nema dovoljno novca i sredstava da dovede velike koreografe, a ovaj ansambl to zaslužuje! Jelena Kajgo, umjetnička direktorka Bitef dance Company i selektorka Festivala plesnog teatra nakon premijere je odahnula: Iščekivali smo da će dobro proći predstava, ali nismo toliko bili sigurni do ovog trenutka. Međutim, ovo je zaista večeras bilo predivno, ja sam prezadovoljna. Publika je odlična od početka festivala do danas, oseti se kako prepoznaju kvalitet.

Beogradska premijera ovog komada biće upriličena 15.10.2022, u Bitef teatru.

<https://radiotivat.com/2023/08/24/branko-mitrovic-uvек-je-izazov-savladati-svoje-telo/?fbclid=IwAR1Cjy3ilnzpQ0sWlsm4CuDYtlpD7Gx6L-rGzk0sJuZhwfbf6R6sp22FM>

Radio Tivat, autor Dragan Popadić, 24/08/2023 11:12

Branko Mitrović: Uvek je izazov savladati svoje telo

Plesna predstava "Životinjska farma" tivatskog Centra za kulturu i Bitef teatra izvedena je sinoć na Ljetnjoj pozornici u Tivtu. Predstava je ostavila snažan utisak na publiku. Plesač Branko Mitrović za naš radio kaže da se u ovoj predstavi ansambl osjeća prijatno: "Ovo je predstava koju smo u protekle dve i po godine najviše izvodili. Imali smo tu sreću da smo je igrali u regionu, na plesnim festivalima. A evo i ovde u Tivtu treći put igramo 'Životinjsku farmu'. Imali smo neke male izmene. Dve koleginice su dobile angažman, pa su večeras u predstavi premijerno za vas Tamara Pjević i Olivera Grujić. Zajedno sa koreografom Milošem Isailovićem smo uspeli da izdvojimo neke likove, uradimo koreografiju, a onda zajedno sa dramaturgom smo svi radili svako na svom liku. Na sceni se osećamo prijatno. Čini mi se da smo dosta uspešno zaokružili likove. Treba imati kontrolu nad telom, da određenu misao pretočimo u plesnu rečenicu. Uvek je izazov savladati svoje telo, naći novo kretanje, novu dinamiku, novi stil. S druge strane telo ne može da funkcioniše bez jake misli, bez sadržaja. Moramo biti spremni da pričamo priču i da iskristališemo likove. Da je gledaocu jasno ko je šta je i šta smo želeli da kažemo time.

Mi imamo jako kvalitetan kadar. Na žalost plesne kompanije su malo skrajnute u stranu. Svaka država u regionu mora da prepozna da je ovo pozorišna forma koja zaslužuje istu pažnju kao opera, drama ili slično. Mora se dati više na značaju. Da se u regionu uspostave stalne kompanije koje ne zavise od konkursa do konkursa. Establirane kompanije koje imaju i svoje prostore i svoje finansije. Imamo jaku plesnu scenu, samo je treba podržati. Mislim da ne kaskamo za Evropom. Ali svakako da produkcije koje nam dolaze su visokobudžetne predstave, koje se spremaju po godinu dana. Nadam se da će se i kod nas stvari okrenuti na bolje" – rekao je Mitrović.

Broj igranja			6			
U BITEF teatru			2			
Broj igranja – gostovanja u Srbiji			1			
Broj igranja – gostovanja van Srbije			3			
Broj gledalaca			853			
U BITEF teatru			213			
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji			300			
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije			340			
1. Datum igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
20.02.2023.	1	166				
10.04.2023.	1	47				
UKUPNO	2	213				
2. Datum igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade
25.02.2023.	Niš	Narodno pozorište Niš	1	300		
UKUPNO			1	300		
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	Festival	Nagrade
12.05.2023.	Centru za kulturu Tivat, Crna Gora,	Tivat	Centar za kulturu Tivat	60		
13.05.2023.	Crna Gora	Nikšić	Centar za kulturu Niksic,	130		
23.08.2023	Crna Gora	Tivat	Centar za kulturu Tivat	150	18. Festival mediteranskog teatra Purgatorije / 5. Festival plesnog teatra	
UKUPNO			3	340		

Od toga na festivalima van Srbije: 1 program / 1 izvođenje / 150 gledalaca

23.08.2023	Crna Gora	Tivat	Centar za kulturu Tivat	150	18. Festival mediteranskog teatra Purgatorije / 5. Festival plesnog teatra	
------------	-----------	-------	-------------------------	-----	--	--

Produkcijnska kuća Red, rad i disciplina, Bitef teatar, Beograd i Gradsko pozorište Bečej, Srbija

Arijel Dorfman / Vladimiro Ariel Dorfman (La muerte y la doncella)
SMRT I DEVOJKA

Režija: Nikola Ljuca
Prevod: Jelena Stakić

Igraju:
Paulina Salas: Tamara Krcunović
Dr. Roberto Miranda: Milan Marić / Andrija Kuzmanović od jeseni 2023)
Gerardo Escobar: Miloš Timotijević / Aleksandar Đurica od 2023.

Scenografkinja: Zorana Petrov
Kostimografkinja: Selena Orb
Kompozitorka: Janja Lončar
Scenografkinja: Zorana Petrov
Kostimografkinja: Selena Orb
Kompozitorka: Janja Lončar
Dizajner zvuka: Mirosljub Vladić
Dizajner svetla: Igor Milenković
Fotografije: Čaba Mikuš
Produkcija: Sanja Ljumović
Odnosi sa javnošću: Slavica Hinić
Društvene mreže: Vesna Bogunović i Jelena Bogavac, zatim Mila Jovanović
Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
Inspicijentkinja: Maja Jovanović
Majstor svetla: Dragan Đurković,
Majstor tona: Jugoslav Hadžić
Garderoberka: Marta Narančić
Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Premijere:
24.06.2022, Gradsko pozorište Bečej, Srbija
28.06.2022, 30. Belef festival, Beograd, Srbija
22.10.2022, Bitef teatar, Beograd, Srbija

Trajanje: 90'

Podrška: UK Čuprija, 30. Beogradski letnji festival – Belef 2022, Beograd, Srbija

„Smrt i devojka” je redak primer psihološkog trilera na sceni. Osveta, seks, manipulacije su teme koje tekst istražuje na intenzivno uzbudljiv način. Lične drame i preispitivanja koje troje junaka doživljavaju je ono što publiku ostavlja bez daha, dok se tokom 90 minuta trajanja predstave stalno pitamo kome od njih troje da verujemo.

Tekst je napisan 1991. godine, praižveden je u Royal Court Theatre, a zatim, u režiji Mike-a Nichols-a i na Broadway-u sa premijernom podelom – Glenn Close (Paulina), Gene Hackman (Dr. Miranda) i Richard Dreyfuss (Paulinin suprurug, Gerardo).

Pre nego što je postao svetski poznat pisac, Dorfman je sebe poziciniroao kao disidenta i profesora političke teorije. Sa svojim dramskim prvencem, Dorfman uspeva da spoji naizgled nespojivo, politički teatar i Broadway. Posebnost ovog teksta je preklapanje visoko političko i društveno angažovane teme sa žanrovskim konvencijama psihološkog trilera, koji je mamac za publiku.

Čileanski pisac Arijel Dorfman u ovoj drami problematizuje teme osvete, seksualnog zlostavljanja i manipulacije. Kako se postaje zločinac? Kako žrtva?

Paulina (Krcunović), nekadašnja politička aktivistkinja, ubeđena je da je slučajni gost (Timotijević) u vikendici njenog muža (Marić) zapravo čovek koji ju je u vreme bivšeg režima u zatvoru mesecima zlostavljao i silovao. Ona ga zarobljava, vezuje i pokušava da natera da prizna šta je radio, dok paralelno testira poverenje i razumevanje svog muža, koji je inače advokat za ljudska prava.

Milan Marić svoj lik opisuje kao legalistu, koji shvata da je počinjen zločin, ali smatra da lična osveta nije rešenje i da treba ići kroz institucije sistema. Kroz taj lik se pokreće i tema pomirenja nakon pada diktatorskog režima u Čileu, kao i pitanje poverenja u iskaz žrtve.

Miloš Timotijević (Aleksandar Đurica, od 2023) tumači lik čoveka koji navodi niz opravdanja za to što je radio, jer je i sam bio neka vrsta žrtve (u vreme dolaska na vlast levice, koja je potom svrgnuta u puču).

REDITELJ O PREDSTAVI:

Ovo je aktuelna, provokativna i uzbudljiva predstava, koja pokreće bolne teme, a ipak dobro komunicira s publikom. Lične drame i preispitivanja koje junaci doživljavaju su ono što publiku ostavlja bez daha, dok se tokom 90 minuta trajanja predstave stalno pita kome od njih troje da veruje, na čijoj strani da bude. Smenjuju se pozicije žrtve, progonitelja, spasioca, a kraj predstave je ambivalentan.

NIKOLA LJUCA je rođen 22. oktobra 1985. u Beogradu gde je završio filmsku režiju na Fakultetu dramskih umetnosti.

Njegovi filmovi „Četvrtak“, „Narednik“ i „Scene sa ženama“ prikazivani su na brojnim međunarodnim i domaćim festivalima na kojima su osvajali i nagrade.

Polaznik je Sarajevo Talent Campus-a, Berlinale Script Station-a i Locarno Filmmakers Academy.

Radio je kao asistent režije i video umjetnik na velikom broju filmova, predstava i projektima savremene umetnosti.

Režirao je TV projekte „Ja imam Talenat“ i „X Faktor Adria“. Selektor je međunarodnog festivala kratkog igranog filma „Bašta fest“ i umetnički direktor crnogorskog međunarodnog festivala filmova o ljudskim pravima „Ubrzaj“.

Pored režije radi i kao psihodramski terapeut i TA savetnik.

Njegov prvi dugometražni igrani film „Vlažnost“ je imao svEetsku premijeru na Berlinskom filmskom festivalu u programu Forum 2016, nakon čega je otvorio FEST i osvojio većinu nacionalnih filmskih nagrada, a zatim učestvovao na još preko 20 međunarodnih festivala. Režirao je drugu sezonu serije „Besa“.

Razvija projekte „Zvečarke“ i „Požari“.

IZ MEDIJA

<https://taus.rs/2022/11/02/analiza-predstave-smrt-i-devojka-iz-ugla-ta/>

Dramski trougao na pozorišnoj sceni

Kada umetnik zaroni duboko u najmračnija mesta psihologije žrtve i svih onih koji se tako osećaju i izjašnjavaju na scenu nam postavi svu brutalnost koja je sadržana u prostoru između progonitelja, nasilnika, žrtve i spasitelja. U transakcionoj analizi dobro poznat koncept koji se naziva Dramski trougao. Granice između uloga, iako teorijski jesu jasno postavljene, u živim odnosima i interakcijama se lako izgube. Žrtva može psihološki da ostane dosledna u svojoj patnji, a da ponašajno izgleda kao da proganja. Isto tako, osoba koja nudi pomoć u domenu postupaka i ponašanja može da postane žrtva takvog asimetričnog odnosa u emotivnom smislu. Važno je razumeti te dve dimenzije i njihovu dinamiku – Dramski trougao u socijalno-ponašajnom smislu i u intimno-emotivnom smislu. Jasno je da je za suštinsko razumevanje i empatiju ovaj drugi nivo presudan. Tokom predstave možemo da iskusimo ovaj fenomen kroz snažno demonstrirane emocije i da lako uočimo razliku na intuitivnom nivou. Možda ćete se upitati gde i kako se pronalazi motiv da se oprost, a koji je motiv da se nikada ne napusti trauma? Koja je cena opraštanja, a koja ljutnje i osvete? Da li smo kao društvo evoluirali do tog nivoa funkcionisanja institucija i odnosa među ljudima da nam se ovaj dramski zaplet čini beživotno i istorijski omeđeno? Možda smo ipak u stanju da i danas prepoznamo pomenute rigidne uloge u svim onim situacijama koje su povređujuće i ugrožavajuće za nečiju egzistenciju i dostojanstvo i zahtevaju udruživanje resursa da bi se na izazov adekvatno odgovorilo i pretnja zaustavila. Kakav rasplet potajno očekujete dok gledate ovaj pozorišni komad? Pogledajte i javite nam svoje utiske.

Prof. dr Kristina Brajović Car

Prof. dr Aleksandra Đurić

Broj igranja			7			
U BITEF teatru			5			
Broj igranja – gostovanja u Srbiji			2			
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca			1570			
U BITEF teatru			820			
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji			750			
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije						
1. Datum igranja u BITEF teatru	1. Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
30.01.2023..	1	170				
19.03.2023.	1	175				
25.04.2023. Tamara Krcunović, Milan Marić, Aleksandar Đurica	1	180				
20.05.2023.	1	158				
14.06.2023.	1	137				
UKUPNO	5	820				
2. Datum igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	festival	Nagrade
03.02.2023	Arandelovac	Centar za kulturu Arandelovac, Dvorana Park	1	500		
21.05.2023.	Pančevo	Kulturni centar Pančevo; Srbija	1	250		
UKUPNO			2	750		
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	Festival	Nagrade
29.10.2022.	Austija	Beč	Akzent theatre	400		
UKUPNO	1 igranje			400 gledalaca		

Flying Ginger, Novi Sad i Bitef teatar, Beograd, Srbija
Koprodukcija Snaporazverein (Švajcarska), Belef festival (Srbija), MyBalkans (SAD)

Olga Dimitrijević, Maja Pelević, Tamara Antonijević, Vedrana Klepica, Dimitrije Kokanov
SVETA PRADA / HOLLY PRADA

Autor: Vladimir Aleksić
Režija: Sanja Mitrović
Adaptacija teksta za izvedbu: Dimitrije Kokanov i Sanja Mitrović
Dramaturgija: Dimitrije Kokanov
Scenografija: Jasmina Holbus
Kostimografija: Maria Marković Milojević
Muzika: Vladimir Pejkić
Scenski pokret: Sanja Mitrović
Asistentkinja rediteljke: Andreja Kargačin
Izvođenje:
Krokodilka / Torba: Jovana Belović
Radnica: Aleksandra Janković
Kreatorka Milena Pređić
Šanerka: Andjelika Simić
Sponzorka: Nada Šargin

Predstavu su podržali Ministarstvo kulture i informisanja Republike Srbije i Sekretarijat za kulturu grada Beograda

Premijera: 29.05.2022, Bitef teatar, Beograd, Srbija

Trajanje: 90'

Sponzori: Generali group, Erste banka, MTS, Virtex

Fotografije: Jelena Janković
Fotografija (plakat): Miša Obradović
Saradnica autora/ki u pripremnoj fazi projekta: Olga Dimitrijević
Producent: Vladimir Aleksić
Izvršna producentkinja: Olivera Kecojević
PR: Slavica Hinić, Vesna Bogunović, Jelena Bogavac, Mila Jovović
Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
Inspicijentkinja: Maja Jovanović
Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković
Majstori tona: Miroљub Vladić, Jugoslav Hadžić
Garderoberka: Marta Narančić
Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Globalizovani svet današnjice bez problema povezuje krokodile, šanere, srpske radnice, ruske tajkune i italijanski dizajn. O tome govori ovaj projekat, koji prati „životni put“ jedne torbe. Kroz priču o modnoj industriji, projekat se bavi fenomenom tržišta i savremenog kapitalizma, uz fokus na procese proizvodnje i konzumacije. Od radnika do pripadnika džet seta, SVETA PRADA se bavi sudbinama ljudi koji vode svoje potpuno različite živote, neravnopravnih statusa i mogućnosti.

Vladimir Aleksić je kao autor projekta i producent istog, pozvao četiri spisateljice i jednog pisca kojima je naručio tekstove na određene teme koje obrađuje ovim projektom. Autor/ke tih tekstova su napisali/e monologe kojima obrađuju srodne teme iz različitih perspektiva pet različitih dramskih junakinja. Dobijeni tekstualni materijal je postao osnovna građa za adaptaciju izvedbenog teksta po rediteljkinom konceptu predstave.

Predstava SVETA PRADA analizira odnose moći unutar modnog tržišta kao principe kapitalističkog društva. Ideje o hijerarhijama i njihovom (de)konstruisanju su osnovni idejni, teorijski i izvedbeni kostur predstave kroz koji rediteljka Sanja Mitrović razvija dramski i koreografski jezik predstave.

Vreme broj 1640, 09.06..2022 / Marina Milivojević Mađarev: Mekana koža, kiselo grozđe
<https://www.vreme.com/kultura/mekana-koza-kiselo-grozdje/>

Sveta Prada je nova predstava Bitef teatra kojom ovo pozorište nastavlja misiju da u beogradskim pozorišnim krugovima promoviše estetike i teme koje smo gledali na festivalu Bitef. U ovom konkretnom slučaju, reč je o podizanju društvene svesti po pitanju bezobzirne (zlo)upotrebe prirodnih i društvenih resursa od strane internacionalnog kapitala. Naravno, može se postaviti pitanje: Ali, šta ja tu mogu? Pa, to je tamo negde daleko! Međutim, činjenica je da u ovoj (zlo)upotrebi svako od nas učestvuje kao potrošač tj. kupac robe. Ona je proizvedena po za nas prihvatljivoj ceni, ali na način koji će dugoročno imati katastrofalne posledice po život na našoj planeti. Rezultati našeg zajedničkog nemara će svakom od nas zakucati

na vrata. Dakle, kada kupujemo bilo koju vrstu robe (od šnicle do torbe), moramo imati svest o tome čemu doprinosimo – da li podržavamo održivost planete ili, naprotiv, radimo u korist sopstvene štete.

E sad, dolazimo do onog ključnog pitanja – a kakve to ima veze sa torbom marke Prada? Jer, sasvim pošteno i iskreno govoreći, oni koji kupuju Pradine torbe (u predstavi kažu da takva košta bar 1000 evra) verovatno ne idu u Bitef teatar da gledaju predstave. To su žene koje, videli smo i u predstavi, imaju neke druge prioritete. Pa, čemu onda predstava o torbi Prada u alternativnom pozorišnom prostoru? Nije li to (ne)moćni prezir prema tzv. "kiselom grožđu"? Autor projekta Vladimir Aleksić, rediteljka Sanja Mitrović i spisateljski tim (Tamara Antonijević, Olga Dimitrijević, Vedrana Klepica, Dimitrije Kokanov i Maja Pelević) iskoristili su jedan od najpoznatijih i najskupljih modnih brendova kao metaforu za sveopštu grabljivost i licemerje bogatog dela sveta u kome i neki od naših sugrađana (pa time i delovi našeg društva) imaju svoj neslavni udeo. Na opštem nivou, to licemerje, ta grabljivost i taj suštinski neokolonijalni stav prema ostatku sveta i ljudske populacije ogleda se u tome što je zapadni svet, nakon što je posejao svoje prljave tehnologije diljem tzv. trećeg sveta da bi dobio što jeftiniji proizvod koji će prodati što skuplje, odlučio da zagovara modne trendove od tzv. ekoloških materijala. Ideja takvih proizvoda je da se opere savest onih koji ih nose, a koji bi mogli da više doprinesu

stvarnom, opštem boljitku. S druge strane, jedna fina, mekana kožna torba bi ženu koja je nosi mogla da asocira na neke vrlo intimne i nežne trenutke iz rane mladosti, trenutke tople i neupitne sreće i zadovoljstva. To nevino i potpuno zadovoljstvo ona kasnije pokušava da dosegne očajnički kupujući razne proizvode koji makar na trenutak pobuđuju sličan osećaj. Što se našeg lokalnog podneblja tiče, njega reprezentuju tri izdvojene životne priče izrečene u monološkoj formi. Jedna je o tzv. sponzoruši (mogla bi biti i ruska i srpska, svejedno) koja svesno koristi svoje telo kao robu u svetu kapitala i kriminala, druga je žena koja nastoji da se brzo obogati ilegalno prodajući "lažnjake" Prade i zbog toga dopada zatvora i treća je priča o obespravljenoj, potplaćenju i poniženoj radnici u fabrici nekakvog inostranog investitora. Zanimljivo je, i blizu svakodnevnice logike, da sponzoruša i švercerka ne vide nikakav problem u tome što rade i u čemu učestvuju – to je njihov način da iz tabora "gubitnica" pređu u tabor tranzicijskih "dobitnica". To je jedini put i način koji

vide za sebe i od njega nemaju nameru da odustanu. Jedina koja se pobuni je ona obespravljena – radnica koja se u vidu individualnog terorističkog akta (surovo ubistvo direktora fabrike i spaljivanje pogona) bukvalno sveti za sopstvenu patnju i patnju svojih koleginica. No, taj čin nije izlaz iz problema već krik frustrirane, osujećene i obespravljene osobe. Svaka od tih žena ima svoje uslovno rečeno "javno lice" koje nam pokazuje u neposrednom odnosu spram drugih žena i publike i svoje intimno lice koje pokazuje u krupnom planu, do koga se dolazi tako što glumice odu iza scene, a na platnu se reprodukuje njihovo lice u krupnom planu. Glumice (Aleksandra Janković, Milena Predić, Anđelika Simić i Nada Šargin) su nastojale da glumački iskoriste ovu mogućnost tako što će nam u krupnom planu otkriti stvarne emocije svojih junakinja (npr. grubost kada je u pitanju švercerka/ Anđelika Simić) ili život u stalnoj patnji radnice (Aleksandra Janković). Nasuprot žena i njihovih malih i velikih frustracija stoji krokodil koga igra Jovana Belović. Ona lako, šarmantno, gotovo

čapkunasto pripoveda strašnu životnu priču životinje koju uzgajaju ljudi (tamo negde u tzv. trećem svetu) da bi je ubili, odrali i spremili njenu kožu za torbu koju će nositi žene u bogatijem delu sveta. Spram sudbine životinje na farmi, život u zoološkom vrtu deluje kao udobno i bezbedno zatočeništvo. Lepota i jednostavnost sa kojom nam je Jovana Belović ispričala ovu potresnu priču jeste efektna završnica ove u svojoj osnovnoj nameri aktivističke predstave.

Inače, ova predstava, kao i mnoge druge sa sličnim ambicijama, ima brojne autorske tim. Kao autor je potpisan Vladimir Aleksić, autori tekstova su Tamara Antonijević, Olga Dimitrijević, Vedrana Klepica, Dimitrije Kokanov i Maja Pelević, a adaptaciju teksta za izvođenje potpisuju dramaturg Dimitrije Kokanov i rediteljka projekta Sanja Mitrović. Ova kompleksna struktura autorskog tima ima za posledicu da se u predstavi čuju "različiti glasovi" i problem sagledava iz različitih uglova. Međutim, zato što se pošlo od ideje da se jednom predstavom zahvate različiti aspekti globalnog problema, izgubila se mogućnost da se dublje uđe u pojedinačne otvorene probleme ili da se postavi i neko provokativno, neprijatno pitanje, odnosno da se izađe izvan okvira angažovane predstave za istomišljenike. S druge strane, ova predstava ima dobar obrazovni potencijal te bi svakako bila korisno pozorišno štivo za mlade generacije koje još uvek nemaju razvijenu ekološku svest, ali zato sanjaju svoj san o bogatstvu i slavi koji ih čekaju tamo negde u budućnosti i koji simbolizuje Nj.V. Prada.

VLADIMIR ALEKSIĆ (1977) je diplomirao glumu na Akademiji umetnosti u Novom Sadu u klasi profesora Petra Baničevića 1999 god. Bio je stipendista Narodnog pozorišta „Toša Jovanović” u Zrenjaninu. Neposredno posle završetka Akademije seli se u Italiju, na poziv italijanskog pozorišta Motus. Sa njima radi niz predstava: Visio Gloriosa, Vacany Room, Twin Rooms, Splendid's, Too Late!, Alexis, una tragedia greca. 2002. godine projekat Rooms dobija specijalnu nagradu za najbolji pozorišni projekat u Italiji Premio Ubu. Aleksić saraduje i sa Elenom Buci, Papiem Korsikatom, Lizom Ferlaco Natoli, Mazbedom (Masbedo). U Srbiju se vraća 2010. godine i od tada igra u rediteljskim ostvarenjima, imedju ostalih, Milana Neškovića, Ivce Buljana, Sonje Vukićević, Jovana Ćirilova, Ive Milošević, Gorčina Stojanovića, Olge Dimitrijević, Nikite Milivojevića. Aktivan je i kao filmski i televizijski glumac: Zlatna levica, priča o Radivoju Koraću, Triologia anni 70, Vlažnost, Rekvijem za gospođu J, Einstein, Il cuore nel pozzo, Maresciallo Rocca, Vratit će se rode, Ono kao ljubav. Godine 2016. uradio je svoju prvu autorsku predstavu, sa Sanjom Mitrović: Drugovi, ja

se ni sada ne stidim svoje komunističke prošlosti – I am not ashamed of my communist past (Stand Up Tall Productions, Holandija i Bitef teatar, Srbija u koprodukciji sa Beursschouwburg, Belgija).

U sezoni 2016/2017 sa Beogradskom filharmonijom realizuje projekat Teatar u Filharmoniji – Pisma kompozitora (Mocart, Čajkovski, Maler, Šuman, Stravinski). 2018 godine radi predstvu My revolution is better than yours, posvećenu majskoj revoluciji '68, u režiji Sanje Mitrović a u produkciji pozorišta Théâtre Nanterre-Amandiers iz Pariza i Stand Up Tall iz Brisela.

Izvor: **Al Jazira / Nataša Gvozdrenović / 04 Nov 2023**

SANJA MITROVIĆ je pozorišna rediteljka, performerka, spisateljica i profesorka. Rođena u Zrenjaninu, živi u Briselu. Diplomirala je japanski jezik i književnost na Univerzitetu u Beogradu, a studije teatra je završila na Amsterdamskom univerzitetu umetnosti. Nedavno je u Briselu, na Akademiji za pozorište film i zvuk odbranila doktorsku disertaciju koja govori o dokumentarnom pozorištu (Doktorski rad sa naslovom Truth in Translation: The Art of Directing (Istina u prevodu: Umetnost režiranja) fokusiran je na proces prevođenja realnosti u pozorišni kontekst). Predaje na Akademiji za pozorište, film i zvuk u Briselu.

Ono što je karakteristično za njen rad jeste kapacitet za empatiju i otvorenost za temeljnu analizu društveno-političkog konteksta kojim se u radu bavi.

Tokom perioda doktorskog istraživanja napisala je i režirala četiri predstave, a kao njoj najinteresantniju izdvaja predstavu Danke Deutschland, koju je radila kroz saradnju profesionalnih glumaca i neprofesionalnih izvođača iz vijetnamske imigrantske zajednice u Nemačkoj, a na poziv Thomasa Ostermeiera i njegovog pozorišta, čuvenog Schaubühne u Berlinu (premijerno izvedena 2019. godine). Do tada su njene predstave uglavnom bile producirane nezavisno, od strane producentske strukture Stand Up Tall Productions koju je osnovala 2009. godine.

Radi na projektu Working Songs Vol. 1 tokom 2020. i 2021. godine koji obeležava neku vrstu zaokreta u njenom umetničkom pristupu, i nadalje se često bavi muzikom i ritmom kao sredstvima dramske naracije. Osim ova dva projekta, tokom doktorskih studija realizovala je i predstave Demeter Calling, u koprodukciji sa Flamanskim nacionalnim pozorištem, i Unter Grund, na poziv Schauspiel pozorišta iz Dortmunda.

Projekti koje radi sa svojom nezavisnom organizacijom Stand Up Tall Production bi najmanje dve-tri godine nakon premijere igrali po međunarodnim festivalima i pozorištima.

Tokom poslednje decenije svog dvadesetogodišnjeg rada, u potrazi je za razumevanjem multidimenzionalnosti ličnog i kolektivnog iskustva, i načinima na koji to iskustvo iskazujemo, povezujemo i delimo sa drugima.

U planu je režija savremenog teksta Nestajanje Tomislava Zajeca koji će premijerno biti izveden u Srbiji. Glavne uloge igraju Svetozar Cvetković, Dejan Dedić, Dubravka Mijatović i Natalija Stepanović, a premijera se očekuje u aprilu sledeće godine u Ateljeu 212.

DIMITRIJE KOKANOV je rođen 1986. godine. U Beogradu je studirao filozofiju na Filozofskom fakultetu, diplomirao dramaturgiju na Akademiji umetnosti, završio Interdisciplinarnu master studiju teorije umetnosti i medija na Univerzitetu Umetnosti i doktorant je na Fakultetu Dramskih Umetnosti.

Iako pripadnik mlađe generacije savremenih srpskih dramatičara, iza sebe već uzbudljiv dramski opus, na kojem bi mu pozavideli i već etablirani pisci.

Autor je nekoliko drama: Letači (koja se plasirala među deset najboljih tekstova na londonskom festivaalu New Student Drama 2010, međunarodnom konkursu britanskog medijskog servisa BBC) Vilinska prašina, Ja nisam Voren Biti, Mit o kombajnu, Ovde, Kretanje ... (od kojih su neke izvođene i kao radio drame) scenarista je filmova Nikog nema, Sve je više stvari koje dolaze, Boli Kolo, Prizori konstruisanog odnosa... dva autorska projekta Show Me Heaven (sa koreografkinjom i izvođačicom Majom Kalafatić i vizuelnim umetnikom Venelion Šurelovim), te To Feel or Not To Feel (opet sa Kalafatić i glumcem Markom Grabežom). Autor je dva scenarija za kratke igrane filmove koji su prikazivani u nagrađivani na više internacionalnih festivala (Sarajevo, Lokarno, Minhen, Ljubljana, Herceg Novi, Bajina Bašta, Beograd, Barselona...).

Radi kao dramaturg i televizijski scenarista. Kao dramaturg saradivao je na više predstava u različitim pozorištima u zemlji (Atelje 212, Narodno Pozorište Beograd, DKCB, Omladinsko pozorište Dadov, Narodno pozorište Subotica...).

Stalni je dramaturg Pozorišta Atelje 212 od 2016. godine.

Prvi je lauerat nagrade Slobodan Stojanović za najbolju (tada neobjavljenu dramu (Letači, 2009) i pobednik na konkursu za savremeni dramski tekst (Vilinska prašina, 2011) Fondacije Zoran Radmilović i Pozorišta Timočke krajine Zoran Radmilović iz Zaječara. Dobitnica je nagrade za dramsko stvaralaštvo Borislav Mihajlović Mihiz, koju dodeljuju Fond Borislav Mihajlović Mihiz i Srpska čitaonica Irig (2017), i nagrade za najbolji tekst 65. Sterijinog pozorja (2020) – predstava Kretanje (Bitef teatar).

OLGA DIMITRIJEVIC (1984) je diplomirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu. Pisala je pozorišne kritike za Vreme i Teatron

Mađu njenim izvedenim tekstovima su: Internat (Dadov, 2009), Radnici umiru pevajući (Hartefakt fond i Bitez teatar, 2011), Narodna drama (Pozorište Bora Stanković, Vranje, 2012 i Narodno pozorište u Beogradu, 2016), Stani da se pozdravimo u okviru projekta Protok žudnje (TkH i CDU, Zagreb, 2014) i Moja ti (Atelje 212, 2017).

Autorski projekti: režija i dramaturgiju romana Crvena ljubav Aleksandre Kolontaj (Bitez teatar, 2016), Sloboda je najskuplja kapitalistička reč (sa Majom Pelević, Bitez teatar, 2016) i Ja često sanjam revoluciju (KC Grad, 2017).

Ostali projekti uključuju kabare Iza ogledala (Kulturni centar Reks, 2012), kouredništvo knjige Među nama –neispričane priče gej i lezbejskih života (Hartefakt fond, 2014), povremeni predavački rad na Ženskim studijama u Beogradu i dramaturški rad u pozorištu. Dobitnica nagrade Hartefakt fonda, Sterijinog pozorja i Mihizove nagrade za dramsko stvaralaštvo. Često sanja revoluciju.

MAJA PELEVIĆ je diplomirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu i doktorirala na Odseku za teoriju umetnosti i medija na Univerzitetu umetnosti u Beogradu. Njene drame (Pomorandžina kora, Ja ili neko drugi, Bolivud, Beograd-Berlin, Možda smo mi Miki Maus...) prevedene su na mnoge svetske jezike, igrane širom Srbije i Evrope i objavljene u brojnim antologijama. Od 2012. bavi se i režijom, autorskim projektima (Oni žive, Posledice, Nema nade, Sloboda je najskuplja kapitalistička reč, Lounli plenet) i izvodi svoje komade. Dobitnica je mnogih značajnih nagrada, među kojima su i „Borislav Mihajlović Mihiz“ za dramsko stvaralaštvo i Sterijina nagrada za najbolji savremeni tekst za drame Pomorandžina kora i Poslednje devojčice. Živi i radi u Beogradu i Bečićima. Priželjkuje apokalipsu.

VEDRANA KLEPICA je rođena u manjem radničkom mjestu kontinentalne Hrvatske, gdje zalasci sunca kvalitetom i izgledom često zrcale fenomen polarne aurore borealis, primano zbog refrakcije sunčevih zraka u sudaru s atmosferskim zagađenjem, uglavnom dimom i sumpornim plinovima koje ispušta lokalna petrokemijska industrija. Ubrzo je ustanovila da poezija ima sposobnost razmnožavanja i u takvim tmastim i tmurnim kontekstima, te se počela samoinicijativno baviti pisanjem, uglavnom u radikalnim izvedbenim dramskim formama u kojima je ona bila istovremeno i izvođačica teksta i jedina publika. Nekoliko godina kasnije upisala je dramaturgiju i od tada svojim radovima kontinuirano deprimira gledatelje kod kuće i u inozemstvu.

TAMARA ANTONIJEVIĆ (*1989) piše i radi kao dramaturg i umetnički saradnik u performansima, pozorišnim i plesnim komadima. Studirala je dramaturgiju na Univerzitetu umetnosti u Beogradu, Srbija i magistrirala na Institutu za primenjene pozorišne studije u Gisenu, Nemačka.

Uloga teksta u procesu saradnje je u fokusu njenog interesovanja i istraživanja.

Radila je u mnogim nacionalnim i međunarodnim institucijama u Nemačkoj i Srbiji (Hessisches Staatstheater Viesbaden, Nationaltheater Mannheim, Alte Oper Frankfurt, Nacionalna galerija umetnosti Varšava, Bitez teatar Beograd), kao i u nezavisnim kulturnim institucijama (Kunstlerhaus Mousonturm, Basis Frankfurt a M., Galerija ACUD, Klostersruine Berlin, Ballhaus OST Berlin, Centar za kulturnu dekontaminaciju Beograd, HAU Berlin). Od ove godine je doktorant na Univerzitetu primenjenih umetnosti u Beču.

Tamara Antonijević organizuje i ko – uređuje / vodi program Live Art Forms. Predaje proširenu dramaturgiju u SOMA axisi.

Tamara Antonijević je srpska dramaturškinja i romanopisac, autorka nezavisnih multimedijalnih projekata. Napisala je nekoliko predstava za pozorište i scenarija za TV, koji su se prikazivali na Radio televiziji Srbije sredinom 1990-ih. Njen rad nudi tragikomičnost pogled na ljudsku prirodu, često u kombinaciji sa crnom komedijom i humorom na vešalima. Piše knjige za decu i radio drame, dobitnica je više nagrada za dokumentarni – radio-drame.

FLYING GINGER

Broj igranja		2				
U BITEF teatru		2				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji						
Broj igranja – gostovanja van Srbije						
Broj gledalaca		277				
U BITEF teatru		277				
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji						
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije						
1.Datum igranja u BITEF teatru	1.Broj igranja u BITEF teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
27.01.2023.	1	141				
13.03.2023.	1	136				
Ukupno	2	277				
2. Datum igranja – gostovanja u Srbiji	2. mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	Festival	Nagrade
UKUPNO	/		/			
3.Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Zemlja igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije	Festival	Nagrade
UKUPNO						

Flying Ginger, Novi Sad i Bitef teatar, Beograd, Srbija

Olga Dimitrijević, Vedrana Klepica, Slobodan Obradović, Maja Pelević, Tanja Šljivar
LEPA BRENA PROĐZEKT / LEPA BRENA PROJECT

Koncept i režija: Vladimir Aleksić i Olga Dimitrijević
Dramaturgija: Dimitrije Kokanov
Koreografija: Igor Koruga
Scenografija: Nikola Knežević
Kostimografkinje: Senka Kljakić i Milica Kolarić
Kompozicije: Draško Adžić
Korepetitacija: Ana Čosović
Prevod: Jelena Babšek
Organizacija i izvršna produkcija: Olivera Kecojević
Organizacija: Sanja Ljumović
Odnosi s javnošću: Slavica Hinić
Društvene mreže: Vesna Bogunović i Jelena Bogavac
Fotografije: Jelena Janković
Grafički dizajn: McCann Beograd
Izrada scenografije: DESIGN TEAM V doo
Šef tehnike: Ljubomir Radivojević
Inspicijentkinja: Maja Jovanović
Majstori svetla: Dragan Đurković, Igor Milenković
Majstori tona: Miroљub Vladić, Jugoslav Hadžić
Garderoberka: Marta Narančić
Dekorateri: Goran Gavrančić, Aleksandar Marinković, Vladan Milošević

Podela:

Brena graditeljstva – Jovana Gavrilović (alternacija: Jovana Belović)
Autorka teksta Vedrana Klepica
Brena biznismenka – Jasna Đuričić (alternacija: Aleksandra Janković)
Autorka teksta Maja Pelević
Brena pesme - Jelena Ilić
Autorka teksta Olga Dimitrijević
Brena jugoslovenka – Tamara Krcunović (alternacija: Anđela Jovanović)
Autorka teksta Tanja Šljivar
Brena seksualnosti – Ivan Marković (alt. Vladimir Aleksić)
Autor teksta Slobodan Obradović

Autori pesama:

*Jugoslovenka: muzika - Milica Čajić, tekst - Miloš Mandić
*Poželi sreću drugima: muzika - Aleksandar Radulović, tekst - Marina Tucaković
*Sanjam: muzika - Kornelije Kovač, tekst - Marina Tucaković
*Hajde da se volimo: muzika - Aleksandar Radulović, tekst - Marina Tucaković
*Luda za tobom: muzika i tekst Petar Stokanović

Lepa Brena je najveća zvezda Jugoslavije, simbol njenog šoubiznisa i prosperiteta. Njena karijera koja je počela u turbulentnim osamdesetim godinama, kao da prati sve socijalističke i postsocijalističke kulturne, političke i ekonomske transformacije koje su se desile sa Jugoslavijom, uključujući i raspad zemlje i njenu stidljivu reinenciju u kulturnom prostoru. U figuru Lepe Brene upisane su teme šou biznisa, odnosno tržišno-kapitalističkog funkcionisanja u socijalističkoj ekonomiji osamdesetih; potom rata, tranzicije na kapitalizam i gomilanje bogatstva, i na koncu nostalgije za starom zemljom. Istovremeno, figura Brene neminovno spaja društveno-politički kontekst sa našim ličnim istorijama, afektima, i življenim iskustvom.

Teoretičari su odavno primetili koliko jugoslovenska popularna muzika i dalje često prenosi osećaj zajedničkog iskustva širom jugoslovenskog prostora, i kao takva stoji u kontrastu sa etno-nacionalističkim stratifikacijama kulturnih polja u svim pojedinačnim državama. Pored toga, kako je tačno artikulisala Ana Hofman, javna pojavljivanja Lepe Brene mogu se posmatrati kao „strategije navigacije kroz presek diskursa jugoslovenske prošlosti, konflikta, pomirenja, evropeizacije; kao presek debata o nacionalizmu, balkanizmu, multikulturalizmu, i percepcije svega toga od strane pevačicine publike i šire javnosti“.

Produkcija: Bitef teatar, Beograd i Flyinginger, Novi Sad, Srbija
Koprodukcija: Schlachthaus theater Bern, Švajcarska

Premijera: 18.12.2019, Bitef teatar, Beograd, Srbija

Uz podršku: Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije i Fonda za otvoreno društvo
Sponzori: MasterCard, Opel, Textil (textil.rs), REDA Milano, McCann Beograd.

Predstava traje 90'

https://www.youtube.com/watch?v=4Dm3XVsTx9A&list=RD4Dm3XVsTx9A&start_radio=1&t=4

Lepa Brena je dakle za nas, ali verujemo i za mnoge druge – simbol; i stare zemlje, i našeg odrastanja, i otkrivanja seksualnosti. Zato i ovaj projekat nije zamišljen kao biografska predstava, već sasvim drugačije: kroz najveći šoubiznis simbol Jugoslavije, želimo da suštinski pričamo o kompleksnosti i unutrašnjim kontradikcijama poslednje skoro četiri dekade ovih prostora, o njegovim društveno-političkim transformacijama, ponosu i bolu, o razočarenjima i nadi, i o nama samima.

Sama predstava podrazumeva istraživanje različitih izvođačkih praksi, od strane autorskog tima i pet izvođača na sceni. Reč je dakle o pet Brena koje kroz monološke iskaze kontekstualizuju temu projekta, problematizuju je i stupaju u međusobne odnose, tvoreći tako od niza monologa jednu široku dijalošku formu.

Projekat mobilise različite jezike glumačkog i plesnog, te muzičkog teatra, stvarajući poligon za razvoj imverzivnog pozorišnog događaja, gde svi učesnici predstave stupaju u dijalog sa navedenim tematskim okvirom i naslagama sopstvenog sećanja i ličnim iskustvom kao primarnim kontekstom razumevanja naše kolektivne prošlosti. / Dimitrije Kokanov

Na fotografiji: Jovana Gavrilović, Jelena Ilić, Tamara Krcunović, Ivan Marković, Jasna Dimitrijević. Foto: Jelena Janković

BIOGRAFIJE:

VLADIMIR ALEKSIĆ (1977) je diplomirao glumu na Akademiji umetnosti u Novom Sadu u klasi profesora Petra Banićevića 1999 god. Bio je stipendista Narodnog pozorišta „Toša Jovanović” u Zrenjaninu. Neposredno posle završetka Akademije seli se u Italiju, na poziv italijanskog pozorišta Motus. Sa njima radi niz predstava: Visio Gloriosa, Vacany Room, Twin Rooms, Splendid's, Too Late!, Alexis, una tragedia greca. 2002. godine projekat Rooms dobija specijalnu nagradu za najbolji pozorišni projekat u Italiji Premio Ubu. Aleksić saraduje i sa Elenom Buci, Papiem Korsikatom, Lizom Ferlaco Natoli, Mazbedom (Masbedo). U Srbiju se vraća 2010. godine i od tada igra u rediteljskim ostvarenjima, imedju ostalih, Milana Neškovića, Ivica Buljana, Sonje Vukičević, Jovana Ćirilova, Ive Milošević, Gorčina Stojanovića, Olge Dimitrijević, Nikite Milivojevića. Aktivan je i kao filmski i televizijski glumac: Zlatna levica, priča o Radivoju Koraću, Triologia anni 70, Vlažnost, Rekvijem za gospođu J, Einstein, Il cuore nel pozzo, Maresciallo Rocca, Vrtiče se rode, Ono kao ljubav. Godine 2016. uradio je svoju prvu autorsku predstavu, sa Sanjom Mitrović: Drugovi, ja se ni sada ne stidim svoje komunističke prošlosti – I am not ashamed of my communist past (Stand Up Tall Productions, Holandija i Bitef teatar, Srbija u koprodukciji sa Beursschouwburg, Belgija).

U sezoni 2016/2017 sa Beogradskom filharmonijom realizuje projekat Teatar u Filharmoniji – Pisma kompozitora (Mocart, Čajkovski, Maler, Šuman, Stravinski). 2018 godine radi predstvu My revolution is better than yours, posvećenu majskoj revoluciji '68, u režiji Sanje Mitrović a u produkciji pozorišta Théâtre Nanterre-Amandiers iz Pariza i Stand Up Tall iz Brisela.

OLGA DIMITRIJEVIC (1984) je diplomirala dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu. Pisala je pozorišne kritike za Vreme i Teatron

Mađu njenim izvedenim tekstovima su: Internat (Dadov, 2009), Radnici umiru pevajući (Hartefakt fond i Bitef teatar, 2011), Narodna drama (Pozorište Bora Stanković, Vranje, 2012 i Narodno pozorište u Beogradu, 2016), Stani da se pozdravimo u okviru projekta Protok žudnje (TKH i CDU, Zagreb, 2014) i Moja ti (Atelje 212, 2017).

Autorski projekti: režija i dramaturgiju romana Crvena ljubav Aleksandre Kolontaj (Bitef teatar, 2016), Sloboda je najskuplja kapitalistička reč (sa Majom Pelević, Bitef teatar, 2016) i Ja često sanjam revoluciju (KC Grad, 2017).

Ostali projekti uključuju kabare Iza ogledala (Kulturni centar Reks, 2012), kouredništvo knjige Među nama –neispričane priče gej i lezbejskih života (Hartefakt fond, 2014), povremeni predavački rad na Ženskim studijama u Beogradu i dramaturški rad u pozorištu. Dobitnica nagrade Hartefakt fonda, Sterijinog pozorja i Mihizove nagrade za dramsko stvaralaštvo. Često sanja revoluciju.

TANJA ŠLJIVAR rođena je u Banjaluci, SFRJ, 1988. godine. Dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu diplomirala je 2011. godine kao studentkinja generacije. Ima i dve master diplome - iz dramaturgije na FDU u Beogradu (2013) i iz Primenjenih pozorišnih studija na Univerzitetu Justus Liebig u Gisenu, Nemačka (2017). Odmah nakon diplomiranja dobila je nagradu Borislav Mihajlović Mihiz, za dotadašnje ukupno dramsko stvaralaštvo, čime je postala najmlađa dobitnica ove nagrade.

Njena prva drama „Pošto je pašteta“ uspešno je igrana tokom nekoliko sezona (2012-2014) u beogradskom Ateljeu 212, u režiji Snežane Trišić. Sa drugom dramom „Grebanje ili Kako se ubila moja baka“ u izvođenju Bosanskog narodnog pozorišta iz Zenice (2012) u režiji Selme Spahić, osvojila je brojne nagrade: Slobodan Selenić za najbolju diplomsku dramu na FDU, Petar Kočić za najbolju dramu na banjalučkom Teatar Festu, nagradu Miodrag Žalica na Festivalu BiH drame u Zenici. Ovaj tekst postavljen je još nekoliko puta u omladinskim pozorištima (Kragujevac, Mrkonjić Grad), i scenski čitan na nekoliko jezika (albasnki, nemački, srpski, hrvatski, poljski) na različitim internacionalnim festivalima i scenama. Za njenu treću dramu „Mi smo oni na koje su nas roditelji upozoravali“, takođe u izvođenju BNP-a iz Zenice i u režiji

Mirjane Karanović, 2016. godine dobila je najznačajniju nagradu za dramsko pisanje u Srbiji - Sterijinu nagradu na festivalu Sterijino pozorje, kao i nagradu Miodrag Žalica. Predstava je gostovala na preko 10 internacionalnih festivala (između ostalog i u pozorištu Schlachthaus u Bernu, u Švajcarskoj). Isti tekst je 2017. godine pozvan na prestižnu Stückemarkt sekciju festivala Theatertreffen u Berlinu gde je predstavljen u formi scenskog čitanja na engleskom jeziku, te je u junu 2018. postavljen u pozorištu Schauspiel Stuttgart na nemačkom jeziku u režiji Petera Sania. Drama „Ali grad me je štiti“ scenski je čitana na katalonskom jeziku, na festivalu Dramaturgija krize, u Barseloni, a praižvedena je u Narodnom pozorištu u Užicu u decembru 2018, u režiji Bojana Đorđeva. Sa dramom „Kao i sve slobodne djevojke“ Šljivar je bila nominovana za jednu od najznačajnijih nagrada za razvoj novog dramskog teksta na nemačkom govornom području - Retzhofer Dramapreis. Drama je praižvedena u pozorištu Deutsches Theater u Berlinu, u aprilu 2018. godine, na nemačkom jeziku (režija Salome Dastmali), a takođe je nagrađena na festivalu MESS u Sarajevu, prvi put dodeljenom MESS market nagradom za koprodukciju, te čeka domaću prvu izvedbu. „Režim ljubavi“ je celovečernja drama, koju je Tanji Šljivar naručio Atelje 212, i koja je u istom pozorištu praižvedena u aprilu 2018 u režiji Bojana Đorđeva. Slede Ich, Europa, praižvedba: Schauspiel Dortmund, režija: Marcus Lobbes; Seks, umetnost, komunizam (koautorica teksta sa Bojanom Đorđevom i Tamarom Antonijević), praižvedba: BITEF teatar, Beograd, 2019; Orlando, adaptacija romana Virdžinije Vulf, u režiji Bojana Đorđeva, Narodno pozorište Beograd, 2021; Radovi na sceni - izložba/audio instalacija/performans (sa grupom umetnika), paviljon Srbije na Praškom kvadrjentalu - festivalu scenskog dizajna 2019; Kiše drugačije padaju (koautorka izvedbenog u radifonskog teksta sa M. Dragosavljević i D. Dražić, Ostavinska galerija i Out of sight, 2021; From Tomorrow On / dugometražni film (koscenaristkinja sa rediteljima Ivanom Markovičem i Linfeng Wuom), premijera: Berlinale 2019; Lepa Brena Project, režija: Vladimir Aleksić i Olga Dimitrijević (koautori: Olga Dimitrijević, Vedrana Klepica, Slobodan Obradović, Maja Pelević), produkcija Flying Ginger, Novi Sad i Bitef teatar, Beograd (2019); Kelti (koscenaristkinja sa rediteljkom Milicom Tomović), premijera, Berlinale 2021. godine; opera I do not know that word yet, reditelji B. Đorđev/D. Kaluđerović, kompozitorka M. Balubdžić, produkcija: Austrija, Grac, Festival Steirischer Herbst, 2021 itd. Autorka je i teksta za jedan od segmenata omnibus predstave „Ich, Europa“ koja se u aktuelnoj sezoni igra u pozorištu Schauspiel Dortmund. Osim za pozorište, Šljivar piše i objavljuje i radio drame, teatrološke tekstove, kratke priče, kratke izvedbene tekstove i scenarija za filmove (sa Milicom Tomović scenario za njen celovečernji debitatnski film „Kelti“, koji počinje da se snima početkom 2019.godine) te radi i kao dramaturškinja na plesnim i pozorišnim predstavama.

Drame su joj prevedene na više od deset jezika i objavljene u preko dvadeset različitih pozorišnih i književnih časopisa, publikacija, samostalnih knjiga, i antologija.

Bila je gošća književnih rezidencija Museums Quartier u Beču, IHAG u Gracu i Prishtina has no river u Prištini, a za 2019. godinu dobila je i rezidenciju Reading Balkans u Splitu, te Kultur Kontakt u Beču.

Učesnica je brojnih radionica, književnih večeri, pozorišnih i književnih festivala, a njen rad je kroz scenska čitanja, gostovanja, autorske večeri i izvedbe, predstavljen u brojnim evropskim zemljama, kao i u Sjedinjenim Američkim Država .

SLOBODAN OBRADOVIĆ (Beograd, 1977) Diplomirao dramaturgiju na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu 2008. Kao dramaturg, adaptator i prevodilac dramskih tekstova saradivao sa vodećim pozorišnim rediteljima srednje i mlađe generacije. Scenarista i koscenarista dugometražnih i kratkih filmova, dokumentarnih i igranih serija. Selektor festivala „Joakim Vujić“ (2014–2015). Član uredništva pozorišnog časopisa Teatron (2005–2012). Objavljivao pozorišne tekstove i kritike u časopisima Teatron, Yellow Cab, TFT i Scena. Dobitnik godišnje nagrade Pozorišta na Terazijama i pozorišta „Duško Radović“. Dobitnik Sterijine nagrade za najbolju pozorišnu kritiku 2012. godine, i Sterijine nagrade za dramaturgiju za predstavu Radnička hronika Petra Mihajlovića, u režiji Veljka Mićunovića i izvođenju Narodnog pozorišta Subotica. Član je umetničkog veća Beogradskog dramskog pozorišta. Autor je brojnih dela, od kojih navodi: Korus Lajn, 26.10.2005, Beograd, Pozorište na Terazijama; Don Žuan, 01.12.2005, Beograd, Bitef teatar; Kičma, 18.12.2008, Beograd, Malo pozorište 'Duško Radović'; Brijantini, 18.04.2009, Beograd, Pozorište na Terazijama; Bog je Di Džej, 18.03.2010, Beograd, Malo pozorište 'Duško Radović; Jucuca, 08.05.2010, Novi Sad, Srpsko narodno pozorište; Producenti, 26.02.2011, Beograd, Pozorište na Terazijama; Buđenje proleća, 07.03.2012, Užice, Narodno pozorište u Užicu; Priča, 09.05.2012, Užice, Narodno pozorište; Pinokio, 11.09.2012, Beograd, Malo pozorište 'Duško Radović'; Kod večite slavine, 16.04.2014, Beograd, Narodno pozorište; Leda, 17.04.2014, Zrenjanin, Narodno pozorište 'Toša Jovanović'; Viktor Viktorija, 11.06.2014, Beograd, Pozorište na Terazijama; Potpuno skraćena istorija Srbije, 19.09.2014, Novi Sad, Pozorište mladih; Knjiga druga, 20.10.2014, Beograd, Narodno pozorište; Urnebesna komedija, 26.12.2014, Podgorica, Crnogorsko narodno pozorište; Život stoji, život ide dalje, 02.03.2015, Beograd, Bitef teatar; Mama Mia, 27.03.2015, Beograd, Pozorište na Terazijama; Marija Stjuart, 02.12.2015, Beograd, Narodno pozorište; Sweet Charity, 29.01.2016, Beograd, Pozorište na Terazijama; Sirano, 13.05.2016, Beograd, Narodno pozorište; Narodna drama, 17.11.2016, Beograd, Narodno pozorište; Kralj Lir, 24.01.2017, Užice, Narodno pozorište; Kičma, 10.03.2017, Subotica, Narodno pozorište; Ričard Treći, 24.04.2017, Beograd, Narodno pozorište; Iz života insekata, 06.12.2017, Beograd, Beogradsko dramsko pozorište; To kod nas ne može da bude, 15.03.2018, Piroć, Narodno pozorište; Kakav kupleraj, 05.04.2018, Šabac, Šabačko pozorište; Robin Hud, 06.10.2018, Beograd, Pozorište „Boško Buha“ Beograd; Inside out, 26.10.2018, Beograd, Pozorište na Terazijama; Pećina, 26.06.2019, Beograd, Teatar Vuk; Brodvejske vragolije, 05.10.2019, Beograd, Pozorište na Terazijama; Radnička hronika, 16.10.2019, Subotica, Narodno pozorište; Liliom, 01.12.2019, Beograd, Beogradsko dramsko pozorište; Lepa Brena prodžekt, 18.12.2019, Beograd, Bitef teatar; Poseta, 10.03.2020, Užice, Narodno pozorište; Ružni, prljavi, zli, 08.10.2020, Beograd, Beogradsko dramsko pozorište, Demokratija, 15.05.2021, Beograd, Beogradsko dramsko pozorište; Dvanaesto more, 28.06.2021, Niš, Pozorište lutaka Bog je di-džej (režija Miloš Lolić); Kičma (režija Bojana Janković); Don Žuan (režija Ana Đorđević)...

Scenariji; Bosonoga, kratki igrani film, režija - Mina Đukić; Koror, kratki eksperimentalni film, režija - Branko Suijić

NAGRADE

Za odigranu ulogu u predstavi Lepa Brena Project, Ivan Marković je dobio nagradu ZALOG ZA BUDUĆNOST, na 5. Pozorišnom proleću 2020 (Šabačko pozorište) Obrazloženje žirija u sastavu: Aleksandar Milosavljević, Olivera Milošević i Jelena Stokuća:

Za fino profilisan balans između muškog i ženskog principa, između dramatične intime i potrebe za uspehom na estradi, te načina na koji je sudbinu lika koji tumači povezao sa pričom pop-kulturnog fenomena iz naslova predstave

KRITIKA:

Istorija, glamur i pustoš. Piše: Nataša Gvozdenović. Lepa Brena Project

Koncept i režiju potpisuju Olga Dimitrijević i Vladimir Aleksić. Dramaturg je Dimitrije Kokanov, a tekstove u predstavi potpisuju: Maja Pelević, Vedrana Klepica, Tanja Šljivar, Olga Dimitrijević i Slobodan Obradović.

Predstava je premijerno izvedena 18. decembra, dakle pred samu Novu godinu. Lepa Brena Project okupio je glumački tim koji čine: Jasna Đuričić, Tamara Krcunović, Jovana Gavrilović, Jelena Ilić i Ivan Marković

Pet dramskih pisaca pisalo je tekstove o Lepoj Breni: sa jedne strane o fenomenu Lepe Brene koja je jedan od simbola Jugoslavije, koja je, jednako, velika gej i drag queen, a opet kroz svoj doživljaj Lepe Brene svako govori o svom doživljaju nje, zemlje, pa i sebe samog naspram tih fenomena, kako dramaturg predstave Dimitrije Kokanov navodi u programskoj knjižici – da je Brena za tim predstave simbol stare zemlje, našeg odrastanja, a i otkrivanja seksualnosti.

Dramaturg upliće monologe pet Brena: Brene Graditeljstva, Brene Biznismenke, Brene Pesme, Brene Jugoslovenke i Brene Seksualnosti u jednu vrstu međusobnog razgovara kako Brena među sobom tako i sa publikom, on jednu otvorenu formu usložnjava i na taj način otvara kompleksnost i ranjivost tekstova.

I eto nas na razvalinama jednog sveta, u kojem kroz ličnost Brene vidimo i rat i raspad zemlje i mučnu i naizgled beskonačnu tranziciju (omaškom prvo pišem tradiciju), vidimo i Brenu kao zvezdu koja i sama puca pod pritiscima (otac u zarobljeništvu, kidnapovanje deteta)...

Svi tekstovi nastaju iz našeg vremena, posleratnog (što je jedna od njegovih osnovnih odrednica, iako su poslednji balkanski ratovi završeni pre četvrt veka, tranzicionog, iako je tranzicija počela odmah nakon ratova).

Predstavu čine tekstovi: Brena Graditeljstva autorke Vedrane Klepice, Brena Biznismenka autorke Maje Pelević, Brena Pesme autorke Olge Dimitrijević, Brena Jugoslovenka koji je pisala Tanja Šljivar i Brena Seksualnosti koji je pisao Slobodan Obradović.

Svi aspekti dotaknuti kroz tekstove, a navedeni u naslovima, ukrštaju se poput mozaika koji daje snažno višeglasje pripovedača koji se skladno i prirodno uklapa u jednu dramaturšku celinu. Kao kada Brena Graditeljstva govori o socijalizmu iz današnje naporene tranzicione perspektive gde je građanin na svaki način nezaštićen; jednako Klepica govori o ratu i o onom što se, a puno toga ima, neprestano gura pod tepih, Brena Seksualnosti nas vodi u lično, u sudbinu ne samo jednog travestita koji nastupa kao Brena i ima svoj dreg šou u Beču, nego nas uvodi u vrstu lične hrabrosti da se živi vlastita sudbina. Brena Biznismenka Maje Pelević donosi naličje dive koje se očitava u ljudskoj slabosti, a Brena Jugoslovenka Tanje Šljivar donosi bestidni užas rata, dok Brena Pesme Olge Dimitrijević pruža jednu vrstu otvaranja mogućnosti za promenu, život dostojan življenja. Svako, naravno, učitava u fenomen Lepe Brene i ono lično i ono opšte pokazujući nam nas same.

Glumački predstava funkcioniše zrelo, dobro usklađeno, kao dobro opevana pesma. Jasna Đuričić igra maestralno Brenu Biznismenku u jednoj tek naznačenoj, sofisticiranoj persiflaži. Ona svoj lik donosi toliko snažno i autentično da jednostavno faustovski poželite da njena igra ne prestane nikad.

Tamara Krcunović Brenu Jugoslovenku donosi bolno, prebolno, budeći empatiju, zato što, na jedan način, po mom doživljaju, predstavlja sve žrtve.

Brena Seksualnosti Ivana Markovića je prava autentična drag queen koja pripada svakom vremenu i prostoru, on igra jasno tako da gledajući ga vidite i selo iz kojeg je, i vojsku u koju je išao, i klub u Beču u kojem nastupa, i očajnog oca koji ne prestaje da udara glavom u zid kada ga vidi u haljini u garderobi dok se sprema za nastup... sve se to kao na dlanu otvori uz svu neodoljivu radost života koju drag zvezde nose u sebi.

Jovana Gavrilović Brenu Graditeljku igra svom snagom, a opet bez napora suočavajući nas i sa svetom koji je obećavao i kojeg nema, kao sa svetom koji živimo elementarno nezaštićeni ako govorimo o građanskom, odnosno društveno-političkom kontekstu naše stvarnosti.

Jelena Ilić svoju Brenu Pesme donosi sa brehtovskim otklonom, prisutna i dovoljno pribrana da ostavi mogućnost budućnosti koja je vredna

življenja.

Olga Dimitrijević i Vladimir Aleksić svoju junakinju/junakinje ostavljaju prisutne sve vreme na sceni, teren predstave markiraju kao sveden, kao jednu veliku razvalinu na kojoj se nalazimo posle sveg užasa koji je prošao jugoslovenskim prostorom, kojim se niko nije posvećeno bavio nakon ratova. Otvaraju niz pitanja: odnosa kako prema našoj stvarnosti, zatim Jugoslaviji, nama samima, jer je šamar, ako ćemo parafrazirati Ulrihe Bader, koji nam država udara onaj koji mi udaramo našoj deci. Zato je scena u kojoj Jasna Đuričić / Brena Biznismenka svom svojom snagom trči noseći jugoslovensku zastavu svečana i tragična. Slika koju sam sve vreme imala nije nosila glamur zvezde u sebi nego jednu vrstu pustoši u kojoj smo dok iznova sastavljamo sebe same.

Scenografija Nikole Kneževića daje dubinu, pojačava naraciju svojom svedenošću, dok muzika Draška Adžića prati snažnu emociju u predstavi prema kojoj je gotovo nemoguće imati otklon. Kostimi Senke Kljakić i Milice Ostojić markiraju Brenine kostime – jedan svet koji, delom, postoji samo u sećanju, dok koreografija Igora Koruge prati spretno i naglašava unutrašnja stanja junakinja.

Olga Dimitrijević i Vladimir Aleksić teren predstave markiraju kao sveden, kao jednu veliku razvalinu na kojoj se nalazimo posle sveg užasa koji je prošao jugoslovenskim prostorom, kojim se niko nije posvećeno bavio nakon ratova
Lepa Brena project bavi se potragom za identitetom koja je posledica cepanja konteksta, ona poziva da preispitamo potencijale, da reintegrišemo talente koje imamo.

IZ MEDIJA:

<https://www.vreme.com/cms/view.php?id=1743002>

<http://www.maz.hr/2020/01/24/olga-dimitrijevic-jedino-stari-ljudi-mogu-spasiti-svet/>

<https://www.oblakoder.org.rs/lepa-brena-project-22-januara-u-Bitef-teatru/>

<https://restartmagazin.rs/lepa-brena-prodzekt-u-Bitefu/>

<http://www.politika.rs/sr/clanak/444629/Dug-je-put-od-estrade-do-umetnosti>

<https://www.kurir.rs/zabava/pop-kultura/3588119/bez-kulture-a-i-lepe-brene-nema-ni-zdrave-nacije-vladimir-aleksic-za-kurir-prica-o-jubileju-kultne-predstave-i-borbi-s-koronom>

FLYING GINGER, NOVI SAD

Broj igranja		33				
U Bitef teatru		9				
Broj igranja – gostovanja u Srbiji		3				
Broj igranja – gostovanja van Srbije		21				
Broj gledalaca		15095				
U Bitef teatru		1565				
Broj gledalaca na gostovanjima u Srbiji		1789				
Broj gledalaca na gostovanjima van Srbije		11750				
1. Datum igranja u Bitef teatru	1. Broj igranja u Bitef teatru	1. Broj gledalaca	Napomena			
13.01.2023.	1	178				
09.02.2023.	1	178				
04.04.2023.	1	168				
21.05.2023..	1	148				
27.05.2023.	1	180				
31.05.2023.	1	180				
22.10.2023.	1	173				
30.11.2023.	1	180				
17.12.2023.	1	180				
UKUPNO	9	1565				
2. Datum igranja – gostovanja u Srbiji	2. Mesto igranja – gostovanja u Srbiji	2 Sala igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj igranja – gostovanja u Srbiji	2. Broj gledalaca - gostovanja u Srbiji	Festival	Nagrade
09.04.2023.	Novi Sad, Srbija	Pozorište mladih,	1	580		
06.12.2023.	Novi Sad, Srbija	Pozorište mladih,	2	1200		
UKUPNO			3	1780		
3. Datum igranja – gostovanja van Srbije	3. Mesto igranja – gostovanja van Srbije	3. Sala igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj igranja – gostovanja van Srbije	3. Broj gledalaca - gostovanja van Srbije	Festival	Nagrade
06.03. 2023.	Zagreb, Hrvatska	Pozoriste Kerempuh	1	500		
07.03. 2023.	Zagreb, Hrvatska	Pozoriste Kerempuh	2	1000		
08.03. 2023.	Zagreb, Hrvatska	Pozoriste Kerempuh	1	550		
10.03. 2023.	Rijeka, Hrvatska	Hrvatski kulturni dom na Sušaku	2	1050		
01.04. 2023.	Skoplje, Makedonija	Makedonska filharmonija, Skoplje	1	850		
12.04.2023,	Zagreb, Hrvatska	Studentski centar	1	1000		
13.04.2023,	Rijeka, Hrvatska	Hrvatski kazališni dom (na Sušaku),	1	500		
15.04.2023,	Makarska, Hrvatska	Gradska sportska dvorana,	1	350		
16.04.2023,	Split, Hrvatska	Dvorana Gripe	1	1600		
20.04.2023,	Oberhausen, Nemačka	Theatre Oberhausen,	1	1000	New Stages South East Festival - Theater Oberhausen	
06.07.2023.	Bihać, BIH	Dvorana Kulturnog centra	1	350	25. Bihaćko ljeto 2023 – Festival scenskih umjetnosti	
24.10. 2023.	Osijek, Hrvatska	Kino Urania, Vjekoslava Hengla	1	250		

		1, 31000				
25.10. 2023.	Sisak, HRVATSKA	Dom INA Rafinerije nafte	1	300		
26.10. 2023.	Zagreb, Hrvatska	Velika dvorana Studentskog centra	1	500		
13.11. 2023.	Tuzla, BIH	Bosanski kulturni centar	1	500		
14.11. 2023.	Zenica, BIH	Bosanski nacionalni teatar	1	300		
15.11. 2023.	Mostar, BIH	Hrvatski dom Herceg Stjepan Kosača	1	400		
16.11. 2023.	Sarajevo, BIH	Bosanski kulturni centar	1	600		
17.11. 2023.	Banja Luka, BiH	Gradsko pozorište Jazavac,	1	150		
UKUPNO			21	11750		

Od toga na festivalima

20.04.2023,	Oberhausen, Nemačka	Theatre Oberhausen,	1	1000	New Stages South East Festival
06.07.2023.	Bihać, BiH	Dvorana Kulturnog centra	1	350	25. Bihaćko ljeto 2023 – Festival scenskih umjetnosti
UKUPNO			2	1350	

5.2. **Posebni programi Bitef teatra**

5.2.1. V Mesec nezavisne scene u Bitef teatru

21.01.2023 / 20.00

Scena Bitef teatra

KONCERT

Učestvuju:

Marija Simakova – sopran

Davud Vesnić- klavir

Trajanje: 60'.

Program:

- Giovanni Battista Pergolesi - Stabat Mater II: Cujus animam gementem
- Georg Friedrich Haendel - Se pieta di me non senti, Opera Giulio Cesare in Egitto (Cleopatra) / Ako nemaš milosti za mene, Opera Julije Cezar u Egiptu (Kleopatrina)
- Johann Sebastian Bach - BWV 910 - Toccata in F-Sharp Minor / Tokata u fis molu BWV 910
- Сергей Васильевич Рахманинов - Вокализ / Vokaliza
- Prokofjev - Память о солнце / Sećanje na sunce
- Frédéric François Chopin - Ballade No. 4 in F minor, Op. 52 / Balada br. 4 u ef molu, op. 52
- Claude Debussy - Nuits étoilées, Romance, Fleurs de céréales / Zvezdane noći, Romansa,   Žitno cveće
- Александр Николаевич Скрябин - К пламени / Prema plamenu (poema), op. 72
- Johannes Brahms - Unbewegte laue Luft / Ipak, blagi vazduh

Ovogodišnji program Meseca nezavisne scene počeo je sjajnim muzičkim programom. U pitanju je koncert dela klasične muzike, internacionalnog muzičkog dueta – Marie Simakove, soprana i Davida Vesnića pijaniste.

Program kombinuje dela baroknih kompozitora i francuske kamerne vokalne muzike. Ove kompozicije pune su elegancije, osećajnosti, iznijansiranošći boja. U pitanju je međunarodni duetski program i objedinjuje razmišljanje muzičara iz različitih zemalja, Srbije i Rusije.

Tokom meseci proba i zajedničkog rada trudili smo se da pronađemo zajednički jezik koji se međusobno obogaćuje. Publika će biti svedok rođenja muzičkog dueta, navode Maria i Davud.

Zanimljivo je da ovaj duet, nastaje iz susreta internacionalne umetnice iz Rusije i umetnika iz Srbije u Beogradu, gde tokom nekoliko meseci stvaraju i istražuju muzičke i lične mogućnosti strukturisanja ovog muzičko scenskog programa. Publika će svedočiti rađanju sjajnog muzičkog dueta.

Dominanta večeri biće Rahmanjinova kompozicija Vokaliza, koja po mišljenju umetnika neverovatno precizno prenosi složenost i tegobu savremenog trenutka koji živimo – patnju, bol i nadu koja ne umire.

Nadamo se da će naša muzika moći da prenese ljubav, empatiju i saosećanje svojim i tuđim familijama rasutim po svetu vihorom ratnih razaranja. Maria Simakova i Davud Vesnić

31.01.2023,
Scena Studio Bitef teatra

Enda Walsh
DISKO SVINJE / DISCO PIGS
Autorski projekat Strahinja Padežanina, studenta master studija na FSU i Jovane Golubović, glumice koja je diplomirala na FSU.

Uloge:
Svinja / Darren / Pig: Strahinja Padežanin
Prcoljak / Sinéad / Runt: Jovana Golubović
Fotografije: Tanja Drobnjak
Premijera: 13.03.2021, UK Parobrod, Beograd, Srbija
Trajanje: 60'.

Predstava ima titl na engleskom jeziku.

„Disko svinje” je pozorišni komad koji prati odnos dvoje tinejdžera rođenih istog dana, čije poznanstvo datira od njihovog rođenja. Problem nastaje onog trenutka kada se suoče sa novim, do tada nepoznatim emocijama, koje razvijaju jedno prema drugom tokom emocionalnog i seksualnog sazrevanja. Iako su na prvi pogled predstavljeni kao negativci, oni predstavljaju samo žrtve sistema, proizvod društva sa kojim nisu znali da se nose.

Naša dva aktera postavljaju sebi brojna pitanja o ljubavi, seksualnosti i životu. Gledaoci ili mrže ili vole Svinju i Prcoljka, neki ih razumeju i saosećaju sa njima, drugi ih pak osuđuju, ali sasvim sigurno svako može da u ovom komadu pronade delić sopstvenog odrastanja i iskustva.

Provokativan i radikalni komad „Disko svinje” irskog autora Ende Volša, jasno i otvoreno problematizuje teme društvenog nasilja, seksualnosti, tinejdžerskog buntovništva i nasilja, siromaštva, kriza i iluzija zapadnjačke porodice i grada, kulturu Generacije X. Jedan je od fundamentalnih tekstova koji su u drugoj polovini devedesetih godina prošlog veka koncipirali internacionalni stil neobrutalizma u dramskom pozorištu.

Drama je svoju praiizvedbu imala u Irskoj (1996) u kojoj je jednu od uloga (Svinju) igrao tada nepoznati glumac Kilijan Marfi / Cillian Murphy, danas najpoznatiji po ulozi u čuvenoj seriji „Peaky Blinders”. Predstava je postigla ogroman uspeh i lansirala je kako Marfija (kao glumca), tako i Volša (kao autora i reditelja) u sam vrh savremene evropske drame. Marfi je danas velika zvezda malih ekrana. Volš je, pored ostalog, bio nastavio saradnju i sa Dejvidom Bouvijem / David Bowie na projektu „Lazarus”

(mjuzikl za koji je muziku i tekstove pesama pisao Bouvi, a po knjizi Ende Volša).

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
31.01.2023 / Disko svinje	1	1	27

01.02.2023
Scena Bitef teatra

Neprofitno udruženje građana BUDI, Pančevo, Srbija

Po komadu Igora Bauersime Norway. Today / Norveška. Danas
NA LITICI

Režija: Zoran Zarubica
Igraju: Maja Šuša i Nikola Pavlović
Organizacija: Snežana Čuruvija
Dizajn vizuelnog identiteta, animacije i scenografskog rešenja: Milica Milosavljević i Bojana Ristić
Kompozicije muzike: Zoran Zarubica i Luka Racić
Dizajn svetla: Aljoša Dakić
Fotografije: Jana Stanisavljević

Trajanje: 60'

Produkcija predstave je podržana projektom Kultura za demokratiju (CfD) koji finansira vlada Švajcarske, a sprovodi Hartefakt Fond iz Beograda.

„Na litici“ je predstava u režiji Zorana Zarubice po komadu „Norveška danas“ švajcarskog pisca Igora Bauersime, egzistencijalistička romantična komedija o dvoje mladih koje traže smisao života nastala po istinitoj priči. Na internet čet rumu, Julija objavljuje da želi da se ubije i da ne želi to da uradi sama.

O projektu:

Ciljna grupa projekta su mladi (15-29 godina) u Srbiji, a pogotovo u gradovima koji nemaju razvijenu pozorišnu ponudu. Ovo se odnosi na srednjoškolce i studente, ali i na mlade najrazličitijih profesija, oba pola.

Prema istraživanjima Svetske zdravstvene organizacije na svakih 40 sekundi jedna osoba izgubi život zbog samoubistva. U Evropi godišnje oko 43 000 ljudi izvrši samoubistvo, a više 700 000 to pokuša. Suicid je drugi uzrok smrti kod mladih između 15 i 29 godina. Većina adolescenata koji su izgubili život samoubistvom (90%) bili su iz zemalja sa niskim ili srednjim prihodima, među koje spada i Srbija. Postoji opcija i organizacije razgovora nakon predstave sa psihološkinjom Majom Vukašinović Ševar iz Psihološko jezgro centra iz Beograda sa kojom podstičemo svest mladih o komunikaciji

o mentalnom zdravlju i njihovim osećanjima.

O udruženju:

BUDI je neprofitno udruženje građana iz Pančeva osnovano 2014. godine.

BUDI realizuje Međunarodni bijenale umetničkog dečjeg izraza – manifestaciju u trajanju od 30 dana koja je posvećena afirmaciji dečjeg stvaralaštva i stvaralaštva za decu u sferama vizuelne umetnosti, pozorišta, muzike, književnosti, edukacije, ekologije, tolerancije i ljudskih prava u saradnji sa Kulturnim centrom Pančeva, uz podršku Ministarstva kulture i informisanja i gosta domaćina ambasade odabrane zemlje.

BUDI je organizovao Park fest u Zemunu, posvećen Evropskom danu prakova i aktiviranju zelenih gradskih površina kroz umetničke, kulturne, ekološke i edukativne aktivnosti namenjene različitim generacijama.

BUDI je organizovao više predstava, festivala i radionica.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
01.02.2023 / Na litici	1	1	113

03.02.2023.
Scena Bitef teatra

JU Centar za kulturu Kolašin, Centar za kulturu „Vojislav Bulatović - Strunjo“, Bijelo Polje i NVO „Korifej teatar“ Kolašin, Crna Gora

Po Euripidovom tekstu „Ifigenija na Aulidi“
IFIGENIJA

Režija i adaptacija: Zoran Rakočević

Izvođenje:

Ifigenija: Anđelija Rondović

Agamemnon: Đordije Tatić

Klitemnestra: Jelena Đukić

Menelaj: Petar Novaković

Ahil: Moamer Kasumović

Glasnik: Bojan Peko Minić

Hor: Una Lučić, Ognjen Sekulić (student/kinja glume na Fakultetu dramskih umjetnosti sa Cetinja u klasi profesora Branimira Popovića)

Muzika: Bojan Peko Minić

Kostim i scenografija: Zoran Rakočević

Saradnice na kostimu i scenografiji: Ivanka Vana Prelević, Jelena Simić

Vajar: Marko Jovović

Majstor svetla: Radovan Drašković

Rekviziter i dekorater: Ilija Milošević

Zanatski radovi: Ivica Rajković, Milan Antonijević, Nikola Trebješanić

Krojački radovi: Mina Kekec

Fotografija: Duško Miljanić

Dizajn: Srđa Dragović

Predprodukcija: Jelena Šoškić

Produkcija: Gorica Ilinčić, direktorica JU Centra za kulturu Kolašin, Milko Kovačević, direktor JU Centra za kulturu, „Vojislav Bulatović - Strunjo“ Bijelo Polje, NVO „Korifej teatar“ Kolašin, Crna Gora

Predstavu sufinansirali: Ministarstvo kulture Crne Gore. Sponzori: Turistička organizacija Kolašin, Šonja Radović, DOO MPM Podgorica, Milan Kekec, DOO Cetmar Kolašin, DOO Županovac, Kolašin, Crna Gora

Premijera: 10.04.2021, Centar za kulturu, Kolašin, Srbija

Reč reditelja o predstavi

U koncentraciji vlasti za koju se trpi i pati, Euripid nam kazuje da su ljudske žrtve za najveće društvene ideale časnije od prihvatanja ograničene slobode. Mi u tom neizbježnom storiju tragamo za današnjim čovjekom koji je opsjednut duhovima skoro pa arhetipskog neoliberalnog diskursa, gdje se, kao grčki junak, batrga između diktata obezluđene moći i kontrole s jedne, i potisnute emotivne, tople, ljudske, pa i bolne istine života, s druge strane. Današnju Ifigeniju ne ubija proročanstvo, kako to možemo isprve shvatiti, već otupjela i obesmišljena ljudska priroda.

.....

Komad se bavi „jednom klasom ljudi, koji su u tolikom posjedovanju moći da su zaboravili da su ljudi“.

Bavli smo se načinom na koji oni funkcionišu jedni sa drugima, koliko su obezbjeđeni, koliko su njihove emocije otupile i koliko su apsolutno nesposobni za bilo šta osim za usmjeravanje te moći, za bavljenje nekim višim stvarima, politikom ili bilo čime što je van prostog, normalnog, ljudskog življenja i porodičnog konteksta. Koliko su ti ljudi sposobni da vole, da održe porodicu na okupu, da imaju, njeguju i upute svoje dijete. Taj kontekst je kod nas veoma aktuelan, a to je moguće prikazati u ovom sižeu koji Euripid nudi.

Zoran Rakočević.

Nagrade:

- Međunarodni teatarski festival u Prištini (PITF)
- - o Nagrada za najbolju predstavu u celini
  - o Nagradu za najbolju epizodnu ulogu festivala koja je pripala Jeleni Đukić za ulogu Klitemnestre.

Zoran Rakočević završio je četvorogodišnje studije pozorišne režije na Fakultetu dramskih umjetnosti Cetinje. U njegove rediteljske projekte ubrajaju se: "Orkestar Titanik", Hrista Bojčeva – Korifej teatar, "Tre sorelle", Stevana Koprivice – Centar za kulturu Tivat, "Pometnje pitomca Terlesa", Roberta

Muzila / Vaska Raičevića – ATAK Podgorica, “Avionspotting”, Ive Brdar – Korifej teatar, “Ukročena goropad”, Vilijama Šekspira – Grad teatar Budva, Crnogorsko narodno pozorište Podgorica, “Gospođica Julija”, Augusta Strindberga – scena Studio Crnogorskog narodnog pozorišta – diplomatska predstava, “Ivo Vizin kapetan od snova”, Jelene Milošević – Gradsko pozorište Podgorica i Kotski festival pozorišta za djecu, “Gospođa Bovari”, Gistava Flobera, adaptacija: Vasko Raičević – ATAK Podgorica, “Muzika na vodi”- imersivni koncert, G.F.Hendla, dirigent: Dmitrij Prokofjev – Muzički centar Crne Gore, NVO Ars-Industria, “Kraljević i prosjak”, red. i adaptacija po romanu Marka Tvena – Nikšičko pozorište, “Lice”, Aleksandra Galina – Centar za kulturu Berane, “Ifigenija”, Euripida – Korifej teatar Kolašin. Serijal od 10 radio-drama Bojane Mijović i Nikole Tomića, u okviru projekta “Zemlja naša strašna” - Ministarstvo kulture Crne Gore. Takođe, postavio je nekoliko amaterskih predstava nastalih u radu sa različitim grupama: džez mjuzikl za djecu “Poruka sa saturna”, Ilaja Jamina – Jazz Art Podgorica, KIC “Budo Tomović”, Umjetnička škola „Vasa Pavić“ Podgorica, “Lutka”, Mila Beševića – predstava sa učenicima srednjih škola iz Podgorice, NVO TNT i NVO Savez za djecu i mlade Kuća, “Vlast i njena opozicija”, Nebojše Romčevića – Bjelopoljsko pozorište, “Aleja zaslužnih građana”, po „Jednočinkama“ Muze Pavlove – predstava sa osobama sa oštećenjem vida, Kulturni centar Homer i Biblioteka za slijepe Crne Gore. Umjetnički je direktor NVO Korifej teatar Kolašin, kao i glavni organizator i programski selektor Međunarodnog festivala alternativnog teatra KORIFEJ u Kolašinu. Predstava “Pometnje pitomca Terlesa” osvojila je nagradu za najbolju predstavu na Festivalu mladog glumca u sklopu Kočićevih dana u Banja Luci 2019. godine. Dobitnik je nagrade za dramski tekst – konkurs „Pogled sa balkona, pogled sa Balkana“ - ATAK, Podgorica, 2020. godine.

Iz medija.

Grčki svet – dan treći A.N.F.I.teatar festivala 2022, [Krug Portal](#)
04.07.2022

Neumoljivost očuvanja iz mitova ispredene časti zajednice i pred zajednicom, kojoj se pojedinac ima žrtvovati uz mučno saglašavanje njegovih najbližih srodnika, važan je deo sadržaja ove pozorišne priče

Običajni sistem antičke Grčke počivao je na principu nadmoći zajednice nad pojedincem. Grčki čovek se, govorili su Heleni, rađa najpre zarad dobra svoga polisa, potom zarad dobra svoje porodice i tek na kraju zarad sebe samog. Stoga se za njih svrha života ostvarivala u polisu i za polis.

U situaciji žrtvovanja života za polis, za svoju zajednicu, našla se Ifigenija, ćerka mikenskog kralja Agamemnona, koji je predvodio grčku vojsku u pohodu na Troju. Pohod biva sprečen usled nepovoljnih prilika u Aulidi, odakle je Grci trebalo da isplove. Prorok Kalhant objavljuje da boginji Artemidi treba prineti na žrtvu Agamemnonovu ćerku Ifigeniju, kako bi se bogovi umilostivili i Grcima omogućili plovidbu. I tu započinje zaplet Euripidove tragedije „Ifigenija u Aulidi“, po čijim motivima je crnogorski reditelj Zoran Rakočević postavio predstavu „Ifigenija po Euripidu“ u produkciji Centra za kulturu Kolašin, Centra za kulturu „Vojislav Bulatović Strunjo“ Bijelo Polje i NVO „Korifej teatar“ iz Kolašina.

Radnja je na sceni izvedena u spojevima opreka antičkog i modernog, obnaženog i zatomljenog, telesnog i duševnog, čednog i okrutnog. Sve to pratilo je idejne sadržaje roditeljske ljubavi sukobljene sa dužnošću prema običajima predaka, čiji zakoni neumoljivo slamaju junake. Pri tome, sve vreme se provlači nit surovo zasnovanih muško-ženskih odnosa svedenih na čuvstvene naboje, koji u tragičkom odušku završavaju u farsičnoj pohoti.

Ono gde ova predstava u bitnome podražava stanje grčkog sveta jeste neumoljivost očuvanja iz mitova ispredene časti zajednice i pred zajednicom, kojoj se pojedinac ima žrtvovati uz mučno saglašavanje njegovih najbližih srodnika. Ujedno, te od pojedinca otuđene sile njime i dominiraju, te se njegova tragika ogleda u nemogućnosti opiranja njima, što dovodi i do ludila, sumanutosti, nevoljnih odluka i prinudnih obmana, čijoj se ukovitlanosti, opet, suprotstavlja bolna, monolitna i nepomirljiva majčinska ljubav Klitemnestre.

„Ifigenijom po Euripidu“ publika ANFIteatra imala je priliku da se upozna sa jednim delom grčkih klasičnih tragičara, a sam festival je ugošćavanjem aktera iz susedne države na još jedan, sebi primeren način, pomerio granice svojih dosadašnjih dostignuća. adimir Marović

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
03.02.2023 / Ifigenija	1	1	80

10.02.2023.
Scena Bitef teatra

3. Festival: Rovinj, Art & More i Opera b.b, Zagreb, Hrvatska

Annamaria Serda (tekst songova), Darijan Ivezić (autor muzike)
CARLOTTA GRISI – OD VIŽINADE DO VJEČNOSTI

Režija: Ljiljana Gvozdenović
Audio i video intervencije: Siniša Galović

Izvođenje:

Carlotta Grisi: Annamaria Serda
Julles Perrot: Ronald Braun
Adolph Adam: Petra Blašković (glas majke)
Andrei Izmetšev (glas inspicijenta)

Dizajn svetla: Ivica Ančić
Produkcija; Mario Ančić
Dizajn: Sonja Radan
Foto: Lucija Ukić

https://youtu.be/MC_gFO56xSc

Premijera: 02.10.2021, Gradsko kazalište Gandusio, Rovinj, Hrvatska.

Trajanje: 50'.

Predstava je praktičan deo umetničkog doktorata glumice Annamarije Serde koji radi pod mentorstvom prof. Vide Ognjenović, na Fakultetu savremenih umetnosti u Beogradu.

Predstava prati životni put svetske primabalerine Karlote Grizi, koja je rođena u malom, bajkovitom Istarskom gradiću (Vižinadi) a zahvaljujući svom talentu, ambiciji, disciplini i odnosu sa koreografom Žilom Perroom, dostiže vrhunac baletske umetnosti, plešući po svetskim scenama (Pariz, London, St. Petersburg).

Malo poznata činjenica je da je napoznatiji balet romantizma „Žizel“ napisan upravo za nju. Teofil Gotje, koji je ceo život bio opčinjen Karlotom, piše libreto „Žizel“ upravo inspirisan njenim likom i delom, a Adolf Adam muziku.

U srži drame je Karlotin komplikovan odnos sa Žilom Perroom, čuvenim koreografom, koji je bio njen mentor, saradnik i ljubavnik, te otac njenog deteta. Nadalje je posebno intrigantno to što je Žil Pero radio koreografiju za „Žizel“ međutim njegovo matično pozorište (u Parizu) ga je zaobilazi i potpisuju drugog čoveka kao koreografa čuvene „Žizel“. On, dakle, u trenutku Karlotinog najvećeg uspeha, doživljava najveći pad.

Ovo su sve biografski podaci na temelju kojih je napisan originalan scenario i songovi. Dakle, reč je o originalnoj priči, koja je pretpremijeru imala u samoj Vižinadi ispred rodne kuće Karlote Grizi, a premijeru 02. oktobra.2021. godine u Rovinju u Kazalištu Gandusio u sklopu Umetničkog Festivala „Rovinj, Art&more“ čiji je umetnički direktor, operski pevač i glumac koji u ovoj predstavi tumači lik Žila Peroa, gosp. Ronald Braus.

Teme koje se prožimaju kroz predstavu jesu odnos ljubavi i slobode, ljubavi i umetnosti, kako sačuvati samostalnost i individualnost u odnosu na zahteve profesije, publike i nama najbližijih osoba?

Annamaria Serda je završila Internacionalnu gimnaziju u Zagrebu na engleskom jeziku 2014. godine. Diplomirala glumu na Fakultetu savremenih umetnosti u Beogradu, u klasi prof. Vide Ognjenović i asistenta Ivana Bosiljčića 2017. godine. 2019. godine magistrirala je glumu kod prof. Vide Ognjenović i upisala Doktorske studije na temu – Uloga glumca u muzičkom teatru. 2019. godine postaje asistent na predmetima Scenski govor, kod prof. Biljane Đurović i Tehnici glasa kod prof. Agote Vitkai.

Reprezentativne uloge: (film) uloga Brende u američkom filmu Mayhem u režiji Džoa Linča / Joe Lynch, 2017; uloga Eme / Emma u američkom filmu Crawl u režiji Aleksandra Ahe / Alexandre Aja, 2019; (televizija) uloga Sekretarice u firmi u seriji Jutro će promeniti sve, 2018; uloga Jelene Milašević u seriji Urgentni centar, 2019; (pozorište) uloga Ivane u predstavi Viza tekst, režija Vide Ognjenović, FSU – premijera: scena „Raša Plaović“, Narodno pozorište, Beograd, 2017; uloga Sudije u predstavi Međugre Migela de Cervantesa, u režiji Vide Ognjenović (diplomska predstava), FSU - premijera: scena „Raša Plaović“, Narodno pozorište, Beograd, 2017; uloga Eve u predstavi Jesenja sonata Ingmara Bergmana u režiji Vide Ognjenović, FSU – premijera: scena „Raša Plaović“, Narodno pozorište, Beograd, 2018; uloga Kerol / Carol, u predstavi Oleana Dejvida Mameta / David Memet u režiji Vide Ognjenović (master rad), FSU / Aleksinačko pozorište Duka Jovanović – premijera: scena „Raša Plaović“ Narodno pozorište, Beograd, 2019.

Iz medija_

Beograd, Bitef teatar, 11.02.2022

Nakon velikog uspeha na premijernom izvođenju 02. oktobra 2021. na festivalu "Rovinj Art and more" i u Zagrebu 07. februara 2022. u Zagrebačkom Kazalištu Lutaka, predstava Karlota Grizi- od Vižinade do vječnosti ostvarila je ogroman uspeh na daskama Bitef teatra, u Beogradu, u sklopu Meseca nezavisne scene.

Predstava u kojoj igraju Annamaria Serda (Karlota Grizi) i Ronald Braus (Žil Pero) uz klavirsku pratnju Gorana Maya Jankovića ispunila je Bitef teatar do poslednjeg mesta te izazvala oduševljenje. Svevremena priča o balerini iz Vižinade koja je pokorila baletski svet svog vremena, te njezin odnos s koreografom Žilom Perom ne ostavlja publiku ravnodušnom. Kraljica romantičnih baleta „Žizela” je napisana upravo za primabalerinu Karlota Grizi, a njen mentor, ljubavnik i koreograf (Žil Pero-kojeg tumači Ronald Braus) u momentu njenog najvećeg uspeha doživljava svoj najveći profesionalni neuspeh. Njihovi životni putevi se razilaze, ali uzajamna ljubav i privlačnost nikako ne jenjavaju. Ovaj sukob čini okosnicu drame koju smo imali priliku pogledati u Bitef teatru 11. februara.

Predstava je isprepletena dramskim scenama, plesnim deonicama i songovima kao i audiovizuelnim projekcijama, koje je, pod vodstvom rediteljke Ljiljane Gvozdrenović, radio Siniša Galović, i koje su se savršeno uklopile u čaroban ambijent Bitef teatra. Svi ovi elementi, predvođeni dovitljivom i modernom režijom Ljiljane Gvozdrenović, uspevaju na jasan i vrlo dirljiv način povesti publiku kroz uspone i padove života jedne mlade umetnice i odabranika njenog srca.

Kostim je istovremeno klasičan i moderan time ne ograničavajući predstavu vremenskim periodom. Radnja se može dešavati u savremenom plesnom studiju kao i u baletskoj sali u Pariške Opere u 1841. godini.

Annamaria Serda s zavidnom prirodnošću i osvežavajućim scenskim šarmom prevazilazi čuvenu prepreku mjuzikl žanra- naime prelaska iz govornog u pevni tekst. Uspevajući pritom da svaki ton ispuni, ne samo tehnikom i punoćom svog glasa, već i jedinstvenim pečatom svog dramskog izraza, uslovljenog njenom kreacijom istovremeno neverovatno ljupke, senzualne ali temperamentne i tvrdoglavo uporne Karlote Grizi. Annamaria Serda, koja je i napisala tekst predstave, time je zapečatila svoje potpuno i iskonsko autorstvo u žanru mjuzikla, te predstavlja novu nadu i eru muzičkog teatra na ovim prostorima.

Ronald Braus je neverovatno uverljiv kao ambiciozan i nepokolebljiv koreograf i igrač Žil Pero, uspevajući precizno, bez imalo patetike da prikaže gorčinu dugogodišnje frustracije kao koreograf "koji je večito iza scene, zaobiđen, u tami". Vrlo uspešno dolazi do srca publike kroz svoj kompleksan odnos prema glavnoj junakinji njegovog

života, Karloti Grizi, koju istovremeno voli ali joj i večito nešto zamera, što na sceni, što u životu.

Goran May Janković svojim maestralnim pijanističkim predstavu dajući joj tačan dramski ritam i izvedbu predivne je komponovao Darijan Ivezić, prateći naše junake u preuzimaju radnju tačno u onim momentima u kojima su

Već u martu sledi nastup u Novosadskom Pozorištu koje predstava kreće na turneju po Srbiji, o kojoj ćete biti obavešteni. A nadajmo se da će uskoro i da se vrati na pronašla svoj savršeni beogradski dom.

Foto: Srđan Doroški.

umećem oplemenjuje originalne muzike, koju songovima koji reči suviše.

(Újvidéki Színház) nakon blagovremeno scenu Bitef teatra gde je

Press / Milosava Mika Pavlović, pesnikinja / 16.02.2022.

Nerado gledam mjuzikle. Otišla sam na beogradsku premijeru mjuzikla Carlotta Grisi jer me je pozvala Annamaria Serda, mlada glumica koju sticajem okolnosti poznajem i čiji umetnički razvoj pratim od njenih studentskih dana. Otišla sam sa dozom strepnje i ličnom predrasudom. S toga i pišem ovaj tekst.

Letak dostupan publici pred početak predstave (inače izuzetno dizajniran umećem slikarke Sonje Radan), pruža važne informacije. Radi se o stvarnoj istorijskoj ličnosti, svetski poznatoj balerini Carlotti Grisi, rođenoj u Vižinadi, gradiću u Istri. Zahvaljujući talentu, disciplini i želji da pleše na najvećim scenama tog doba, ali i profesionalnim i ličnim odnosom sa uglednim koreografom Julesom Perrotom, njen život postaje

inspiracija za nastanak najpoznatijeg baleta romantizma, GISELLE. Balet se sa velikim uspehom izvodi u Parizu, Londonu, St. Petersburgu, sa Carlottom u naslovnoj ulozi. Uspeh i veliki rad donose i ozbiljne dileme, pre svega kako sačuvati profesionalni i lični integritet u odnosu na zahteve profesije, očekivanja publike i najbližih osoba? Carlota se povlači sa scene kada je najpopularnija, ostavlja partnera, , živi u okolini Ženeve sa svojom decom, doživljava duboku starost. To je priča.

Troje ljudi na sceni oživljavaju "lik i delo" velikih baletskih umetnika, tekstom, dijalozima i songovima koji u svakom trenutku drže pažnju publike. Prate se i naglašavaju značajni periodi u životu i karijeri Carlote Grisi i Juleusa Perrota. Pred nama su samosvojni likovi čiji razvoj i odnose uverljivo donose glumica Annamaria Serda i glumac Ronald Braus.

Annamaria Serda igra glavnu ulogu, na sceni je sve vreme, vlada njome u svakom trenutku i svakim delom, bez obzira da li peva, a peva snažno i ekspresivno, ili govori. Njena Carlotta/Giselle je poletna i nadahnuta svojim talentom, hrabra da sledi sebe i svoje velike snove "od Vižinade do vječnosti". Ali i sposobna da prepozna trenutak da ponovo potraži sebe, opet hrabro, sa osećanjem za suštinu. Annamaria Serda ima neusiljene, prirodne scenske pokrete, simbolična koreografija "prija" njenom telu. Uverljivo i glumački veoma dobro ostvarena uloga.

Juleus Perrot u kreaciji Ronalda Brausa je slovit muški lik, predstavljen nam je umetnik sa vizijom koji se apsolutno posvećuje svom pozivu i svojoj partnerki. Uverljiv je u scenama uspeha ali i velike krize u karijeri lika koji predstavlja. Glas Ronalda Brausa pleni i u songovima i u tekstualnom delu mjuzikla, odličan je kontrapunkt Annamariinom čvrstom, ali ženstvenom glasu.

Važan deo dobro osmišljene scene je audio vizuelni segment, za koje je zaslužan Siniša Galović, koji u dobro odabranim intervalima prikazuje delove baleta Giselle. Songovi su usklađeni sa radnjom, naglašavaju emotivnu dimenziju odnosa likova, i traju baš koliko treba. Apsolutno su u funkciji cele predstave.

Ulogu pijaniste Guiseppea je izneo Goran May Janković veštinom nenametljivog a sveprisutnog pratioca glavnih likova. Svi troje su zasluženo nagrađeni velikim aplauzom publike.

Iz letka se saznaje da je Annamaria Serda na Doktorskim studijama kod Prof. Vide Ognjenović sa temom: "Uloga glumca u Muzičkom teatru", a da je predstava CARLOTTA GRISI-OD VIŽINADE DO VJEČNOSTI, praktičan deo tog doktorata, autorski projekat za koji je napisala tekst i u kojem glumi.

Imam želju da poručim uvaženoj Vidi Ognjenović da je za mene ova mlada i već sada autentična glumica doktorirala, jer me je njen mjuzikl (koje ja "nerado gledam" – sa početka teksta) zabavio, edukovao, oplemenio... I razbio (ličnu) predasudu.

Dobro bi bilo da se ova predstava igra što češće, ja im to od srca želim.

Prrogram / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
10.02.2023 / Carlota Grissi	1	1	70

11.02.2023.

Scena Bitef teatra

THE BOXES OF HAPPINESS

Predstava savremenog plesa

Koreografija i režija: Ana Obradović

Mentorka: Svetlana Đurović

Dramaturgija: Svetlana Đurović
Kostim: Miloš Janjić
Izvođenje: Natalija Trifunović, Rade Obradović, Aleks Zain, Ana Obradović
Muzika: grupa autora
Fotografija: Lidija Antonović

Premijera: 12.12. 2022, Dom kulture Studentski grad, Beograd, Srbija
Trajanje: 50'

Projekat su podržali: Ministarstvo kulture Republike Srbije, Stanica – Servis za savremeni ples, Kulturni centar Magacin, Beograd, Srbija

„The boxes of happiness” je autobiografska predstava o iskustvu umetničke prakse i stvaranja. Ispituje prirodu umetnika koja je ambivalentna i podvojena živeći delimično kroz imaginaciju, a delimično u prostorno-vremenskom svetu sa određenim identitetom i relacijama sa drugim ljudima. Koliko je on stanju da ikada dosegne sreću, a koliko je njegova sudbina kao podvojenog bića suštinski tragična, jer oseća nemogućnost da se ikada u potpunosti ostvari ili odrekne ijednog od ova dva sveta. Rešenje se vidi u pokušaju integracije i nastojanju da se spasi materijalni svet pomoću umetnosti. Umetnost kao nešto što obogaćuje svet i naše iskustvo života i čuva pojave od njihovog „naprosto“ bitisanja, zalazeći ispod površine, ka nečemu suštinskom, a do tada neviđenom i neotkrivenom. I materijalan svet je potentan znanjima i značenjima i umetnik u izvesnom smislu ima ključ da otključa i pokrene tu potenciju i aktualizuje je kroz svoje delo. Stvarajući delo on objektivizuje određeni deo svoje imaginarne stvarnosti i time opredmećuje pojave iz mašte čineći ih delom ovog sveta. Susret dvaju svetova se može desiti jedino u i jedino pomoću materijalnog kao osnovnog; jer umetnik nije u stanju da fizički svet uvuče u svoju maštu, ali može da „oživi“ svoj unutrašnji svet sredstvima ovog. Ovaj unutrašnji svet umetnika se predstavlja kao deo svakoga od nas u vidu jednog jezgra životnog iskustva i svakog osećaja bola ili radosti. Kao sa nečim neodvojivim i svojstvenim svakome, otkrivanjem i ispoljavanjem sopstvene duše i njenog poziva umetnik pomiruje ova dva sveta i time stiče izvesnu vrstu mira i privremene ali ipak u punom smislu važeće „sreće“.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
11.02.2023 / The boxes of happiness	1	1	51

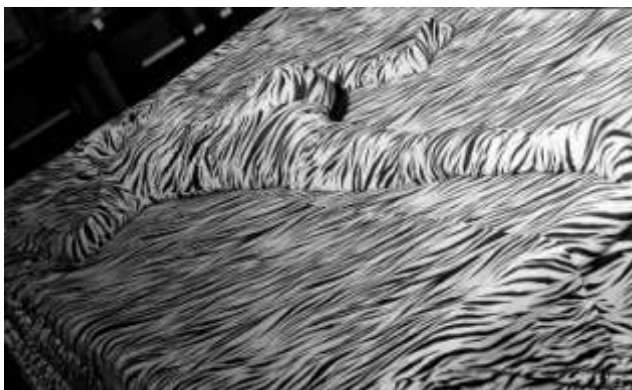
14.02.2023.
Scena Studio Bitef teatra

MRTAV UGAO

Koncept, koreografija, kostim i izvođenje: Isidora Stanišić
Muzika: Aleksandra Đokić
Fotografija: Aleksandra Đokić

Premijera: 29.12.2022, Kulturni centar Magacin, Beograd, Srbija

Trajanje: 40'

Imperativ vidljivosti savremenog medijski isposredovanog društva, u saglasju je sa kamerama izbrazdanom nam svakodnevicom, čiji su akteri ujedno i nadzirači i nadzirani. U takvom svetu mrtav ugao je, paradoksalno, jedina oaza bezbednosti, tj. zaštićenosti od tuđeg pogleda i mišljenja. Tu je čovek autentično (ne)raspoložen, tu on odbacuje sva svoja vizuelna pomagala i prepušta se slobodi neočekivanog bivstvovanja. Sve što se u takvom uglu može pojaviti suprotno je vladajućim uzorima i načelima, to je ono što se otima sistemskim dresurama i eruptira u ličnom doživljaju stvarnosti.

S druge strane, pojam mrtvog ugla blizak je fenomenu slepe mrlje u psihologiji, gde mozak logikom sopstvenog funkcionisanja nadograđuje/konstruiše praznine u prostoru koje su mu vizuelno nedostupne, tako da se one uklope u postojeću celinu. Od stvarne nevidljive tačke u prostoru, do mentalne iluzije deli nas samo

sopstvena percepcija iste.

Smeštanje u prostor lišen mrtvih uglova obezbeđuje pojedincu "stvarnost" i vidljivost, što međutim ne garantuje tuđu zainteresovanost za njegovo postojanje, a samim tim ni potvrdu istog. Ostaje autonadzor kao ultimativna potvrda sopstvenog bitisanja: "vidim sebe, dakle postojim".

Uz podršku Ministarstva kulture i informisanja Republike Srbije, KC Baraka, Stanice Servisa za savremeni ples i KC MKM

<https://www.facebook.com/isidora.stanistic.92/videos/3393998807527272>

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
14.02.2023 / Mrtav ugao	1	1	36

17.02.2023.
Scena Studio Bitef teatra

Po poetskim tekstovima Anrija Mišoa / Henri Michaux Mes propriétés
MOJI POSEDI

Autorski projekat Nikole Voštinića
Reditelj, dramaturg, izvođač: Nikola Voštinić
Plakat Debeljak Lenka
Fotografije Bartol Aleksa, Milica Šolajič, Miloš Pantič

Posebna zahvalnost: Akademskom pozorištu „Branko Krstanović“, Neveni Kočović, Đorđu Nešoviću, Aleksi Bartolu.

Trajanje: 50’.

Premijera: 15.10.2021, Akademsko pozorište Branko Krstanović, Beograd, Srbija

<https://www.facebook.com/Anfiteatar/videos/544504477464379>

O predstavi:

Predstava „Moji posedi“, po motivima poezije Anrija Mišoa, produkt je istraživačkog rada na master studijama glume. Adaptacijom poezije u dramski tekst, nastala je priča o putovanju mladog bića kroz različite prostore, sa potrebom i nadom da će naći svoj posed na kome može živeti, graditi, stvarati. Dok autorov likovni opus (skice i crteži), koji su bili inspiracija za koreografske segmente u predstavi, simbolizuju osećanja i unutrašnje nemire koji se ne mogu ili ne smeju izgovoriti.

Anri Mišo piše o daleko skrivenim strahovima, snazi i volji čoveka, preispitujući njegovo postojanje.

Nagrade:

9. A.N.F.I.teatar festival 2022, Kraljevo, Srbija
- Nagrada M.I.C.K. (mladost, inicijativa, cilj, katarza) za mladog perspektivnog umetnika: ravnopravno Nikoli Voštiniću za predstavu „Moji posedi“ i grupno ekipi predstave „Predstava Hamleta iz sela Mrduša donja

Foto: Aleksa bartol

Iz medija:

KULTURA, Posedovanje sebe, Krug Portal, 03.07.2022

Prisustvo Anrija Mišoa na ovogodišnjem Anfiteatru, u izvođenju Nikole Voštinića, ostavlja dubok utisak koji se može opisati rečima: „Okrenuo sam se, otišao bez reči, imao sam more u sebi, more oko sebe, zauvek“

Konceptualni pristup tumačenju i prožimanju niza tekstova Anrija Mišoa, belgijskog stvaraoca na više umetničkih ravni, bio je prisutan na drugoj večeri ANFiteatar festivala. Sam koncept i predstava pod naslovom „Moji posedi“ delo su Nikole Voštinića, izvođača koji je potekao iz dramskog studija Grupe Grupe, a koji sada, kao profesionalni glumac, preko ovog festivala, nastavlja saradnju sa svojom početnom tačkom scenskog angažmana.

Voštinić je svojim čitanjem Mišoa dao artistsku formu zapitanosti antropološke vrste, pre svega primetnim pojmljenjem razvoja čoveka savremenog doba.

Povezivanjem monodramskog i igračkog nastupanja na sceni, ispoljavaju se kako biološko rođenje i uterusna primirenost, kidanje placente sigurnosti i ograničenosti prostora bivstvovanja, tako i sva demonija društvenih odnosa i građanskog posesivnog egoizma, koji tera na osvajanja i zaposedanja, a zarad prividnog samopotvrđivanja zahtevanog od otuđenog sveta.

Moji posedi, foto Milica Šolajić

Čitava tematika potvrđuje se i jednostavnim kostimom od belog, a potom crnog platna, pa do gole kože, čime se naglašava neumitnost vraćanja prirodnoj osnovi, koja ne brine za socijalne statuse, već sprovodi svoju nužnu cikličnost rađanja i umiranja. Predstava se dotiče i socijalnopsiholoških uviđanja porodičnih odnosa, iznetih na širi plan, koji se kod Mišoa frejdovski obrazlažu, te se Voštinić scenski suočio i sa figurom oca, traumom ocebistva, ali i tendencijom povratka u bezbrižnost plutanja u materici, dajući tako još jednu dimenziju obrazlaganju straha od samouspostavljanja i osamljenosti.

Govoreći sa Mišoom o Mišou, njegovo prisustvo na ovogodišnjem festivalu, u izvođenju Nikole Voštinića, ostavlja dubok utisak koji se može opisati rečima: „Okrenuo sam se, otišao bez reči, imao sam more u sebi, more oko sebe, zauvek.“

Vladimir Marović
Osnivač festivala A.N.F.I.teatar

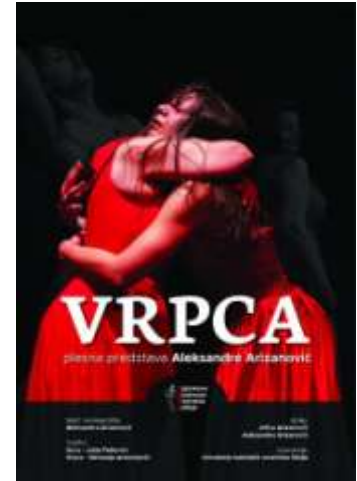
Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
17.02.2023 / Mojji posedi	1	1	23

21.02.2023.
Scena Bitef teatra

Udruženje baletskih umetnika Srbije

Aleksandra Arizanović
VRPCA

Autorstvo, tekst, koreografija: Aleksandra Arizanović
Izvođenje: Aleksandra Arizanović i elica Arizanović
Muzika: Julija Petković „Gora“, Nemanja Antonijević „Vrpca“
Trajanje: 25'
Premijera: 15.10.2021, Teatar Vuk, 25. Festival koreografskih minijatura – FKM / Otvaranje (nagrada Ohrabrenje 24. FKM-a)
Reč autorke:

Ova predstava slavi ljubav, radost života i lepotu stvaranja umetničkog dela iz ličnog iskustva. Ma kakvo iskustvo nas sretne na putu, ono je još jedna prilika da se život još ispunjenije u ovom trenutku živi, kao i prilika da se iz tog iskustva kreira i podeli s nekim ta kreacija. Uspe li to delo da čoveka koji mu svedoči promeni makar za mrvu nabolje, umetnik ima razlog da bude na sceni. VRPCA je predstava koja živi da bi navela one koji je gledaju da i oni još jače požele da žive.

....
„Vrpca, koja vodi od njenog do mog pupka presečena je još pre četvrt veka. Od tada smo često mnogo udaljenije od tih 50cm, koji nas vezivahu dok smo još bile jedno. Ona me je donela na ovaj svet. Mogla bih da joj ga ulepšam. Nemam hitnijeg posla od tog da njoj poklonim ljubav. Želim da joj budem blizu. Vrpca, koja vodi od moje kreativne duše do njene duše željne izraza – stvara se sada, ovom predstavom.“

Iz izveštaja selektora 5. Festivala BAŠTeAtar

Autorska predstava Vrpca glumice Aleksandre Arizanović slavi život, radost života i lepotu umetničkog čina. Suprotstavljajući ove teme životu neodvojivoj temi - temi smrti, Aleksandra nas kroz zadivljujući ples i pokret uverava da je svaki dan naših života prilika za kreaciju, radost, deljenje, ljubav. Deleći scenski prostor sa svojom majkom, podseća nas na jednu od najvažnijih veza u životu svakog čoveka: vezu između majke i deteta i to od trenutka kada su spojeni vrpcom, pa nadalje kroz život. Ovaj umetnički čin katarzičan je i primer je onoga da iz pozorišne sale možemo da izađemo promenjeni. Bolji.

Nagrade:

- 5. Festival BAŠTeAtar / Žiri u sastavu: Isidora Stanišić, koreografkinja, Darija Vulić, glumica i Vojin Vasović, reditelj dodelio je sledeće nagrade predstavi i autorki predstave „Vrpca“
  - o Grand Prix

Predstava „Vrpca“ je kompletno autorsko delo Aleksandre Arizanović koja svojim tekstom, izvođenjem, telesnim „objumljavanjem“ svake izgovorene reči i rediteljskim postupkom čini jednu organsku celinu vrhunskog pozorišnog događaja. Emotivno ubitačna, inteligentno duhovita, ova mlada umetnica progovara sopstvenim originalnim stilom koji gledaoca vodi uzbuđljivim putem od suza do smeha. Jedinствен doživljaj majke i ćerke na sceni, prikaz njihovog odnosa, dirljivost odabranih crvenih haljina, upućuju na autentičnost svakog detalja ove izuzetne predstave.

- o Najbolja režija predstavi „Vrpca“, autorski projekat Aleksandre Arizanović.

Predstava „Vrpca“ donosi neizmeran broj utisaka svojom jednostavnošću. Ogoļjena scena, direktna komunikacija sa publikom putem snimljene ispovesti i junakinje koje se daju svojim pokretom i ekspresijama igrajući sebe. One plene svojom iskrenošću, jasnim odgovaranjem na temu, preciznim mizanscenom koji nadograđuje izrečeno odsečnim reakcijama tela koje se buni protiv bolesti. I kao autor teksta i kao izvođač i kao reditelj, Aleksandra Arizanović nam poručuje da problem koji nam je dat nikad neće postati deo rešenja. Odlukom da uvođenjem lika majke predstava postane iskustvo koje podseća na porodične konstelacije ili psihodramu, autorka nas još intimnije uvodi u svoj svet, rediteljska priča o bolu pretvara se u priču o davanju i time se zaokružuje ovaj ritualni performans u slavu života i bliskosti.

- o Najbolje glumačko ostvarenje Aleksandri Arizanović za predstavu „Vrpca“

Aleksandra Arizanović je odabirom sredstava, veštinom i telesnom ekspresijom koja nadmašuje i najviše teatarske kriterijume, kao i gotovo dokumentaristički sprovedenom govornom radnjom, što se može smatrati vrhunskim dostignućem, učinila da svakome u gledalištu ovo bude neponovljivo pozorišno i životno iskustvo.

- Udruženje baletskih umetnika Srbije (UBUS), Beograd, Srbija
  - o Specijalna nagrada koja se dodeljuje za inovativni pristup u savremenom plesnom teatru, ove godine dodeljena je Aleksandri Arizanović, za predstavu Vrpca, u produkciji Udruženja baletskih umetnika Srbije.

Žiri imenovan od strane Predsedništva UBUS-a Sonja Vukićević, solista Baleta Narodnog pozorišta u Beogradu i koreograf, Svetlana Đurović, koreograf, Andrea Kulešević, prvakinja Baleta Srpskog narodnog pozorišta, Milica Pisić, igračica savremene igre i Miloš Kecman, solista Baleta

Narodnog pozorišta u Beogradu u svom obrazloženju ističe da predstava Vrpca ostavlja dubok trag na gledaoca i da mlada koreografkinja uspešno gradi specifičan koreografski stil koji se nadovezuje na jasnu i preciznu režiju, minimalnu, dobro korišćenu scenografiju, a sve to praćeno izuzetnom izvođačkom interpretacijom.

- 1. Festival scenskog pokreta i koreodrame – SPIK u organizaciji Fakulteta umetnosti Univerziteta u Prištini sa privremenim sedištem u Kosovskoj Mitrovici, Srbija
  - o Grand Prix: „Vrpca“ Aleksandre Arizanović
- 24. Festival koreografskih minijatura – FKM
  - o Nagrada „Ohrabrenje“ : Aleksandra Arizanović (ravnopravno sa Marijim Obradović) za predstavu „Vrpca“
  - o Nagrada publike

Aleksandra Arizanović (Kraljevo, 1995): Odrasla kao voljeno dete. Završila master akademske studije glume na AUNS, u klasi profesora Borisa Isakovića. Na akademiji je konačno našla prostor/vreme da se kreativno izrazi i kroz ples. Smatra da je sada na ovom svetu da bi stvarala umetnost koja navodi čoveka da poželi da živi. Upravo se obradovala što je i ona i dalje živa. Igra u pozorištima širom zemlje.

Bavi se plesom, akrobatikom, pevanjem i pisanjem.

Igrala je u sledećim ostvarenjima: „Život provincijskih plejboja...“ (ispitna predstava treće godine glume), „Euridika“ u režiji Majkla Divajna u okviru festivala A.N.F.I. TEATAR, duo drama „Noć Helvera“ (ispitna predstava druge godine glume), „Hajdemo odavde“ (ispitna predstava Milane Nikić treća godina režije), mjuzikl „Kosa“ (ispitna predstava Dušanke Belade, treća godina režije), „Ljudi“ (ispitna predstava prve godine glume), „Pačije varijacije“ (škola glume DADOV), „Dragi tata“, „Test“, „Ženski razgovori“ (GRUPA GRUPA), „Ružno pače“ (Kraljevačko pozorište, nagrada za kolektivnu igru na „Festiću“, Beograd), „Gde je istina?“ (lutkarska predstava, Kraljevačko pozorište), „Ljubavni jadi, prvi“, „Kapetan Džon Pipfoks“, „Neću-i tačka“, „Šta da radi ova fota“, „Život je sve što te snađe“, „Kako su postale ružne reči“ (Kraljevačko pozorište)...

Trenutno igra u pozorištima u Kraljevu, Beogradu, Novom Sadu i Subotici.

Dobitnica je Sterijine nagrade za najbolju glumicu

Jelica Arizanović (Kraljevo, 1966): Odrasla na selu kao najveći zvrk. Bila bi glumica, da su je pustili. Bila bi pravica, da je bolest njene majke nije vratila na selo. Premda je najveći ljubitelj škole i učenja, škole nije završila. Radi kao tehnička sekretarica u Raškom upravnom okrugu u Kraljevu. Voli umetnost, lepu pisanu reč, poeziju, ples i svoju decu, iznad svega...

Julija Petković (Niš, 1996): Odrasla na knežičkim brdima. Diplomirala glumu na AUNS, u klasi profesora Borisa Isakovića. U njoj i oko nje je muzika. U dnevnik ne piše rečenice, već stihove. Pod pseudonimom Duda Buržujka pravi muziku i pare.

Nemanja Antonijević (Kraljevo, 1994): Odrastao, krijući u sebi umetnika. Diplomirao na Arhitektonskom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Žuri da sazna sve o čoveku i životu koji živi. Bavi se arhitekturom, dizajnom, muzikom i nalaženjem načina da sva ta umetnost iz njega slobodno teče i materijalizuje se.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
21.02.2023 / Vrpca	1	1	73

27.02.2023.

Scena Bitef teatra

Hleb teatar, Udruženje Umetnička Utopija-UUU, Beograd, Srbija

Dušan Matić i Aleksandar Vučo
MARIJA RUČARA

Režija i dramaturgija: Sanja Krsmanović Tasić

Igraju: Marta Keler, Jugoslav Hadžić, Danilo Karapandža, Sanja Krsmanović Tasić

Muzika: Jugoslav Hadžić

Scenografija i kostim: Hleb teatar

Izrada scenografije: Nikola Tasić
 Dizajn programa i postera: Danilo Karapandža
 Fotografija: Anastasia Tasić
 Konsultant na projektu: Srđan Atanasovski
 Umetnuti tekstovi: Aleksandar Rangelov, Dušan Vasiljev, L.Lazarević, Milan Drainac, Stanislav Šimić, Dobriša Ćesarić, Milivoje Ristić, tekstovi malih oglasa 2021, tekstovi izvođača.

Trajanje: 180'.

Premijera: 25.12.2021, KC Magacin, Beograd, Srbija

Predstavu su podržali: Rekonstrukcija ženski fond – RŽF. Kulturni centar Magacin / MKM i Asocijacija Nezavisna kulturna scena Srbije - ANKSS.

„Reku ti je neko zgrabio
 Skrenuo poždrao
 Ciku i smeh na obali
 Sunderom profita popio”

„Marija Ručara” je scenska interpretacija nepravedno zaboravljenog dela srpskih nadrealističkih pesnika Dušana Matića i Aleksandra Vuča. Poema je izašla u Knjižarnici „Svetlost“ Lazara P. Vukićevića iz Beograda, 1935. godine kao prva knjiga edicije „Poezija i kritika“, ali je još pre puštanja u prodaju bila zabranjena, nepovezani primerci uništeni.

„Marija Ručara” i u sadašnjem vremenu snažno progovara o položaju žene, radnice i predstavlja jasan krik obespravljene žene, kao svih nas koji smo učutkani i čije se mišljenje i stav o gradu i zemlji u kojoj živimo ne uvažava, već najglasniji zov profita a surovo eksploatatisanje ljudi, prirode, zemlje vidljivo na svakom koraku.

Kroz ovu temu, želimo da ukažemo na potencijalne perspektive prevazilaženja i revolucionarizovanja uslova svakodnevnog života u vreme globalnog neoliberalnog kapitalizma, njegovih paradigmi, politika, tehnika kontrole, zastrašivanja, uslova rada, migracijskih režima i demokratije.

„U početku borbe u bedi gledaju samo bedu
 A ne vide njenu prekretničku stranu.”

Poema “Marija Ručara”, koju je postavila na sceni Sanja Krsmanović Tasić, predstavlja vrhunsko reprezentativno delo srpskog nadrealizma koje u sebi sažima avangardne tendencije 30-ih godina 20. veka. Kao takva, svedoči o razvoju moderne umetnosti u Beogradu, te o njegovom značaju kao jednog od evropskih centara avangardne umetnosti. Poema je dugo bila izostavljena iz genealogija savremene srpske književnosti, pre svega jer je iz vizure modernističke paradigme bila ocenjivana kao zasićena propagandom i politikom. Međutim, novi uvidi i razumevanje neodvojivosti političkog života i društvenog konteksta od umetnosti zahtevaju preispitivanje ovakvog kritičkog suda.

Činjenica da poema “Marija Ručara” nije bila postavljena na beogradskim scenama rezultat je pre svega politike cenzure koja je bila na snazi u Kraljevini Jugoslaviji. S tim u vidu, postavljanje te poeme na scenu danas je i snažna poruka u vrednosnom smislu – izraz želje za društvom u kojem nema cenzure slobode govora i umetničkog izraza.

Način na koji je ostvarena inscenacija poeme “Marija Ručara” – u stilu brehtovskog epskog pozorišta, sa upotrebom recitacionih horova – u saglasju je, kako je istaknuto, sa istorijskim kontekstom u kojem je to delo nastalo. Informisano je najnovijim istraživanjima kulture, književnosti i umetnosti tog perioda, ali predstavlja i rezultat samostalnih i originalnih umetničkih istraživanja ansambla Hleb teatra.

“Marija Ručara” i u sadašnjem vremenu snažno progovara o položaju žene, radnice, i predstavlja jasan krik obespravljene žene, kao svih koji su učutkani i čije se mišljenje i stav o gradu i zemlji u kojoj žive ne uvažava, već je najglasniji zov profita, a surovo eksploatatisanje ljudi, prirode, zemlje vidljivo na svakom koraku, naveo je Hleb teatar. Kroz tu temu, autori žele da ukažu na potencijalne perspektive prevazilaženja i revolucionarizovanja uslova svakodnevnog života u vreme globalnog neoliberalnog kapitalizma, njegovih paradigmi, politika, tehnika kontrole, zastrašivanja, uslova rada,

a
je

migracijskih režima i demokratije.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
27.02.2023 / Marija Ručara	1	1	41

01.03.2023,
Scena Studio Bitef teatra

PLOVIDBA

Osmislili i izvode: Fedor Đorović, Gala Šalipur, Komnen Cerović
Kostim: Milena Jovanović
Dizajn svetla: Filip Četković
Kompozitor (Raining): Fedor Đorović
Fotografije: Aleksandar Joković

Trajanje, 60'.

Premijera: 07.12.2022, Kvaka 22, Ruzveltova 39, Beograd, Srbija

<https://www.facebook.com/fedor.djorovic1/videos/527985312549138>

Pobegao sam od odgovora na poznata pitanja, i dao se u potragu za novim. Ali bih se potom i njihovim smislom bavio samo sa željom da ih precizno postavim, i ni na njih sasvim izvesno neću uspeti da pronađem zadovoljavajući odgovor, čega se najviše plašim. Utehu će mi pružiti neko, za mene, novo pitanje. Da se razumemo, gotovo sva su ona veoma stara.

Možda zapravo čeknem za upitanošću nad pitanjima koja ne traže odgovor. Ili koja bar od mene ne traže da ga tražim, a koji će mi biti prijatno da slutim, ćutim, da ih pro- i do-živim dok živim.

Shvatao sam da je život pitanje na koje je u krajnjem ishodu (uvek) svejedno da li imamo odgovor ili ne.

Priroda je u tom pogledu prema nama ravnodušna. Ona ostaje nema pred intelektom čija je ljubopitljivost nagriža. U ostacima njenog okrilja, mi se zavaravamo da smo tog odgovora sve dostojniji, a ako je odgovor i zamisliv, zamisliv je samo kao nekakav tok, sled, trajanje.

Trajanje ove „Plovidbe“ je šezdesetak minuta. Sled je uzročno-posledičnih scena s muzikom i plesom, i govorom, tokom kojih mladi, tek stasali moreplovac, menja tok svoje plovidbe.

Gala Šalipur je rođena u Priboju, 1992. godine. Osnovne akademske studije glume završila je na Fakultetu umetnosti Univerziteta umetnosti Priština (privremeno sedište u Kosovskoj Mitrovici, od 1999) u klasi profesora Milana Plećaša. Tokom studija učestvovala je u nekoliko filmskih i pozorišnih projekata. Neki od njih su kratki igrani film „Iznad naših planina / Bezond our Mountains“ koji je režirala Medlin Džonson / Madeline Johnson, zatim koreodrama „Telo, slika, prostor“ čija je autorka Vera Obradović. U saradnji sa Danicom Stanković i Leom Jevtić kreirala je performans „Impuls“ i igra u predstavi „Sunce u džezvi“ (adaptacija „Hasanaginice“ Ljubomira Simovića) koju je režirala Lea Jevtić. Trenutno igra u Dorćolskom narodnom pozorištu, na sceni Kosmodrom, tumačeći ulogu krležijanskog čičerona u komadu „Legenda“ Miroslava Krleže, u režiji Gradimira Gojera

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
01.03.2023 / Plovidba	1	1	61

08.03.2023.
Scena Bitef teatra

Fakultet dramskih umetnosti (pozorišna režija), Beograd, Srbija (ispitna predstava studenata 3. godine u klasi Ivane Vujić Kominac i Snežane Trišić)

Bertolt Breht / Bertold Brecht
LUX IN TENEBRIS

Režija: Đorđe Nešović
Dramaturgija: Isidora Milosavljević
Produkcija: Luna Jović, Sofija Gavrilović
Scenografija: Maja Ivanović
Kostim: Lara Bunčić
Muzika: Omnibupra Bend
Šminka: Katarina Živadinović
Dizajn svetla: Nikola Marinkov
Saradnica na prevodu: Aleksandra Đorić
Dizajn plakata: Luna Šalamon
Muzička pratnja: OMNIPUBRA Bend
Fotografije: Željko Jovanović

Izvođenje:
Paduk: Miloš Lazić
Madam: Stefan Beronja
Novinarka: Ana Rudakijević
Pomoćnik / Policajac: Nikola Knežević
Kapelan: Nikola Štrbac

Premijera; 08.06.2021, FDU, Scena Raša Plaović, Beograd, Srbija

Trajanje: 65'.

Predstava „Lux in Tenebris“ nastala je po motivima istoimene jednočinke Bertolta Brehta. Ova satrična farsa bavi se problemom kapitalističke manipulacije društva, kretajući se kroz različite delove socijalnog okruženja, kao što su mediji, crkva, policija i politika.

Glavni lik, Paduk, započinje kampanju protiv prostitucije i javnih kuća koji su njeno izvoriste. Držeći predavanja o polnopenosivim bolestima, koje širi prostitucija, Paduk usmerava pažnju javnosti i društva na ovaj gorući problem. Kako njegov profit i zarada raste, otkrivaju se i njegove, ne tako, humane namere zbog kojih je i pokrenuo ovaj posao.

Nagrade:

- Fakultet dramskih umetnosti, Beograd, Srbija
  - o Nagrada „dr Hugo Klajn“ za najboljeg studenta pozorišne režije u svojoj generaciji

Đorđe Nešović (10.02.1995) je student pozorišne režije na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu u klasi red. prof. Ivane Vujić i dr um. Snežane Trišić, doc. Predstava LUX IN TENEBRIS je njegov završni ispit glavnog predmeta na trećoj godini studija. Režirao je predstavu Lola Montez, koja je nastala kao master predstava studentkinje glume Nevene Kočović. Na drugoj godini studija režirao je odlomak iz komada Na Dnu Maksima Gorkog. Bio je asistent režije Milošu Loliću na predstavi Kaspar Petera Handkea u Jugoslovenskom dramskom pozorištu u Beogradu 2021, kao i Kokanu Mladenoviću na predstavi San letnje noći: Projekat Šekspir 2019. u Narodnom pozorištu u Beogradu. Učestvovao je na brojnim pozorišnim radionicama, predavanjima i festivalima. Dobitnik je nagrade „dr Hugo Klajn“ za najboljeg studenta pozorišne režije u svojoj generaciji

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
08.03.2023 / Lux in Tenebris	1	1	75

23.03.2023.
Scena Bitef teatra

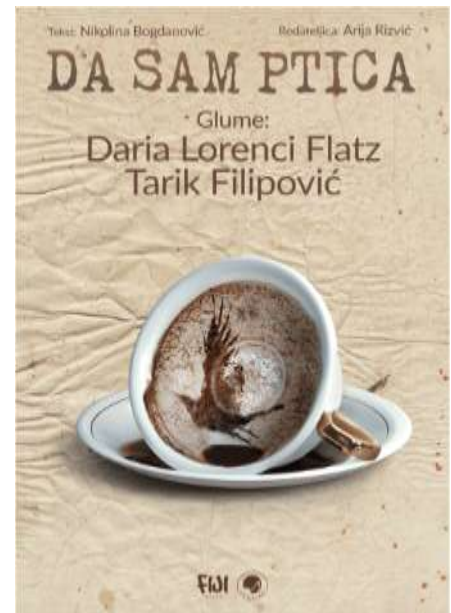
FII grupa, Zagreb i Ustanova Festum Umag, Hrvatska

Nikolina Bogdanović
DA SAM PTICA
(duo drama)

Tekst: Nikolina Bogdanović
Režija: Arija Rizvić
Igraju: Daria Lorenci Flatz, Tarik Filipović
Saradnica na scenskom pokretu: Larisa Lipovac Navojec
Muzika: Damir Imamović
Likovno oblikovanje: Lejla Hodžić
Dizajn svetla: Ivan Lušićić
Dizajn zvuka: Nina Ugrinović

Premijera: 09.06.2021, Hrvatski kulturni dom na Sušaku, Zagreb, Hrvatska

Trajanje: 70'.

Pozorišna predstava sa Dariom Lorenci Flatz i Tarikom Filipovićem pod rediteljskom palicom mlade pozorišne rediteljke Arije Rizvić govori o mladom bračnom paru koji sa svojom ćerkom krajem devedesetih godina beži iz okupiranog Sarajeva.

Sa samo dve torbe u ruci stižu u Beč u kojem iz ratnih ruševina moraju osmisliti i iznova izgraditi život i pronaći sreću.

Njihova sudbina je tek jedna od mnogih sličnih sa naših prostora, u kojem su izbeglištvo ili (već godinama aktuelna) ekonomski motivisana emigracija na ovaj ili onaj način obeležili gotovo svaku porodicu. Upravo zbog toga je ovo predstava širokog doseg, koja može dopreti do vrlo široke i raznolike publike koja će u likovima i sudbini Mime i Amira lako prepoznati sebe i osobe iz svoje okoline.

Predstava govori o dve ljubavi: ljubavi jednog para koja se pod uticajem okolnosti i vremena menja i osipa, i ljubavi čoveka prema njegovom zavičaju, odnosno mestu iz kojeg je potekao, u kojem zna svaki "ćošak i haustor".

Šta neko mesto čini našim, a šta od njega, nas i naših života u tuđini s' vremenom nestaje, a šta novo niče i raste? Tekstualni predložak predstave napisala je dramaturškinja Nikolina Bogdanović.

Tekst se temelji na ličnim iskustvima bosanskih izbeglica prikupljenih kroz intervjue, a proširen je i obogaćen ličnim iskustvima autorskog tima čije su sopstvene životne priče tesno povezane sa temom i motivima predstave. Ozbiljnoj temi ova predstava pristupa sa prikladnom težinom, ali i tipično bosanskim humorom koji i u teškim životnim situacijama prepoznaje priliku za smeh.

„Da sam ptica“ je predstava koja će gledaoce nasmejati i rasplakati te ih odvesti na intimno putovanje Bosnom i jednom ljubavnom pričom dvoje ljudi.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
23.03.2023 /Da sam ptica	1	1	135

30.03.2023.
Scena Bitef teatra

Hor AKUD UNS Sonja Marinković i DANS ansambl, Novi Sad, Srbija
DAMAR

Kompozitor: Damjan Deurić
Autor tekstova: Damjan Deurić / osim za II J.V.Gete i V latinska izreka
Koreograf: Mia Inić
Dodatna koreografija za VI: Tatjana Grujić
Dirigent i umetnički rukovodilac: Dunja Deurić
Izvođači: Hor AKUD UNS Sonja Marinković i DANS ansambl

DAMAR /

Projekat DAMAR (tur. puls, krvni sud; u širem značenju: snaga, srčanost, život) predstavlja Horski teatar, odnosno spoj različitih umetničkih izraza, okupljenih oko jedne osnovne teme. Muzičko scenski performans, koji sadrži autorsku (namenski pisanu za projekat) muziku za Mešoviti hor a cappella, kompozitora Damjana Deurića, inspirisan je životima sedam osoba, ali kroz njihova dela i mnoštvom sličnih sudbina. Protkan tradicionalnim i modernim umetničkim pristupom – DAMAR nudi odgovore na određena relevantna, društveno osetljiva pitanja kroz umetničku vizuru, odnosno vokalno-scenski izraz.

Mešoviti hor AKUDUNS-a „Sonja Marinković“, pod vođstvom dirigentkinje Dunje Deurić u saradnji sa plesnim ansamblom DANS Sokolskog društva Vojvodine, pod vođstvom plesnih stručnjaka Mie Inić i Tatjane Grujić, pružiće publici osavremenjen pristup vokalno-scenskim umetnostima, a samim tim i uvid u najmodernije aktuelne tokove horske umetnosti u svetu.

Delo je posvećeno Jovanu Skendžiću

Premijerno izvođenje 29. juna u SKC-u Fabrika, Novi Sad, Srbija (u okviru projekta Srpske horske asocijacije „Od hora u pokretu do horskog teatra“ u okviru programa Evropske prestonice kulture - Novi Sad 2022)
<https://cxa.rs/project/od-hora-u-pokretu-do-horskog-teatra/>

Podrška: Ministarstvo prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Republike Srbije, Grad Novi Sad i Pokrajinsko Ministarstvo kulture Republike Srbije
<https://www.youtube.com/watch?v=w0SeJ8mZeLQ>

DAMAR je proistekao iz potrebe da se kroz kreativan proces i osvežen umetnički pristup istaknu važne društvene teme, još uvek marginalizovane, čijim će osvetljavanjem zajednica dobiti priliku da sagleda problematiku kroz drugačiju prizmu, a nadamo se i razviti potrebu da o istoj i glasno diskutuje.

Od onog očiglednog – položaja žena u društvu kroz istoriju do danas, do onog manje očiglednog, ali ne manje važnog – definicije heroja, sa naglaskom na DELO i OSOBU.

U nastavku možete pročitati više o sedam osoba koje su inspirisale kompozitora i umetničkog rukovodioca da oforme program, a čija imena i dela zaista simbolično predstavljaju nešto vanvremensko

Program:

I – No more snow (00:00) Loreta Asanavičijute / Loreta Asanavičiūtė
Litvanka, zahvaljujući kojoj slavimo hrabrost. Zajedno sa više stotina nenaoružanih protestanata 1991. godine, na mirnom protestu ispred TV tornja u Vilnjusu, bez straha stala je u odbranu slobode medija i slobode uopšte.

Kompozitor muzike i autor tekstova: Damjan Deurić
Sopran solo: Ana Pejak
Plesni solo: Mia Inić
Narator: Isidora Škulec
Koreografkinja: Mia Inić
Dirigentkinja i umetnička rukovoditeljka: Dunja Deurić

II - Freiheit (06:15) Sofija Sofi Šol / Sophia Schol

Nemica, zahvaljujući kojoj slavimo empatiju. Zajedno sa bratom Hansom istrajala u borbi protiv fašističkog režima 1943. godine, deleći letke sa tekstom J. V. Getea, koji su propagirali značaj borbe za slobodu i ljubav između nacija.

Kompozitor: Damjan Deurić
Sopran solo: Jelena Jović
Alt solo: Tatjana Veselinović
Plesni duo: Milena Armbruster i Bojana Škaljac
Koreografinja: Mia Inić
Dirigentinja i umetnička rukovoditeljka: Dunja Deurić

III – Ikh bin ir (11:23) Livija Lilika Bem / Livia "Lilica" Bem
Mađarica-Jevrejka-Srpkinja, zahvaljujući kojoj slavimo odanost. U talasu racije 1941. godine u Novom Sadu, Lilika je prestala da govori, ali nije ostala nedorečena.

Kompozitor muzike i autor tekstova: Damjan Deurić
Plesni solo: Tatjana Štricki
Koreografinja: Mia Inić
Dirigentinja i umetnička rukovoditeljka: Dunja Deurić

IV – Tonde, Tori! (16:15) Sadako Sasaki / 佐々木 禎子
apanka, zahvaljujući kojoj slavimo nadu. Devojčica, jedna od mnogih, koja je verovala da će joj 1000 origami ždralova doneti ostvarenje želje. Zaista je ostala besmrtna.

Kompozitor muzike i autor tekstova: Damjan Deurić
Vokalni solista: Martina Otić
Plesni solo: Danica Kolarov
Koreografinja: Mia Inić
Dirigentinja i umetnička rukovoditeljka: Dunja Deurić

V – Sine musica nulla vita (22:35) Jasmina Nešković
Srpkinja, zahvaljujući kojoj slavimo posvećenost. Pedagog, jedna od nedovoljno isticanih heroja grada Novog Sada, čije je delo postalo čista muzika i tek će odjeknuti - kroz mnoge generacije na koje je utkala svoju ljubav.

Kompozitor: Damjan Deurić
Plesni solo: Aleksandra Pejić
Narator: Vukašin Kartalović
Koreografinja: Mia Inić
Dirigentinja i umetnička rukovoditeljka: Dunja Deurić

VI - Carlota (27:29) Karlota Lukumi de Negra / Carlota Lucumi de Negra
Afrikanka-Kubanka, zahvaljujući kojoj slavimo snagu. Osoba koja je u vreme „Godina biča“ pevala glasno i naizgled nerazgovetno, da bi zahvaljujući njenoj pesmi 1884. počelo padati ropstvo na Kubi. Lucumi de Negra

Kompozitor muzike i autor tekstova: Damjan Deurić
Vokalni solista: Milena Srdić
Plesni solo: Neda Popović
Koreografinja: Tatjana Grujić
Dirigentinja i umetnička rukovoditeljka: Dunja Deurić

VII - 261 (33:23) Ketrin Svicer / Kathrine V. Switzer
Amerikanka, zahvaljujući kojoj slavimo istrajnost. Prva žena koja je uzela broj prijavivši se na maraton u Bostonu, broj 261, na ime K.V. Svicer – koja je prestigla i direktora Maratona te 1967. godine i nikada nije prestala da trči.

Kompozitor muzike i autor tekstova: Damjan Deurić
Sopran solo: Jovana Protić
Plesni solo: Milica Filipović
Koreografinja: Mia Inić
Dirigentinja i umetnička rukovoditeljka: Dunja Deurić

O HORU „SONJA“ /

Mešoviti hor Akademskog kulturno-umetničkog društva Univerziteta u Novom Sadu „Sonja Marinković“ jedan je od malobrojnih horova kod nas koji neguju tradiciju dugu više od šest decenija, a pritom idu u korak sa savremenim evropskim tendencijama u oblasti horske umetnosti.

Hor je, posebno u poslednjih sedam godina svojih aktivnosti, osvojio izuzetno veliki broj nagrada i priznanja sa domaćih i svetskih takmičenja i festivala (između ostalog nagradu za pobjednika natpevanja na 51. Mokrancjevima danima 2016. godine, kao i dve zlatne medalje kao jedini predstavnik Srbije na Horskoj olimpijadi 2019. godine u Geteborgu, Švedska), a pritom i veliki broj konkretnih odgovora, odnosno referenci i pozitivnih kritika od strane domaćih i svetskih stručnjaka iz oblasti horskog stvaralaštva (poput muzikologa dr Sonje Marinković, dirigenta prof. dr Miloja Nikolića i dr Tamare Adamov Petijević, kompozitora Zorana Simjanovića, muzičkog kritičara Marije Adamov i mnogih drugih – ali i relevantnih stručnjaka sa svetske scene, poput: Karmine Šilec, Eve Floyd, Enrika Miaroma, Marčeti Maura, Volfganga Ziglera, Haviero Busta, Burger Krista, Lene Ekman Frisk, Ingi Jana i mnogih drugih).

Kao prva sekcija Društva, Horom su rukovodili samo vrhunski stručnjaci iz oblasti (Imre Toplak, Vojislav Ilić, Matija Pajor, Jasmina Nešković, Hilda Pucarević, Danijela Hodoba Leš i dr), a poslednjih 7 godina uz rukovodstvo mr Dunje Deurić (nagrađivane mlade dirigentkinje), Hor dobija novu dimenziju i ide u korak sa svetskim umetničkim horskim trendovima, između ostalog spajajući horski umetnički izraz sa scenskim pokretom i elementima glume.

Sonja hor su: Jelena Jović Oliver Šipoš Ana Pejak Nenad Ćirković Jovana Protić David Gajodi Kristina Bret Vukašin Tadić Jovana Đukanović Momir Milivojević Katarina Bret Vukašin Kartalović Vanja Palček Leon Serenčeš Anastasija Kostić Andrej Nenadov Isidora Škulec Nemanja Miković Isidora Krnić-Otić Selen Pantović Tatjana Veselinović Isidora Arsić Irena Pavlović Teodora Munčan Agneš Melegi Nemanja Sakač

Više o horu „Sonja“: <https://www.sonjachoir.rs/>

O ANSAMBLU „DANS“ /

DANS ansambl je izvođački plesni ansambl Studija Kreativnog Plesa, Sokolskog društva „Vojvodina“, formiran 2008. godine. Okuplja obrazovane plesače i glumce željne daljeg plesnog usavršavanja i koreografsko-pedagoškog razvoja.

Rad ansambla baziran je na izučavanju savremenih plesnih tehnika sa akcentom na razvoju kreativnog potencijala. Bavi se izučavanjem i istraživanjem savremenih plesnih tendencija i u korelaciji sa drugim umetničkim formama gradi svoj jedinstveni plesni izraz. Sa DANS ansamblom rade stručnjaci za scenski pokret Mia Inić i Tatjana Grujić, a kao spoljni saradnik Snežana Adanski.

DANS je realizovao više umetničkih projekata i multimedijalnih performansa, među kojima se izdvajaju: • Moj grad-Tvoj grad / multimedijalna celodnevna turneja na istaknutim lokacijama u Novom Sadu, • Circle of Needs, učešće DANS ansambla u mjuziklima studenata glume AUNS, • Multimedijalni performans koreografskih minijatura, Pozorište mladih, Novi Sad • TEDx Novi Sad, Pretvorimo zidove u vrata, Studio M • Noć muzeja, višegodišnji performansi na kulturno istorijskim lokacijama u Novom Sadu • Projekat CoolTURA DANS (Kultura u pokretu), tri kratka autorska filma o kulturno istorijsko baštini Vojvodine, Multimedijalni performans u MSVU • Između prošlosti i budućnosti, Multimedijalni performans koreografskih minijatura, SNP Novi Sad i mnogih drugih.

DANS ansambl su: Mia Inić Tatjana Štricki Aleksandra Pejić Neda Popović Bojana Škaljac Milica Filipović Danica Kolarov Milena Armbruster
Više o ansamblu DANS: <https://www.facebook.com/DaNS.S>

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
30.03.2023 / Damar	1	1	120

23.05.2023.
Scena Bitef teatra

Fakultet dramskih umetnosti - FDU (klasa Ivane Vujić, red. prof. i dr um. Snežane Trišić, doc) i
17. Festival internacionalnog studentkog teatra - FIST, Beograd, Srbija

Filip Grujić
TAMO GDE PEVAJU

Režija: Đorđe Nešović (diplomska predstava)
Dramaturgija: Isidora Milosavljević
Kostim: Lara Bunčić
Scenografija: Katarina Šijačić, Danijela Matović
Scenski pokret i koreografija: Aleksandra Arizanović
Dizajn svetla: Nađa Vukorep, Igor Ljubić
Dizajn zvuka: Sofija Kuzmanović, Ljubica Petković, Luka Cvetko
Dizajn plakata: Jelena Milojević
Fotografije: Miloš Pantić
Uloge:
Dečak od stakla: Nikola Voštinic
Nedostižna: Sara Simović
Badža: Mladen Vuković
Srećni dečak: Stefan Starčević
Pevačica: Andrijana Đorđević
Pas glupi: Aleksandar Sarapa

Premijera: 07.05.2022, Luka Beograd /
Otvaranje 17. FIST-a (DownTown filmski
studio, Viline vode bb, Beograd, Srbija

O predstavi

Nakon što se usvoji predlog o iznajmljivanju mladih zemljama Evropske Unije, grupa prijatelja se okuplja kako bi proslavila rođendan svog druga, a ujedno i poslednje zajedničko veče. Podstaknuti alkoholom, ali i činjenicom da se možda nikada više neće videti priznaće i uradiće jedni drugima stvari koje nikada ranije nisu i ne bi. Linearna radnja je ispresecana je intervjuima koji se dešavaju 15 godina nakon što su otišli, kada im ugovori isteknu

Reč selektora

Tekst Filipa Grujića Tamu gde pevaju u prvi plan stavlja mlade ljude, ali je mesto dešavanja Srbija. Polazeći od ideje da Evropska unija iznajmljuje mlade na 15 godina, autor za situaciju uzima proslavu rođendana Srećnog dečaka koji okuplja društvo, a mi koji pratimo predstavu postajemo svedoci rezimiranja njihovih odnosa, nadanja i razočarenja. U premijernom izvođenju koje se desilo na kamionu, nije se tokom gledanja moglo otrgnuti od pomisli na masovan "izvoz" naših ljudi u razvijenije zemlje Evropske unije, pa i šire. Ovaj rediteljski postupak Đorđa Nešovića prati osnovnu misao autora Grujića, dodajući mu time i ironični i bolni ton. Osim toga, dobro vođena glumačka ekipa svojom igrom čini da ova predstava na momente bude više od pozorišnog događaja – svojom autentičnom igrom postaje potresna i bolna slika naše stvarnosti. Selektor i umetnički direktor festivala, prof. dr Aleksandar Đinđić.

Đorđe Nešović (10.02.1995) je student pozorišne režije na Fakultetu dramskih umetnosti u Beogradu u klasi red. prof. Ivane Vujić i dr um. Snežane Trišić, doc. Predstava LUX IN TENEBRIS je njegov završni ispit glavnog predmeta na trećoj godini studija. Režirao je predstavu Lola Montez, koja je nastala kao master predstava studentkinje glume Nevene Kočović. Na drugoj godini studija režirao je odlomak iz komada Na Dnu Maksima Gorkog. Bio je asistent režije Milošu Loliću na predstavi Kaspar Petera Handkea u Jugoslovenskom dramskom pozorištu u Beogradu 2021, kao i Kokanu Mladenoviću na predstavi San letnje noći: Projekat Šekspir 2019. u Narodnom pozorištu u Beogradu. Učestvovao je na brojnim pozorišnim radionicama, predavanjima i festivalima. Dobitnik je nagrade „dr Hugo Klajn” za najboljeg studenta pozorišne režije u svojoj generaciji.

Nagrade:

- 5. BAŠTeAtar festival u Kragujevcu (Festival profesionalnih pozorišnih trupa i nezavisnih produkcija), Srbija
  - o Nagrada za vizuelni identitet predstave
  - o Nagrada za najbolju mušku ulogu - Nikola Voštinic

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
23.05.2023 / Tamu gde pevaju	1	1	21

5.2.2. VI Bitez zona 2023 - Ja, u datim okolnostima

10.05.2023..
Scena Bitef teatra

Bitef teatar, Beograd, Srbija

Filozofski teatar
BEDA LJUDSKIH PRAVA

Gost: Filip Balunović
Moderatorka: Maja Pelević

Ulaz je slobodan

Povod za razgovor je nova knjiga Filipa Balunovića „Beda ljudskih prava - pandemija, desnica i nauka kao novo polje političke borbe” koju je nedavno objavio Fakultet za medije i komunikacije.

Knjiga prolazi kroz kratku istoriju ljudskih prava, problematizuje domete oslanjanja na ljudska prava kao okvira za politike emancipacije, i ukazuje na neočekivan razvoj događaja tokom pandemije, u kom su akteri sa političke desnice protivljenje epidemiološkim merama i vakcinama zasnivali upravo pozivajući se na ljudska prava.

Pored toga razgovor će se voditi i na temu političkog nepoverenja, naopake logike "manjeg zla", teorija zavere i postaviće se pitanje da li je u današnjem svetu moguće na globalnom nivou zamisliti napuštanje neoliberalne paradigme ili pak ubrzano idemo u pravcu ekološke i(li) nuklearne katastrofe.

FILIP BALUNOVIĆ je naučni saradnik na Institutu za filozofiju i društvenu teoriju Univerziteta u Beogradu i docent na Fakultetu za medije i komunikacije. Prema obrazovanju je politikolog i sociolog, prema onome što piše i načinu na koji promišlja, politički filozof.

Osnovne studije završio je 2011. godine na Fakultetu političkih nauka u Beogradu. Prvi master iz oblasti Evropskih studija i međunarodnih odnosa stekao je 2013. godine na Evropskom institutu u Nici i na Bilgi Univerzitetu u Istanbulu. Drugi master iz domena ljudskih prava i demokratije završio je na univerzitetima u Sarajevu i Bolonji 2015. godine. Doktorirao je 2020. godine na Scuola Normale Superiore u Firenci, na temu sociologije društvenih pokreta. Kao gostujući istraživač, boravio je na univerzitetima u Liverpulu, Kopenhagenu, Ljubljani, Rijeci i na Univerzitetu Humbolt u Berlinu. Autor je monografije „Beleške sa slobode“ (Mediteran, 2014), kao i nekoliko naučnih radova iz oblasti sociologije društvenih pokreta. Šire od toga, istraživačka i teorijska interesovanja zahvataju oblasti političke filozofije, marksizma i post-marksizma, kritičke teorije, identiteta i klasične političke teorije.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
15.05.2023 / Filozofski teatar, Beda ljudskih prava	1	1	92

22.05.2023.

Scena Studio Bitef teatra

PREMIJERA / ZATVARANJE 18. FIST-a

18. Festival internacionalnog studentskog teatra (Fakultet dramskih umetnosti) i Hoću u pozorište, Beograd, Srbija

Sofija Dimitrijević

ZEKE ILI O SKAKAČIMA

Režija: Tara Mitrović

Produkcija: Mila Jovanović

Izvođenje: Anđela Kribl, Milan Zarić, Vladislava Đorđević, Đorđe Marković, Jovana Berić

Dizajn zvuka: Nebojša Radovanović

Prijatelj projekta: Biološki fakultet Univerziteta u Beogradu

Premijera: 22.05.2023, Bitef teatar (scena STUDIO), Beograd, Srbija / U okviru programa 6. Bitef zona

Trajanje: 90'.

O predstavi:

on i ona su na peronu, na kom staju vozovi koji vode negde svakako.

ne poznaju se, ali osim njih nema nikog: moraće da se upoznaju.

on i ona putuju vozom, predeli se smenjuju brzo i lako i više ih ne prepoznaju.

njihov glavni putokaz ili neprijatelj ili pak prijatelj je „automatski glas sklon da se čuje u vozu“, koji im, osim stanica koje slede, nagoveštava sve ono naučno i determinišuće, što ih je dovelo u takav položaj u društvu: zašto njega vole, zašto nju ne vole.

ona zna da njena prošlost ne sme da bude otkrivena. on zna da svi njegovu divnu prošlost podrazumevaju. on laže. ona laže malo više.

sveprisutnošću njene i njegove majke postepeno se otkrivaju stvari koje su dovele do toga da on i ona budu u ovom vozu. ulaskom profesora gimnastike, sutkinje i plastičnog hirurga u voz, socijalno-naučni uvreženi stavovi pretvaraju se u neizdrž za naše junake. u takvim okolnostima, on i ona imaju samo jedno drugo.

Polazna tačka za rad na predstavi je pojam biološkog determinizma u kome je ukorenjena težnja da se socijalno-kulturni fenomeni objasne pozivajući se na prirodne, biološke zakonitosti. Ova argumentacija po kojoj se svako svojstvo bilo kog organizma upotpunosti određeno njegovom biologijom, primenjena na čoveka bi podrazumevala svodenje svih ljudskih specifičnosti, kako fizičkih, tako kulturoloških, isključivo na biologiju. Kao posledica je kroz istoriju dolazilo do niza zloupotreba nauke, koje su uticale formativno na društvenu paradigmu, i vodile ka prihvatanju različitih diskriminativnih pojava poput rasizma, eugenike, klasnih podela, mizoginije i drugih, kao opšteprihvaćenih društvenih obrazaca.

Međutim, ljudska vrsta je specifična po tome što se u njoj preklapaju dva podjednako važna životna aspekta: čovek kao biološki i kao društveni organizam.

<https://hocupozoriste.rs/intervju/andjela-kribl-i-milan-zaric-potrebno-je-da-cujemo-sebe-kako-bismo-culi-i-druge?fbclid=IwAR3GZOraGpbfdbniOXbmmRHuH3ItDq1yB1ByTaudYSY2DCn3L2AEScqa4E>

Anđela Kribl i Milan Zarić: „Potrebno je da čujemo sebe kako bismo čuli i druge“ / Teodora Brkić / Maj 2023

...

Festival internacionalnog studentskog teatra će ove godine biti održan pod sloganom „Neko koga (ne) znam“. Na pitanje u kojoj meri se otuđenost među ljudima uvećava vremenom, Milan navodi da je tema otuđenosti dosta aktuelna i da se provlači kroz naše društvo već godinama:

Trenutno je mnogo problematičnija otuđenost od samoga sebe. Onda kada smo otuđeni sami od sebe, otuđeni smo i od drugih. Nedostaje nam da slušamo, odnosno vidimo sami sebe, da bismo mogli da čujemo, odnosno vidimo druge. Iako nam je sve dostupno, lako i pristupačno, mi ipak jedni drugima ne govorimo sve ono što bi trebalo da kažemo. U ovoj predstavi se i radi o tome kako dvoje mladih komuniciraju.

Anđela na ovo pitanje odgovara: Era interneta i telefona nam je donela prividnu bliskost. Danas možemo da vidimo šta drugi ručaju, gde letuju, ali suštinski nemamo kontakt jedni sa drugima. Međutim, upis na fakultet i učešće u ovakvim projektima mi vraća veru u kontakt i bliskost među mladim ljudima. Pored sebe imam svakodnevno još devetoro ljudi svojih godina sa kojima delim i dobro i loše, koji misle slično kao ja, kojima su potrebni ljubav i podrška. Gledajući njih i glumačku ekipu sa kojom radim na predstavi „Zeke“, shvatam da mladi ljudi suštinski nisu otuđeni. Ljudima je bliskost potrebna više nego ikada. Ako si voljan da je pružiš, moći ćeš i da je dobiješ zauzvrat.

Kako je ovogodišnje izdanje FIST-a programski posvećeno pitanju identiteta, zanimalo nas je na koji način predstava koordinira sa festivalskom tematikom:

Milan: Možda na prvi pogled priča naše predstave nema veze sa identitetom, zbog toga što nije glavni fokus na identitetu, međutim identitet se pokazuje kroz naočare drugih ljudi, odnosno kako nas drugi ljudi determinišu. Često postajemo obeleženi da smo onakvi kakvim nas drugi ljudi vide.

Pokušavamo da razbijemo tu iluziju o tome da smo suštinski onakvi kakvim nas predstavljaju.

Anđela: Čitajući ovaj komad zapitala sam se da li je važno i koliko je bitno kako nas određuju status, porodica, religija, mesto rođenja, ako postoje ljudi koji nas pronađu i uprkos svemu tome razumeju. Ova predstava pokazuje kako etikete koje nam se lepe padaju u vodu kada sretnemo ljude koji imaju sposobnost da nas prepoznaju i shvate uprkos svemu.

FIST se ove godine održava u saradnji sa svetskim najeminentnijim pozorišnim akademijama u Italiji, Poljskoj, Hrvatskoj, Makedoniji i Bugarskoj, kao i sa Akademijom umetnosti u Prištini, a prijatelj projekta je i Biološki fakultet. Kakvo je iskustvo mladim umetnicima učešće u ovakvom projektu donelo, saznajemo iz Anđelinog iskustva:

Festival poput FIST-a je jako koristan. Kao jedan od retkih internacionalnih festivala u našoj zemlji pruža mogućnost upoznavanja mladih kolega iz cele Evrope. Gledajući prošlogodišnji FIST i učešćem u ovom, ali i u nekim drugim festivalima, dolazila sam uvek do istog zaključka – da se mladi ljudi ne razlikuju, naročito mi glumci i reditelji. Sve nas muče iste muke i svi vidimo svet na sličan način. Lepo je razmeniti iskustva sa novim ljudima, mogu se razviti nova prijateljstva, i može da nas nauči mnogo čemu.

Polazna tačka za stvaranje predstave jeste pojam biološkog determinizma, koji služi za objašnjenje socijalno-kulturnih fenomena. Milan je podelio sa nama da je na početku taj pojam kod njega budio nesigurnost:

Kada sam prvi put čuo za taj pojam bio sam potpuno zburjen. Prva asocijacija mi je bila nauka, medicina ili biologija. Međutim, najjednostavnije rečeno, to su sve stvari koje nas definišu. Porodica, o kojoj se u predstavi najviše i govori, zatim odakle smo, genetika, socijalno okruženje ili status. Anđela dodaje i da se sociološki i biološki aspekt ličnosti prepliću: Ovaj tekst se bavi porodicom i načinom na koji su dvoje glavih likova odrasli, što je socijalni aspekt koji je usko uvezan sa biološkim.

Iako predstava u svojoj formi miri humanističke i prirodne nauke umetničkim izrazom, te se time presecaju tri naizgled paralelne linije, glumci nam otkrivaju da ipak i nije bilo toliko teško na drugačiji način kazivati sociološke probleme:

Mislio sam da će biti mnogo bioloških termina, ali ih zapravo nema. Sve te naučne činjenice govori nevidljivi lik, koji se zove Automatski glas, ali naši likovi nemaju naučne termine u replikama, navodi Milan.

Glumački par je ovom prilikom pohvalio i rad dramaturškinje, Sofije Dimitrijević:

Sofija je imala težak zadatak – da biološki determinizam spoji sa nečim umetničkog izraza kao što je predstava. Kroz dosta jednostavnu priču o zekama nam približava biološki determinizam. Veoma bitan deo komada je i Automatski glas sklon da se čuje u vozu, koji svojim automatizmom našim likovima i publici saopštava istine i neistine u naučnim pretpostavkama, kao i uvrežene socijalne ideje i pretpostavke.

Pitali smo se i otkud odluka da predstava ponese naslov „Zeke ili o skakačima” u okviru ove teme:

Naslov nosi suprotne karakteristike. Zeke su mala bića koja su krhka, brza i vešta, ali su nežna. Oni su uvek na meti drugih životinjskih predatora, takođe su na meti i ljudske vrste. Drugi deo naslova, „o skakačima”, odnosi se na one ljude koji se ne uklapaju u okvire biološkog determinizma. To su ljudi koji iskaču iz okvira koje je nametnulo društvo, odnosno ne vide samo površinu, već imaju kapaciteta da spoznaju dubinu određene ličnosti. Takvu vrstu ljudi ne zanima šta nosiš sa sobom, već ih zanima ko si ti zapravo, objašnjava Milan.

„On i ona su na peronu, na kom staju vozovi koji vode negde svakako”. Ova rečenica otvara najavu predstave. Ko su On i Ona?

Oni su dvoje naizgled potpuno različitih mladih ljudi koji se upoznaju na železničkoj stanici i kreću na jedno značajno i uzbudljivo putovanje. Oni su odlučili da odbace sve ono što ih određuje. Oni su skakači, otkriva nam Anđela.

Za kraj, mladi glumci poručuju da je važno da publika sa sobom, kada nakon odgledane predstave bude napustila gledalište, ponese poruku koliko je lako zalepiti etikete drugima:

Bitno je da budemo svesni koliko zbog sopstvenih strahova lako čoveka obeležavamo i stavljamo mu okvire koji vode tome da postanu predrasude. Moramo misliti o tome da li je i kolika je to prepreka u suštinskom susretu ljudi, ističe Milan.

Anđela završava: Volela bih da ljudi iz publike razmisle o svojim odnosima prema sebi bliskim ljudima. O tome koliko se slušamo, koliko se vidimo, a koliko lepimo etikete i koliko imamo predrasuda jedni prema drugima. Bilo bi divno kada bi se jedna osoba iz publike istinski zapitala i otvorila se osobi pored sebe, bez biološkog determinizma.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
22.05.2023 / Zeke, ili o skakčima	1	1	120

24.06.2023.

Scena Bitef teatra

Gradsko pozorište Čačak i Bitef teatar / Čačanska rodna, Nacionalna prestonica kulture 2023.
(deo programske celine "Na kaldrmi" projekta "Čačanska rodna" - Kulturne prestonice Srbije 2023)

Andraš Urban / Urbán András
KO IGRA SONJU SAVIĆ / KI JÁTSSZA SONJA SAVIĆ-OT
(autorska predstava)

Režija: Andraš Urban
Dramaturgija: Vedrana Božinović
Izvođenje: Nikola Voštinić, Bratislav Janković, Borjanka Ljumović, Ivana Terzić
Scena: Andraš Urban
Kostimi: Selena Orb
Muzika: Irena Popović Dragović
Izvršna produkcija: Aleksandar Bradić

Premijera: 22.05.2023, Kulturni centar Čačak, Srbija

Trajanje: 85'

https://youtu.be/6RG8FsrzUgE?si=QXki_M-0GFbzmh4b

Reč reditelja:

„Mislim da je Sonja jedno od poslednjih izvođenja imala kod nas u subotičkom pozorištu "Deže Kostolanji". Ovo će biti priča o izgubljenim generacijama i talentima. O tome kako na ovim prostorima samo do određene granice postojimo, a onda se sve samelje u nešto”.

Foto: Molnár Edvárd 19 11 2023 / Desire 2023

Ana Tasić / Kritika je objavljena u Politici 12. juna 2023. godine
O (bez)graničnosti slobode umetnika / „Ko igra Sonju Savić”, režija i koncept Andraš Urban, Bitef teatar i Gradsko pozorište Čačak”

Na početku nove Urbanove predstave „**Ko igra Sonju Savić**”, jedna od glumica koja je igra, kaže nam da nećemo videti srećan kraj. Ta brehtovski direktna izjava odmah utvrđuje istinitost i beskompromisnost izvođenja, što će do kraja narastati, rušeći u paramparčad iluzije i laži, pozorišne i životne. Ostvarena na graničnom polju dokumentarističkih ispovesti, subverzivno ironične varijacije stend-ap nastupa, fizički zahtevne umetnosti performansa i pank-rok koncerta, lišena skoro svake estetizacije, ova žestoka predstava odgovara neukrotivom životu Sonje Savić (dramaturgija Vedrana Božinović).

Foto slobodan_bus_vukajlovic („Ko igra Sonju Savić”)

Nikola Voštinić, Bratislav Janković, Borjanka Ljumović, Ivana Terzić i Julija Petković nastupaju žustro i silovito, individualno i kolektivno, gradeći složene odbleske delovanja i mišljenja ove glumice i rediteljke. Na pozornici prvo teče biografska linija radnje, igra fragmenata iz Sonjinog života, neprestana potraga za identitetom koja odražava duh jedne generacije izgubljenih, pregaženih u ratovima devedesetih godina. Iz nje se izlivaju drugi tokovi, idejno povezani sa osnovnim narativom, koji se između ostalog bavi otporom prema lažnom sjaju konformističkih izbora. U tom smislu je upečatljiva ispovest Voštinića koji otkriva svoj slučaj neprilagođenosti, jer je gej (i glumac), i posledično društveno odbacivanje, stigmatizaciju i nasilje. Na početku te scene je obučen u glamuroznu svetlucavu haljinu, i uz upadljive doze samoironije, on se pred nama ogoljava, emotivno i fizički, ostajući na kraju potpuno nag, konkretno i simbolički (kostim Selena Orb). Izdvojićemo i prizor Sonjine sahrane, određen ironično iskrivljenim tonom pevanja tužbalica, koje se mogu shvatiti kao kritika primitivizma sredine i malograđanskog odnosa prema umetnicima i ideji slobode. Epilog te

scene donosi probojno ironično slavljenje nastupa Džej Lou, primerka "umetničkog uspeha", čime se izazovno problematizuje i odnos između umetnosti i zabave.

(Mono)dramske scene su praćene emotivno jakim i prepoznatljivim horskim songovima kompozitorke Irene Popović Dragović, vođenim ritmom zaglušujućih bubnjeva. Najsnažniju katarzičnu snagu postiže pesma o neugasivom plamenu umetnosti Neprilagođenih, Prometeja koji skupo plaćaju svoju smelost i drskost.

Za ljubitelje i poznavaoce Urbanovog rada, ovde može faliti zanosnijeg vizuelnog izraza, magičnije poezije i simbolike (kojih ima, ali u tragovima). No, ovakva kakva je, direktna i sirova, žestoka i ogoljena, predstava je bez sumnje dosledna u izražavanju osnovne ideje, slavljenja istine i slobode, Sonjinih zvezda vodilja.

Foto: Molnár Edvárd 19 11 2023 / Desire 2023

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
24.05.2023 / Ko igra Sonju Savič	1	1	180

29.05.2023..

Scena Bitef teatra

Artopia Skoplje, Makedonija
ГЛУМиЦИ (ACT(O)ReSses)

Autor: Zajedničko autorstvo

Uloge: Nataša Petrović, Simona Spirovska, Kristina Lelovac, Bojan Kirkovski, Nenad Mitevski, Nikola Nakovski, Nikola Risteski, Deniz Ajdarević kao i svi ostali prisutni

Dizajn prostora: Nenad Tonkin

Originalna muzika: Dino Imeri

Fotografije: Stefan Stamandov, Sonja Stavrova

Jezik: makedonski sa engleskim titlom

Foto: Sonja Stavrova / MOT

Premijera: 26.12.2021, Младински Културен Центар МКЦ, sala 25 Maj, Skoplje, Makedonija

Trajanje: 110'.

O ovoj predstavi sanjali smo 10 godina. Počeli smo to da radimo nekoliko puta. Poslednji put kada smo počeli, odlučili smo da to nikada ne završimo. Pitanje je da li je ovo predstava o glumicama ili glumcima, o pozorištu, o svima nama u njemu ili o njemu u svetu, o slavi, sjaju, o svemu o čemu smo sanjali, o stradanju, o nošenju svog krsta i verujući. Možda i nije. Moguće je da nije ni predstava. Moguće je da je u pitanju nešto više. Ne znamo. Čak ni ne znamo da li to nikada ranije nismo radili ili smo oduvek radili upravo to. Hajde da probamo zajedno i vidimo.

Foto: Sonja Stavrova

GLUMiCI (ACT(O)ReSses) zaista nije performans. Reč je o 100 minuta našeg života u kojima zajedno plešemo, plačemo i pevamo za sve nas u pozorištu i za pozorište u svetu – za vrednosti, tradicije, hijerarhije, predrasude koje ga definišu i nas. Deljenje zadovoljstva, smeha, brige jedni o drugima, predanja, poštenja, radikalne ranjivosti, GLUMiCI se – dok ga stvaraju – zalažu za svet koji je manje okrutan, a više saosećajan. Svet u kome se prema ljudima odnosimo sa dobrotom.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
29.05.2023 / Glumici	1	1	27

10.06.2023. / Scena Studio Bitef teatra

Duet Alhambra, Beograd, Srbija
Promocija debi studijskog albuma
CVET
(izdavačka kuća Fidbox)

Album je objavljen 17.02.2023.(izdavačka kuća Fidbox)

ALHAMBRA je bračni par - Marta Čelanović (vokali) i Tihomir Čelanović (gitare i vokali). Njih dvoje pišu i komponuju pesme na srpskom, španskom i engleskom jeziku. Muzika je spoj roka, grandža, španskih i etno motiva. Tekstovi su inspirisani ljubavlju, životnim iskustvom, prihvatanjem sebe i života sa svim nesavršenostima, čiji je cilj da dotaknu dušu i da svako nađe nešto što će ga pokrenuti, usmeriti, ohrabriti ili doneti smiraj.

Album CVET je izašao u februaru 2023. Tekstovi su prikaz njihovih iskustava, razmišljanja, osećanja, prihvatanja sebe i okretanja ka tome da kroz razne nesavršenosti koje se događaju konačno poveruju da su oni kreatori svog života i da ovu poruku žele da prenesu na prvom mestu svojoj deci, potom i svima ostalima koji se u tome mogu pronaći

U studio Music Art Nikole Zorića ušli su kao akustični duo koji je godinama gajio želju da album bude urađen sa celim bendom. Uz istu viziju producenta brzo su se pojavili muzičari koji su se odlično uklopili i svojom dodatnom energijom obojili njihov album. Fenomenalni Milan Jejića Yeqy je na bubnjevima postavio temelje koje su perkusionista Aleksandar Radulović i basista Dejan Antović majstorski ispratili. Nikola Zorić, kao snimatelj i producent, dao je svoj pečat i na klavijaturama, a njegova supruga Ana Zorić gostovala je na violini u pesmi "Platno". Perkusionistkinja Maja Klisinski dala je svoj doprinos na triangu u pesmi "Poveruj". Martin brat, Jakša Vlahović, ulepšao je završnu pesmu albuma "How to fly" toplim zvukom ukulelea

<https://www.youtube.com/watch?v=zJqnEfwyc8I>

<https://youtu.be/zKi4HdQo8ZU?si=OXcxvxlaysnNxVqV>

<https://youtu.be/Av3r93KO-fE?si=DZ1cnxw2C5xKIGs8>

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
10.06.2023 / Cvet	1	1	120

12.06.2023.

Pozorište PROMENA i OBLAK PRODUKCIJA, Novi Sad, Srbija

Autorski projekat Alekse Jovčića po motivima istoimene knjige Maje Bekčić Petrović
MAJOR I HELENA

Izvođenje i režija: Aleksa Jovčić.

Spisateljica: Maja Bekčić Petrović

Dramatizacija: Divna Stojanov

Produkcija: Nebojša Balaž

Organizacija: Ema Bogosavljević, Hana Fa

Scenski pokret: Igor Greksa

Koreografija: Aleksandra Pejić

Bend „Glasovi iz unutrašnjosti“ - Aleksa Petrović, Milan Vičić, Ilija Marjanović, Živan Popović

Dizajn zvuka: Filip Gotovac

Dizajn svetla: Petra Živković

Dizajn video materijala: Jovan Radaković, Milorad Savanović

Dizajn scenografije: Radivoje Savić

Izrada scenografije: Jovana Dugonjić

Fotografija: Dejan Krstić

Premijera: 24.12.2022, Pozorište Promena, Novi Sad; Srbija

Trajanje: 60'

Učestvovali (pomoć i podrška): Helena Vuković, Predrag Azdejković, Ljubica Ristovski, Mladenka Ostojić, Boris Liješević, Milan Novaković, Momčilo Miljković, Vladimir Janić, Nikola Kocić, Milena Dautović, Stefan Starčević, Kőműves Csaba Bence, Asja Suvajdžić, László Kocsis, Akademija umetnosti Novi Sad, SKCNS Fabrika, Kulturni centar Novog Sada, Salon u Radničkoj.

Projekat podržali: Reporting Diversity Network 2.0 (Funded by the European Union), Grad Novi Sad - Gradska uprava za kulturu

O predstavi

Monodrama „Major i Helena“ je autorski projekat Alekse Jovčića po motivima istoimene knjige Maje Bekčić Petrović u dramatizaciji Divne Stojanov i produkciji Pozorišta „Promena“ i „Oblak“ produkcije.

Predstava je rađena po istinitoj priči Helene Vuković - nekadašnjeg Majora Vojske Srbije i trans žene. Monodrama je inscenacija njenog života, od prvog osećaja da je devojčica, a ne dečak u patrijarhalnoj porodici, preko pokušaja potiskivanja sopstvenog identiteta u konzervativnom društvu, do sadašnjeg spokoja kada je i fizički postala ono što je oduvek i bila - žena.

Koliko hrabrosti nam treba da budemo ono što jesmo u konzervativnom društvu?

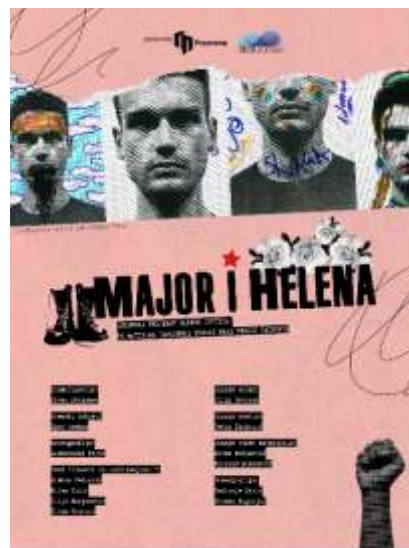
<https://www.univerzitetskiodjek.com/intervju/pozoriste/intervju-divna-stojanov-dramaturskinja-dela-major-i-helena>

INTERVJU: Divna Stojanov, dramaturškinja dela „Major i Helena“

Monodrama „Major i Helena“ je projekat inspirisan knjigom Maje Bekčić Petrović u produkciji Pozorišta „Promena“ i produkcije „Oblak“. Režiser i glumac predstave, Aleksa Jovičić, bazirao je svoj master rad na životnoj priči trans i kvir aktivistkinje Helene Vuković, nekadašnjeg majora Vojske Republike Srbije. Premijera je održana 24. decembra, a poslednje izvođenje dogodilo se ponovo 22. januara. Priča prati tok Heleninog izvanrednog života i njenu ličnu evoluciju, kao i nepravdu, bol, radost i lepotu trans/kvir života u Srbiji. Koreografiju dela odradila je Aleksandra Pejić, scenski pokret Igor Greksa, a scenografiju Jovana Dugonjić i Snežana Tomašević. Dizajner zvuka je Filip Gotovac, a bend „Glasovi iz unutrašnjosti“ čine Živan Popović, Aleksa Petrović, Ilija Marjanović i Milan Vičić. Dramaturškinja dela „Major i Helena“, Divna Stojanov, otkriva proces kreiranja nečega ovako intimnog.

Foto: Predstava "Major i Helena"

Kako je nastala ideja da se biografska knjiga „Major i Helena“ dramatizuje?

https://youtu.be/fFS-k5V5EMo?si=opzWPBGlujp_44Mn

- Ova priča je uzbudljiva jer u svojoj suštini sadrži dualnost, odnosno sukob što je i najvažnije za dramu – postoji sukob između militantnog, patrijarhalnog, tradicionalnog i konzervativnog milje kakav je vojska i liberalnog, progresivnog sveta LGBTQA+ zajednice. Takođe, ideja nije bila da se na pozornicu postavi aktivistička drama koja je namenjena samo LGBTQA+ zajednici već predstava koja govori o drugima i drugačijima, o hrabrosti i nužnosti da se bude autentičan i prirodan i da pruži utehu onima koji se osećaju usamljeno. Ili kako to Goblinova pesma na kraju predstave kaže Kada mislis da si sam/ mi smo ovde/ ima nas gomila.

Koliko dugo je trajao proces dramatizacije?

- Dramatizacija se odvijala kroz etape i trajala je nekoliko meseci sa prekidima. Prvo sam čitala roman, sve moguće intervju sa Helenom, razgovarala sam sa njom i sa drugim trans osobama jer sam želala da čujem što više njihovih iskustava i, na kraju krajeva, da razumem kako se osećaju i sa kojim poteškoćama se suočavaju. Prilikom dramatizacije mi je bilo važno da se kod publike ne izazove sažaljenje prema trans osobama i da predstava ne postane još jedna pamfletska, aktivistička predstava koja komunicira samo sa LGBTQA+ osobama.

Koje su bile prepreke prilikom procesa pravljenja predstave?

- Imala potrebu da dopisujem i domaštavama Helenin život, da razmišljam kako bi dramaturgija bila bolja ukoliko bih dodala određene scene, ali sam se uvek podsećala da postoje etički principi kojih se pre svega moramo držati, da mi stvaramo dokumentarnu predstavu, o stvarnoj ženi i njenim stvarnim odlukama koje su uticale na mnoge ljude u njenom životu.

Da li je forma monodrame izazovnija od pisanja drame sa više lica ili, naprotiv, pruža više mogućnosti?

- Sve zavisi od priče. Ona određuje formu. Iako se u komadu pojavljuju drugi likovi, fokus je na Heleni zbog čega je forma monodrame najadekvatnija.

Kakve su reakcije na predstavu?

- Čini mi se da je publici predstava izuzetno zanimljiva i da poneki dolaze vođeni željom da saznaju šokantnu priču i šta se krije iza velikog skandala koji se desio u Vojsci, ali da se do kraja prepuštaju i prate unutrašnji sukob u jednom čoveku koji je nalik nama i da ih više ne zanima samo voajersko gledanje trača već priča, unutrašnji lomovi u čoveku... Drago mi je da se publika smeje jer mi je humor generalno veoma važan u pisanju i takođe pomaže da Helenina priča bude živa. A i Helena je po svojoj prirodi vrlo duhovita žena.

Kako je Helena reagovala?

- Verujem da je za Helenu stvaranje predstave bilo najemotivnije. Mogu samo da zamislim koliko je teško i hrabro izložiti se publici u tolikoj meri i koliko poverenja je morala da ima, pre svega u Aleksu, a onda i u celu ekipu. Ne mogu da govorim u njeno ime, ali čini mi se da je bila oduševljena kada je prvi put pogledala predstavu. Drago im je da je do sad došla na svako izvođenje, da nas podržava, bodri i da veruje u predstavu.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
12.06.2023 / Major i Helena	1	1	

- 5.2.3. Filozofski teatar: 2 programa / 2 izvođenja / 202 gledaoca (od čega =92 u okviru VI Bitef zone)**
- **Na sceni Studio Bitef teatra. 1 program / 1 izvođenje / 110 gledalaca**

Specifikacija:

Iz Beograda=1 / 1 / 110

Iz Srbije=

Van Srbije=1 / 1 / 92

10.05.2023

Scena studio Bitef teatra

Bitef teatar, Beograd, Srbija

U okviru programa VI Bitef zona / otvaranje

Filozofski teatar

BEDA LJUDSKIH PRAVA

Gost: Filip Balunović

Moderatorka: Maja Pelević

<https://youtu.be/c2Lz62QKnNY?si=6sJq51dcaUcK0Q9k>

Povod za razgovor bila je nova knjiga Filipa Balunovića „Beda ljudskih prava - pandemija, desnica i nauka kao novo polje političke borbe“ koju je nedavno objavio Fakultet za medije i komunikacije.

Knjiga prolazi kroz kratku istoriju ljudskih prava, problematizuje domete oslanjanja na ljudska prava kao okvira za politike emancipacije, i ukazuje na neočekivan razvoj događaja tokom pandemije, u kom su akteri sa političke desnice protivljenje epidemiološkim merama i vakcinama zasnivali upravo pozivajući se na ljudska prava.

Pored toga razgovor je vodjen i na temu političkog nepoverenja, naopake logike "manjeg zla", teorija zavere i postaviće se pitanje da li je u današnjem svetu moguće na globalnom nivou zamisliti napuštanje neoliberalne paradigme ili pak ubrzano idemo u pravcu ekološke i(li) nuklearne katastrofe.

FILIP BALUNOVIĆ je naučni saradnik na Institutu za filozofiju i društvenu teoriju Univerziteta u Beogradu i docent na Fakultetu za medije i komunikacije. Prema obrazovanju je politikolog i sociolog, prema onome što piše i načinu na koji promišlja, politički filozof.

Osnovne studije završio je 2011. godine na Fakultetu političkih nauka u Beogradu. Prvi master iz oblasti Evropskih studija i međunarodnih odnosa stekao je 2013. godine na Evropskom institutu u Nici i na Bilgi Univerzitetu u Istanbulu. Drugi master iz domena ljudskih prava i demokratije završio je na univerzitetima u Sarajevu i Bolonji 2015. godine. Doktorirao je 2020. godine na Scuola Normale Superiore u Firenci, na temu sociologije društvenih pokreta. Kao gostujući istraživač, boravio je na univerzitetima u Liverpoolu, Kopenhagenu, Ljubljani, Rijeci i na Univerzitetu Humbolt u Berlinu. Autor je monografije „Beleške sa slobode“ (Mediteran, 2014), kao i nekoliko naučnih radova iz oblasti sociologije društvenih pokreta. Šire od toga, istraživačka i teorijska interesovanja zahvataju oblasti političke filozofije, marksizma i post-marksizma, kritičke teorije, identiteta i klasične političke teorije.

Ukupno programa
Ukupno izvođenja
Ukupno posetilaca

1
1
110

16.11.2023 / 20.00 sati
Scena Bitef teatra

Bitef teatar, Beograd, Srbija

Filozofski teatar
VRLA NOVA DIGITALNA REALNOST

Gost: Alfi Braun / Alfie Brown, teoretičar digitalne kulture

Moderatorka: Maja Pelević

<https://youtu.be/nue1IHSgkA?si=WpKynSzt87hPhF07>

Razgovor je codjeni na temu veštačke inteligencije, međuljudskih odnosa u digitalnoj realnosti, posmatranja realnosti kao video igre, post-komedije i toga kako su humor i satira postali žrtva totalne privatizacije javnog prostora.

Alfi Baun gostovao je dan kasnije, 17. novembra u 18h, na Fakultetu za medije i komunikacije, gde će održati predavanje i učestovati u diskusiji na temu: "Video igre i gejmfikacija stvarnosti".

Link ka događaju: <https://facebook.com/events/s/video-igre-i-gejmifikacija-stv/295139606318347/?mibextid=9I3rBW>

Alfi Baun

Alfi Baun je engleski teoretičar digitalne medijske kulture i tehnologije. Glavna istraživačka interesovanja su mu: digitalni mediji, psihoanaliza, kritička teorija i video igre, sa iskoracima u studije devetnaestog veka, studije filmova i srednjeg veka. Baunovo široko polje interesovanja zahvata i digitalni aktivizam, književnost i filozofiju, a bavi se i digitalnim pripovedanjem, digitalnom istorijom i ulogom digitalnog u geopolitičkim i kulturnim odnosima.

Predaje na Univerzitetu u Hong Kongu i Royal Holloway Univerzitetu u Londonu.

Autor je knjiga: *Enjoying It: Candy Crush and Capitalism* (2015), *In the Event of Laughter: Psychoanalysis, Hegelianism and Comedy* (2018), *Post-Memes: Seizing the Memes of Production* (2019).

JFakultet za medije i komunikacije je objavio njegovu knjigu *Svet snova video igara* 2022. godine.

• Jedan je od urednika portala *Everyday Analysis*, a piše za *Guardian*, *Paris Review*, *Independent*, *New Statesman* i *Newsweek*.

Razgovor je vođeni na temu veštačke inteligencije, međuljudskih odnosa u digitalnoj realnosti, posmatranja realnosti kao video igre, post-komedije i toga kako su humor i satira postali žrtva totalne privatizacije javnog prostora.

Alfi Baun gostovaće dan kasnije, 17. novembra u 18h, na Fakultetu za medije i komunikacije, gde će održati predavanje i učestovati u diskusiji na temu: "Video igre i gejmfikacija stvarnosti".

Link ka događaju: <https://facebook.com/events/s/video-igre-i-gejmifikacija-stv/295139606318347/?mibextid=9I3rBW>

Ukupno programa
Ukupno izvođenja
Ukupno posetilaca

1
1
92

5.2.4. 57. Beogradski internacionalni teatarski festival – BITEF 2023

Ukupna specifikacija broja programa, igranja i publike 57 BITEFA:

Program 57. Bitefa: 56 programa / 82 izvođenja / 6177 publike i to:

- U Bitef teatru: 4 programa (2+2) / 5 izvođenja (3+2) / 704 publike (434+270)
- U ostalim beogradskim prostorima: 53 programa (45+7) / 77 izvođenja (63+14) / 5473 publike (2833+2640)

Od toga:

- Gosti iz Beograda: 25 programa (22+3) / 25 izvođenja (22+3) / 2290 publike (730+1560)
- Gosti iz Beograda i Srbije – koprodukcije: 2 programa / 2 izvođenja / 102 publike:
- Gosti iz Srbije: 3 programa / 3 izvođenja / 240 publike
- Gosti van Srbije: 26 programa (6+20) / 52 izvođenja (14+38) / 3545 publike (2344+1201)

Bitef

BEOGRADSKI INTERNACIONALNI TEATARSKI FESTIVAL- BITEF jedan je od nekolicine najstarijih, najvažnijih, najuglednijih i retkih u porodici velikih svetskih festivala. Osnovan je Rešenjem Skupštine grada Beograda kao stalna manifestacija, od posebnog značaja za Grad Beograd, 26. decembra 1967. godine.

Osnivači, umetnički direktori i selektori BITEFA su bili Mira Trailović (Kraljevo, 22.01.1924–Beograd, 07.08.1989) i Jovan Ćirilov (Kikinda, 30.08.1931–Beograd, 16.11.2014).

Od 2006. do 2016. godine selektorka BITEFA je bila Anja Suša, pozorišna rediteljka, od 2015 do 2023. godine umetnički direktor festivala je bio Ivan Medenica, profesor Fakulteta dramskih umetnosti u Beogradu i pozorišni kritičar, a od ove 2023. godine Festival kao umetnički direktor i selektor, vodi Nikita Milivojević, pozorišni reditelj i redovni profesor na Akademiji umetnosti u novom Sadu

Vođen izuzetnim kulturnim radnicima, BITEF od osnivanja podržava i značajno učestvuje u promociji novih / aktuelno proizvedenih svetskih umetničkih, kulturoloških tendencija i ultimativnih teatarskih vrednosti. Gledaocu, indirektnom analitičaru i uživaocu otkriva najsavremenije domete scenskih umetnosti u svetu, kako kroz eksperimentalne tako i tradicionalne forme. Skoro pola veka gradi naše intelektualne veze sa svetom i obratno. Zalažući se uvek za nove i otvorene kulturološke prostore, ostvaruje izvanredne kontakte, ruši fiksirane umetničke hijerarhije, podstiče razvoj srpske scene izvođačkih umetnosti i doprinosi njenoj potpunijoj afirmaciji u širem kontekstu. Angažovan je u polju formiranja domaće pozorišne kritike i u borbi sa provincijalnim duhom i duhovnom prazninom. BITEF predstavlja epohalnu antitradicionalnu pojavu nulte kategorije u manifestacijama jugoslovenske i svetske kulture.

Festival, čiji je dugogodišnji podnaslov Nove pozorišne tendencije / New Theatre Trends, jeste skup vrednosti, odnosno umetnički projekat koji ne saopštava konačne istine o teatru i ne prikazuje, već otvara i problematizuje neka od najosetljivijih pitanja savremene javne sfere koja se proizvode, pojavljuju ili prikrivaju u posebnim svetovima razlika i raskola u umetnosti.

Prevazilazeći modernističke dogme, medijske granice i discipline, teži ka proučavanju, analizi, novim čitanjima i pomacima u umetničkim izvođenjima, najrazličitijim oblicima predstavljačkih struktura i mehanizmima pripovedanja – od proznog narativa, odnosno dramskog teksta u doslovnom smislu gde književni tekst prethodi teatarskom događaju, do dekonstrukcije njegove autonomije i interdisciplinarnе primene u ostalim sistemima komunikacije (plesno, muzičko, pikturalno, video, poetsko, filmsko, tehno, telesno, sajber itd. "pripovedanje"). Baveći se ne samo proizvodnjom, proizvedenim delom ili interpretacijom čina izvođenja, već i njihovim društvenim, političkim i kulturnim kontekstima i konsekvencama, dinamično, produktivno i eksplicitno neguje moć upitanosti, kritike, negacije i raskida. Uprkos političkim i kulturnim barijerama, BITEF mapira, kritički reaguje na nove društvene izazove i probleme, otvara socijalno-politička pitanja, aktivno preispituje sopstvene i, umetničke i teatarske strategije uopšte, kao i načine njihovih i proizvođenja novih pozorišnih realnosti.

Njegove su granice, istovremeno propustljive i meke i veoma konfrontirane i napete. To je festival dinamičnog, oštrog, prodornog, veoma obuhvatnog tematskog fokusa čiji su izazovi i čvorišta: savremena poimanja pozorišnih, izvođačkih i vizuelnih umetnosti, istraživanje njihovih orijentacija, afirmacija drugačijih teatarskih prostora i mizanscena, artikulacija različitih teorijskih i kritičkih poimanja, i provokacija učaurenim i šabloniziranim i često dosadnim obrascima scenskog izražavanja i prikazivanja.

Kroz decenije postojanja u isprepletenim, protivrečnim i složenim društvenima procesima, BITEF uvek ide u korak sa uzbudljivom evolucijom pozorišne umetnosti, istražujući koliko i šta filozofija i druge naučne discipline kao što su teatrologija, antropologija, sociologija, psihonaliza, lingvistika, teorije kulture, roda, medija itd., čine teatru i, obratno – u kojim fragmentima deluju na teatar.

Svaki BITEF svojom koncepcijom i programom odražava duh vremena, određeni duhovni i umetnički presek teatarskih istraživanja i avangardnih kretanja, sa generalnom idejom promocije novih pozorišnih tendencija.

Često se čita kao beogradska septembarska pojava koja tematskim podnaslovom svake godine odašilje uređeni i izdvojeni smisaoni i značenjski sadržaj, koji pokreće i menja ponašanje generacija. Kako onih koji "proizvode" tako i onih koji "koriste" umetnost i kulturu.

PRODUKCIJA BITEFA

Produkcija bitefa je od nastanka festivala do 1989. godine bila poverena pozorištu Atelje 212, a nakon toga, odnosno od godine njegovog osnivanja – BITEF teatru. Oba pozorišta su ustanove od značaja za kulturu grada Beograda. BITEF teatar, jedinstven po svom izvoru nastao je na tekovinama BITEFA i na inicijativu Mire Trailović kao BITEFOVO POZORIŠTE i tada najmlađi, jedini projektni beogradski teatar koji nema stalno zaposlen umetnički ansambl. BITEF teatar deluje kroz široki spektar programskih delatnosti, divergentnih koncepata izvođenja (u kojima ne preovlađuje nijedna paradigma) i vertikalnih multikulturalnih sadržaja, ostajući i u trećoj deceniji postojanja privržen svojoj estetskoj vertikali oko koje je i nastao – BITEF festivalu.

Radom BITEFA upravlja ODBOR, koga sačinjavaju predsednik i četiri člana. Odbor, kao i umetničkog direktora BITEFA, imenuje Skupština grada Beograda na period od četiri godine.

PROGRAM FESTIVALA

Program festivala čine Glavni i Prateći program.

- Glavni program čine predstave zvanične selekcije, čiji broj varira od godine do godine, ali se poslednjih godina njihov broj ustalio na desetak. Nakon izvođenja predstava tradicionalno se organizuju Susreti sa stvaraocima. Festival se održava na različitim gradskim lokacijama, pozorišnim kao i drugim originalnim, alternativnim prostorima.
- Prateći programi su sastavni deo festivala još od njegovog osnivanja. Neki od njih su se ustalili kao stalni programi kao što su: BITEF na filmu (od 1976 do 2016. godine) i BITEF polifonija (od 2000. godine), dok drugi čine jednogodišnje ili višegodišnje projekte.

BITEF organizuje i radionice, prezentacije, okrugle stolove, teorijske simpozijume, multimedijalne izložbe i izložbe izvođačkih umetnosti, kao i stalni kulturno – zabavni program After Ten Parties.

ŽIRI I NAGRADE

BITEF je manifestacija takmičarskog karaktera i njen žiri se sastoji od pet članova, koji se biraju na predlog menadžmenta festivala. Prvih dvadeset i pet godina žiri je bio sastavljen od domaćih umetnika, a kasnije – od svetski afirmisanih ličnosti iz redova kulture.

BITEF dodeljuje dve nagrade za predstave u zvaničnoj selekciji Glavnog programa:

- **Grand prix Mira Trailović** – za najbolju predstavu. Do 1990. godine ova nagrada se zvala Velika nagrada BITEFA
- **Specijalna nagrada BITEFA** – za poseban / izuzetan doprinos pozorišnoj umetnosti, po žanru, stilu ili sredstvima.
- Na osnovu ankete koju BITEF sprovodi među publikom nakon završetka predstave, festival dodeljuje i **nagradu publike**
- Žiri pozorišnih kritičara Politikinih izdanja (dnevne novine Politika) od 11. BITEFA 1977. godine, dodeljuje **nagradu najboljem reditelju BITEFA**

BITEF je prvi internacionalni festival koji je dobio nagradu **PREMIO EUROPA PER IL TEATRO** (Taormina arte, Special Prize for 1999) kao priznanje posebnom doprinosu i ključnom značaju u svetu pozorišnih umetnosti.

Beogradski internacionalni festival – BITEF je 21. novembra 2014. godine proglašen najboljim pozorišnim festivalom u regionu bivše Jugoslavije na osnovu glasova publike portala Teatar.hr

PUBLIKACIJE

Svake godine BITEF izdaje katalog i bilten, publikacije koje daju osvrt na tekući festival. Katalog daje kritički prikaz celokupnog festivala i može se nabaviti u prodaji neposredno pred otvaranje festivala. Bilten je kraća publikacija koja prati aktuelnosti i izlazi svakog dana festivala. Od 43. BITEFA 2009. godine bilten festivala se objavljuje u formi bloga na internet stranici <http://www.bitef-blog.rs>

O BITEFU postoji veliki broj tekstova i publikacija, od kojih bismo izdvojili monografiju BITEF, 40 godina novih pozorišnih tendencija, dokumenta Beogradskog internacionalnog teatarskog festivala /1967-2006/, u izdanju Istorijskog arhiva Beograda (2007.) i knjigu Natalije Vagapove Bitef: pozorište, festival, život (Službeni glasnik, Beograd, 2010.)

PODSETIMO SE...

Šezdesete godine prošlog veka bile su izoštrenije i jasnije opredeljene da menjaju svet, a buntovničke generacije umetnika i intelektualaca da se društveno angažuju. Te godine donele su događaje koji su obeležili XX vek: Berlin je podeljen na dva dela, Nikita Hruščov je podneo ostavku, ubijeni su Kennedy i Martin Luter King, kao reakcija na intervenciju SAD-a u Vijetnamu rodila su se deca cveća, izbila je kulturna revolucija u Kini i studentski bunt u Evropi, a rock and roll i Beatles-i su krenuli u osvajanje sveta. U atmosferi procvata novih umetnosti i tehnologija, radio Luksemburga, konferencije nesvrstanih, Orijent ekspres voza i autobuskih linija koje su preko Beograda spajale Zapad sa Istokom, evropske premijere Kose... 1967. godine Beograd, BITEF i fantastična generacija mladih umetnika svih medija dočekuju Grotowskog, Living teatar, Godota, Becketa, Ioneska... u naš grad dolaze Krejča, Ronconi, Brook, Stein, Richard Schecner i drugi.

Počela je tada jedna velika svetska pozorišna avantura. Avantura kao promena života.

Tokom prvih desetak godina selektori BITEFA doveli su neke od najhrabrijih scenskih eksperimenata. U želji da se sagleda pravo rastojanje između klasičnog, modernog i postmodernog pozorišta, kao i varijacije klasičnih tema u savremenim obradama kroz kritiku pojma originalnosti, suočili su publiku sa pozorištem preobražaja, razaranjem dramskog narativa, novim scenskim govorom, dramskim pozorištem bez reči (telesnim i igračkim pozorištem), otkrivenim ljudskim telom, sasvim razbijenim scenskim prostorom i izlaskom na ulice grada, grupnim autorstvom, experimentalnim i političkim teatrom, teatrom gerile...

Ističući teatar kao diskurs različitih koncepata umetnosti i društva, u kome govore različiti jezici, gde ostajemo u neizvesnosti pred različitim teorijskim modelima i odnosima teorije, umetnosti i kulture, u drugu dekadu svog postojanja beogradski festival je ušao pod naslovom Teatar nacija / Théâtre des nations (10. BITEF, 1976.), ugostivši istoimeni festival, koji je osnovan 50-tih godina i čija je članica bila i Mira Trailović. U Beograd su došli svi ostali članovi festivala: Madeleine Renaud, Jean-Luis Barrault, predsednik Teatra nacija, Suresh Awasthi, Eugenio Barba, Maurice Béjart, Radu Beligan, Saulo Benavente, Benno Besson, Enrique Buenaventura, Antonio Buero-Vallejo, Galal El-Čarkam, Núria Espert, Jerzy Grotowski, John Houseman, Jurij Ljubimov, Harold Prince, Jean-Louis Roux, Wole Soyinka, Peter Stein, Giorgio Strehler, Efla Sutherland, Jozef Svoboda, Jesaja Weinberg i Arnold Wesker.

Tokom osamdesetih i devedesetih, BITEF je predstavio je najviše domete postmodernog teatra tematizirajući procese, smisao, značenja i vrednosti u vanteatarskim i unutarteatarskim aspektima, koji nastaju premeštanjem iz mogućeg sveta kulture u teatar, odnosno iz teatra u mogući svet kulture. U vreme političko-ekonomske krize i embarga, rata i ratova na teritoriji ex Jugoslavije, loših vođa, zlotvora i žrtvi, istorijskog slepila... uspeo je da dovede u Beograd neka od najvećih imena svetske izvođačke scene i promovise najviše kulturne vrednosti scenskih umetnosti devedestih godina. Da, bilo je važno – za sve one generacije koje su stasavale i stvarale, praktično – u vremenu vlasti koja je bila bez ideologije. Koje su bile više obeležene kulturom, umetnošću i pozorištem, nego političkim vremenom u kojem su živeli... Naraštaji mladih reditelja, dramskih pisaca, scenskih dizajnera, igrača... odrastali su uz BITEF. Danas su značajno prisutni i daju dragocenu nadogradnju i "drugost" pozorišnim scenama kako Beograda, tako i u širem regionu.

Početak XXI veka, pored toga što prikazuje aktuelna i inovativna dostignuća svetskog "mejnstrima", odjeke avangarde, teatarskih laboratorija i pokušaja preobražaja teatra u celokupno umetničko delo (Gesamtkunstwerk), predstave postdramskog i neverbalnog scenskog izraza, teatar u doba kulture, novi dramski teatar itd., BITEFOV repertoar se bavi i praksama čiji su deo umetnički procesi realizovani uz pomoć novih tehnologija, ušavši u novu avangardu metamedijskog društva. Time ukazuje na složene društvene i kulturne promene nastale pod uticajem nauke, tehnologije, novog svetskog, neo-liberalnog tržišnog poretka i globalizacije i otvara vrata virtualnoj stvarnosti, pluralizmu ideja, stavova i perspektiva koje pruža era "sajber i bio-tehnološkog" teatra.

Svojim programima, BITEF svedoči da umetnost nastaje kontraverznim i složenim procesima, koje proizvode nejedinstveni, nehomogeni tokovi događanja i razvoja, koje možemo da posmatramo kroz različite istorije gde umetnik, istražujući i oslanjajući se na postojeće umetničke ili neumetničke tvorevine, prenos elemenata iz jednog u drugi sistem značenja ili umetnički diskurs, "prestaje" da bude "samo" stvaralac i postaje subjekt koji označava i upotrebljava. Novim umetničkim tvorevinama se ne može u ovom trenutku sagledati ni pravi početak niti kraj. BITEF koji je oduvek podsticao teme o sudbini i tragediji čoveka, koji je među prvima u svetu naglasio značaj tradicionalnih formi istočnog teatra kao što je Kathakali Dance Theatre (Prva premijera BITEF-a-1967) ili Beijing Opera, Teatar Balijski itd., danas najavljuje 21. vek kao mogući prostor za razgovore na ovu temu ne zagovarajući tezu da umetnost može da preobrazu stvarnost na romantičarskoj osnovi, već da, umesto da služi, kritikuje utopije.

Značajan je broj umetnika koji su nastupali na BITEFU (videti prilog*). Od najmarkantnijih, najkarakterističnijih, najprevratničkijih do onih koji nisu bili priznati na svetskoj pozorišnoj sceni, ili su bili tek malo poznati, a postali su deo pozorišne istorije i zahvaljujući radu selektora, koji su bez predrasuda bili vođeni intelektualnom hrabrošću, kriterijumom nezavisnosti izbora i sposobnošću da ocene njihova dostignuća i predstave ih na ovom festivalu.

Vesna Bogunović, producentkinja u umetnosti i medijima Bitef teatra

Roman Weingarten, Jerzy Grotowski, Living Theatre & Judith Malina, Julian Beck, Compagnie Victor Garcia, Peter Zadek, Bela Ahmadulina, Bulat Okudzava, Brigit Cullberg, Georgij Tovstonogov, Arsa Jovanović, Otomar Krjeka, David Esrig, Fernando Arrabal, Joseph Chaikin, Georgij Tovstonogov, Teatro Libero, Luca Ronconi, Théâtre du Soleil, Božidar Viočić, Ariana Mnouchkina, Alwin Nikolais, Merce Cunningham, Józef Szajna, Raoul Billerey, Marcel Maréchal, Bernard Ballet, Bread and Puppet Theatre, Tadeusz Kantor, Peter Gill, Charles Ludlam, London Contemporary Dance Theatre, Pip Simmons Theatre Group, Open Theatre, Roger Planchon, Trupa Nurie Espert, Richard Schecner, Mira Trailović, Zoran Ratković, Peter Stein, Jurij Ljubimov, Jir'i Menzel, Eugène Ionesco, Nebojša Komadina, William Gaskill, Claus Peymann, Hans Lietzau, Günter Krämer, Ingmar Bergman, Squat Theater, Werkteater, Ellen Hammer, Gledalisce Pupilija Ferkeverk, The Ridiculous Theatrical Company,	Grupa OHO, Ács János, Sankai Juku, Petar Selern, Branko Pleša, Jérôme Savary, Dino Radojević, Vladimir Gerić, Charles Ludlam, Makoto Satoh, Jean-Paul Ferbus, Frederic Flamand, Radu Penciulescu, Tomaž Kralj, Shuji Terayama, Dušan Jovanović, Peter Brook, Memé Perlini, Paolo Magelli, Robert Wilson, Anatolij Efros, István Igold, Károly Szigeti, Grupo Tse, Philip Glass, Miroslav Belović, Jerzy Jarocki, Roberto Ciulli, Anton Adasinski, Aleksandar Popović, Peter Schumann, Tomislav Radić, Jiry Kylian, Robert Sturua, Benno Besson, Antoine Vitez, Alexander Lang, Janusz Wisniewski, Haris Pašović, Janez Pipan, Eimuntas Nekrosius, Jan Fabre, Hisao Kanze, Georgij Paro, Miklos Jancso, Giles Havergal, Konrad Swinarski, Charles Marowitz, George Tabori, Joan Grau, Lindsay Kemp, Pina Bausch, José van Tuijl, Johann Kresnik, Michael Nyman, Fabrizio Plessi, Meredith Monk, Teatar Derevo, Stalker Stilt teatar, Joseph Nadj, Saburo Teshigevara,	Angelin Preljocaj, Ultima Vez, Volcano Theatre, Mad Dog, Atelje Fomenko, Comediants, Vito Taufer, Christoph Marthaler, Sonja Vukičević, Andrey Zoldak, Thomas Ostermeier, Sasha Waltz, Dejan Mijač, Georges Lavaudant, Kazimierz Dejmek, Carmello Bene, Teatar ITD, Georg Tabori, La Mamma i Andrey Serban, Slobodan Unkovski, Anne West, Boris Ščedrin, Samuel Beckett, Eugenio Barba, Patrice Chéreau, Andžej Wajda, William Gaskill, Lee Breuer, Miroslav Belović, Ljubiša Ristić, Johan Simons, Eric Lacascade, Andrey Moguchiy, Gledališče Sester Scipiona Našice, Jorma Uotinen, Steven Berkoff, La Fura Dels Baus, Semola Teatro, De La Guarda, Titanic Co., Igor Vasiljev, Jerzy Grzegorzewski, Ivica Kunčević, Dragan Živadinov, Jürgen Flimm, Haris Pašović, Hansgünter Heyme, Karge Langhoff, Erik Appelgrin, Dimiter Gotscheff, Mira Erceg, Gregor Metzger, Martin Zimmermann, Tamás Ascher, Michael Clark, Wolfgang Engel, Anatolij Vasiljev, Erwin Pipilits,	Hinderik de Groot, Tomaž Pandur, Henrijeta Janowska, Gábor Zsámbéki, Kama Ginkas, François Michel Pesenti, Roman Viktjuk, Wim Vandekeybus, András Urban, Theodoros Terzopoulos, Lev Dodin, Silviu Purcarete, Nigel Charnock, Jagoš Marković, Frank Castorf, Nikita Milivojević, Gorgio Strehler, Phil Soltanoff, Ivan Popovski, Margaret Jenkins, Valerij Fokin, Regis Obadia, Aleksandar Popovski, Arpad Sopsits, Biljana Srblijanović, Susanne Linke, Jurgen Gosch, Nicolas Stemann, Alisa Stojanović, Grzegorz Jarzyna, Michael Thalheimer, Krystian Lupa, Sidi Larbi Cherkaoui & Roel Dieltiens, Marius Kurkinski, Krzysztof Warlikowski, Rezo Gabriadze, Pjotr Fomenko, Oskaras Korsunovas, Egon Savin, Tomi Janežič, Ian Grieve, Daniela Nicolo, Enriko Casagrande, Yossi Yungman, José Montavlo, Lorenzo Bazzocchi, Matjaž Farič, Robert Alföldi, Rami Be'er, Heiner Goebbels, René Pollesch, Alvis Hermanis, Anne Teresa de Keersmaecker, Bojan Đorđev, Lloyd Newson, Marie Chouinard, Constanza Macras, Dmitri Černjakov,	Kirsten Dehlholm, Lotte van den Berg, Guy Weizman, Rony Haver, Ivica Buljan, Maurice Béjart, Ohad Naharin, Romeo Castellucci, Emma Dante, Boris Bakal, Katarina Pejović, Lenka Udovički, Meg Stuart, Philipp Gehmacher, Suzanne Osten, Bojana Cvejić, Aurelien Bory, Vida Ognjenović, Robert Lepage, Milena Marković, Ana Tomović, Lola Arias, Urlike Quade, Ivo Van Hove, Jo Strömngren, Kornél Mundruczó, Jan Lauwers, Miloš Lolić, Herman Helle, Pauline Kalker, Arleene Hoornweg, Herald Haug, Daniel Wetzell, Boris Liješević, Oliver Frljić, Borut Šeparović, Jernej Lorenci, Herbert Fritsch, Zlatko Pakovič, Yael Ronen, Dušan David Pařízek, Milo Rau, Joris Lacoste, Rabih Mroué, Tim Etchells, Ersan Mondtag, Amir Reza Kuhestani i mnogi drugi.
---	---	---	---	--

The Kathakali Dance
Theatre,

Théâtre de Complicité &
Simon McBurney,

Carolyn Carlson,
Janos Szikora,

Stefan Kaegi,
Rodrigo Garcia,

U okviru Glavnog programa prikazano je 9 predstava / 17 izvođenja / 704 publike, a u okviru Pratećeg 47 programa /65 izvođenja / 5473 publike, što ukupno čini 56 programa / 82 izvođenja i 6177 publike ne računajući posetioce youtube kanala, sajtova i društvenih mreža Bitef teatra i Bitefa (procena je oko 10000)

Predstave Glavnog programa: Božanstvena komedija (prolog), režija: Frank Kastorf, Deca sunca, režija: Mateja Koležnik, Zbogom Lindita, režija: Mario Banuši, Želja da se napravi čvrsta istorija završiče se neuspehom, koreografija: Igor Koruga, Kao i sve slobodne devojke, režija: Selma Spahić, Sunce i more, autorke: Rugile Baržžukaite, Vaiva Grainite i Lina Lapelite, Raspevana mladost, autori: Judit Berec, Bence Đerđ Palinkaš, Mate Sigeti, #Jeanne, režija: Anja Suša i Wakatt, koreografija: Serž Eme Kulibali

Prateći program se sastojao iz pet celina: Susreti sa autorima, 24.Bitef polifonija, CirkoBalkana 11. festival savremenog cirkusa, predavanje Ane Vujanović "Od proletarijata do prekarijata - i nazad!" i After Ten zabave.

Žiri i nagrade 57. BITEFA

Međunarodni žiri činili su dr Ana Vujanović (profesorka, teoretičarka i dramaturškinja, Nemačka, predsednica žirija), Nataša Barbara Gračner (glumica, Slovenija), Iris Rafetzeder (dramaturškinja, Nemačka), Siniša Ilić (vizuelni umetnik, kustos, Srbija), Žoris Lakost (reditelj, Francuska) dodelio je nagrade u obe kategorije:

- Gran pri „Mira Trailović“ za najbolju predstavu u celini pripao je predstavi „Jeanne“ u režiji Anje Suše
- Specijalna nagrada „Jovan Ćirilov“ dodeljena je predstavi „Zbogom Lindita“ u režiji Marija Banušija.

Nagrada publike pripala je predstavi „Sunce i more“ Rugile Baržžukaite, Vaive Grainite i Line Lapelite.

Politikin žiri u sastavu Andraš Urban (predsednik žirija), Veljko Mićunović, Gordana Popović, Ana Tasić i Borka Golubović Trebješanin jednoglasno je odlučio da se Politikina nagrada za najbolju režiju na 57. Bitefu dodeli Mariju Banušiju za predstavu „Zbogom Lindita“.

Foto: Nebojša Babić

Reč selektorskog tima

BITEF se u svom novom izdanju okreće kolektivnim umetničkim praksama, odnosno selektorskom timu koji je radio na selekciji 57. izdanja, a koji čine Nikita Milivojević (umetnički direktor), Tijana Grumić (dramaturškinja festivala) i Ksenija Đurović

(producentkinja programa). Oslanjajući se na svoja različita iskustva, kurirali smo program ovogodišnjeg festivala tako da on predstavi umetničke radove koji odražavaju jedinstvena interesovanja i perspektive svakog iz koselektorskog tima, a zajednička linija koja se izdvojila kroz sve predstave jeste otpor, pobuna i nepristajanje. U skladu sa svim tim, slogan ovogodišnjeg Bitefa je stih „Snago, ne pristaj da budeš nečija“ iz pesme *Šuma, plug, jagorčevina* mlade pesnikinje Radmile Petrović u kojoj se autorka bavi pitanjem nasleđa i (ženskih) predaka.

Verujemo da pravi otpor nastaje kroz saradnju i izgradnju zajednica spajanjem različitih glasova koji razbijaju ustaljene narative i nude nove mogućnosti. Ovakva vrsta kolektivnog rada sama po sebi dovodi u pitanje hijerarhijske strukture, demokratizuje proces rada i, negujući saradnju, proširuje mogućnost delovanja.

U svojoj srži pozorište je oduvek bilo platforma kroz koju se propituju preovlađujuće društvene norme. U dobu neizvesnosti i postistine u kom živimo, od presudnog je značaja da istražimo na koje se sve načine artikuliše otpor opresivnim sistemima, odnosno da preispitamo postojeće društvene strukture i pokrenemo razgovore koji će zahtevati promene. Kroz svoje raznolike perspektive, poetike i umetničke prakse, umetnice i umetnici čiji će radovi biti predstavljeni u glavnom programu ovogodišnjeg festivala, na različite načine osvetljavaju priče marginalizovanih zajednica, osporavaju hegemonističke strukture i ističu otpornost ljudskog duha.

Pokreti otpora su tokom istorije često bili vođeni zajedničkom odgovornošću prema društvenim promenama. Međutim, problemi s kojima se društvo suočava, kao što su klimatske promene, ekološke katastrofe, socijalne i ekonomske nejednakosti, poslednjih godina se stavljaju na teret mladima. Starije generacije zanemaruju svoju odgovornost i na taj način opterećuju mlade, koji moraju biti nosioci promena u svetu za čije stanje nisu odgovorni. U tom kontekstu, tema otpora i pobune naglašava značaj osnaživanja mlađih generacija i njihovog delovanja u oblikovanju sveta koji nasleđuju.

Osnovna ideja Bitefa jeste slavljenje novih pozorišnih tendencija, pa ćemo tako ovog puta imati priliku da, pored već etabliranih umetnica i umetnika, vidimo i nekoliko novih imena u svetu savremenih izvođačkih umetnosti, to jest autora koji u svom radu istražuju jezik otpora u specifičnim kontekstima i na različite načine. U pitanju su autorke i autori koji hrabro ispituju granice pozorišnog izraza, prkoseći konvencijama i hvatajući se u koštac sa nepoznatim i novim. Tako će se u selekciji 57. Bitefa naći ukupno osam predstava u glavnom takmičarskom programu, koje se bave pitanjima pobune i otpora, odnosno nepristajanja u najrazličitijim mogućim kontekstima - od zanemarivanja ekološke propasti sveta dok se sunčamo na plaži, preko preispitivanja drugosti i straha od drugog, pa sve do megalomanskih projekata izgradnje nacionalnih stadiona nauštrb neophodnih javnih usluga - a imaćemo i jednu predstavu u prologu festivala.

U kreiranju novog izdanja Bitefa, a uz uvažavanje i poštovanje nasleđa prethodnog umetničkog rukovodstva koje je imalo značajan uticaj na oblikovanje identiteta festivala, koselektorski tim je odlučio da ove godine zadrži Prolog kao tačku povezivanja koja ima za cilj održavanje kontinuiteta sa prethodnim festivalskim izdanjima. Izbor da se Prolog prihvati kao sredstvo kontinuiteta nije samo čin poštovanja već je istovremeno u skladu s negovanjem kolektivnog rada i uvažavanja mnogostrukosti glasova i perspektiva.

Osim glavnog takmičarskog programa i Prologa, Bitef će ove godine tradicionalno imati i prateće programe kao što su Bitef Polifonija i Susreti sa autorima. Takođe, jedanaesto izdanje regionalnog putujućeg festivala savremenog cirkusa, Cirkobalkana, realizuje se u okviru pratećih programa, čime se nastavlja tendencija podržavanja i osnaživanja marginalizovanih umetničkih praksi.

Nikita Milivojević, umetnički direktor
Tijana Grumić, dramaturškinja festivala
Ksenija Đurović, producentkinja programa

Foto: Jakov Simović

Legendarni reditelj Boro Drašković svečano je otvorio 57. Bitef u sredu 4. oktobra u Jugoslovenskom dramskom pozorištu. Prenosimo njegov govor Efekat leptira u celosti

Dobro večer!

Želim da vam čestitam značajan pozorišni praznik: 1967 - 2023. Za nekoliko minuta sveti gledalac, uz svetog glumca, započeće molitvu.

Sveti, pridev Ježija Grotovskog naravno, ne pripada klasičnoj religiji. Metafora je protumačena i kao definicija osobe spremne da se žrtvuje.

Grupa mladih ljudi veruje, uz Apolinera, da pozorište nije što i život, kao što točak nije noga; rezultat njihovog nezadovoljstva celokupnom stvarnošću najzad se preobrazio u svetkovinu novog teatra čiju su poetiku ponajviše izrazile tri predstave nagrađene beogradskom Velikom Nagradom:

Postojani princ (Kalderon-Slovacki), Vroclav, Poljska

Troil i Kresida (Šekspir), Bukurešt, Rumunija

Tri sestre (Čehov), Prag, Čehoslovačka

Reditelji: Ježi Grotovski, David Esrig, Otmar Krejča!

Plodonosan poduhvat sledećih godina kroz inspirativne formule se nastavio, maštovito, poticajno: Klasika na način 70, Slobodne forme 71, Reditelj nove stvarnosti 72 i Koreni, Teatralizam 74, Između mita i stvarnosti (1975).

Sve je manje nerazumevanja, bitefovski estetski i etički sve prihvatljiviji i već je u procesu deseti praznik: Deuxieme saison mondiale - Theatre des nations Bitef.

Svečano otvaranje Teatra nacija, Madlen Reno i Žan Luj Baro. Gradska skupština je prvi put pozorište.

Kraja nema velikim, svetskim imenima: Ljubimov, Vajda, Bruk, Šero, Vilson, Bergman, Beket... Novi prostori za maštu... Stalni priliv novih gledalaca... A bridge to playing together...

Zemlja se otvorila, svet se približio, novi glumci su u igri, svi naslovi, stari i novi, na novim igralištima, u novom tumačenju, traži se dotad neotkriven smisao... Lavirint, ogledalo, paradoks...

Svi jezici, sva razdoblja su građa... Prošlost učestvuje u sadašnjosti, u novom žanru naslućuje se budućnost...

En attendant Godot, Waiting For Godot igra se čak i u zloglasnoj tamnici San Kventin u kojoj pre nijedna predstava nije odigrana... Svaki smisao je u jednom dramskom delu. Čekanje na kraju veka i milenijuma. U Budvi, Gradu-teatru, Beketova tragikomedija odigrana je kao jedna predstava, u dve podele, muškoj, ratnoj, na tvrđavi Citadela, i ženskoj mirnodopskoj, u moru, na plaži Mogren... Tumačeći svoje delo u Šiler teatru, Beket je stigao do Knjige režije od 105 stranica. Tražeći još dublja tumačenja, Beket pred kraj života piše esej ispod naslova: Ne znam ko je Godo.

Kuda će teatar posle Beketa? Nije neočekivano pitanje znalaca.

Na razmeđu 20. i 21. stoleća, u bitefovskom vreme-prostoru, svima je jasno, planeta Zemlja postala je jedinstvena pozornica. Svetski repertoar se igra da bi se pokazao u oblicima kao nikad dosad.

Svetski šar je nedeljiva celina u svakom činiocu.

Ukrštene pozornice čine ga još uvek privlačnim, ispunjenim, jedinstvenim mestom.

Uvek u bitefovskom ključu: sred Australije na scenskom prikazu pripadnika aboridžinske zajednice, na Mahabharati Brukovog pozorišta, Hamletu u Glob teatru ili Novom Tvrđava teatru, u pozorištu „Promena“ ili sarajevskom Eastwest centru... Vaša deca ili deca vaše dece, gledaće predstave i na Mesecu...

Uvek drugačije!

Međuuticaj života i umetnosti je tajanstven, neodgonetljiv. Pozorište se menja, ostajući u svom najdubljem biću isto?!

Da li pozorište menja gledaoca? Nema sumnje. Svaki gledalac je svedok. Kako onda: toliko pozorišta, a svet nikad gori, uz postistinu i druga rastuća zla?!

U svakom slučaju, bez umetnosti stvarnost bi bila još teža.

Legenda prenosi da su prvo izvođenje tragedije Persijanci, samo osam godina nakon pomorske bitke u kojoj je opisana, pobednici posmatrali sa ostataka potopljenih persijskih lađa, prenesenih iz Salamine na padine Akropolja (gde se nalaze krhotine Dionizijevog pozorišta). Pisac Eshil i sam je bio učesnik bitke koju je ovekovečio na pozornici.

Letos, radnju najstarije sačuvane antičke tragedije Nikita Milivojević upriličio je na poprištu slavne bitke. Gledaocima je proveo istorijskim praznim prostorom stvarne Salamine, glumci - potomci brode tragovima svojih predaka.

Život i umetnost podjednako ubedljivo podržavaju kinesku poslovicu Sve je povezano sa svim. Leptir trepne krilcima na Madagaskaru, u Beogradu počinje bura, makar na pozornici.

Život je san, tvrdi Bitefov genijalni pesnik. Zar je predstava nešto drugo?! Večeras će na Decu sunca u Jugoslovensko dramsko pozorište doći devojka u majici ukrašenoj slovima Ne zaboravi da sanjaš.

Hvala što ste došli. Pomolimo se!

Glavni program
Main programme

više informacija na / more information at:
bitof.rs

REPERTOAR GLAVNOG PROGRAMA

3. oktobar Početak	18:00 večernji 19:30 kasnije	BEOGRADSKO DRAMAŃKO pozorište "Vilka sama „Iliana i Fula Marković“	BEOGRADSKO DRAMAŃKO pozorište, Beograd, Srbija Danas Raljević KOŃASTIVNA KOMEDIJA Režija: Frank Castorf
4. oktobar Završava oktobar	20:00 večernji 19:00	Jugoslavensko-dramsko pozorište Sofia „Ljilja Tadić“	Švedsko-francuski Beheim, Nemacka Malena Gull SEKA SURINA Režija: Mogens Kjeldahl
5. oktobar	20:00 večernji 19:15	Pozorište Arleja 212 Sofia „Mira Todorović“	Nemacko pozorište Grise, Ams, Grise ZBODNA, LINDA Koncept i režija: Marco Brusch
6. oktobar	18:00 večernji 19:15	Blaf teatro	Staton Service for contemporary dance, Beograd, Srbija ŽELJA DA SE NAPRAVI OVIŠTA ISTORJA ZAVRŠICE SE NEUSPOHOM Autor i koreograf: Igor Karijević
6. oktobar	20:00 večernji 19:15	Pozorište Arleja 212 Sofia „Mira Todorović“	Pozorište Arleja 212, Beograd, Srbija Tanja Spasić ALL I WIT SUBORDINE SLEEVING Režija: Selma Spasić

12

MAIN PROGRAMME REPERTOIRE

October 3 rd Početak	18:00 evening time 19:30 with late review	BEOGRADSKO DRAMAŃKO Theatre, "Iliana and Fula Marković" Main Stage	BEOGRADSKO DRAMAŃKO Theatre, Beograd, Serbia Danas Raljević IVANE COWBOY Directed by Frank Castorf
October 4 th Završava October	20:00 evening time 19:00	YUGOSLAVIAN DRAMAŃKO Theatre "Ljilja Tadić" Stage	Schweizerhaus Beheim, Germany Malena Gull CHILDREN OF THE SUN Directed by Mogens Kjeldahl
October 5 th	20:00 evening time 19:15	Theatre Arleja 212 "Mira Todorović" Stage	National Theatre of Greece, Athens, Greece COBBLE, LINDA Concept and direction by Marco Brusch
October 6 th	18:00 evening time 19:15	Blaf Theatre	Staton Service for contemporary dance, Beograd, Serbia DESIRE TO MAKE A SOLID HISTORY WILL END UP IN FAILURE Author and choreographer: Igor Karijević
October 6 th	20:00 evening time also 19:15	Theatre Arleja 212 "Mira Todorović" Stage	Theatre Arleja 212, Beograd, Serbia Tanja Spasić ALL ADVENTUROUS WOMEN SO Directed by Selma Spasić

13

7. i 8. oktobar	18:00, 19:00, 20:00, 21:00 večernji 19	Umetnički paviljon „Orijeta Zarić“ (Miki Katerenghin 1)	Regija Barthskaite, Vasa Grante i Lisa Lapelita, Kauas, Litvanija SINCI I NOVI Autori: Regija Barthskaite, Vasa Grante i Lisa Lapelita
8. i 9. oktobar	20:00 večernji 19	Blaf teatro	Kata savremena umetnost Teat, Budapesta, Mađarska SADPCANA MLADOST Autori: Judit Szekes, Doroz Bent Fehelak i Mate Szegit
9. oktobar	20:00 večernji 19:30	Pozorište na Trnopljanu	Švedsko-gostujuće pozorište Mikaelson i Kraljevsko-dramsko pozorište Dramaten, Stockholn, Švedska #JEANNE Režija: Anja Sula
10. oktobar Završava oktobar	20:00 večernji 19:15	Nemacko pozorište u Beogradu "Vilka sama	Floran pozorište Fanz, Italija/Berlino Fanz WAGNER Koncept i koreografija: Stef Eric Kallball

14

October 7 th and 8 th	18:00, 19:00, 20:00, 21:00 evening time 19	Art Pavilion "Orijeta Zarić" (1. Miki Katerenghin)	Regija Barthskaite, Vasa Grante and Lisa Lapelita, Kauas, Lithuania SIN AND SEA Opera performance by Regija Barthskaite, Vasa Grante and Lisa Lapelita
October 8 th and 9 th	20:00 evening time 19	Blaf Theatre	Kata House of Contemporary Arts, Budapest, Hungary SINING YOUTH Authors: Judit Szekes, Doroz George Fehelak and Mate Szegit
October 9 th	20:00 evening time 19:30	Theatre Theatre	Mikaelson, The Swedish National Touring Theatre and Dramaten, The Royal Dramatic Theatre, Stockholm, Sweden Anja Sula #JEANNE Directed by Anja Sula
October 10 th Closing and Awards Ceremony	20:00 evening time 19:15	National Theatre in Beograd Main stage	Floran Dance Theatre, Bulgaria/Berlino Fanz WAGNER Concept and choreography: Stef Eric Kallball

15

BOŽANSTVENA KOMEDIJA
DIVINE COMEDY

REŽIJA: FRANK KASTORF / DIRECTION: FRANK CASTORF
 PRODUKCIJA: BEOGRADSKO DRAMSKO POZORIŠTE, BEOGRAD, SRBIJA
 PRODUCTION: BELGRADE DRAMA THEATRE, BELGRADE, SERBIA

34

O SELEKCIJE

U kreiranju novog izdanja Bifesta, a uz usvajanje i poštovanje nasleđa prethodnog umetničkog rukovodstva, koje je imalo značajnu ulogu na oblikovanje identiteta festivala, selekcijski tim je odlučio da ove godine zadrži Prolog kao tačku povezivanja koja ima za cilj održavanje kontinuiteta sa prethodnim festivalnim izdanjima. Izbor da se Prolog prihvati kao sredstvo kontinuiteta nije samo čin poštovanja već je istovremeno u skladu s negovanjem kolektivnog rada i usvajanja mnogobrojnosti glasova i perspektiva. U skladu s tim, u Prologu 57. Bifesta, van takmičarske selekcije, naći će se predstava Božanstvena komedija režisera Franka Kastorfa, u produkciji Beogradskog dramskog pozorišta. Izuzetno razigrano izvođenje ansambla, te višeznačnost teksta, scenskog prostora, muzike i pokreta, koju Kastorf vešto koristi, upadljivo doprinose snazi ove kritike konzumerizma u današnjem neoliberalnom kapitalizmu, koji se podjednako vešto reprodukuje u svim verzijama.

O PREDSTAVI

Najkraći sadržaj Božanstvene komedije je sledeći: na dan jubileja, dok papa Bonifacije svima pokazuje svoju moć i dok se kritičari okupljaju oko njega, Dante luta po mračnoj sumi. Spasava ga Vergilije koji ga vodi da razgleda pakao i čistilište, a posle toga se sa Beatricom penje u raj i dopire do lica božjeg. Alegorijski, Dante je duša, Vergilije – razum, Beatrice – milost, ljubav. Cela Božanstvena komedija je podeljena u tri dela: „Pakao“, „Raj“ i „Čistilište“, sa po trideset tri pesme, a tim što prvi deo, „Pakao“, ima i uvodnu pesmu, dakle trideset četiri pesama. Sve tri dela, pakao u tercinama, a poslednjem stihu imaju reči „zvezda“ da bi podsetili na jedini pesnički, na težnju ka vetru svetlosti. Danterova poetika duha pronalazi je način da izrazi sve osećanja, sve prirode

CURATORS' STATEMENT

In the creation of the new Bifest edition, and with the appreciation and respect for the legacy of the previous artistic management, which made a significant impact on the shaping of the festival's identity, the curatorial team decided to keep the Prologue this year as a connecting point that aims to maintain continuity with previous festival editions. The choice to keep the Prologue as a means of continuity is not only an act of respect but is at the same time in line with the cultivation of collective work and appreciation of the multiplicity of voices and perspectives. Accordingly, in the Prologue of the 57th Bifest, outside of the competitive selection, there will be a play Divine Comedy directed by Frank Castorf, produced by the Belgrade Drama Theatre. The exceptionally playful performance of the ensemble, and the ambiguity of the text, stage, music, and movement that Castorf skillfully employs, all contribute to the strength of this critique of consumerism in today's neoliberal capitalism, which is equally skillfully reproduced in all times.

ABOUT THE PERFORMANCE

The shortest content of the Divine Comedy is as follows: on the day of the jubilee, while Pope Boniface is demonstrating his power to everyone and while the Christians are gathering around him, Dante is wandering through a dark forest. He is saved by Virgil, who takes him to hell and purgatory, and after that he contacts heaven with Beatrice and reaches the face of God. Allegorically, Dante is the soul, Virgil – reason, Beatrice – grace, love. The entire Divine Comedy is divided into three parts: "Hell", "Purgatory" and "Paradise", with thirty-three songs each, while the first part, "Hell", also has an opening song, so thirty-four cantos. All three parts, written in tercet, have the word "star" in the last verse to remind us of the only real god, the aspiration towards the world of light. Dante's

35

3. oktobar, 18.00
 Beogradsko dramsko pozorište,
 Vešta scena „Olivera i Rade Marković“
 trajanje: 5h 30' sa pauzom

October 3rd, 18.00
 Belgrade Drama Theatre,
 "Olivera and Rade Marković" Main Stage
 running time: 5h 30' with intermission

PREVOĐ / TRANSLATION: Dragan Mirović
 SCENOGRAF / STAGE DESIGN: Aleksandar Derić
 KOSTIMOGRAFIJA / COSTUME DESIGN: Adriana Draža Peretić
 KOMPOZITOR / COMPOSER: William Minke
 BIZAJN VIDEO-RADOVA I KAMERA / VIDEO AND CAMERA: Andreas Deinert
 BIZAJN SVETLA / LIGHTING DESIGN: Luthar Baumgartner
 UMETNIČKI DIREKTOR PRODUKCIJE / PRODUCTION ARTISTIC DIRECTOR: Sebastian Kirik
 IZVŠNA PRODUKCIJSKA / EXECUTIVE PRODUCER: Sarja Redić
 SCENSKI DOVOD / SPEECH COACH: Radovan Knežević

IGRAJI / CAST: Marko Gvero, Milena Vasić, Aleksandar Radajčić, Dunja Stojanović, Jana Miroslavić, Aleksandar Jovanović, Nataša Marković, Milas Zarić, Bajana Stojković

ASISTENTKINJA REDITELJA / ASSISTANT DIRECTOR: Ana Tomović
 ASISTENT SCENOGRFA / ASSISTANT STAGE DESIGNER: Danilo Mladenović
 ASISTENTKINJE KOSTIMOGRFIKALJE / ASSISTANT COSTUME DESIGNER: Milena Čvorović, Senjka Babić, Milena Šarić
 PREVOĐ / TRANSLATOR: Maja Marić, Dušan Nikolić, Bojana Đenić
 ASISTENTKINJE PREVOĐIČA / ASSISTANT TRANSLATORS: Nikola Simunović, Jelena Đurović
 KAMERA / CAMERA: Aleksa Baroš
 BIZAJN VIDEO-RADOVA I KAMERA / VIDEO AND CAMERA: Andreas Deinert
 BIZAJN SVETLA / LIGHTING DESIGN: Luthar Baumgartner
 UMETNIČKI DIREKTOR PRODUKCIJE / PRODUCTION ARTISTIC DIRECTOR: Sebastian Kirik
 IZVŠNA PRODUKCIJSKA / EXECUTIVE PRODUCER: Sarja Redić
 SCENSKI DOVOD / SPEECH COACH: Radovan Knežević

FOTOGRAFIJA / PHOTOGRAPHY: Dragana Udović

37

pojave, sve šušnje duha. On je pesnik drame i lirskog načina kazivanja, pesnik komičnog iskaza i realizma, pesnik osećanja i netrževnih pogmova. (...) U ovom delu pesnik silazi u tamu ljudskog greha i stiče do svetlosti i oslobođenja od njega, a na svome putu kroz tri zagnatna carstva on obuhvata nebo i zemlju, verno i večno, božansko i ljudsko. To je tragajuća ljudska duša za apsolutnom srećom, slobodom, mirom i konačnim prosvetljenjem.

Iz predgovora Božanstvenog komedije Dragana Mirovića

poetic soul found a way to express all feelings, all natural phenomena, all yearnings of the spirit. He is a poet of drama and lyrical storytelling, a poet of comic expression and realism, a poet of feelings and impossible concepts. (...) In this work, the poet descends into the darkness of human sin and reaches the light and liberation from it, and on his way through the three realms of the afterlife, he encompasses heaven and earth, time and eternity, divine and human, it is the search of the human soul for absolute happiness, freedom, peace, and ultimate enlightenment.

From the preface to the Divine Comedy by Dragan Mirović

38

MAKSIM GORKI / MAXIM GORKY

Bečevski otvorenje / Grand Opening

DECA SUNCA CHILDREN OF THE SUN

REŽIJA / DIRECTION: MATEJA KOLEŽNIK
PRODUKCIJA: ŠKOLSPIELHAUS BOCHUM, NEMAČKA
PRODUCTION: SCHULSPIELHAUS BOCHUM, GERMANY

20

0 SILENCIJA

Gorki smetla Decu sunca u kasni 19. vek, u srednjostolju se ne grupu intelektualaca i umetnika idealista potpuno odvojenih od surove stvarnosti spoljnog sveta. Kako radnja odmice, oni se sve više bore sa sopstevim unutrašnjim protivuradnostima, dok svet oko njih odlazi kroz značajne društvene i političke promene, odnosno kroz revoluciju. Slovenačka režiserka Mateja Koležnik svoju Decu sunca smetla u vreme malo bliže nama, i u kontekstu svojevrstne revolucije, odnosno u šezdesete godine 20. veka, gradeći precizne i detaljne portrete likova, u isto tako vrlo detaljnim, preciznim i hiperrealističnom prikazu scenskog prostora. Na prvi pogled, ova predstava deluje kao muzejski primenak, kao pozorišni eksponat iz prošlog vremena. Međutim, ono što Koležnik zaista radi, jeste približavanje likova Gorkog nama, ljudima današnjice, koji žive u svetu iznova i iznova definisanom lezama.

0 PREDSTAVI

I svaki dan živimo mora da se poskladi čač, da se stvari sređe, da se okuva, da se nešto popravi. Svaki dan morati da skočiti kud te neko pozove. I stalno se širi smrad iz privatne laboratorije glave porodice, jer on misli da može da izdvoji novu organsku materiju. Niko od njih ne zna ni da rukuje novcem. Najgore je, međutim, to što stalno morate da slušate nezadnike, koji provode vreme s svojim ljubavnim afersama, u ovom slikanju i u ovom naučnom dilematizmu, pokušavajući da poprave primitivno stanje masa...

Možda tako misle oni zaposleni u kući Protasova, bez kojih ovaj ništa ne bi funkcionisalo. Naučnik Protasov se ne može baviti profanim stvarima poput svakodnevnog života. On želi da postigne napredak, hemijski i intelektualni. Ništa manje od konasobog

CURATORS' STATEMENT

Gorky places Children of the Sun in the late 19th century, focusing on a group of idealistic intellectuals and artists completely detached from the harsh realities of the outside world. As the story progresses, they increasingly struggle with their own internal contradictions, while the world around them undergoes significant social and political changes, i.e. revolution. The Slovenian director Mateja Koležnik places her Children of the Sun in a time a little closer to ours, and in the context of a kind of revolution, i.e. in the sixties of the 20th century, building precise and detailed portraits of the characters. In the same very detailed, precise and hyper-realistic depiction of the stage. At first glance, this play seems like a museum artefact, a theatrical exhibit from a bygone era. However, what Koležnik really does is bring Gorky's characters closer to us, the people of today, who live in a world defined again and again by crises.

ABOUT THE PERFORMANCE

And every day anew tea has to be served, tidied up, cooked, something repaired. Every day you have to jump when someone calls for you. And always the stench from the private laboratory of the head of the family who thinks he can develop new organic matter. None of them knows how to handle the money either. The worst thing, however, is that you constantly have to listen to the do-nothings, who pass the time with their love affairs, their painting and their scientific dilemmas, trying to remedy the primitive state of the masses...

Maybe that's how they think, the employees in Protasov's house, without whom nothing would work here. The scientist Protasov cannot concern himself with profane things like everyday life. He wants to bring about progress, chemically and intellectually. Nothing less

4. oktobar, 20:00
Jugoslovensko dramsko pozorište,
Scena "Ljuba Tadić"
trajanje: 1h 50'

October 4th, 20:00
Yugoslav Drama Theatre,
"Ljuba Tadić" Stage
running time: 1h 50'

PREVOD SA NEMAČKOG / GERMAN TRANSLATOR: Ulrike Zemke
SCENA / STAGE: Raimund Orfeo Voigt
KOSTIM / COSTUME: Ana Savić Gečan
DIZAJN SVETLA / LIGHTING DESIGN: Bernd Felber
DRAMATURGIJA / DRAMATURGY: Angela Obat

IZVOĐAČI / PERFORMERS: Anna Blomlein, Jule Brückner, Konstantin Bühler, Christian Paul, Tamer Yen, Tim Brockmann, Guy Clemens, Damir Doo-Rita, Viktor Ijzern, Michael Lippold, Emily Lück, Karin Moog, Anne Rietmeijer, Alexander Wertmann, Amelie Willberg

FOTOGRAFIJA / PHOTOGRAPHY: Matthias Horn

21

oslobođenja čovečanstva, to je likus otavog njegovog rada. Tako oni ne primećuje udovicu Melaniju, koja guri u očajničkoj ljubavi prema njemu, ni - što je još gore - svoju ženu, koja se iz svanjenosti okreće njihovom zajedničkom prijatelju Vaginu. Ne primećuje ni nezne znake ljubavi između svoje sestre Libe, koja je dugo bila teško traumatizovana prisilom krvavih uličnih nereda, i moralno poremećenog veterinarskog čeparvoja - kao ni katastrofu koja je na vidiku između njih dvoje. Ali kolera hena ulicama, vlada smrt, i odjednom vaskuh u kuli od staroavne postaje opetno pruden.

then the final liberation of humanity is the focus of all his work. Thus he has neither an eye for the widow Melanija, who is burning in desperate love for him, nor - and this is worse - for his wife, who turns lonely to their mutual friend Vagin. He doesn't notice the tender signs of love between his sister Lisa, who has long been severely traumatised by the sight of bloody street riots, and the morally deranged veterinarian Tscheparvoj also escape him - as does the catastrophe that is brewing between the two. But cholera is rampant on the streets, there are deaths, and suddenly the air in the ivory tower becomes dangerously thin.

22

23

ZBOGOM, LINDITA GOODBYE, LINDITA

KONCEPT I REŽIJA: MARIO BANUŠI / CONCEPT AND DIRECTION: MARIO BANUSHI
PROJEKCIJA: NARODNO POZORIŠTE GRČKE, ATINA, GRČKA
PRODUCTION: NATIONAL THEATRE OF GREECE, ATHENS, GREECE

24

0 SILENCIJA

Zbogom, Lindita je tek druga predstava mladog autora Marija Banušija, grčkog glumca i reditelja poreklom iz Albanije. Inspirisana istorijom Balkana i njegovim zagrobnim običajima i praksama, ova predstava na suptilan i apečaljiv način donosi duboko intimnu priču o suočavanju sa gubitkom voljene osobe. Kroz priču o jednoj porodici, niz čudnih događaja iznosi na površinu svet sačinjen od snova i noćnih mora, odnosno izvanu stvarnosti koja ima sopstvena pravila. Igrajući se slikama, vizuelnim kodovima, svesnim i podsvesnim, Mario Banušij gradi jedinstvenu poetiku avog umetničkog jezika i postavlja pitanje o tome šta znači reći zbogom? Kako se život nastavlja posle smrti onih koje volimo? Reduju da je jedna od misija festivala promovisanje svih imena u međunarodnom kontekstu, smatramo da je važno što će se ovaj autor i ova predstava naći u ovogodišnjoj selekciji.

0 PREDSTAVI

Zbogom, Lindita je drugi deo trilogije. Dok je prvi, *Agajada* [strijca], fokusiran na pojam „delaška“, ovaj komad predstavlja poetski apoteoz, vizuelnu meditaciju o žalovanju. Porodica proživljava tugu na prigublen način, bez reči, zagrapljena svojim gubitkom, sve dok niz čudnih događaja naizgled ne otkrije granice između njihovog sveta i sveta preminule Lindite. Za sve to vreme, ikona Gra Madone promatra porok, a jedna Crna žena često poseda kuću. Trivajine kućne poslove prati poetske slike i rituali koji potiču iz balkanskih tradicija.

Kroz potpuno odsutvo dijaloga, svedoci smo putovanja, pokušaja da se odgovori na pitanje: sta koliko i čovečanstvo: kako da se ponikimo sa smrtu? U predstavi Zbogom, Lindita kraj je i početak, a međusobna ljubav predstavlja važno utopište.

25

CURATORS' STATEMENT

Goodbye, Lindita is only the second performance by the young artist Mario Banushij, a Greek actor and director originally from Albania. Inspired by the history of the Balkans and its funerary customs and practices, this performance brings a deeply intimate story about dealing with the loss of a loved one in a subtle and striking way. Through the story of one family, a series of strange events brings to the surface a world made of dreams and nightmares, that is, a twisted reality that has its own rules. Playing with images, visual codes, conscious and subconscious, Mario Banushij builds a unique poetics of his artistic expression and asks the question of what it means to say goodbye. How does life continue after the death of those we love? Since one of the missions of the festival is to promote new names in an international context, we think it is important that this artist and this performance will be included in this year's selection.

ABOUT THE PERFORMANCE

Goodbye, Lindita is the second part of a trilogy. While the first one, *Agajada* [streich mark], focused on the notion of coming, this piece is a poetic farewell, a visual meditation on mourning. A family experiences grief in a muted, wordless manner, stupefied by their loss, until a series of uncanny events seems to suspend the boundaries between their world and that of the departed Lindita. Throughout the action the icon of a Madonna Mary is overlooking the proceedings and a Black woman frequents the house. Trivial house chores are followed by poetic images and rituals originating from Balkan traditions.

In the complete absence of dialogue, we witness a journey, an attempt to answer a question that is as old as humanity: how can we reconcile ourselves with death? In Goodbye, Lindita the end is also a beginning and the love shared an eternal sanctuary.

5. oktobar: 20:00
Pozorište Ateje 212.
Scena „Mira Trajković“
trajanje: 1h 10'

October 5th, 20:00
Theatre Ateje 212.
"Mira Trajković" Stage
running time: 1h 10'

DRAMATURGIJA/DRAMATURGE: Sophia Efthymiadou
SCENA I KOSTIM / SET AND COSTUMES: Sotiris Melencos
MUZIKA / MUSIC: Emmanouil Rovithis
DIZAJN SVETLA / LIGHTING DESIGN: Tassos Patsioroutas
DRAMATURGIJA POZORIŠTA / HOUSE DRAMATURGE: Aspasia-Maria Alexiou
ASISTENTKINJE REŽIJE / DIRECTING ASSISTANTS: Afroditi Kapokaki, Theodora Patti

IZVOĐAČI / PERFORMERS: Mario Banushij, Babis Gollabatos, Alexandra Haxari, Eriylfi Kitzoglou, Katerina Krista, Helene Habia Nzanga, Vasiliana Skopetou, Chryssi Vicalaki

MENADŽERKA PROJEKCIJE / PRODUCTION MANAGER: Eli Panourgis
INSPIJECENT / STAGE MANAGER: Eli Christodoukopoulou

FOTODIGRAFIJA / PHOTOGRAPHY: Theofilos Tsionas

NATIONAL THEATRE OF GREECE

25

Nakon vrlo uspešnih izvođenja u Atini, predstava će na štetu obelježiti početak evropske turneje (Nemačka, Holandija i druge zemlje tokom sezone 2023-2024).

After a very successful run of shows in Athens, Blet Festival will mark the beginning of a European tour (Germany, The Netherlands and others during the 2023-2024 season).

26

ŽELJA DA SE NAPRAVI ČVRSTA ISTORIJA ZAVRŠIĆE SE NEUSPEHOM DESIRE TO MAKE A SOLID HISTORY WILL END UP IN FAILURE

AUTOR I KOREOGRAF / AUTHOR AND CHOREOGRAPHER: IGOR KORUĞA
 PRODUKCIJA: STANICA SERVIS ZA SAVREMENI PLES, BEOGRAD, SRBIJA
 PRODUCTION: STATION SERVICE FOR CONTEMPORARY DANCE, BELGRADE, SERBIA

28

O SILENCIJU

Želja da se napravi čvrsta istorija završiće se neuspehom autora i koreografa Igora Koruĝa jedna je od dve predstave iz domaće produkcije u ovogodišnjoj takmičarskoj selekciji. Ovak rad bavi se kompleksnim pitanjem pozicije savremenog plesa u Srbiji, što je posebno sledbeno pitanje budući da u našoj zemlji ne postoji institucionalni okvir čuvanja, tj. arhiviranja savremenih plesnih praksi. Kriz sarađuju sa šestoro koreografa i koreografa, pionira i pionirki moćnijih plesnih izrazo, koji su doprinele izgradnji prostora za današnju plesnu scenu. Koruĝa i saradnici sledbu počinju i na nemogućnost pobune i revolucije u periodu ekstremsne društvene krize tokom i nakon raspada Jugoslavije. Ova predstava dolazi sa nezavisne scene, što je za Blif važno u kontekstu podizavanja svakodnevne borbe umetnika i umetnika koji stvaraju u vaninstitucionalnim okvirima, što je, usled loših radnih uslova, takođe svojevrsna vrsta otpora, pobune i negristiranja.

O PREDSTAVI

Šest koreografkinja i umetnika lokalne nezavisne plesne scene zajedno, izvođači su plesne predstave, odnosno „arhive u pokretu“ – otevljujući nedovoljno zaštićene zapise kretanja, doživljaja, sećanja, osetnih istorija iz svojih umetničkih opusa – u trenutku kada ne postoji zvaničan institucionalni okvir arhiviranja lokalne plesne scene. Kroz transgeneracijsko (samo)propitivanje fizičkih, društvenih, emocionalnih, ekonomskih, ideoloških i drugih (uglavnom nevidljivih) ranjivosti iz svog kulturno-umetničkog rada i prakse, pripitavaju jedna i teističke, principje, (re)pozicioniranje i kontradiktornosti sopstvene samoodrživosti kao oblika otpora, kritike i zajedništva u turbulentnim društveno-političkim okolnostima sada i života tokom poslednjih četrdeset godina. Šta u tome imaju da kažu

30

CURATORS' STATEMENT

Desire To Make A Solid History Will End Up In Failure by the author and choreographer Igor Koruĝa is one of the two performances from domestic production in this year's competitive selection. This work deals with the complex issue of the position of contemporary dance in Serbia, which is a particularly complex problem because our country does not have institutional framework for preservation, i.e. archiving contemporary dance practices. Through collaboration with six female and male choreographers, pioneers of modern dance expressions, who contributed to the creation of the space for today's dance scene, Koruĝa and his colleagues draw attention to the impossibility of rebellion and revolution in the period of extreme social crisis during and after the breakup of Yugoslavia. This performance comes from the independent scene, which is important for Blif in the context of supporting the daily struggle of artists who create in non-institutional settings, which, due to poor working conditions, is also a kind of resistance, rebellion, and non-compliance.

ABOUT THE PERFORMANCE

Six choreographers/dancers/artists of the local independent dance scene together perform the dance performance, that is, "archives in motion" – embodying insufficiently documented records of movements, experiences, memories, and histories from their artistic works - at a time when there is no official institutional framework for archiving the local dance scene. Through the transgenerational (self)questioning of physical, social, emotional, economic, ideological, and other (mostly invisible) vulnerabilities behind their cultural and artistic work and practice, the tactics, principles, (re)positioning and contradictions of their self-sustainability as a form of resistance, criticism and togetherness in the turbulent

4 oktobar, 18:00
 Blif teatar
 trajanje: 1h 15'

October 4th, 18:00
 Blif Theatre
 running time: 1h 15'

DRAMATURGIJA / DRAMATURY: Milica Ivšić
 KOMPOZICIJA / COMPOSITION: Luka Mejđžor
 DIZAJN SVETLA / LIGHTING DESIGN: Boris Butenac
 DIZAJN HALJINE ZA VRTENJE I OBRADA PERIKE / DESIGN OF REVOLVING DRESS AND WIG: Boris Čekićinac
 VIDEO I MONTAŽA / VIDEO AND EDITING: Igor Koruĝa
 GRAFIČKO OBLIKOVANJE / GRAPHIC DESIGN: Miro Radmanović
 IZVOĐAČI / PERFORMERS: Nela Antonović, Jelena Jović, Sanja Krizanović, Tasić, Tatjana Pajović, Anđelija Todorović, Boris Čekićinac

PRODUKCIJA / PRODUCTION: Marijana Čvetković
 KOORDINACIJA / COORDINATION: Marko Pejsavić, Filip Perić

UZ PODŠTICU: Projekta "Dance On, Pass On, Dream On", programa Kreativna Evropa i Ministarstva kulture Republike Srbije / SUPPORTED BY: Dance On, Pass On, Dream On project within Creative Europe Program and the Ministry of Culture of Republic of Serbia

PARTNERI: Kulturni centar Megocin, Blif teatar / PARTNERS: Megocin Cultural Centre, Blif Theatre

FOTOGRAFIJA / PHOTOGRAPHY: Vladimira Opašenica

29

danas? Šta nose i kriju njihova tela? Na koje načine se nestalnost arhiviranja jednog vremena i istorije odražava kroz nestalnost samog umetničkog izvođenja (same predstave)? Kako plesna umetnost (nezavisne scene) opstaje kao relevantno društveno, kulturno i političko sredstvo za razlikovanje i proširivanje društvenog tela? Želja da se napravi čvrsta istorija sigurno se završava neuspehom. Pitanje je samo za koga?

socio-political circumstances of work and life during the last forty years are also being re-examined. What can they say about it today? What are their bodies carrying and hiding? In what ways is the impermanence of archiving the artistic performance itself (dance performance)? How does dance art (independent scene) survive as a relevant social, cultural, and political tool for reshaping and remaking the social body? The desire to make solid history is sure to end up in failure. The only question is for whom?

31

TANJA ŠIJAR

KAO I SVE SLOBODNE DJEVOJKE ALL ADVENTUROUS WOMEN DO

REŽIJA / DIRECTION: SELMA SPAHIĆ
PROJEKCIJA: POZORIŠTE ATELJE 212, BEOGRAD, SRBIJA
PRODUCTION: THEATRE ATELJE 212, BELGRADE, SERBIA

32

O SILENCIJU

Još jedna predstava domaće produkcije jeste Kao i sve slobodne djevojke Pozorišta Ateleja 212, prema tekstu Tanje Šijar i u režiji Selme Spahić. Predstava o tinejdžerskoj seksualnosti inspirisana je istinitom pričom o sedam tinaesogodišnjih djevojčica koje su ostale trudne na školskoj ekskurziji. Predstava ističe temu generacijskog jaza i posledica nemara starije generacije, postavljajući pitanje o tati i odgovornosti koji se stavljaju na pleća mladih, istovremeno ističući u kojim merni se glasovi mladih ljudi na ovim prostorima zamenjuju, tj. koliko odrasli ne žele ili nisu u stanju da čuju njihov glas.

O PREDSTAVI

Kao i sve slobodne djevojke komad je koji istražuje društveni fenomen kada je sedam tinaesogodišnjih djevojčica zatrudnelo na školskoj ekskurziji. Autorica Tanja Šijar tekstem daje glas ženskim, mladiim subjektima kojima je govor u javnom prostoru onemogućen, a sama iskustva ovih subjekata sa neverno interpretirana i obrađena sa određenim ideološkim stavovima i u perspektivi sveta odraslih, koji na djevojčice ne gleda kao na raznopratne društvene subjekte. Reč je o tekstu koji razotkriva diskriminativne odnose spram ženske, djevojačke i mladolikne seksualnosti, spram daljevlja svega mladih žena i tradicionalnih vrednosti i starih društvenih tekovina u kojima žive i odrastaju, a koje svojim delovanjem pretežno.

Ovo je treći komad Tanje Šijar koji ima prvo domaće izvođenje u Pozorištu Ateleju 212. Prvo izvođenje je imao u Dojches teatro u Berlinu, a između ostalog je, pored Nemačke, javno čitan i izvođen u Švedskim Američkim Državama, te Hrvatskoj, Austriji, Italiji... Do sada je preveden na sedam jezika.

34

CURATORS' STATEMENT

Another locally produced play is *All Adventurous Women Do*, produced by Theatre Ateje 212, based on text by Tanja Šijar and directed by Selma Spahić. The play about teenage sexuality is inspired by the true story of seven thirteen-year-old girls who fell pregnant on a school trip. The play highlights the topic of the generation gap and the consequences of the carelessness of the older generation, raising the question of the burden and responsibility placed on the shoulders of the young, at the same time highlighting the extent to which the voices of young people in those areas are neglected, i.e., how adults do not want or are unable to hear their voice.

ABOUT THE PERFORMANCE

All Adventurous Women Do explores the social phenomenon of seven thirteen-year-old girls who fell pregnant on a school trip. Here Šijar's gives voice to young female subjects whose speech in public space is prevented, and whose very experiences are often interpreted and processed with certain ideological points of view and from the perspective of the adult world, which does not see girls as equal social subjects. It is a text that exposes discriminatory attitudes towards women's, girls' and minors' sexuality, towards young women's experience of the world and traditional values and outdated social norms in which they live and grow up, and which they question through their actions.

This is Tanja Šijar's third play which has its first domestic performance at the Theater Ateje 212. *All Adventurous Women Do* had its world premiere at the Deutsches Theater in Berlin and has been publicly read and performed in various countries, including Germany, USA, Croatia, Austria, and Italy. It has been translated into seven languages so far.

6 oktobar: 20:00
Pozorište Ateleje 212,
Scena „Mira Trifunović“
trajanje: 1h 15'

October 6th, 20:00
Theatre Ateje 212,
"Mira Trifunović" Stage
running time: 1h 15'

DRAMATURG / DRAMATURG: Dimitrije Kakanov
KOREOGRAFIJA / CHOREOGRAPHER: Ana Đubljević
SCENOGRAFIJA / STAGE DESIGNER: Zorana Petrov
KOSTIMOGRAFIJA / COSTUME DESIGNER: Selma Orb
KOMPOZITOR / COMPOSER: Branka Abić
LEKTOR / SPEECH COACH: Dejan Srdoljević

IGRAJU / CAST: Milica Mihajlović, Ana Mandić, Jelena Stupljanin, Ermin Bravo, Marko Orabež, Marta Bjeleša, Marija Abinčić / Vera Jovanović
DEVOJČICE NA VIDEO / GIRLS IN THE VIDEO: Milica Čvorović, Natalija Obrenović, Aleksandra Zelenović, Krupa Dejićević, Anastasija Lukić, Dunja Nestićević

KOREPITORNA / ACCOMPANIST: Ana Čvorović
BARADNICA ZA VIDEO RAD / VIDEO PRICE ASSISTANT: Stala Bukumirović
ASISTENTKA KOSTIMOGRAFIJE / ASSISTANT COSTUME DESIGNER: Anđelija Bajagić
DIZAJNER SVETLA / LIGHTING DESIGN: Radomir Stamenković
DIZAJNER ZVUKA / SOUND DESIGN: Dragan Stevanović
ŠMINKA I MASKA / MAKEUP AND MASK: Dubravka Bušetlija
ORGANIZATORI / ORGANIZERS: Jelena Palić, Boško Radanjić

33

Ovo je Ateleju 212 prva predstava jedne od najuspešnijih režiserki iz regiona, Selme Spahić, i drugi put da Spahić režira tekst Tanje Šijar.

Na Festivalu bosanskohercegovačke drame u Zenici predstava je višestruko nagrađena.

This is the first performance in Ateje 212 by Selma Spahić, one of the most successful directors from the region, and the second time she has directed a text by Tanja Šijar.

The performance received several awards at the Festival of Bosnian Drama and Author's Theatre in Zenica.

35

SUNCE I MORE SUN AND SEA

AUTORKE OPERE-PERFORMANSA: RUGILE BARZDŽUKAITĖ, VAIVA GRAINYTĖ I LINA LAPELYTĖ
OPERA-PERFORMANCE BY RUGILE BARZDŽUKAITĖ, VAIVA GRAINYTĖ AND LINA LAPELYTĖ
PROJEKCIJA: RUGILE BARZDŽUKAITĖ, VAIVA GRAINYTĖ I LINA LAPELYTĖ, KAUNAS, LITVANJA
PRODUCTION: RUGILE BARZDŽUKAITĖ, VAIVA GRAINYTĖ AND LINA LAPELYTĖ, KAUNAS, LITHUANIA

36

O SILENCIJA

Litvanska predstava *Sunce i more* autorki Rugile Barzdukaitė, Vaive Grainytė i Lina Lapelytė, opera je smještena na plaži, u pesku, gdje ljudi, koje bismo tipično sreli u svakom javnom prostoru (od sredovečnih parova sa decom, preko starih ljudi, pa sve do dece i mladih), kroz pjevanje o nalagled nebitnim i svakodnevnim stvarima, zapravo tretiraju problem klimatske krize i ekoloških katastrofa u bujajućem kapitalizmu. Nagrađena Zlatnim lavom na 58. Venecijanskom bijenalu, opera-performans *Sunce i more* nas upućuje na litvanski podnežje na malograđansku apatiju koju sa sobom nose oni koji imaju privilegiju odmora.

O PREDSTAVI

Iz pomoć nekoliko tona peska kojim transformišu svako mesto u živahnu plažu, likovi koji se susreću nude niz zavodljivih harmonija i melodičnih grča koje klize između svakodnevnog, zlokobnog i nadrealnog. Iz opesdnog narativa o njihovim životima proizilazi prodorno istraživanje klimatskih promena, koje baca svetlo na složen odnos između ljudi i planete koju nastupajemo. Komedi izvodi trinaest vokala koji su okruženi članovima lokalne zajednice.

Iz ptičje perspektive, sa mezanina nad binom, publika gleda skupljene likove koji se pojavljuju kao tipične grupe turista različitog uzrasta, iz različitih dela života, odevenih u šarene kupaće kostime. Posmatrajući ovaj tabloeo vibrant od krvi i mesa iz perspektive smera, publika uviđa krhlost ljudske pozicije.

Svetska premijera opere-performansa održana je na 58. izložbi savremene umetnosti – La Biennale di Venezia, gde je nagrađena Zlatnim lavom za najbolje nacionalno učesništvo.

37

CURATORS' STATEMENT

The Lithuanian performance *Sun and Sea*, by Rugile Barzdukaitė, Vaiva Grainytė and Lina Lapelytė, is an opera set on the beach, in the sand, where people, who we would typically meet in such a public space (from middle-aged couples with children, to old people, to children and young people), through singing about seemingly insignificant and everyday things, actually treat the problem of the climate crisis and ecological disasters in flourishing capitalism. Awarded the Golden Lion at the 58th Venice Biennale, the opera-performance *Sun and Sea* reminds us with the subtlety of the libretto of the petty-bourgeois apathy typical of those who have the privilege of vacationing.

ABOUT THE PERFORMANCE

Using several tons of sand to transform each venue into a lively beach, sunbathing characters offer up a range of seductive harmonies and melodic staccatos that glide between the mundane, the sinister, and the surreal. From the sprawling narrative of their lives emerges a piercing exploration of climate change, shedding light on the complex relationship between people and our planet. The piece is brought to life by 13 vocalists who are surrounded by local community members.

With a bird's-eye view of the performance from a mezzanine gallery above the stage, audiences look down on the assembled characters who appear as a typical group of vacationers of varying ages, from different walks of life, attired in colourful bathing suits. Surveying this festively tableau vibrant from their sun-like vantage point, audiences observe the frailty of the human condition.

The world premiere of the opera-performance took place at the 58th Contemporary Art Exhibition – La Biennale di Venezia, where it was awarded the Golden Lion for Best National Participation.

07. i 08. oktobar, 18:00, 19:00, 20:00, 21:00
 Umetnički paviljon "Cvijeta Zuzorić"
 (Mali Kalemegdan 3)
 trajanje: 1h

October 7th and 8th, 18:00, 19:00, 20:00, 21:00
 Art Pavilion "Cvijeta Zuzorić"
 (1, Mali Kalemegdan)
 running time: 1h

KONCEPT I NAZIV / CONCEPT AND DEVELOPMENT: Rugile Barzdukaitė, Vaiva Grainytė, and Lina Lapelytė
REŽIJA I SCENOGRAFIJA / DIRECTOR AND SET DESIGNER: Rugile Barzdukaitė
LIBRETO / LIBRETTO: Vaiva Grainytė
KOMPOZICIJA I MUZIČKA DIREKCIJA / COMPOSER AND MUSIC DIRECTOR: Lina Lapelytė

IZVOĐAČI / PERFORMERS: Evaldas Alekna, Aliona Aljmovič, Svetlana Bagdonaitė, Raminta Barzdukaitė, Nabilė Dardas, Auksė Dovydenaitė, Saulė Dovydenaitė, Daniel Montenegro Garcia, Claudia Gostaldi, Sandro Hebel, Vincentas Korba, Artūras Miknaitis, Vytautas Pastarnakas, Eglė Paškevičienė, Jevgenija Petravič, Juozas Petravič, Mantas Petravič, Pranas Petravič, Salomėja Petronytė, Kalliopei Petros, Jonas Statkevičius

KURATORSKA / CURATOR: Lucia Petrusiūtė
PROJEKCIJINIA GOSTOVANJA / TOUR PRODUCER: Caroline Smith
MEĐAUSIJEBA PROJEKCIJA / RESPONSIBILITY / PRODUCTION MANAGER / STAGE MANAGER: Erika Uršulevičė
PREVOD I LIBRETO (SA LITVANŠKO NA ENGLEŠKI) / LIBRETTO TRANSLATION (FROM LITHUANIAN TO ENGLISH): Rimas Ušgys

TEHNIČKI DIREKTOR / TECHNICAL DIRECTOR: Dovydas Korba
MAJSTOR TONA / SOUND ENGINEER: Marius Venekavičius

PROJEKCIJA / PRODUCED BY: Sun&Sea (Lithuania)
INICIJALNA PROJEKCIJA / FOUNDING PRODUCER: Neon Realism (Lithuania)

FOTOGRAFIJA / PHOTOGRAPHY: Egeria Lovin, Neon Realism

37

37

RASPEVANA MLADOST SINGING YOUTH

AUTORI: JUDIT BÉREC, BENCE DEBŐ PALINKÁS, MÁTÉ SIGETI
 AUTHORS: JUDIT BÉREC, BENCE DEBŐ PALINKÁS, MÁTÉ SIGETI
 PRODUKCIJA: KUĆA SAVREMENE UMETNOSTI TRAFÓ, BUDAPEŠTA, MAĐARSKA
 PRODUCTION: TRAFÓ HOUSE OF CONTEMPORARY ARTS, BUDAPEST, HUNGARY

40

○ SILENCIJE

Predstava *Raspevana mladost* iz Mađarske, autori Judit Bérec, Bence Debő Palinkás i Máté Sigeti, takođe kroz pjevanje, odnosi operetu čiji je libreto sastavljen od izjava političara u javnom prostoru i medijima, preispituje problem izgradnje nacionalnog stadiona Puskás Arena u Mađarskoj, koji je zamenio nekadašnji Narodni stadion na tom istom mestu povećanog upravo narodu, odnosno (u)lima, a ne naciji. Na nekadašnjem ulazu u stadion nalazila se skulptura grčkog vojara Makrisa Agamemnona, istog imena – „*Raspevana mladost*“, odnosno „*Singing Youth*“, koja je preživela period kada su mnoga umetnička dela, nastala u doba socijalizma, uklonjena iz javnog prostora, dok stadion povećao narodu nije. Na njegovom mestu je, uz korišćenje dreblijenog betona, od koj je bio napravljen, na zahtev mađarskog predsednika Viktora Orbana 2019. godine izgrađen novi stadion, ovog puta povećan naciji. Obe *Raspevana mladost*, i statua i predstava, svedoče o poslednjih sedemdeset godina turbulentne mađarske istorije i o tome koliko su umetnost i muzika istovremeno bile ključan faktor kako promovisanja ideologije vladajućih struktura, tako i pobune mladih.

○ PREDSTAVA

„Svaka pevačka grupa je tenk koji igra svoju ulogu u otvaranju bezlana realnoće naše kulturne politike.“ Endre Székely, „*Napoleo na kancu*“, *Raspevani radnik* (Gnakkó Munkás), 1947.
 Šta su mladi pevali pedesetih godina prošlog veka, a šta pevaju danas? Koje poruke se prenose kroz pesme sa pozicija moći? Koje ideje otelovljuju umetnička dela naručena i izložena u javnom prostoru? O čemu pevaju omiljeni režimski bendovi?

42

CURATORS STATEMENT

The performance *Singing Youth* from Hungary, by Judit Bérec, Bence György Palinkás and Máté Sigeti, also through singing, through an operetta whose libretto is composed of the statements politicians have made in the public space and in the media, examines the problem of building the national stadium Puskás Arena in Hungary, which replaced the former People's Stadium located in that same place, that was not dedicated to the nation but to the people. At the former entrance to the stadium, there was a sculpture by a Greek sculptor Makris Agamemnon, of the same name – „*Singing Youth*“, which survived the period when many works of art, created during the socialist era, were removed from the public space, while the stadium dedicated to the people was not. In its place, using crushed concrete from which it was made, at the request of the Hungarian president, Viktor Orbán, in 2019, a new stadium was built, this time dedicated to the nation. Both *Singing Youth*, the statue and the performance, bear witness to the last seventy years of turbulent Hungarian history and of how art and music were at the same time a key factor both in promoting the ideology of the ruling structures and in the rebellion of the youth.

ABOUT THE PERFORMANCE

„Every singing group is a tank, playing its part in the seizure of the reactionary cultural policy castle.“ Endre Székely, „*Put into the sunlight*“, *Singing Worker* (Gnakkó Munkás), 1947.
 What did young people sing in the 1960s and what do they sing today? What messages are conveyed through songs from positions of power? What ideas are embodied by the works of art commissioned and put on display in public space? What do favourite bands of the regime sing about?

8. i 9. oktobar, 20:00
 Bitez teatar
 trajanje: 50'

October 8th and 9th, 20:00
 Bitez Theatre
 running time: 50'

TEKST I REŽIJA / WRITER AND DIRECTED BY: Judit Bérec, Bence György Palinkás, Máté Sigeti

MUZIKA / MUSIC: Máté Sigeti

VOBAKORNA / CHORUS DIRECTOR: Péter Fehérvári

KOREOGRAFIJA / CHOREOGRAPHER: Zsófia Tamara Vudás

SVETLO / LIGHT: Balázs Szabón

VIDEO / VIDEO: Sári Ember

DOKUMENTACIJA / DOCUMENTATION: László Óniva, Anikó Széjny

PREVOD / TRANSLATION: Anna Bartók (EN), Sophia Mattheus (DE), Vera Kojčević (SRB)

VOKALNI IZVOĐAČI / VOCALISTS: Benjamin Bózi, Péter Fehérvári, György Juhász, Maxim Jurin, Katalin Mezei, Ester Sokhegyi

TEHNIČAR SVETLA / LIGHT TECHNICIAN: Balázs Szabón

IZ PODRŠKU / SUPPORT: Municipality of Budapest, Széftárgi Grant Programme, National Cultural Fund, FÜGE Productions, Jurányi Art Incubator House, New Performing Arts Foundation (Új Elgáldomlívászet) Alapítvány
 Predstava je realizovana / The production was realized in the framework of the Széftárgi program, announced and supported by the Municipality of Budapest, with additional support from the Ministry of Human Resources. The performance is created in the framework of the Liberty International partnership with the support of the Creative Europe Program of the European Union.

FOTOGRAFIJA / PHOTOGRAPHY: Zsófia-Sivák

41

„*Raspevana mladost*“, dvostruke aluminijumske figure dve devojke i dečaka sa flutom u prirodnoj veličini, svedoči o poslednjih sedemdeset godina mađarske istorije pune burnih događaja, tokors kojih su muzika i kultura uglavnom ostale važne u životu mladih i bile ključno sredstvo za promociju ideologije vladajućih struktura. Tri figure su udvostručena na sceni: naš svet predstavljen u ovim pesmama objavljuje kroz nastup šest mladih pevača-izvođača iz originalnu muziku Máté Sigeti.

„*Singing Youth*“, double life-size aluminium figures of two girls and a boy with a flute, bear witness to the last 70 years of Hungarian history full of turbulent times, during which music and culture in general remained important in young people's lives and was a key tool for those in power to promote their ideologies. The three figures are doubled on stage: our world as represented in these songs, comes to life through the performance of six young singer-performers with Máté Sigeti's original music.

43

REŽIJA / DIRECTION: ANJA SUŠA
PROJEKCIJA: ŠVEDSKO GOSTUJUĆE POZORIŠTE RIKSTEATERN I KRALJEVSKO DRAMSKO POZORIŠTE
DRAMATEN, STOKHOLM, ŠVEDSKA / PRODUCTION: RIKSTEATERN, THE SWEDISH NATIONAL TOURING THEATRE
AND DRAMATEN, THE ROYAL DRAMATIC THEATRE, STOCKHOLM, SWEDEN

44

O SELERCIH

#Jeanne, po tekstu Ivane Sako i u režiji Anje Suše, koprodukcija je švedskih pozorišta Riksteatern i Dramaten. To je savremena verzija bajke o Jovani Orlenski, koja se bavi potencijalom otpora prema društvenj i sistemskoj nepravdi. Kroz priču o mladoj devojci, buntovnici, koja odlazi da pređe jezero što deli dva sveta, autorke sećuju probleme društvene nejednakosti i klasičnih razlika između ta dva sveta, kao i pitanja ekološke katastrofe i klimatskih promena. Pobunivši se protiv socijalne nepravde, mlada buntovnica Žan biva nasilno zaustavljena u pokušaju da prevađna razliku između dva sveta, sa dve strane jezera, čime to isto jezero postaje mesto i simbolične i stvarne smrti te devojke. U vizuelno uzbudljivj postavci izvodaci autentičnim glumačkim sredstvima grade ovu priču dok ih muzičer Adde Haumonen prati stvarajući živi zvučni pejzaž na sceni.

O PREDSTAVI

Na severnoj strani jezera nalaze se velike vile sa privatnim dokovima. Na južnoj strani je stoka zgrada sa pokvarenim liftnom. Mladi na severu veruju da mladi sa juga ne postoje. Mladi sa juga misle da su mladi na severu od zlata.

Mala Žan je naučila da će oni koji imaju malo imati manje, a da će oni koji imaju mnogo imati još više. U pokušaju da povratl višak za koji veruje da pripada siromašnima, ona pokušava da pređe zločesto jezero i dođe do malo zlata. Nikada se ne vraća, ali priča se tu ne završava.

45

CURATORS STATEMENT

#Jeanne, based on the text by Ivana Sako and directed by Anja Suša, is a co-production of the Swedish theatres Riksteatern and Dramaten. It is a contemporary version of the fairy tale of Joan of Arc, which deals with the potential of resistance to social and systemic injustice. Through the story of a young girl, a rebel, who decides to cross the lake that separates two worlds, the authors dooect the problems of social inequality and class differences between those two worlds, as well as the issues of ecological disaster and climate change. Rebelling against social injustice, the young rebel Jean is violently stopped in her attempt to overcome the differences between two worlds, on the two sides of a lake, making that same lake the site of both the symbolic and actual death of the girl. In a visually striking performance, the performers use authentic acting tools to build this story, while the Adde Haumonen accompanes them creating a living soundscape on the stage.

ABOUT THE PERFORMANCE

On the north side of a lake there are large villas with private docks. On the south side is a high-rise building with a broken elevator. Young people in the north believe that young people from the south doesn't exist. Young people from the south think that young people in the north are made of gold.

Little Jeanne has learned that those who have little will have less, and those who have much will have more. In an attempt to get back the surplus that she believes belongs to the underprivileged, she tries to cross the frozen lake and get a share of the gold. She never comes back, but the story doesn't end there.

PREVOD / TRANSLATION: Đorđe Žarković
SCENOGRAFIJA I KOSTIM / SET DESIGN AND COSTUME: Heiga Buresch
SVETLO / LIGHTING: Emanuel Arvenitis
EDMOZICIJA I ZVUK / COMPOSITION AND SOUND: Adde Haumonen
VLASUJARIKA I ŠMINKERKA / WIG AND MAKEUP: Johanna Rönnbäck
DRAMATURGIJA / DRAMATURGY: Eva-Maria Rosenvate Dahlén
KOREOGRAFIJA / CHOREOGRAPHY: Damjan Koceljanič
ASISTENTKINJA REŽIJE / ASSISTENT DIRECTION: Rosanna Bierjavi
FOTOGRAFIJA ZA PLAKAT / PHOTO POSTER: Fredrika Eriksson
ZASTUPNIK ZA POZORIŠTE / THEATER PUBLISHER: Nordiska ApS - www.nordiska.se
Larbi dezin koji se koristi u scenografiji originalno je kreirala Estel Nilson / The Larbey pattern used in the scenography is originally created by Estelle Nilson
Dizajn zvuka sadrži i tekstove u čijoj je kreaciji učestvovalo ansambl / The sound design also contains some texts that the ensemble was involved in creating.

IGRAJU / PERFORMERS: Mikael Andersson, Per Burell, Adde Haumonen, Doreen Ndajigie, Rebecca Plymbohl, Joel Valde

PROJEKCIJONARJE / PRODUCERS: Marie Björkman, The Swedish National Touring Theatre, Puma Lagos, The Royal Dramatic Theatre
TEHNIČKA EKIPA NA IZVEDENJU I BODORANJE / TECHNICAL CREW FOR BELGRADE PERFORMANCE: Mikael Gilber, Daniel Mårlåfors, Erica Lundgren/Arten Anderson, Elin Gadin, Jakob Wilhelmsson

FOTOGRAFIJA / PHOTOGRAPHY: Markus Gärder

45

#Jeanne prikazuje svet na ivici uništenja. To je priča o našoj potrebi za liderima koji mogu da iznesu naše snove, a da u isto vreme su odgovornost nose na svojim plećima. Ko će nas zaista spasiti? Očekujemo li to od naše dece?

#Jeanne portrays a world on the brink of destruction. About our need for leaders who can carry our dreams, while at the same time putting all the responsibility on their shoulders. Who is really going to save us? Do we expect our children to do that?

47

10. oktobar, 20:00
 Narodno pozorište u Beogradu,
 Velika scena
 trajanje: 1h 15'

October 10th, 20:00
 National Theatre in Belgrade,
 Main stage
 running time: 1h 15'

KONCEPT I KOREOGRAFIJA: SERZ EME KULIBALI / CONCEPT AND CHOREOGRAPHY: SERGE AİMÉ COULIBALY
 PROJEKCIJA: PLESNO POZORIŠTE FASO, BELGIJA/BURKINA FASO
 PRODUCTION: FASO DANSE THÉÂTRE, BELGIUM/BURKINA FASO

48

○ SILENCIJE

Wakatt je predstava autora i koreografa poreklom iz Burkine Faso, a koja problematizuje ideju drugosti i straha od drugog, kritikujući tako kolonijalne prakse kroz jedinstveni plesni jezik. Serz Eme Kulibali intenzivnim preplitanjem straha i besa ukanih u virtuosno izvođenje deset plesača prečeni život muzikom na sceni nudi sliku sveta kojim vladaju paranoja, neprihvatanje i besmislena agresija nad svim što nam nije poznato. U vreme ratova, bujanja nacionalizama i sve većeg međusobnog udaljevanja ljudi, Wakatt podiže otprilike takve tendencijama istovremeno otvarajući prostor za promišljanje zajedničke i pravednije budućnosti.

○ PREDSTAVI

Naslov koji je Serz Eme Kulibali odabrao za svoj novi komad, Wakatt, jeste reč arapskog porekla i na njegovom maternjem djelu jeziku znači „naše doba“. To odražava njegovu dualnost, tad i život u Bobo-Dioulassu, gradu u kojem je rođen, i Briselu, njegovom novom domu. Kao i sveik u radu ovog koreografa, u osnovi istraživanja leži politika. Posle predstave Kalakuta Republika, inspirisane Felom Klutjajem, ali i potpuno sklopljene u realnost Burkine Faso, on sada istražuje dinamiku straha i manipulacije, ali i želje i lepote. Uz deset plesača i muzičarem-kompozitorom Medjikom Malikom, Kulibali pažljivo svetljava uteranu stvarnost u kojoj živimo, govoreći se držeci za nade i težim i duhom, kroz ples koji u potpunosti pripada trenutku.

Wakatt je svetski premijeru imao u septembru 2020, u Tanchausu u Düsseldorfu (DE) i Valonskom nacionalnom teatru u Briselu (BE), a od tada gostuje širom Evrope, kao i u SAD (Njujork) i Africi (Ouagadougou, Burkina Faso).

30

○ CURATORS STATEMENT

Wakatt is a performance by an author and choreographer originally from Burkina Faso, which questions the idea of otherness and the fear of the other, thus criticizing colonial practices through a unique dance language. Serge Aimé Coulibaly's intense interweaving of fear and anger woven into the virtuosic performance of ten dancers accompanied by live music on stage offers a picture of a world ruled by paranoia, non-acceptance, and senseless aggression against everything we are unfamiliar with. At a time of wars, rising nationalism and increasing distance between people, Wakatt encourages resistance to such tendencies while opening space for thinking about a common and fairer future.

○ ABOUT THE PERFORMANCE

The title Serge Aimé Coulibaly has chosen for his new piece, Wakatt, is a word of Arabic origin meaning "our era", in Dioula, his mother tongue. It reflects his duality, working and living in both Bobo-Dioulasso, the city where he was born, and Brussels, his adopted home. As always with this choreographer, politics lies at the core of his research. After Kalakuta Republic, inspired by Felo Klutji, but also totally rooted in the realities of Burkina Faso, he is now exploring the dynamics of fear and manipulation, but also those of desire and beauty. With ten dancers and the musician-composer Magic Malik, Coulibaly sheds a sensitive light on today's sordid realities, while holding onto hope with the full force of body and spirit, in a dance that lives completely in the moment.

Wakatt had its world premiere in September 2020 at Tanchaus Düsseldorf (DE) and Théâtre National Wallonie-Bruxelles (BE) and has since been touring all over Europe, as well as USA (New York) and Africa (Ouagadougou, Burkina Faso).

KOMPOZICIJA I MUZIČKA DIREKCIJA / COMPOSITION AND MUSICAL DIRECTION: Magic Malik
 KREATOR I IZVOĐAČ / CREATED AND PERFORMED BY: Marion Alzius, Bibata Maiga, Jean Robert Kouidjo-Kiki, Antonia Neouille, Adonis Nebie, Jolie Ngemé / Iba Diemouton Faho, Seyouba Sigué, Snake, Ahmed Soua, Marco Labellarte
 MUZIČARI / MUSICIANS: Magic Malik Orchestra: Magic Malik (German flute), Maxime Zampieri (drums), Jean-Luc Lehr (bass)
 DRAMATURGIJA / DRAMATURGY: Sara Vanderloek
 ASISTENT KOREOGRAFA / ASSISTANT CHOREOGRAPHY: Seyouba Sigué
 SCENOGRAFIJA I KOSTIMI / STAGE DESIGN AND COSTUMES: Catherine Cosme
 DIZAJN SVETLA / LIGHT DESIGN: Giacinto Caporin

GOSTOVANJA I KONTAKTI / TOURING AND CONTACT: Frans Brood Productions
 INPICIJENT / STAGE MANAGER: Dag Jenne
 TEHNIČAR ZVUKA / SOUND TECHNICIAN: Ralph M'Fah-Tséré
 TEHNIČAR SVETLA / LIGHT TECHNICIAN: Herman Coulibaly
 MENAĐER PROJEKTOVA / PRODUCTION MANAGER: Amout André de la Porte

KOPROJEKCIJA / COPRODUCTION: Théâtre National Wallonie-Bruxelles (BE), La Biennale de la Danse Lyon (FR), Ruhrtriennale (DE), deSingel Antwerpen (BE), Kampnagel Hamburg (DE), Münchner Kammerspiele (DE), Tanchaus Düsseldorf (DE), Les Théâtres de la Ville de Luxembourg (LU)
 ZAHVALJUJEMO / THANKS TO: Ankata (Bobo-Dioulasso, Burkina Faso) and Dreamcity Tunis
 SA PODRŠKAM / WITH THE SUPPORT OF: The Flemish Community, La Fédération Wallonie-Bruxelles, Service général de la Création Artistique - Service de la Danse and The Belgium Tax Shelter

FOTOGRAFIJA / PHOTOGRAPHY: Sophie Garcia

49

31

„MIRA TRALOVIĆ“ I „JOVAN ČIRILOV“

Žiri Bitefa tradicionalno dodeljuje dve nagrade: Grand Prix „Mira Tralović“ za najbolju predstavu u celini i Specijalna nagrada „Jovan ČiriloV“ za predstavu koja se ističe nekom od svojih karakteristika.

Pored nagrada nazvanih po osnivačima Festivala, na Bitefu se dodeljuje i nagrada publike, kao i nagrada lista Politika za najbolju režiju.

NAGRADA POLITIKOVOG ŽIRILA

Na 10. Bitefu 1976. prihvaćen je predlog Mira Tralović da Politika, kao najveća medijska kuća koja osniva ovaj festival, ustanovi nagradu za najbolju režiju. Prva dobitnica bila je Pina Bausch, a ove godine nagrada će biti dodeljena po 45. put.

“MIRA TRALOVIĆ” AND “JOVAN ČIRILOV”

Bitef jury traditionally gives two awards: Grand Prix “Mira Tralović” for the best performance as a whole and “Special Award” “Jovan ČiriloV” for a particular contribution to theatre art.

Besides the two awards, named after the founders of Bitef, other awards given at festival are Audience Award and Politika jury award for the best directing achievement.

POLITIKA JURY AWARD

At the 10th Bitef, Mira Tralović's suggestion was accepted: Politika, the biggest media house which has followed the festival since its inception, should establish an award for directing. The first laureate was Pina Bausch, and this year, Politika award will be given for the 45th time.

ŽIRI BITEFA

Prof. dr Ana Vujašević, kulturna radnica (istraživačica, dramaturginja, spisateljica i predavačica), profesorica na HZT, Univerzitetu umetnosti u Berlinu, mentorica na SNDU, Univerzitetu umetnosti u Amsterdamu, predsednica Žirija.

Nataša Barbora Gračner, glumica i profesorica glume na Akademiji za pozorište, radio, film i televiziju, Univerzitet u Ljubljani.

Stiška Bilić, likovni i performans umetnik, scenograf, kustos.

Žorica Lakost, dramski pisac i pozorišni reditelj, umetnički direktor „Enciklopedije reči“.

Iris Rafetseder, dramaturginja festivala Wiener Festwochen.

POLITIKIN ŽIRI

Andraš Urban, reditelj, predsednik Žirija.

Gordana Popović, urednica Kulturne rubrike Politika.

Ana Tasić, pozorišna kritičarka.

Bojka Golubović Trojčekarić, novinarka lista Politika.

Veljko Mišunović, reditelj.

BITEF JURY

Prof. Ana Vujašević, PhD, cultural worker (researcher, dramaturge, writer, and a lecturer), professor at HZT, University of the Arts Berlin, mentor at SNDU, University of the Arts Amsterdam, president.

Nataša Barbora Gračner, actress and professor of Stage Acting at the Academy of Theatre, Radio, Film and Television, University of Ljubljana.

Stiška Bilić, visual and performance artist, stage designer and curator.

Jorica Lakost, playwright and stage director, artistic director of Encyclopédie de la parole.

Iris Rafetseder, dramaturge at the Wiener Festwochen festival.

POLITIKA JURY

Andraš Urban, director, president.

Gordana Popović, editor of Politika culture section.

Ana Tasić, theatre critic.

Bojka Golubović Trojčekarić, journalist of Politika.

Veljko Mišunović, director.

Prateći program
Side programme

više informacije na / more information at:
blief.rs

Mediatorica / Moderator: Ana Piter
 Fotografija / Photography: Jakov Šemšič

Ova godina, u opštu najnepredvidljivijih okolnosti, ponovno sam da uređujem i vodim program Susreti sa autorima. To je najstariji Bifeov program, i kao reka ko se odavno bavi najvećem publiku, dalje, mlađe i odrasle, prihvatila sam poziv sa uzbuđenjem, mada ne i bez strahopeta da li ću, uprkos svim iskustvima, biti na nivou zadatka. Nasledio ću veliku i odgovornu ulogu, postalo sam da primam reke od metaka

This year, due to a combination of the most unpredictable circumstances, I was invited to create and moderate the program Meeting the Authors. This is Bife's oldest side program and, as someone actively involved in development of audience, children's, young and old, I accepted the invitation with excitement, though also somewhat concerned that, in spite of my experience, I might not be able to rise to the challenge.

koje sam razvijala a programima za publiku i sa Bifeove suvine. Uobičajeno publika o pozorišnim događajima od kjužbe je važnost. Ono odavno nije o dometu pasivnog posmatranja svakodnevnih događaja. Čini mi se da je publika, a naročito ova, mlađa publika, više li mlađe svesno, ali uspeh iznutilo na tajoj činjenici da se predstava dovodi na upravo u njenim iskustvu, čulnom i kognitivnom, te da se namera autorki, jednom kada izadi, pred publiku, nadgrađuje svestajana gledalaca. Prevedak je teško arhivirati i komentirati u stike nakon predstave i obično su najvažnije za nas upravo one posele koji se u našim bićima otvaru na pitanja, dileme i lična. Košku jata želimo da ih postavimo sa u metakima, a želim su priključenom. Susreti sa autorima postaju upravo zbog toga, pa je i ovaj namena da se ove godine od ponovku još malo dalje prema publiku. Mladi uloga da tri u tome da stvoim uslove da dalje između publike i umetnika teško što prijetiti i smelažiti za ova vreme.

Čudno je vreme da se može biti srećnog pozorišta bez mlade publike. Zato, draga publiko, pozivam vas da u ime razgovorinog slaganja. Šta god, ne prijaviti da budite rečija, najviše namerno razumeo vaših ljudi i njihovih odnosa, te najviše namerno izbegući sa prijeteljnjim koji zbog mišljenja sa autorima čija dala ove godine čine našu programnu sadržaj i našeg Bifea. Molimo vas da nam besplatno i korisno dajete između publike i umetnika, a poredak da biti srećija. To je sport u koje samo mi možemo biti srećni.

Having inherited this important and responsible role, I wanted to apply to Meeting the Authors scene of the methods I had developed in audience programmes. Audience participation in a theatrical event is of vital importance, it has long stopped being about passively observing a stage event. My feeling is that the audience, especially the new, younger one, is more or less consciously, but always intuitively, aware of the fact that a performance is completed precisely in the experience, sensory and cognitive, and that the author's intent, once they stand before the audience, builds on the viewer's attention. Sometimes it is difficult to articulate and communicate impressions after a performance, and usually the most important for us are precisely those that raise in us many questions, dilemmas and ideas. We often have the urge to share them with the artists, but seldom get the opportunity. Meeting the Authors is designed precisely for this purpose, so my intention this year is to move it still a bit further toward the audience. My task will be to create conditions for a dialogue between the audience and the artists to be as pleasant and meaningful as possible for both sides.

I deeply believe that there can be no strong theatre without a strong audience. So, dear audience, I am extending an invitation for us to, together and in the name of this year's slogan Strength Don't Let Yourself Be Annoyed, practice but not merely critical thinking with the authors whose work we are this year the strength of Bife, years and years. The one thing we could lose are just the unnecessary formalities that stand between the audience and the artists, while the victory will belong to all. This is a sport in which we can all be testing but champions.

Ana Piter, pozorišna rediteljka i pedagoškinja

Ana Piter, theatre director and educator

OD PROLETARIJATA DO PREKARIJATA – I NAZAD!
 FROM THE PROLETARIAT TO THE PRECARIAT – AND BACK!

Predavača: prof. dr Ana Vujanović / Lecture by Prof. Ana Vujanović, PhD

Predavanje će biti na srpskom jeziku sa prevodom na engleski / Lecture will be held in Serbian language with English translation
 Fotografija: kerlićem materije sa / Photography: used courts from Psejak.com

Ovom predavanjem želim da stavim u fokus savremenost, istorijsku i kulturnu analizu umetnosti. Evropski diskurs u humanistima se impresivno razvio tokom drugog polovine 20. veka i prvih decenija 21. veka, pa sveki možemo iz nekada da izvučemo dobru staru formulu analize, semiotičku i institucionalnu analizu, zatim nauku analizu, naravno i rešne, tako da je izostanak klasičnih analiza savremenih izvođačkih

With this lecture I intend to put in focus the neglected, unwell, and oftentimes class analysis of art. The European discourse in the field of humanities has had an impressive development in the second half of the 20th and the first decades of the 21st century, so we always draw from our skilful good old formal analysis, semiotic and institutional analysis, then social analysis, and of course also gender analysis, therefore the

5. septembar, 18:00
 MTS Dvorana

September 5th, 18:00
 MTS Hall

umetnosti ili univerzitetskog obrazovanja u oblasti pozorišne dalje vrlo uspešno. A sve to vreme, krećemo se u krugovima kulturni radnika i studenata umetnosti i humanistike, u čijim životima klasno pitanje i u njihovo poziciju svesnošću dve jedan od najvažnijih egzistencijalnih problema, pa i popravka i korijeni. Nije to sa o tim temama ne govori, ali kad se govori, one se diskutuju kao problem prekarizacije.

Zašto kod tog pojma, prekarizacija, i njegovog proširenog istorijskog pamćenja, prekarizacija. Da li je vreme kada treba da se govori o prekarizaciji prošle, jer pojam prekarizacija koje objavljuje aktuelnu situaciju? Šta više, da li pojam prekarizacija sugerira da je klasa u celini zastarela kategorija? Kako sastaviti, kad i dalje živimo u klasnom kapitalističkom društvu, taj problem eksplicitnije i eksplicitnije nikad nas nećemo? Nisu, ali su drugačiji. Koliki tačno?

Predavanje će koristiti i kao priliku da otvorim diskusiju sa publikom o svakodnevnim problemima kojima se suočavaju studenti umetničkih fakulteta, umetnici i kulturni radnici, koji ne dolaze iz bogataških i drugih bogatih porodica, koji moraju da rade po dva posla da bi preživeli i ne mogu da sakupe dovoljno ECTS kredita, koji lažnjaju papire za vizu, koji govore ili engleski, čije izvođačke tela nisu lemljena i sofisticirano istraživana, koji ... (nastavlja se)

absence of class analysis of, let's say, contemporary dance or high education in theatre directing is really striking. Moreover, it is all happening in the context of cultural workers and students of arts and humanities, in whose lives the class issue and related poverty constitute one of the biggest existential problems, as well as career obstacles. It is not that these topics are never discussed, however, when they are, they are observed as problems of precarity.

I will ponder then notion, precariat and its dusty historical counterpart the proletariat. Next time when I make an attempt to speak about proletariat passed, since the concept of precariat better describes the current situation? Moreover, does the notion of the precariat suggest that the concept of the class is an obsolete category altogether? How can it be obsolete, when we still live in a capitalist society, whose class problems of exploitation and exploitation have never been resolved? They haven't, but today they are different. How exactly?

I will use the framework of this lecture as an opportunity to open a discussion with the audience about daily life problems of the students of artistic faculties, artists, and cultural workers, who don't come from bourgeois and other rich families, who must keep two jobs to just survive and thus struggle with collecting ECTS credit points, who forge papers needed for visa, who speak broken English, whose dancing bodies are not thoroughly and highly trained, who... (continue the sequence)

DVORIŠTE, ŠUMA, DŽUNGLA YARD, FOREST, JUNGLE

Koncept Bitef Polifonje / Concept of Bitef Polyphony: Ljiljana Bejanić-Ristić

Realizacija: Polifonijski teatar u koprodukciji sa Bitef teatrom, Beograd / Realized by Polyphony Theatre in cooperation with Bitef Theatre, Belgrade

Koordinatori / Co-producers: Irena Ristić i / or Ljiljana Bejanić-Ristić

Programski tim / Program team: Stjepana Bešlić, Marina Mačarov, Ivana Popović Dragović, Đjasa Mirolović, Milica Bogavac, Janka Lačnjevac, Marija Radović, Jelena Starić, Bojana Kanjigović, Ljiljana Anđelković, Jovana Žuković, Milica Čerkezović, Jelena Stajić-Besović / or Ljiljana Bejanić-Ristić

Partneri: Ustanova kulture gradske opštine Stari grad „Parobrod“, Mesto pozorište „Duklja Radović“, Farmaceutičko-Sportskepedijska škola, Beograd / Partners: Cultural Centre of the City Municipality Stari Grad "Parobrod", Little Theatre "Duklja Radović", School for Pharmacy and Physiotherapy, Belgrade

Fotografije / Photography: Ranko, Jelena Janković

Godine 2000. pojavila se Bitef Polifonja, program okrenut mladima, u kome su pozorišni i drugi stvaralci istraživali procese, odnose i forme koje mogu mobilizirati i angažovati mlade izvođačke osobe u stvaranju zajednice, a

in 2000, Bitef Polyphony was launched, as a programme aimed at young people, in which theatre-makers and other creators explored processes, relationships and forms that can mobilise the forces of contemporary performing practices in situation,

posebno u borbi protiv nasilja. Dvadeset i tri godine kasnije, nakon što takve polifonijske izdanje usmerenih na obrazovnu i društvenu promenu, dopušta se masku u štit. Svakako nasljeđujući je ovom načinom, stvarajući utisak da ništa, ali nešto ništa, nema više smisla. Kao da nikakve ogledne i uporedne prakse polifonijski autori i autori nisu mogli da naprave brzinu protiv ispoljene individualističke logike objave i otkrića. Dada se, postoje početno šoka, pojavio očigledno pitanje: Kako bi tek bilo da se ništa nije radilo prethodnih decenija? I onda se postepeno krenulo da se probijaju oči u režni zadatka, a važnost dugih borbi, o iznajmljivanju, i razlici da se sada, više ne čuda jes, usudimo se različitim načinima, su strukturalnim nejednakostima koji ga temelje, sa diktatom bogatstva koji uključuje obrazovanje, nauku, umetnost i život. Ključna reč ovogodišnje Polifonije pojavila se sa i bez nas: nasilje, mlada, obrazovanje, snaga, pravdom, kako ih politički autori autoke države čuju, gdje više tehnika, taktika i metode za pripremu pozorišnih i izvođačkih praksa koje mogu doneti obrazovni stav, aktivistički ideološki, sa njima povezati nove čudne petlje, a pokret, i bez odustajanja, od fatalnih nesigurnosti do vek novog početka. Nakon što smo postali prvi poziv, broj odgovora nas je iznenađio. Snaga sadržaja i pristupa još više. Postavljajući radionice, petnaest predstava i tri nove inicijative tražili su svoje mesto u ovogodišnjem programu. Tek pojavila se biti prikazane u pomenutim, ali da se takva odobrenja i aneom oglednih formata, najodgovaraju Polifoniju uopšteno. Krenuli smo iz čvoritih u lumu, a džungla nas i pak opasna. Nema jasnih obrisa u izrodu, a ni pozorišta. Otkrivena su formi nasilja, oslobodiš dvojne, zvučni izrazi, predstave koje kroz strahove, i pomeni pronaći snagu i iskustva sa svih vrstih polifonijskih izdanja, ima u njima vođe i umeda, ima veštine za ponoske.

in building community, and especially in the fight against violence. Twenty-three years and so many polyphonic releases aimed at educational and social change later, a school massacre took place. The society of violence reinterpreted in full form, creating the impression that absolutely nothing makes sense anymore. It was as if no exploratory and exemplary practices of polyphonic authors could create a dam against the pervasive individualistic logic of publishing and discovery. Then, after the initial shock, a measuring question emerged: what would have happened if nothing had been done in the previous decades? Soon, insights followed, concerning the difficulty of the task, the importance of long struggles, perseverance, and the necessity that now, more than ever before, we are facing the regime of violence, based on structural inequalities, under the dictatorship of the money god that is destroying education, science, art, and life. The keywords of this year's Polyphony shaped themselves: violence, youth, education, strength, change. How polyphonic authors bear them today, when they are techniques, tactics, and methods for the application of theatrical and performing practices that can conduct an educational turn, activate young people, find new strange loops with them, in motion, and without giving up, from total insurrection to permanent new beginnings. Having sent the first invitation, the number of responses surprised us. The power of content and approach even more so. Five thematic workshops, fifteen performances and three new initiatives sought their place in this year's programme. Only some will be shown in their full form, but the experiences of all will intersect in new exploratory formats, amounting Polyphony in Duration.

We left the yard and went into the forest, and yet it is the jungle that engulfs us. There are no clear outlines of the outcome, and no retreat. Diving up in that gap, overcoming the wilderness, bypassing traps, breaking through fears, and finding strength again – these are the achievements of all previous polyphonic releases. There is will and skill in them, there are leads for changes.

9. oktobar, 18:00 / October 9th, 18:00
 Malo pozorište „Duško Radović“, Scena u sili / Little Theatre "Duško Radović", Stage in the Hill
 Trajanje / Running time 1h 30' (Nonstop) / Commencement 47 + 20min break, with pauses / Why School, Why Theatre 40'

05 „Sweet Sara“ / Kulturni škola, Kulaševa, Srbija / Elementary School "Sweet Sara" and Kulturni škola, Kulaševa, Serbia

KOMUNIKACIJA / COMMUNICATION

Priznanje i iznenađenje / Award and surprise drama
 Režija / Director: Sandra Makarević

Priznanje i iznenađenje / Award and surprise drama o obrazovanju, kroz komunikativni procesni rad na časovima Medijaka u osnovnoj školi.
 The play (Communicative award ceremony) through the application of drama in education, through eight months of process work in Media Literacy classes.
 Tekst: Odeljenje VI1 05 „Sweet Sara“ sa stručnako-pedagoški rad i vodstvo Sandre Makarević i grupe Kulturni škola
 Text: Class VI1 of the "Sweet Sara" elementary school with drama and pedagogical work and guidance by Sandra Makarević and the group Kulturni škola
 Igrejka: Odeljenje VI1 05 „Sweet Sara“ Kulaševa (Played by: Class VI1 Elementary School "Sweet Sara" Kulaševa)
 Fotografija / Photography: Sandra Makarević

Rad odeljenja VI1 05 „Sweet Sara“ Kulaševa (Played by: Class VI1 Elementary School "Sweet Sara" Kulaševa)
 (The award ceremony drama is process work in communication and awarding, through communicative process work in the lessons of Media Literacy in the elementary school. The play (Communicative award ceremony) through the application of drama in education, through eight months of process work in Media Literacy classes. Text: Odeljenje VI1 05 „Sweet Sara“ with the professional-pedagogical work and leadership of Sandra Makarević and the group Kulturni škola. Text: Class VI1 of the "Sweet Sara" elementary school with drama and pedagogical work and guidance by Sandra Makarević and the group Kulturni škola.)

Director's statement: Dealing with the topic of communication and awarding as a complex phenomenon that connects thoughts and feelings to other people and the concepts, understandings, feelings and thoughts, every 6th grader, working on the play, gave voice to everything that was shared and truly looking for a way to say it, to share it, to understand it, and communicating with each other. They finally stood in front of others and described feelings and thoughts from the stage (and for the well-being of humanity).

70

9. oktobar, 18:00 / October 9th, 18:00
 Malo pozorište „Duško Radović“, Velika scena / Little Theatre "Duško Radović", Main Stage
 Trajanje / Running time 1h 30' (60' + 30')

Malu pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija / Little Theatre "Duško Radović", Belgrade, Serbia

Priznanje i iznenađenje / Award and surprise drama by Peter Sacher

BAMBI

Režija / Director: Biserka Lazić, Dramaturgija / Adaptation: Vlastimir Bajićević i Anđelija Lazić, Scenografija / Costume Design: Zorana Petrović, Kompozitor / Composer: Vlastimir Bajićević, Scenarij / Scenario: Danijel Kocićević, Igrejka / Cast: Nedim Načević, Dušica Stanićević, Maja Jovanović, Zvezdana Velić, Jelena Bil, Danijel Kocićević, Milica Stanićević, Jelena Kocićević, * u saradnji sa Pulu Theatre, Ljubljana; * in cooperation with Pulu Theatre, Ljubljana
 Fotografija / Photography: Jelena Janković

Rad dramaturga: „Jade, izveštaš, kako izgleda. Tako je OK, jer kada do na svetlo dana je još čovek i sve što postoji mora da stoji i ponaša se kao čovek, sve što postoji mora da mu stoji, i stoji, čak i ne postoji, mora da postoji i mora da postoji i mora da postoji. Kada do na svetlo dana je još čovek i sve što postoji mora da stoji i ponaša se kao čovek, sve što postoji mora da mu stoji, i stoji, čak i ne postoji, mora da postoji i mora da postoji i mora da postoji. Kada do na svetlo dana je još čovek i sve što postoji mora da stoji i ponaša se kao čovek, sve što postoji mora da mu stoji, i stoji, čak i ne postoji, mora da postoji i mora da postoji i mora da postoji.“
 U okviru priznanja i iznenađenja održane su kreativne radionice u grupama koje su nastale iz projekta i iznenađenja. Radionice vodi Jelena Anđel, dramaturg i scenarista Malu pozorište „Duško Radović“.

Playwright's statement: ... he lies, he invents, he invents, there's how he is. On top of it all, he invents he invents to everything because he is a Man and everything that exists should invent. The Sun, stars, stars and forests, everything exists only to serve him, in fact, it does not exist, it has no meaning? It is not there. But, a night time will come, then like a shadow, something might come out of the woods, it will release the Sun and the stars, the morning stars, and the world of trees high in the canopy. It will invent "You are not what anything means around" and it comes will be Bambi.
 In the days before the performance, a creative workshop will be held with a group of children (age 7+) who will attend the performance. The workshop is led by Jelena Anđel, drama mediator of the Little Theatre "Duško Radović".

72

ZAŠTO ŠKOLA, ZAŠTO POZORIŠTE WHY SCHOOL, WHY THEATRE

Igrejka / Cast: Gerasimov / Gerasimov
 Mediator / Mediator by: Milica Rogoskić

Iznenađenje / Surprise drama: Malu pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija / Little Theatre "Duško Radović", Belgrade, Serbia
 Iznenađenje / Surprise drama: Malu pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija / Little Theatre "Duško Radović", Belgrade, Serbia

Priznanje i iznenađenje / Award and surprise drama: Malu pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija / Little Theatre "Duško Radović", Belgrade, Serbia
 Priznanje i iznenađenje / Award and surprise drama: Malu pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija / Little Theatre "Duško Radović", Belgrade, Serbia
 Priznanje i iznenađenje / Award and surprise drama: Malu pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija / Little Theatre "Duško Radović", Belgrade, Serbia
 Priznanje i iznenađenje / Award and surprise drama: Malu pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija / Little Theatre "Duško Radović", Belgrade, Serbia

Radionice / Workshops: Malu pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija / Little Theatre "Duško Radović", Belgrade, Serbia
 Radionice / Workshops: Malu pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija / Little Theatre "Duško Radović", Belgrade, Serbia
 Radionice / Workshops: Malu pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija / Little Theatre "Duško Radović", Belgrade, Serbia
 Radionice / Workshops: Malu pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija / Little Theatre "Duško Radović", Belgrade, Serbia

What kind of world do young people work and how will they create it? Can school and theatre really be a place for understanding of development in social systems of young people? Can they become a safe space where young people are empowered, and can they pave the way for the fight against violence and exploitation? Through examples of award and surprise drama, the invited authors will consider how certain artistic techniques can be used in a society of increasingly pronounced inequalities and become the proof of the educational turn. The findings for exploratory cycle of everyday dialogues.
 Exploratory dialogues Why School, Why Theatre round off the dialogue platform of the 24. Belgrade Playhouse as a base for a new concept of exploratory-dialogue programme creation.

Priznanje i iznenađenje / Award and surprise drama: Malu pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija / Little Theatre "Duško Radović", Belgrade, Serbia
 Priznanje i iznenađenje / Award and surprise drama: Malu pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija / Little Theatre "Duško Radović", Belgrade, Serbia
 Priznanje i iznenađenje / Award and surprise drama: Malu pozorište „Duško Radović“, Beograd, Srbija / Little Theatre "Duško Radović", Belgrade, Serbia

After the show: Dialogues about the project and project assessment: POLYPHONY IN EDUCATION
 (From October 18th to December 15th, 2022)
 Fotografija: Uroš, Belkisa Adžević

73

22. septembar, 20:00 / September 22nd, 20:00

RUNA

Produkcija / Production: TDP (Spiras) / Spiras

Autor / Izvođač / Author and performer: Amer Kabbani

Disciplina: akrobatska, manipulacija objektima / Discipline: acrobatics, object manipulation

Trajanje / Running time: 50'

Uзраст / For ages: 12+

Fotografija / Photography: Joël Plans

Koristeći tehniku vrtine i metodologiju autofikcije, Amer Kabbani istražuje kontradikcije evropskog stajala izopštenja. Kao raški Evropljanin, on je dio ovog sveta, ali kao Sirijac, on pripada i ovom drugom delu sveta koji je strano u njemu, čak i kada je to najbliže izopšteno i nametnuto spolja. Runa nam omogućava da promatramo o nama kao (jednako)strani i sagleda nas da započnemo proces čina i kolektivne rekonstrukcije, koji je apsolutno neophodan za život u svetu puno okružen i nepredvidljivom za sve.

Using circus techniques and the methodology of autofiction, Amer Kabbani explores the contradictions of the European state of prosperity. As a racialised European, he is part of this world, but as a Syrian, he also belongs to the other part of the world that is constantly faced with war, even when it is most often imposed and triggered from the outside. Runa enables us to examine ourselves as human beings and invites us to launch the process of personal and collective reconstruction, one absolutely essential for living in a world less cruel and unjust for all.

38

29. septembar, 19:00 / September 29th, 19:00

ZA BUKVU / TO (BE)JECH

Produkcija / Production: IETO (Francuska / France)

Izvođači / Performers: Fabrice Fédélière, Romain Guckemare

Reditelj / Directed by: Benjamin Ze Matin

Disciplina: akrobatska, partnerska akrobatska, balansiranje / Discipline: acrobatics, partner acrobatics, balancing

Trajanje / Running time: 30'

Uзраст / All ages / All ages event

Fotografija / Photography: Thomas Saha

Iako su na sceni dečije akrobatske, ove levacije zamišljene su kao kvartet. Oni se ne uključujuje date sa divljim bukve - autohonom i još jednom predstavljenom žič, ali takođe i sa publikom koja je pozvana da dođine i posreduje oko omeđeno drvo, kao i da se popne na njega. To je priča o odoljivosti naroda, sposobu u stvari iznad uporišta na čvrstoj zemlji, o ljubavi i bratstvu u kosmosu koji je van našeg pamćenja. Tri aktera na sceni prate nas kroz filozofsko sazrijevanje u veri Čoveka sa divim svetom, kroz metaforsu o dovedanju - tezanju staništa u bujici elemenata.

Even though there are two acrobats on the stage, this creation was thought of as a quartet. They share the listening and that generosity with the beech tree, this counterpart, another representative of the living, but also with the audience that will be invited to soach, climb and carry this fragile beech tree. This is a story about their way of resisting chaos, of climbing to the heights while anchoring themselves in solid ground, of our fragility in a cosmos that is beyond us. These three beings on stage accompany us in a philosophical journey on the relationship of Man to the living world, through a metaphor of humanity - a way of stow in the flow of the elements.

39

23. septembar, 20:00 / September 23rd, 20:00

DAR / OFFERING

Produkcija / Production: Circo Nagual (Francuska/Meksiko / France/Mexico)

Autor / Izvođač / Author and performer: Jabber David Sorri

Disciplina: vertikalno staj / Discipline: vertical rope

Trajanje / Running time: 50'

Uзраст: svi uzrast / All ages event

Fotografija / Photography: Fabergie

Ovo je prvi poglavlje trilogije o fuzije porodičnog prepriče sa prijavom u kulturi i medijama meksičkog i indijansko-američkog podneblja. U Daru pratimo mladića koji s nama deli neverovatnu priču o svojoj baki, starici punoj razuzdanosti i tajni i otkudnjem fantastičnim prijateljima. Ubrzo otkrivamo da ova priča progovara namje o smrti, a više o ljubavi prema životu i porodiči.

U predstavi se koristi engleski jezik.

This is the first chapter of the trilogy of the circus theatre project that talks about the tradition and mysticism of the Mexican and Native American region. In *Offering*, we follow a young man who shares with us an incredible story about his grandmother, an elderly woman full of joy and secrets and surrounded by amazing friends. We soon discover that this story speaks less about death and more about love for life and family.

The performance is in English.

39

3. oktobar, 20:00 / October 3rd, 20:00

OPEN STAGE

Izvođači: nezgodnjaci / Performers: mutants

Disciplina: scena / Discipline: scene

Trajanje: nepredvidivo / Running time: unknown

Uзраст: svi uzrast / All ages event

Muz je slobodna, donacije su dobrodošle

Fotografija / Photography: Ivan Mamić

Otvorena pozornica je dinamični cirkuski mjesto. Veće bašto akteri regionalne cirkuske scene, sa ponekog gostu, imaju priliku da predstavu svoje autorske performanse u lakobnoj formi. Ali to nije sve! To je sve koje već godinama izazvali nosi epitet najposerenijeg i najpopularnijeg programa na festivalu. U gužvi koja svake godine okupi Open Stage jednako se trkaju i akrobati i muzičari i organizatori i kumovi... a tu je i nezgodna publika.

Ovo je program koji je nemoguće vam dostojno najaviti, predvideti i opisati, i greška je propustiti ga.

Open Stage is a dynamic circus marketplace. An evening on which the actors of the regional circus scene, together with a guest or two, have the opportunity to present some authorial performances in short form. But that's not all! This evening has been known for years as the most popular and most entertaining festival program. Circus performers, musicians, organizers, and chefs are all there in the crowd that Open Stage attracts every year... including a diverse audience.

It's just impossible to do a good enough job announcing, describing and presenting this program, but it would be a mistake to miss it!

41

6. oktobar, 19:00 / October 6th, 19:00

Prezjere / Previews

NAČINI POSTOJANJA WAYS OF BEING

Koprodukcija / Co-producers: Orkućevi, Milano/Nema i/ and Tri grlova (Sloja/Slovenija)/ Serbia/Gorevici
Autor i izvođači / Author and performer: Danica Sekulović i/ and Tjati Jovan
Redateljica / Director: Ana Pinter
Disciplina: partnerska akrobacija i jongliranje / Discipline: partner acrobatics and juggling
Trajanje / Running time: 40'
Uzrast: svi uzrasti / All ages event
Fotografija / Photography: Milica Ratal

Dekonstruirati ideju navike na naviku kao disciplinu, kao trening, kao formu, razmisliti kao kompromis, kao spajanje, na naviku kao naviku, antipodiju, na naviku kao ukrasac, šablon, repeticiju...; na naviku kao način postojanja... autori se pokušavaju sa ukrštenim vizuama i pogledima, kako avio prostora tako i prostora sa onog drugog.

Deconstructing the idea of habit onto habit as discipline, as training, as form, habit as a compromise, as an agreement, habit as a motif, eripodion, habit as a pattern, repetition... habit as a mode of existence... the authors play with crossed visons and views, both of their own space as well as that of the other.

92

5. i 6. oktobar, 21:00 / October 5th and 6th, 21:00

SOLO BUT NOT ALONE GRETEL

Produkcija / Production: Gestrom (Italija / Italy)
Autorica i Uvodnica / Author and performer: Clara Storti
Disciplina: vertikalna ulaz / Discipline: vertical rope
Trajanje / Running time: 40'
Uzrast / For ages: 5+
Fotografija / Photography: Alessandro Villa

Prazna scena, kvadrat, nekoliko malih predmeta, dva stola i četvrti vrtložni. Gretel ide napred nazad u svojoj kućici nepredviđenoj od kućne stranice. One je bezumna i rigorozna, lažljiva i još uvijek vrlo oprezna u tome da se sve drži njene bitarne logike. Sve je izvan dometa i ništa nije na svom mjestu. Tafa se izvanredna dogodila katastrofa.

Šta je dom? Na čemu ni? Kroz reprezentivni kućni, Gretel sama biva stacionarna postojanja. To je odličan dvostruki dvostruki i ispažnost, slavlje migracije i potrebe za ponovnim izmišljanjem sebe kad se sve uruši. Lagano i duboko istraživanje o smislu ostanka i estetske lepe mećne slike ciklusa.

Blank scene. A Square, several little objects, two sets and silent housemates. Gretel goes back and forth in her tiny house made of crazy little things. She is mindless and rigorous, chaotic and still very careful in making everything stick to her bizarre logic. Everything is out of range and out of place. Then, suddenly, the catastrophe happens.

What is home? Who are we? Through the immediacy of the body, Gretel walks alone along the paths of existence. It is a joyful hymn to pliancy and perseverance, a celebration of migration and the need for re-inventing oneself when everything collapses. A light and deep investigation on the meaning of staying and leaving through powerful images of circus.

94

5. i 6. oktobar, 19:30 / October 5th and 6th, 19:30

SOLO BUT NOT ALONE: 2984

Produkcija / Production: MagdaClara cinea (Italija / Italy)
Autor i izvođači / Author and performer: Alessandro Motta
Disciplina: manipulacija objektima, balansiranje, plin / Discipline: object manipulation, balancing, dance
Trajanje / Running time: 30 00'
Uzrast / For ages: 13+
Fotografija / Photography: Aquaro HD

U tihim egzotičnijim kamelejon na koji je planet sveto, odjekuje jedino zvuk padaćih i jurećih atoma. Jedno biće, možda posljednji pripadnik ljudske vrste, preživljava u tome zahvaljujući posebnoj simbiozi sa kamelejon, psokom i abluom. Ova norveška napućena duša, nalik žboci, u jedno vreme šaklja, u potrazi je za drugocentima sa kojima bi podijela svoju sadržajnost, za ljudima koji su diktat tebe prošlosti koja ne postojala. Predstava 2004 propisuje jezik i poretke, manipulaciju u objektivima, plin, narativ, balansiranje i teatar, pažljivo doziranje da ispostoji putovanje koje nas, uz neku koružu, vodi do prihvatanja kraja sveta.

Hot winds lash and erode a planet reduced to a rocky desert, only the falling of atoms and the shattering of rocks remains in the silence. One being, perhaps the last of the human race, survives through a special symbiosis with atoms, sand and boulders. This Nordic soul wanders in search of treasures with which to stem the present, of fossils as evidence of a past he does not know. 2984 is the point of convergence of languages and genres, such as manipulation, dance, narrative, balancing and theatre, carefully dosed to chart a course that, with gentle irony, leads us to a serene acceptance of the end of the world.

93

7. oktobar, 20:00 / October 7th, 20:00

RESTLESSLEGS

Produkcija / Production: One Two Many (Mađarska / Hungary)
Disciplina: akrobacija, opušteno ulaz, vertikalno ulaz / Discipline: acrobatics, slack rope, vertical rope
Trajanje / Running time: 30
Uzrast / For ages: 5+
Fotografija / Photography: Kálmán Adám

Restlesslegs je istraživanje onog belog osvetljenja, osjetljive glikozije, svake li utrošiti koji vas sprečava da prestanete mir. Pomisao irracionalna sa projekat čije se šaljive namirne toge, ne samo intelektualni nego kao stvoreno medicinsko strage. Inspiracija se transformirala u savremenu estetsku problemu o kojoj umetnici komuniciraju namir. Namir koji postoji u namir, u našim telima, ali i u društva u koje živimo, a koji ne možemo da prestanemo. Ipak, a njim se redovno susrećemo i reprezentivno korimo.

Restlesslegs is an exploration of the painful, electrical energy being, wanting, or numb sensation that ultimately stops you from feeling real. The primary inspiration for the project were Sophie's restless legs, not just metaphorically but as an actual medical condition. The inspiration transformed into a contemporary circus performance in which the artists communicate restlessness. It exists both in our bodies and in our societies as conditions we are mostly helpless to change. Yet we are confronted with them regularly and we continuously struggle to cope.

95

ODBOR / BOARD

Nataša Mihaljević Vukić, predsjednik / president
Nedžad Janković
Miloš Latićević
Olivera Miličević

DIREKTOR / DIRECTOR

Miloš Latićević

SELEKCIJSKI TIM / SELECTION TEAM

Natka Miličević, umetnički direktor / Artistic Director
Tijana Gramić, dramaturkinja / Dramaturge
Ksenija Đurđević, prostoračinja programa / Programme Producer

IZVRŠNA DIREKTORICA / EXECUTIVE DIRECTOR

Jelena Knežević

TEHNIČKI DIREKTOR / TECHNICAL DIRECTOR

Milo Bubašević

KOORDINATOR TEHNIKE / TECHNICAL COORDINATOR

Milorad Jovanović

DIREKTORICA MARKETINGA I ODNOSA S JAVNOŠĆU /

MARKETING AND PR DIRECTOR

Kristina Kosogodić Stajić

MARKETING

Jelena Miličević, Ana Avramović

PR

Slavica Hinić, Mladen Savić, Miona Kovačević

KOORDINATOR LOGISTIKE / LOGISTIC COORDINATOR

Milan Ljubić

LOGISTIKA / LOGISTIC

Močilag Lajović, Ljubomir Radičević, Maja Čuk,
Srećko Vasić, Srećka Ivanović, Jovan Čistić, Dušan
Dražević

PRATIĆI PROGRAM / GUEST PROGRAMME

Jovana Žiković, Milica Čvetković

SUŠTINA ZA GOSTE / GUEST SERVICE

Uroš Ranković, Dušana Todorović, Jovana Žiković

SUŠTINA ZA PROTOKOL / PROTOCOL SERVICE

Dragana Dorosović, Teseora Pajović

PRODAJA KARATA I BLAGAJNA / BOX OFFICE AND TICKET SALE

Dajana Nikolić

VOĐE TIMOVA / TRICUP MANAGERS

Ana Nađić, Branko Gorasimović, Igor Ljubić, Lenka
Miroslavić, Marko Ribić, Milica Gavrilović, Sara
Martinić

VOĐEVI IDENTITETA / VISUAL IDENTITY

New Moment New Ideas Company
Veljko Golubović, izvršni kreativni direktor / Executive
Creative Director
Ivan Šarić, umetnički direktor/visual designer /
Art Director/Graphic Designer
Jasmina Nikolić, klijent servis direktor / Client Service
Director
Ksenija Vučković, projekt menadžer / Project Manager
Lola Adžić, asistent / assistant

KOORDINATORICA PREVOĐAČKE SLUŽBE /

TRANSLATION COORDINATOR

Vera Karajović

PREVOĐAČI / TRANSLATORS

Vuk Tešić, Ivana Boganović, Marija Stojanović

KATALOG / CATALOGUE

Jelena Stojanović, umetnički/Editor
Vesna Radovanović, Jelena Babbić Labudović,
prevodilac / Translator
Borivoj Garić, lektor za srpski jezik / Proofreader for
Serbian language
Studio Z754, grafičke oblikovanje i preton / Graphic
Design and Layout

WEB SAJT I BLOG / WEBSITE AND BLOG

Jelena Stojanović, Jelena Rogovac, Mladen Savić, umetnici / Editors
HALLO Creative Team, web dizajn agencija / Website
Design Agency

DIGITALNE MREŽE / SOCIAL NETWORKS

Mila Jovanović

VIDEO, FOTO I AUDIO DOKUMENTALNA /

VIDEO, PHOTO AND AUDIO DOCUMENTATION
Nenad Šušić, Jovo Marjanović, Jelena Janković,
Jakov Simović, Natalija Koronovska, Tanja Drobnjak,
Srećka Krtić, Nina Marić, Milan Čačić Mihaljević,
Dragan Stevanović

UMETNIČKA SEKRETARICA I ŠEFICA ARHIVE /

ART SECRETARY AND HEAD OF ARCHIVE SECTOR

Vesna Boganović

FINANSIJSKA SLUŽBA / FINANCE DEPARTMENT

Aleksandra Čvetković, Aleksandra Marković Kostić

PRAVNA SLUŽBA / LEGAL DEPARTMENT

Nenad Durić, Danijela Marković, Lidija Kostelac

IT

Nenad Šušić

Info

FESTIVALNO CENTAR

MTS Dvorana (Bijele Palike)

11. septembar - 10. oktobar

Radno vreme:

- 11. septembar - 22. oktobar: 10h-17h (svim danima osim subotom)
- 23. - 25. oktobar: 10h-17h (svim danima)

PRODAJA ULAZNICA

Dolje prodaju ulaznice sa popustom od 10% putem elektroničkog sajta.

BLAGAJNA

MTS Dvorana (Bijele Palike)

11. septembar - 10. oktobar

Radno vreme:

- 11. septembar - 22. oktobar: 11h-19h (svim danima osim subotom)
- 23. - 25. oktobar: 11h-19h (svim danima) i sat vremena pred početkom predstave na mesto izdavanja.

Način plaćanja

Na blagajni je moguće samo plaćanje u gotovini.

Plaćanje preko računa - preduzećima koje se nalaze na našem teritoriji.

Popusti:

- 30% za komplet ulaznica / cene kompleta su popustom: kategorija 15.000 RSD, II kategorija 10.000 RSD
- *Zahtev za komplet karata možete da uputite preko mejla i online blagajni.
- 10% za online kupovinu.

Brojevi:

Blagajna (02) 62 11 11, +381 98 999 2482

FESTIVAL CENTRE

MTS Hall (Bijele Palike Square)

September 11th to October 10th

Working hours:

- from September 11th to October 2nd: 10 a.m.-6 p.m. (all days except Sunday)
- from October 3rd to October 10th: 10 a.m.-7 p.m. (every day)

TICKET SALE

Online ticket purchase at a 10% discount via the festival website.

BOX OFFICE

MTS Hall (Bijele Palike Square)

September 11th to October 10th

Working hours:

- from September 11th to October 2nd: 11 a.m.-3 p.m. (all days except Sunday)
- from October 3rd to October 10th: 11 a.m.-3 p.m. every day, and one hour before the start of the performance at the venue.

Payment method at the checkout:

Only cash payments are possible at the cash desk.

Payment via transfer - by request issued at the user's request.

Discounts:

- 30% for a ticket package (at price with discount): I category 15.000 RSD, II category 10.000 RSD
- *You can send a request for ticket package via e-mail or phone at the box office.
- 10% off for online purchases.

Contact:

blagajna@mts.rs, +381 98 999 2482

Prijatelji festivala Friends of the Festival

Evropska unija sa ponosom podržava BITEF festival

Srbija i Evropska unija dijele sa vednosti prema kulturnom naslijeđu, umjetnosti i kreativnim industrijama – zato radimo na oživljavanju zajedničke kulture.

„Kreativna Evropa“ je glavni program Evropske unije za podršku kulturi. Do sada je oko 150 organizacija iz Srbije učestvovalo u preko 300 projekata „Kreativna Evropa“, pod istim uslovima kao i organizacije iz država članica EU i to sa istaknutim uspjehom. Obavljeno je 673 partnerstva sa organizacijama iz EU i jugoistočne Evrope, među kojima su prednjačili partneri iz Francuske, Njemačke, Slovenije, Španije i Italije. Zahvaljujući ovom programu sprovedeno je više desetina zgodnih filmova koji su stekli međunarodno priznanje, između ostalih „Dear“, „Noćna lav“, „Skrivena“ i „Jedno kraljevo srce“ (koje je dobio prestižni Porselotina nagradu). Također, 20 zgodnih udavačkih kuća učestvovalo je u 34 projekta koje su podržala književna prevode, gdje rezultiraju 317 prevoda beletristike. Brojni ostali i drugi partneri i članovi umjetnosti su nastavili tajna partnerstva zahvaljujući ovom programu. U naredna četiri godine, budžet programa „Kreativna Evropa“ biće udvostručan na 50% u odnosu na prethodni finansijski ciklus, što znači i veće mogućnosti za opće kulturne aktivnosti.

Via informacija možete pronaći na web-sajtu
www.kreativnaevropa.eu

KOMERCIJALNI SPONZORI / COMMERCIAL SPONSORS

POSREDOVAČI FESTIVALA

FEDERACIJA FESTIVALA

SPONZORILI FILMA

POSREDOVAČI FESTIVALA

MEDIJSKI SPONZORI / MEDIA SPONSORS

OSNOVNA MEDIJSKA PODRŠKA

MEDIJSKI SPONZORI

5.3. Gostovanja u Bitef teatru / Scene Bitef teatra i Studio

Specifikacija.

Gostovanja u Bitef teatru: 18 programa / 19 izvođenja / 1612 publike

Od toga:

- Gosti iz Beograda: 6 programa / 6 izvođenja / 519 publike
- Gosti iz Srbije: 6 programa / 6 izvođenja / 644 publike
- Gosti van Srbije: 6 programa / 7 izvođenja / 449 publike

18.01.2023.
Scena Bitef studio*

Teatar Fort Forno, Bale, Hrvatska i „Upalimo reflektore”, Novi Sad, Srbija

Antonio Tabuki / Antonio Tabucchi Donna di Porto Pim (1983)
ŽENA IZ PORTO PIMA
Monodrama

Koncept i režija: Miloš Latinović
Dramaturgija: Goran Ibrajter
Izvođenje: Jugoslav Krajnov
Gitara: Tian Baričević
Fotografije: Dejan Štifanić

<https://youtu.be/HH42TIXEufk>

29.07.2022, Glas Istre, Bojana Ćustić Juraga / NA TRAGU STARIH VREMENA KADA SU LJUDI
PRIČALI PRIČE I LJUDI SLUŠALI PRIČE

„Slavni Homer je pričao priče u tišini mediteranskih noći, možda je ovo nešto modernija storija koja izmiče modernosti vremena u kojem živimo, na tragu starih vremena kada su ljudi pričali priče i ljudi slušali. Jedan čovjek, jedna priča, jedan slušatelj je dovoljan.

I to je teatar, zar ne gospodine Brook?"

Glavna je to premisa književnika Miloša Latinovića, redatelja i autora koncepta predstave „Žena iz Porto Pima" nastale prema tekstu poznatog talijanskog književnika i intelektualca Antonia Tabucchija, a koja je sinoć premijerno izvedena u iznimno intimnoj atmosferi 2. Bembo festa - Festivala malih formi u Balama.

Ambijentalna predstava, zapravo ambijentalna monodrama, u kojoj glumi i pripovijeda upečatljivi Jugoslav Krajnov, prvak drame Srpskog narodnog pozorišta iz Novog Sada, uprizorena je u prekrasnom, malenom terasastom dvorištu iza baljanske palače Soardo Bembo.

Priča Antonia Tabucchija, slavnog književnika kojem je Portugal bio druga domovina, nadahnuta je životom ljudi i događajima na Azorskom otočju u Atlantiku, gdje je pisac nekoliko godina živio.

Kazališno izmiještanje Tabucchijeve priče u scenski dojmljiv prostor, prirodnog mediteranskog ambijenta u Balama, bio i jedan od redateljskih poticaja za ovu kazališnu koprodukciju Teatra Fort Forno iz Bala i produkcije Upalimo reflektore iz Novog Sada.

Okosnicu kazališne priče čini nesretna ljubavna priča koju pripovijeda nekadašnji lovac na kitove, a sada oronuli fado pjevač u jednom turistima namijenjenom klubu u Porto Pimu. On, koji je nekad pjesmom dozivao murine, svoju tužnu priču priča piscu, "pjeva svoju tužnu pjesmu koju nije pjevao trideset godina". On, koji je "harpunom ubio ženu za koju je mislio da je njegova", trebao je biti kitolovac, kao njegov otac i djed...

Kazališnu izvedbu dokumentarno-lirske „Žene iz Porto Pima", čiji je dramaturg Goran Ibrajter, prate izvrsne gitarističke izvedbe mladog Tiana Baričevića. One skladno upotpunjuju glumačku autentičnost Jugoslava Krajnova kao fado pjevača- pripovjedača na sceni.

Publika koja je gledališta ispunila do zadnjeg mjesta, dugim je i snažnim aplauzom nagradila premijernu izvedbu predstave, koja u ovim čudnim, preubrzanim vremenima i životima, znači i važan povratak, zapravo čak i zaustavljanje, uz samu bit promišljanja važnosti ljudske komunikacije. Kazališni jezik „Žene iz Porto Pima" na prvu loptu možda jest arhaičan, ali baštini onu važnu komunikacijsku ulogu kazališne umjetnosti te promišlja pitanje zajedništva glumca i publike.

Premijera: 28.07.2022, 2. Bembo fest - Festival malih formi u Balama, Palača Bembo, Istra, Hrvatska

Trajanje: 50'

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
18.01.2023 / Žena iz Porto Pima	1	1	75

26.01.2023.
Scena Bitef teatra

Nezavisna produkcija „BeoArt 2015“, Beograd, Srbija

Miroslav Krleža
U AGONIJI

Režija: Ana Đorđević
Scenografija: Mia David
Kostimografija: Adrijana Pajić
Lektorka: Dijana Diklić
Izvođenje:
Baronica Laura Lenbach: Marija Vicković
Advokat Ivan Križović: Radovan Vujović
Narator / inspektor: Vučić Perović (u originalnoj podeli Branko Cvejić (25. 08.1946. - 26. 07.2022.))
Organizacija: Kristina Krspogačin
Izvršna produkcija: Boris Mišković

Premijera: 30.12.2016. godine
Trajanje: 80'

<https://youtu.be/2aFqvi7sTVA>

Celokupno književno stvaralaštvo Miroslava Krleže, posebno ono između dva rata, oduvek je funkcionisalo kao uzbudljiv spoj dobre književnosti, enciklopedijskog akademizma i levičarskog političkog angažmana. Negde na rubu tog mejnstrima ispunjenog društvenim dramama, političkim prevratima i lutanjima intelektualaca, od „Glembajeva“ i „Galicije“ do „Balade“ i „Zastave“, nalazi se komad „U agoniji“, napisan 1928. godine i dopunjen tridesetak godina kasnije. Originalna predstava je, doduše, odisala bojama svojih nemirnih vremena, ali je na sceni vrlo često doživljavana kao melodrama sa tragičnim završetkom. Zato su se velikani tog teatra smenjivali u tumačenjima junaka ove gorke sentimentalne priče u južnoslovenskim pozorištima, od Vike Podgorske i Dubravka Dujšina, preko Marije Crnobori i Steve Žigona, do Vanje Drača, Ene Begović i mnogih drugih. A briljantna izvedba ovog komada u Zagrebu pre godinu dana (Nela Kocsis, Ozren Grabarić i Darko Stazić) usredsredila je na tragičnu ljubav Laure Lenbah, koja nije mogla da se nosi sa alkoholizmom bankrotiranog supruga i neverstvom nesvojstvenog ljubavnika.

Nakon ove cenjene i nagrađivane predstave, u samostalnoj produkciji BeoArt-a publika ima prilike da pogleda novu postavku Krležine drame, ispunjenu drugačijom poetikom i nesvakidašnjim rediteljskim rukopisom. Predstava ne počinje uobičajeno, svađom bračnog para Lenbah, u vreme kada Austro-Ugarske monarhije više nema i kada su pripadnici aristokratije odjednom morali nekako da zarađuju za život i snalaze se u novim uslovima. U beogradskoj predstavi nedostaje ceo taj prvi čin; svrgnuti Lenbah je već izvršio samoubistvo, a Laura, još uvek umrljana muževljevom krvlju, pokušava da se nekako izvuče iz ove životne more sa advokatom Križovcem, čovekom kojeg zaista voli do kraja. Za predstavu je značajno to što rediteljka Ana Đorđević predstavu nije videla kao „epsku priču o jednoj ljubavi“, već kao dramu „u praskozorju modernih vremena kakve danas poznajemo“. Dvoličnost, cinizam i korumpiranost advokata Križovca, koji novcem i uticajem može da kupi sve, pa i sopstvenu ministarsku fotelju, i baci ljubav jedne žene pred noge, obrazac je društvenog procesa 'modernizacije' koji je započeo posle Prvog svetskog rata i čiju zrelu fazu trenutno gledamo. Današnja podređenost ljudi kapitalu i nepošteni odnosi u javnom i privatnom životu samo su najekstremniji odraz onoga što je tada počelo, a to je bio i motivacioni okidač za ovaj nastup. Ili kako kaže reditelj Đorđević: „Kroz intenzivan sukob muškarca i žene, u predstavi pratimo proces postepenog shvatanja laži u kojoj živi savremeni čovek i proces demistifikacije principa po kojim funkcioniše društvo kao celina.“ Kada shvati sve laži svoje intimne i egzistencijalne situacije, Laura se ne ubija patetično i melodramatično, kako je Krleža zamislio, već gađa Križovca sa dva precizna metka, kako bi se na nekom dubljem nivou oslobodila okova koji su joj uništili život. Dvoje protagonista - Marija Vicković kao Laura i Radovan Vujović kao Križovec - uz svesrdnu pomoć Dijane Diklić, saradnice za specifični krležijanski govor, ubedljivo igraju ovaj odnos, balansirajući na ivici intimne drame i sumorne slike vremena. doći. Tome su posredno poslužile i Krležine didaskalije – opisi radnje i raspoloženja likova, koje na diskretan način izgovora treći protagonista, Vučić Perović, narator/inspektor u ovoj predstavi. Zaključno, ova izvedba komada „U agoniji“ ne želi da nas uvuče u ljubavnu dramu iz nekadašnjeg građanskog salona, već da nas odvede u poziciju svedoka jednog vremena čijem završnom stadijumu trenutno prisustvujemo .

Nagrade:

Nagrada za najboljeg mladog glumca – Radovan Vujović – za ulogu Ivana Križovca – u predstavi “U agoniji”.
Krležin kompleksni jezik, te ambicioznost, dvoličnost i cinizam njegovog doktora Ivana Križovca materijalizuju se u igri Radovana Vujovića. Vujović je svoju glumačku igru počeo svedeno i kontrolisano, da bi do kraja predstave prošao transformaciju do razularenog, izopačenog, advokata van kontrole, koji pokušava da po svaku cenu sačuva sopstvene privilegije.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
26.01.2023 / U agoniji	1	1	55

20.03.2023./ 18.00 sati
Bitef teatar / Scena Studio
Susreti sa piscima

Bitef teatar i Izdavačka kuća Clio / Susret sa autorom i razgovor o romanu

Arpad Šoltes / Arpád Soltész
SVINJA / SVIŃA
Prevela sa slovačkog Zdenka Valent Belić

Sva zbivanja u ovom trileru sugerišu samo jedno: život je bezvredan, smrt je roba. Državu kontrolišu animalni instinkti visoko rangiranih kriminalaca. Autor ili, kako sam sebe ironično naziva, strani plaćenik, čitaocu predstavlja zastrašujuću fikciju koja bi lako mogla da postane slovačka, a svakako i naša, srpska, stvarnost.

Govorili: Arpad Šoltes, Dragan Velikić, Zdenka Valent Belić, Zoran Hamović
Razgovor moderirala: Tamara Stojanović

Odlomak iz knjige: <https://clio.rs/storage/media/2542/Svinja-odl.pdf>

Dodatne informacije na (065)8397983 ili tamara@clio.rs.

Svinja predstavlja hiperralističnu sliku društvene stvarnosti duboko nagrizenu kriminalom i korupcijom.

Gorka kritička oštrica Arpada Šoltesa, pisca koji je postao neprijatelj režima i pre rođenja, priče pojedinačnih likova pretvara u lakmus papir na kome se jasno očitava sistem u kojem ne postoje granice između mafije i politike, zločina i zakona. Ispisujući neku vrstu modernog vesterna, Šoltes je stvorio akcioni triler, brze radnje i dinamičnih dijaloga, koji priči daju osobine izuzetne čitljivosti i pitkosti.

U Svinji se smenjuju junaci i događaji: Stanovnici „živopisne državnice podno sićušnih planina“, iza koje se lako da nazreti Slovačka, nestaju sporadično. Drugi prave – sasvim neočekivano – vrtoglave karijere. Zlo jede zemlju sasvim otvoreno. Žrtve se ne brane, ne priznaju istinu. Zavisna tinejdžerka nestaje iz rehabilitacionog centra, ali nikome ne nedostaje. Talentovani političar postaje predsednik, ali ne zna da kontroliše impluse i, na kraju, sopstvene odluke. Mali lihvar želi da postane veliki igrač. Oduševljeni neonacista gubi prijatelja u šumi. Mladi analitičar postaje novinarska zvezda.

Kroz pripovedanje svevidećeg naratora, Šoltes prikazuje širi spektar dramatičnih situacija koje se završavaju, ali ne razrešavaju, i nižu i nadovezuju jedna na drugu, a njihove posledice bubre ispod površine uzrokujući nove i nove tragične posledice. Sva zbivanja sugerišu samo jedno: život je bezvredan, smrt je roba. Državu kontrolišu animalni instinkti visoko rangiranih kriminalaca. Autor ili, kako sam sebe ironično naziva, strani plaćenik, čitaocu predstavlja zastrašujuću fikciju koja bi lako mogla da postane slovačka, a svakako i naša, srpska, stvarnost.

Arpad Šoltes

Rođen je 1969. godine u Košicama (Slovačka). Dugi niz godina bavi se prvenstveno istraživačkim novinarstvom, a tek nakon što je uvideo moć fikcije da istinitije i uverljivije sagleda stvarnost, pisanjem proze. Do sada je objavio romane Meso (2017), Svinja (2018) i Bes (2020). Roman Svinja Šoltes počinje da piše nakon dvostrukog ubistva novinara Jana Kucijaka i Martine Kušnirove, 2018. godine, uveren da ovaj slučaj nikada neće biti do kraja rasvetljen. Po njemu je snimljen i istoimeni film. Preveden je na češki i francuski jezik.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
20.03.2023 / Arpad Šoltes / Razgovor	1	1	61

21.03.2023.
Beogradska premijera

Mudra Art Production, Novi Sad, Srbija

Patrik Marber / Patrick Marber, Closer
BLIŽE

Režija: Jana Maričić
Izvođenje:
Alisa / Alice: Vanja Nenadić
Ana / Anna: Sonja Kesler
Lari / Larry: Branislav Jerković
Den / Daniel: Nikola Ivačkov
Muzika: Buč Kesidi
Scenografija: Danijela Matović
Kostimografija: Biljana Grgur
Dizajn svetla: Nikola Marinkov
Autorka plakata: Andrea Novičević
Fotografije: Milan Maričić

Premijera: 30.12.2022,
Srpsko narodno pozorište,
Novi Sad, Srbija.
Trajanje: 90'.

Rediteljka o predstavi

Predstava Blíže, rađena je po dramskom tekstu Patrika Marbera, nagrađivanog komada britanske savremene drame.

Neostvoreni pisac Den spasava mladu striptizetu Alisu iz saobraćajne nesreće. Oni započinju ljubavnu romansu, ali u njihove živote ulaze i fotografkinja Ana i doktor Lari.

Četiri života isprepletaće se u jednoj priči o intimnosti, telesnoj želji, izdaji i destruktivnim sposobnostima ljubavi.

„Predstava se bavi pitanjem da li je požuda dovoljna za ljubav, da li je čežnja potvrda ljubavi i da li toliko željena bliskost postaje opterećenje kada ne ispunjavamo tuđa očekivanja" - Jana Maričić

Nikola Ivačkov u komadu glumi Denijela Vulfa, neostvarenog pisca.

„Ovaj komad se i bavi na neki način problemima komunikacije i međuljudskih odnosa u ovom modernom i digitalnom društvu", ocenjuje glumac.

Vanja, Sonja, Branislav i Nikola jedini su i glavni likovi ove predstave. Tumače Alisu, Anu, Larija i Dena.

"Mogu da kažem da mi je Alisa bliska negde, verovatno zbog te potrage za istinom i pravom ljubavlju, iako Alisa ima i druge tajne koje možda nemaju ovde drugi likovi u komadu", kaže Vanja.

Prema njenim rečima, specifičnost predstave je i u tome da je reč o nezavisnom projektu, koji nije pod zaštitom bilo koje institucije.

„To znači da su glumci verovatno odabrali tekst koji ih se tiče i koji oni žele da rade, tako da je sve drugačije. Mislim da se u ovakve projekte ulazi sa puno ljubavi, pre svega i strasti, to su razlozi zbog kojih smo upisali ovaj fakultet i odabrali da se bavimo ovim poslom", kaže glumica.

Nikola Ivačkov dodaje još jednu neobičnost ove predstave:

„Prvi put mi treba da igramo nešto što nije u replikama, što znači da publika treba da prepozna situaciju. Mi donosimo tu atmosferu i dovoljno je samo da se gledamo, a oni treba da osećaju šta se između ta dva lika dešava", kaže glumac za Cult Euronews Srbija.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
20.03.2023 / Blíže	1	1	148

24.03.2023.
Scena Bitef teatra

20. Beogradski festival igre (Zajedno, mi slavimo igru!), Beograd, Srbija

Thomas Noone Dance -TND u saradnji sa ICEC - Generalitat de Catalunya i SAT! SAT! Sant Andreu Teatre Barcelona, Španija

POSLE ZABAVE / AFTER THE PARTY

Režija, koreografija, izvođenje: Thomas Noone
Asistenti koreografa: Nuria Martinez, Alba Barral
Muzika: Jim Pinchen
Svetlo: Jimmy Strom
Kostim: Marc Udina
Podučavanje lutkarstva: Duda Paiva
Trening glasa: Montse Puga
Podučavanje klovnovskom zanatu: Martí Torras
Dizajn i izrada lutke: André Mello
Fotografija: Yoana Miguel, German Anton
Organizacija, komunikacija: Sara Esteller

Premiera: SAT! theatre, Barcelona, 2019
Trajanje: 60'.

<https://www.youtube.com/watch?v=7mdpRDyTDE8>
<https://www.facebook.com/ThomasNooneDance/videos/563941094285066>

Čovek propada usled čulnog preopterećenja nastalog od mnoštva razgovora koji počinju da se stapaju u jedan glas. Pokušavajući da odvoji važno od beznačajnog, on se priseća dobrog i iznova prekraja loše. Neočekivana pojava njegovog alter ega pokreće dijalog, podjednako intenzivan i apsurdan, gde se istine, laži i snovi izražavaju kroz pokret i reakcije prilično buntovne lutke.

Tomas Nun je prvobitno studirao geologiju na Oksfordu. Nakon što je diplomirao, otišao je da izučava umetničku igru u londonskoj Rambert školi. Usledili su angažmani u trupama Djazzex, Reflex i kod Icika Galilija u Holandiji, da bi se kasnije pridružio belgijskoj trupi Charleroi Danses pod vodstvom Frederika Flamana. Dolazak u Barselonu, označio je početak saradnje sa nekoliko lokalnih koreografa, uključujući čuvenog Sesk Želabera i Ramona Ojea. Ubrzo, Nun osniva sopstvenu trupu, sa kojom je do sada kreirao preko 35 produkcija koje uključuju celovečernja dela, predstave za porodice, saradnje sa muzičarima i umetnicima drugih disciplina, kao i inkluzivne radove. Trupa beleži nastupe na važnim scenama i festivalima u Španiji i u svetu. Nun često radi kao gostujući pedagog i koreograf. Kreirao je za mnoge poznate trupe, a od 2006. godine je na poziciji programskog konsultanta SAT teatra u Barseloni. Godine 2011. dobio je nagradu grada Barselone za igru.

Nun i njegova lutka pune scenu životom, dramom, humorom, ironijom... Takođe, igrom i ritmom iz rukopisa prestižnog koreografa...
© Toledo.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
24.03.2023 / Posle zabave	1	1	30

27. i 28.03.2023.
Scena Bitef teatra

20. Beogradski festival igre (Zajedno, mi slavimo igru!), Beograd, Srbija

Orly Portal, Tel Aviv, Izrael
FAKAROUNI / فكاروني

Koreografija: Orly Portal
Igrači: Anderson Braz, Artour Astman, Erez Zohar
Pevačica: Oum Kulthum
Muzika: Fakarouni
Stihovi: Abd El-Wahab Mohamed
Kompozicija: Mohamed Abd El-Wahab
Dizajn svetla: Nadav Barnea
Kostimi: Rossello Shmaria
Menadžer produkcije: Tali Konigsberg
Kordinator produkcije: Karin Lederman

<https://youtu.be/nMgwLuhoOP8>

Fakarouni je strastvena igra, temperamentni ritual koji otkriva intimnu vezu između tela ograničenog vremenom i vanvremenske ljubavi, nastao uz živo izvođenje pevačice i muzičarke Um Kaltum, „glasa nacije“. Ovo je prvi komad koji je Orli Portal kreirala isključivo za muške izvođače, praćen pesmom dame koja je hrabro ušla u muški svet i postala ikona slobode, izvor inspiracije i ponosni ženski glas oslobođen patrijarhalnog diktata... Kultura karličnog pokreta kao društvenog pokreta otvorena je prema tradiciji i folkloru koji svako nosi sa sobom, istovremenom okupljanju autentičnih i savremenih prognanika. Rodne granice se zamagljuju dok se drevna nadmetanja detaljno istražuju, formirajući novu definiciju autoritarne muškosti i prodorne ženstvenosti. Savremena virtuoza igra koja veliča ceremonijalni pokret tela kreće se u fascinantnom prikazu mita o strasti, kroz slobodu podjednagog blistanja muškaraca i žena.

Orli Portal je igraričica, koreograf, pedagog, terapeut glasa i pokreta, istraživač folkloru i osnivač posebnog jezika zasnovanog na stvaranju pokreta dubokog oslobađanja koji uključuje elemente trbušnog plesa, moderne i savremene igre, kontakt improvizacije i Feldenkraisa. Rođena 1969. godine, Portal je diplomirala na Odseku savremene igre na Akademiji za muziku i igru u Jerusalemu pre nego što je nastavila profesionalnu igraričku karijeru u Kompaniji Kol Demama koju je vodio Moše Efrati i u Kompaniji Batševa. Kao suosnivač ansambla Improvisa, Portal je dalje istraživala umetnost improvizacije, dok je istovremeno širila svoje znanje i dublje zalazila u arapski folklor, proučavajući autentičnu muziku na Univerzitetu Bar Ilan i odlazeći u Maroko kako bi otkrila korene igre plemena Gnava i Berbera. Više od 25 godina Portal je nastupala na pozornicama i festivalima u Izraelu i širom sveta, saradujući takođe sa brojnim poznatim umetnicima iz različitih oblasti. Sopstvenu trupu je osnovala 2009. godine, sa idejom da kreira originalne radove uvodeći drevne pokrete u savremeni izraz, primenjujući uvide i otkrića svojih opsežnih istraživanja.

Premijera: Suzanne Dellal Center, Tel Aviv, 2020.

Trajanje: 60'

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
27.03.2023 / Fakarouni	1	1	30
28.03.2023.		1	38

02.04.2023.
Scena Bitef teatra

20. Beogradski festival igre (Zajedno, mi slavimo igru!), Beograd, Srbija

Israel Galván Company u saradnji sa INAEM, Španija
SOLO

Koreografija, umetnička direkcija, izvođenje: Israel Galván
Zvuk: Pedro Leon
Tehnički direktor: Pedro Leon
Menadžment: Rosario Gallardo
Produkcija (gostovanja): Rial & Eshelman

Program: [solo - \(israelgalvancompany.com\)](http://israelgalvancompany.com)

https://www.youtube.com/watch?v=gxJQ_JMM_fc

Israel Galván - Solo - Bienal de Flamenco de Sevilla 2012. Monasterio de La Cartuja

<https://www.youtube.com/watch?v=pVWfzWVqmo0>

Foto: Nicolas Serve
Premijera: 31.05.2007,
Cinematheque de la Danse, Pariz,
Francuska.

Trajanje: 50'.

Visente Eskudero je osmislio igru bez muzike, ali sa druge strane, takva igra je svojstvena flamenku jer je muzika telo samog igrača. Svoju ideju je lansirao trideset godina pre Mersa Kaningema i tako napravio revoluciju prikazavši pokret bez muzike. Kada se pojavio u Njujorku tridesetih, kritike su bile odlične. Kasnije se Eskudero vratio u Španiju i nestao, iako su ga tamo slavili kao istinski radikalnog umetnika. Baletski igrač je zavladao scenskim prostorom - to je nešto veoma važno u avangardi, da ne zavisite od muzike da biste gradili delo na pozornici. Jedna od najvećih umetničkih revolucija od Drugog svetskog rata dogodila se prvo u flamenku. Ako to uzmete u obzir, onda ćete razumeti zašto Izrael Galvan može voditi ravnopravni dijalog sa svim savremenim umetnicima. Kada je 2007. godine nastupao u Gugenhajmu sa Sol Piko, moj prijatelj koji ga nikada nije video me je pozvao i rekao: "O ovom umetniku svi pričaju. Sve koje smo do sada smatrali modernim, izgledaju arhaično u poređenju sa njim. Pedro G. Romero

Izrael Galvan de los Rejes je poznat po tome što je predložio sopstveni izražajni jezik, ne samo kao igrač, već i kao scenski stvaralac. Jezik, do sada nepoznat u flamenku, zasnovan na fragmentacijama, sublimacijama i gestovima. Dobitnik Nacionalne nagrade za igru 2005. godine od strane Ministarstva kulture Španije za umeće da u umetnosti poput flamenka stvori novu kreaciju bez zaboravljanja pravih korena koji su je održali do danas i koji je čine univerzalnim žanrom, takođe je zavrdeo i druga vredna priznanja, poput njujorške Besi nagrade i španske Zlatne medalje za zasluge u lepim umetnostima. Francusko Ministarstvo kulture ga je 2016. godine imenovalo za Oficira reda umetnosti i književnosti. Takođe je dobio šest Maks nagrada za scensku umetnost, kao i Nagrade kritike u Barseloni 2014. i 2018. godine. Sin seviljskih flamenko igrača Hozea Galvana i Eugenije de Los Rejes, Izrael Galvan je od svoje pete godine počeo je da živi duh i atmosferu poznatih stecišta flamenka i različitih akademija za umetničku igru na koje ga je otac vodio. Tek 1990. godine, on shvata da je igra njegov životni poziv. Nekoliko godina kasnije, postaje deo Kompanije Andaluz de Danza koju je vodio Mario Maja, čime je započeo nezaustavljivu karijeru obeleženu vrhunskim dostignućima u oblasti flamenka i umetničke igre. Radio je na brojnim projektima različitih umetničkih formi i saradivao sa umetnicima različitih disciplina, među kojima su najznačajniji bili Enrike Morente, Manuel Soler i Mario Maja, kao i Sol Piko, Pet Metini, Visent Amigo, Alfredo Lagos, Manuela Karasko, Nik Lizard, Fernando Teremoto,

Migel Poveda, Dijego Karasko, Herard Nunjez, i mnogi drugi. Godine 1998. predstavio je ¡Pogledaj! Crvene cipele, prvi celovečernji komad sopstvene kompanije, koji su stručni kritičari ocenili kao briljantan, a uneo je pravu revoluciju u koncept flamenko predstava. Zatim su usledili komadi Metamorfoze (2000); Galvanski(2002); Arena (2004); Zlatno doba (2005); Tabula Rasa (2006); Solo (2007); Kraj ovakvog stanja stvari, Redux (2008); Krivina (2010); Lo Real/Le Reel/The Real (2012), kao poseban osvrt na romski holokaust pod nacističkim režimom, FLA.CO.MEN (2014); Torobaka (2014) u saradnji sa Akramom Kanom; Slavlje (2017); Mehaničke spojnice(2018); Gatomahija (2018) i Izrael i Izrael (2019) komad koji koristi veštačku inteligenciju za izražavanje galvanskih kvaliteta" kroz robotiku. Tokom 2019. godine premijerno je izveo "Ljubav čarobnica de Falje i Posvećenje proleća Stravinskog, zajedno sa Silvi Kurvoazije i Korijem Smitom.

Israel Galván in SOLO; photo by Walter Wlodarczyk

Izrael Galvan tretira flamenko sa bezobrazlukom ljubavnika. Prekida gest, oponaša pokrete ptica, odlazi. Ponekad leti. Njegove ruke udaraju u leđa. On na trenutak prekida svoj zamah u kratkotrajnoj pauzi, baš kao što to čine genijalni komičari (Čaplin, Kantiinflas). Izrael Galvan sebi ume da ponudi luksuz ironije. Njegovo telo nije flamenko: on postaje flamenko.

© Le Monde

U komadu Solo nema muzičke pratnje. Umesto toga, gospodin Galvan, pažljivo osluškajući svoje telo, stvara zvučnu partituru koristeći ritmove sopstvenih stopala, škljocanja prstiju, pa čak i, u nekoliko prolaznih trenutaka, svog glasa... On je zavodljiv, iako ne pokušava to da bude, a ako je to ono što novi flamenko podrazumeva, neka tako i bude.

© The New York Times

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
02.04.2023 / Solo	1	1	30

02.06.2023.

Scena Bitef teatra

Kruševačko pozorište, Srbija

Džon Logan / John Logan, Red
CRVENO

Režija i izbor muzike: Vladimir Popadić
izvođenje:

Mark Rotko / Mark Rothko: Dejan Tončić

Ken: Nikola Cvetković

Dizajn scene: Helena Blagojević

Dizajn kostima: Nevena Saraković

Dizajn svetla: Radomir Stamenković

Fotografije: Radovan Vučković

Premijera: 06.02.2023, Kruševačko
pozorište, Srbija
Trajanje: 65'.

Tekst „Crveno“, Džona Logana govori o poslednjoj fazi rada i života američkog slikara Marka Rotka. Tokom rada na muralima za restoran Sigram u Njujorku, Rotko svog pomoćnika Kena, mladog slikara, podučava o umetnosti, ali se susreće sa činjenicom, da je prihvativši oslikavanje restorana, iako je to najskuplja poručbina u istoriji, "prodao dušu đavolu" i na pragu da obezvređi čitav svoj dotadašnji rad. Njegova unutrašnja hamletovska borba, predstavljena kroz dijaloge sa Kenom (koji je njegov alter-ego), pokreće radnju, usput otvarajući mnoga pitanja u oblasti etike, ali i sveta u kome živimo, zla koje potrošačko društvo nosi sobom, reflektovano kroz Rotkov najveći strah "da će crno progutati crveno".

Logan je za tekst "Crveno" dobio nagradu Toni, za najbolji američki dramski tekst u 2010.

Vladimir Popadić

Režiju je diplomirao u klasi Egon Savina na FDU u Beogradu. Tokom studija asistirao rediteljima Dejanu Mijaču i Romanu Viktjuku na predstavama Jugoslovenskog dramskog pozorišta. Kao profesionalni reditelj, režirao preko dvadeset predstava u zemlji i inostranstvu. Radio je kao umetnički direktor Kruševačkog pozorišta u periodu od šest godina, a danas je stalni reditelj ovog pozorišta. Pored režije bavi se i scenografijom.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
02.06.2023 / Crveno	1	1	134

19.10.2023, 20:00
Scena Bitef teatar

Udruženje baletskih umetnika Srbija - UBUS
(26. Festival koreografskih minijatura – FKM), Beograd, Srbija

HIBRID

Koreografija: Marina Aranitović

Izvođenje: Tatjana Štricki, Tanja Stefanović, Isidora Subić, Uma Zuban, Staša Jandrić, Nađa Bjelanović

Muzika: Tamara Knežević, Marko Dulić

Saradnica na scenskom izrazu: Aleksandra Pejčić

Kostimografija: Ljilja Stojšin

Premijera: 13.11. 2022, Narodno pozorište u Beogradu, scena „Raša Plaović” / 26. Festival koreografskih minijatura (Izvolite i hvala), revijalni program – Dobitnici/e nagrade Ohrabrenje 2021

Predstava „Hibrid” koreografkinje Marine Aranitović rezultat je njenog rada šestoro mladih plesača savremene igre (Tatjana Štricki, Tanja Stefanović, Isidora Subić, Uma Zuban, Staša Jandrić, Nađa Bjelanović), a inspirisana je osećanjem straha - od svakodnevnice, jednoličnog života, ponavljajućeg posla, gubitka smisla/identiteta u celom procesu mehanizacije života u današnjem društvu, možda čak i straha od gubitka inspiracije.

„Mislim da je to nešto sa čime bi svako od nas u jednom momentu života mogao da se poistoveti. Kroz proces stvaranja istraživali smo načine na koje pokretom možemo da izrazimo želju za promenom, potragu za smislom/svetlom, ali u isto vreme i očaj zbog neuspeha. Hibrid je biće koje je produkt današnjeg društva u kojem je život ubrzan/mehanizovan. Hibrid je u svakodnevnom konfliktu identiteta i opstanka, biće koje potiskuje svoje želje, nade, ideje zarad egzistencije. Hibrid je u konstantnoj težnji za svetlom/smislom”, navela je autorka, koja se bavi savremenom igrom kao trener i koreograf. Trenutno radi u Novom Sadu sa plesačima savremene igre na istraživanju različitih tehnika i načina kretanja kroz program movement exchange.

Reč autorke:

Inspiracija za predstavu mi je bio strah. Strah od svakodnevnice, jednoličnog života, ponavljajućeg posla... Strah od gubitka smisla/identiteta u celom procesu mehanizacije života u današnjem društvu, možda čak i strah od gubitka inspiracije. Mislim da je to nešto sa čime bi svako od nas u jednom momentu života mogao da se poistoveti. Kroz proces stvaranja istraživali smo načine na koje pokretom možemo da izrazimo želju za promenom, potragu za smislom/svetlom, ali u isto vreme i očaj zbog neuspeha. Hibrid je biće koje je produkt današnjeg društva u kojem je život ubrzan/mehanizovan. Hibrid je u svakodnevnom konfliktu identiteta i opstanka, biće koje potiskuje svoje želje, nade, ideje zarad egzistencije. Hibrid je u konstantnoj težnji za svetlom/smislom.

Autorski tim:

Marina Aranitović bavi se savremenom igrom kao trener i koreograf. Trenutno radi u Novom Sadu sa plesačima savremene igre na istraživanju različitih tehnika i načina kretanja kroz program movement exchange. U svom radu, pored komercijalnog stila, prelazi na savremeniju formu pokreta i stvara minijaturu „Hibrid”, koja osvaja nagradu Ohrabrenje na prestižnom Festivalu koreografskih minijatura u Beogradu, u organizaciji Udruženja baletskih umetnika Srbije.

Tamara Knežević, kompozitorka, doktorandkinja na Akademiji umetnosti Univerziteta u Novom Sadu. Angažovana u Muzikološkom institutu SANU kao stipendistkinja Ministarstva prosvete, nauke i tehnološkog razvoja Republike Srbije.

Marko Dulić završio Akademiju umetnosti u Novom Sadu, smer kompozicija, zatim master akademske studije kompozicije. Trenutno je na doktorskim studijama.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
20.10.2023 / Hibrid	1	1	90

20.10.2023, 20:00
Scena Bitef teatar

Udruženje baletskih umetnika Srbije - UBUS, Beograd

IZ DRUGOG UGLA

Režija: Anđela Žugić

Koreografija: Predrag Dedić, Anđela Žugić

Muzika: Rade Sklopić Raid

Fotografije: Lidija Antonović

Plesna predstava „Iz drugog ugla” Anđele Žugić, dobitnice priznanja „Ohrabrenje” 2021. godine na 25. Festivalu koreografskih minijatura, preispituje muško-ženske bliskosti, razumevanja, sukobe i opšteočekivane norme ponašanja muškarca i žene u vezi.

Reč autorke:

„Predstava se bavi temom ljubavi i kako je doživljavamo, vidimo, uzimamo i dajemo. Na koji to način ljubav i odnos sa partnerom utiče, definiše ličnost pojedinca. Skup svesnih i nejasnih emocija, razumnih i neobjašnjivih reakcija koje nas ne čine više istim”, navela je Anđela Žugić koja potpisuje i koreografiju sa Predragom Dedićem.

Autorski tim:

Predrag Dedić poznatiji kao Dedicate, profesionalni je plesač, koreograf, predavač i umetnik. Rođen u Srbiji, odrastao je u Australiji gde se usavršavao u plesnim stilovima poppinga i hip hopa i izgradio reputaciju nastupajući i takmičeći se po Australiji, Aziji i Evropi. Niz godina je aktivan na plesnoj sceni kao izvođač, takmičar, sudija, organizator, koreograf i pedagog. Učestvovao je u brojnim umetničkim i komercijalnim projektima. Trenutno živi u Beogradu gde drži školu uličnih plesova Izraz i nastupa u predstavi „Godine vrana” u Narodnom Pozorištu u Beogradu kao igrač.

Anđela Žugić je plesačica, vizuelna umetnica i dizajnerka, koja je u polje plesa uplovila kroz uličnu kulturu i hip hop. Rođena je u Crnoj Gori, a svoje formalno obrazovanje nastavila je na Fakultetu primenjenih umetnosti u oblasti dizajna tekstila, gde završava master studije. Zaposlena je kao dizajner u kompaniji Tarkett. Kao samostalna umetnica aktivna je na plesnoj sceni u Srbiji i regionu, gde je učestvovala u brojnim izvođačkim projektima i ostvarivala značajne takmičarske uspehe.

Rade Sklopić Raid je di-džej i kompozitor čije su se kompozicije našle u pozorišnim i filmskim ostvarenjima, a iza sebe ima i brojne saradnje sa poznatim imenima međunarodne i balkanske hip hop scene. Osim toga više od deceniju drži radionicu kroz koju polaznike podučava tehnikama didžejinga i produkcije. Svoj prvi instrumentalni album Little Box konceptualno delo koje spaja muziku s fotografijom objavio je 2015, a 2022. izlazi 12 Rooms gde nastavlja da spaja muzičku i vizuelnu umetnost, kombinujući svoj rad s kratkim stripovima i ilustracijama. Istražuje muzičke i zvučne mogućnosti kroz žanrove kao što su hip hop, elektronika, ambijent i futuristički džez.

UBUS posebnu pažnju poklanja domaćim stvaralocima kroz podršku za dalji rad i promociju, pa shodno tome dodeljuje i nagradu „Ohrabrenje” koreografu/kinji iz Srbije. Nagrađeni dobijaju sredstva za realizaciju celovečernje predstave koja će premijerno biti izvedena u okviru revijalnog programa narednog Festivala koreografskih minijatura, a nakon toga i na drugim festivalima i plesnim scenama u gradovima po Srbiji. U znak podrške domaćim koreografima i izvođačima, Direkcija FKM uvela je i finansijski stimulans za finaliste iz Srbije, kao vid dodatne motivacije.

Festival koreografskih minijatura se realizuje uz podršku Ministarstva kulture Srbije i Sekretarijata za kulturu Beograda

Iz drugog ugla, foto: Stanko Đalić

Premijera: 13.11. 2022, Narodno pozorište u Beogradu, scena „Raša Plaović” / 26. Festival koreografskih minijatura (Izvolite i hvala), revijalni program – Dobitnici/e nagrade Ohrabrenje 2021.

Trajanje: 35'

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
20.10.2023 / Iz drugog ugla	1	1	90

13.11.2023
Scena Bitef teatra

Akademija umetnosti Beograd, Srbija

Duodrama nastala po motivima Sali Runi: Normalni ljudi / Sally Rooney: Normal People
ONO ŠTO DOLAZI POSLE
(diplomska predstava Maše Rodić - klasa profesora Predraga Stojmenovića i Gordane Đokić)

Režija: Katarina Vještica

Izvođenje:

Marijana / Marianne / Ona: Maša Rodić

Konel / Connell / On: Luka Šević

Adaptacija teksta: Vanja Šević

Dramurgija: Vanja Šević

Kompozicije i dizajn zvuka: Mihailo Ristić

Scenski pokret: Anđelko Beroš

Dizajn scene: Vanja Matasarević, Katarina Vještica

Dizajn kostima: Nevena Saraković

Dizajn svetla: Mihajlo Jovović

Produkcija: Jana Šantrić

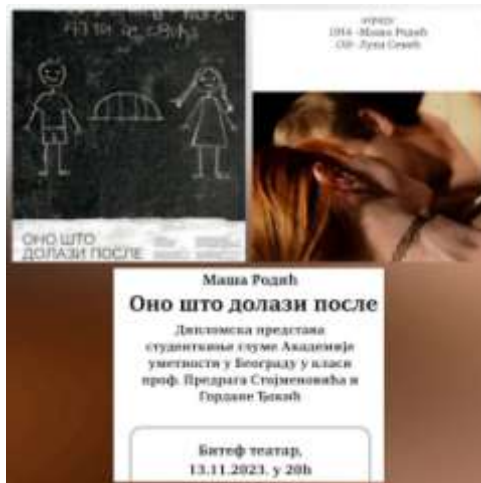
Dizajn plakata: Una Mladenović

Fotografije: Lav Ziukovski

Ona odlazi. Odlazi iz ovog malog mesta, odlazi tamo gde je niko ne zna, odlazi sa namerom da zaboravi na svoj stari život pun patnje. Ništa ne može da je spreči – ili može neko?

Lako je pronaći tog nekog. Staneš pred njega i kažeš mu da ti se sviđa.

Teško je ono što dolazi posle.

Premijera: 13.11.2023, Bitef teatar, Beograd, Srbija

Trajanje: 75'

Reč rediteljke:

Duodrama „Ono što dolazi posle“ nastala po motivima modernog klasika „Normalni ljudi“ irske spisateljice Sali Runi, je intimna coming of age priča ispričana kroz prizmu jednog kompleksnog ljubavnog odnosa. Granice između reči otvaranje, prepuštanje, podavanje, potčinjavanje ili ogoljavanje likovi traže dok uče o telu onog drugog. Postavlja se pitanje; kako rasti u dobro poznatom prostoru nasilja bez da nasilje uraste u tebe i kako i kada ono prestaje da te definiše? Odluke i vrednosti mladih ljudi koji se suočavaju sa svojom okolinom se razlistavaju dok ulaze u doba odraslog, a njihova bliskost je poput mesta na kojem slobodno lutaju.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
13.11.2023 / Ono što dolazi posle	1	1	92

14.11.2023.
Scena Bitef teatra

Udruženje baletskih umetnika Srbije – UBUS, Beograd, Srbija / 27. FESTIVAL
KOREOGRAFSKIH MINIJATURA 2023: VIŠE OD VEKA – Revijalni program

VENTIL

Kreografija i izvođenje: Nemanja Bošković
Dramaturgija: Jelena Mijić.
Fotografije Marko Sladoljev

Premijera: 20.10.2023

(Nagrada Ohrabrenje 26. Festivala koreografskih minijatura 2022, Takmičarski
program, 08.11.2022, Narodno pozorište, Scena Raša Plaović).

Trajanje: 60'

Reč autora:

„Dugogodišnjim posmatranjem okruženja, samim postojanjem kao i praksom rada sa ljudima, uvideo sam da telo čoveka zauzima bezbroj nametnutih (neprirodnih) pozicija. Arhitektura i reakcija tela u širokom spektru slučajeva zavisi od mnoštva faktora - spoljašnji (posao, okruženje, porodica..) ili unutrašnji (emocije, misli...). Obe kategorije mogu uticati kako na stacionarnost tako i na mobilnost i kretanje pojedinca. Nametnute pozicije tela možemo posmatrati kao spazam, koji se neretko provlači ispod radara svesnosti. Strah, nesigurnost i fizičko/mentalno opterećenje su uzroci, a sam spazam postaje sve veći ukoliko se pritisak navedenih faktora dopušta van granica izdržljivosti. Ono što mene fascinira su snaga i trajanje spazma koji telo održavaju u neprijatnoj poziciji, kao i sposobnost čoveka da na nametnute pozicije dugoročno "zažmuri" iako telo signalizira neprijatnost.

"Ventil" se umnogome razvio iz brige, propitujući naviku iscrpne angažovanosti, neprekidnog rada, nekontrolisane inercije. Međutim, briga bi bila znatno umanjena da čovek svesno bira neprijatne pozicije i da ima jak razlog zbog čega obitava u njima. Tada bismo imali uvid na kojim mestima i u kojoj količini se umor i nezadovoljstvo talože unutar nas samih. Nažalost, ono što uglavnom primećujem, su pogrešne procene uslovljene različitim pritiscima, gde tela ostaju umorna, oštećena, prazna i deformisana...

Mi imamo sposobnost da ne slušamo svoje telo, da ignorišemo ono što mu je potrebno i da svu pažnju usmeravamo ka spoljašnosti. Unutrašnji rad na sebi je uveliko privatizovan, okruženje već dugo diktira identitet, a tela se eksploatišu na dnevnoj bazi.

Umorni smo zato što smo izolovani, iako smo stalno okruženi drugim telima, dok vrtlog informacija, pitanja i ponuda koje primamo, ne prestaje. Ne - nije moguće, niti potrebno dati odgovor na sve.

Ne - neka to bude kočnica koja je olako zaboravljena.

Naša tela nisu stvorena da izvrše svaki zadatak, nisu tu da se povinuju svakom naređenju. Naše telo zahteva komunikaciju i izgradnju odnosa, isto kao što to radimo i sa drugim telima. Naše telo zahteva pripremu za zamišljenu ideju, uvod pre nego što se bilo šta započne. U suprotnom se jaz između nas i tela proširuje, gubi se dodir sa stvarnošću, a mesta za koja smo se nekada držali gube svoju materijalnost.

Ovaj rad posvećujem telu. Telu koje pripada vama Telu koje pripada meni.

Telu koje sadrži različitu istoriju. Telu koje igra različitu ulogu.

Telu koje je umorno... ali nas i dalje nosi".

Autorski tim

Nemanja Bošković, Beograd, (1992). Završivši srednju ETŠ „Nikola Tesla“, nastavlja studije na Visokoj ICT školi, u oblastima koje se tiču administriranja računarskih mreža kao i različitih jezika programiranja.

Dodir sa plesom se dešava u njegovoj trinaestoj godini i prvi stil, zbog kojeg je stvorio interesovanje za takvom vrstom izraza, bio je breaking. U 2015. godini se dešava susret sa narednom plesnom formom u vidu savremenog plesa, koji se dalje grana u implementaciju klasičnog baleta u njegovo svakodnevno vežbanje. Bez formalne edukacije i u jednom i u drugom polju, Nemanja nastavlja da se edukuje o savremenom plesu, klasičnom baletu kao i o performativnoj umetnosti u okviru različitih radionica, seminara, časova i drugih vidova dostupnog znanja kako u Srbiji tako i u inostranstvu.

Od marta 2018. godine počinje sa samostalnim radom na polju savremene igre, oformivši grupu sa kojom istražuje pokret, tehnike savremenog plesa, akrobatiku i brigu o telu. Kao edukator, svoje radionice, eksperimentalne događaje i sesije drži u KC Magacin, otvorene za ljude različitih profesija, zanimanja i godišta. Pored edukacije, aktivan je i kao izvođač u različitim projektima i na različitim festivalima, pretežno nezavisne umetničke scene Srbije.

Kao stipendista, Nemanja je učestvovao u edukativnom programu danceWeb koji se održao 2021. godine u okviru ImPulsTanz festivala.

A tokom 2022. godine je kroz učešće na Festivalu koreografskih minijatura dobio nagradu Ohrabrenje, što podrazumeva autorski rad na celovečernjoj predstavi koja će biti izvedena na narednom festivalskom izdanju.

Jelena Mijić, završila je osnovne i master studije slikarstva na Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu. Izlagala je na više samostalnih i grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Članica je fotografskog kolektiva Belgrade Raw. Od 2013. godine deo je organizacionog tima MultiMadeira internacionalnog rezidencijalnog programa (Portugal). Od 2017. do 2022. godine bila je deo uredničke redakcije radio emisije Sceniranje, koja se bavi kulturnom scenom u Srbiji. Dobitnica je nagrade Dimitrije Bašičević Mangelos koja se dodeljuje mladim vizuelnim umetnicima za (2017). Alumnistkinja je RU Unlimited u Njujorku i Sound development city umetničke ekspedicije. Od 2020. godine saradnica je Remonta - nezavisne umetničke asocijacije. Od 2020. radi i u polju izvođačkih umetnosti kao plesačica, performerka i dramaturg.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
14.11.2023 / Ventil	1	1	92

Pozorište Promena Akademije Umetnosti u Novom Sadu, Srbija

Inspirisano jednočinkama Slavomira Mrożeka (Na pučini i Prekrasan vidik) / Sławomir Piotr Paweł Mrożek: pięknny widok, Na pełnym morzu

SVETIONIK

Prevod originala: Nadia Aleksić

Adaptacija, režija i scenografija: Ivan Vanja Alač

Mentor: Nikita Milivojević

Izvođenje:

On: Jugoslav Krajnov

Ona; Marija Radovanov

Veliki brodolomnik: Danilo Milovanović

Srednji brodolomnik: Teodor Vinčić

Mali brodolomnik: Miloš Macura

Poštar/Lakej: Stefan Jevtović

Scenski pokret i asistent režije: Igor Greksa

Produkcija: Mladenka Ostojić

Kompozitor originalne muzike i dizajn zvuka: Filip Gotovac

Dizajn svetla: Branimir Milinković

Dizajn plakata: Viktor Jan

Premijera: 16.03.2023, Novosadsko pozorište / Újvidéki Színház, Srbija.

Trajanje: 75'..

Predstava je nastala je u okviru projekta „Sigurna obala”, koji je podržala Hartefakt fondacija, kroz program Kultura za demokratiju, uz finansijsku podršku ambasade Švajcarske, kao i Grad Novi Sad

<https://youtu.be/5ftGqxxKsU?si=yPBLkFRj5UU0ZsuN>

Svetionik je predstava inspirisana jednočinkama poljskog dramskog pisca, satiričara i karikaturiste Slavomira Mrożeka. Osnovu čine njegova jednočinka "Na pučini" o Velikom, Srednjem i Malom brodolomniku koji su ostali bez hrane i pokušavaju da se "civilizovano" dogovore koga će da pojedu, prolazeći kroz sve vidove društvenog uređenja. Druga jednočinka: "Prekrasan vidik", prvi put prevedena kod nas, zatiče Muža i Ženu koji uživaju na obali mora dok prizor davljenika preći da im uništi odmor iz snova

Po rečima roditelja kroz ove dve jednočinke on i njegov tima se bave fenomenom apatije. Prva jednočinka problematizuje društva uopšte gde se kroz istoriju čovečanstva kao patern ponavljaju situacije da "veliki" jedu "male", pre svega zato što se "srednji" priklanjaju velikim, iako bi sa malima mogli da pobede velikog, pa samim tim i da duže vremena budu "siti". U drugoj jednočinki, hotel iz priče je prikazan kao svetionik, koji jadni ljudi koji preplivljavaju Mediteran pokušavajući da spasu svoje živote i pobegnu iz ratom zahvaćenih prostora, vide kao znak svetlosti i nade za normalan život, dok ih svetionik ustvari "dovodi" pred žicom ograđene granice država u kojima nisu dobrodošli.

Prateći žanr i prepoznatljiv stil autorovog alegorijskog apsurdna, predstava priča o društvenoj i klasnoj apatiji, kao i disocijaciji odgovornosti u momentima kada se rukovodimo geslom: "ako niko to ne reaguje, zašto bih ja!

Ivan Vanja Alač je rođen 1995. u Beogradu, u glumačkoj porodici. I majka Vesna Čipčić i otac Aleksandar Alač, kao i sestra Aleksandra Anja su glumci. Student je multimedijalne režije na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, u klasi profesora Nikite Milivojevića. Režirao je u Akademskom pozorištu "Promena" predstave "Maska" A. P. Čehova i "Između tamo i ovde" po motivima prve priče iz "Beogradske trilogije" Biljane Srbljanović. Snimio je kratke filmove "Maska", "Iznenadjenje" i "Fitelj". Kao najbolji student dramskog departmana Akademije umetnosti dobio je nagradu "Mali princ".

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
19.11.2023 / Svetionik	1	1	111

25.11.2023.
Scena Bitef teatra

One Thousand Faces, Mađarska
EZERARCÚ SZÉPASSZONY / LEPOTICA SA HILJADU LICA
(predstava novog cirkusa)

Koautorke i izvođačice: Dorottya Podmaniczky, Georgina Cassels,
Marta Matovelle,
Réka Zetelaki
Dramaturškinja: Emily Aoibheann
Muzička saradnica: Anna Bagi
Muzika: Mary Lattimore "Til A Mermaid Drags You Under"
Dizajner svetla: Antal Szász
Fotografije: Irene Pepe i KNI PictureMaker / KővágóNagyImre
képkészítő
Autorka videa: Ajnácska Csikszentmihályi

Trajanje: 55'

Premijera: 03.07.2021. Artus Studio, Budimpešta, Mađarska

<https://youtu.be/hUrh0KK1fOQ>

O predstavi:

„Lepotica / Boginja sa hiljadu lica“ je savremena cirkuska predstava o mnogim licima žene. Predstava inspirisana mađarskom bajkom „Boginja sa hiljadu lica“ koja opisuje suprotstavljene mitološke simbole žena: veštice, vile i boginje. Četiri umetnice premošćuju raj i pakao: rade na zemlji i u vazduhu, kombinujući savremeni ples i umetnost iz vazduha kako bi pokazali kontroverzu ženstvenosti.

Kreatori kolektiva su četiri umetnice koje su svoju saradnju započele u INspirál cirkus centru. Tim čine dve Mađarice, jedna plesačica iz Španije i jedna iz Britanije. Četiri različite ličnosti koje čine celinu i koje se na jedinstven način predstavljaju u vazduhu.

Teaser: <https://www.youtube.com/watch?v=hUrh0KK1fOQ&t=10s>

fotó: Louis Hautier

Pitam se šta je žena: vila ili veštica? Ovo stalno suprotstavljanje prati istoriju čovečanstva od najstarijih vremena, a postavlja se kao pitanje u svakoj ženi i svakom muškarcu do danas.

Oživljavajući legendu o mađarskoj vili-veštici, Šepasoni, naša predstava istražuje unutrašnje i spoljašnje suprotnosti ženske uloge, oslanjajući se na mitološke simbole. Četiri izvođačice putuju kroz pakao i raj: rade i na zemlji i u vazduhu, kombinovanjem savremenog plesa i vazdušne akrobacije, predstavljaju kontradiktornu prirodu ženstvenosti. U nekim scenama je uključena i publika koja može da je upozna: jer u svakoj ženi deluje Lepa žena koja donosi i zlo i radost.

Koncept

Cilj je stvoriti performans koji funkcioniše sa čistim simbolima kombinovanjem prirodnog jezika tela sa inovativnim slojevima vazdušnih akrobacija. Osnovna ideja je da je svaka žena i boginja i demon, a asocijacije i gusti simboli okupljeni oko ovog dualiteta čine ženu stvorenjem sa hiljadu lica. Predstava je istraživanje poimanja svezvremenske žene kroz višeslojne nivoe i stanovišta (izvođačkog, fizičkog, filozofskog i muzičkog). Apstraktne slike i momenti povezuju samostalne radnje i veze između glumaca, čija dramaturški promišljena linija pomaže u razumevanju višenitne predstave.

Pokret

Posebnost predstave su komplementarni slojevi vazdušne akrobacije, savremenog plesa i fizičkog teatra, koji se napajaju arhaičnim i ličnim slikama. Različiti trendovi performansi povezani su datom temom na osnovu fizičkih sistema i sistema performansi. U postupku građenja iskrenog i prirodnog karaktera, izvođačice se ne izražavaju samo svojim prisustvom i postupcima, već i kvalitetom pokreta. Organska priroda savremenog plesa u improvizatorskim i stalno inovativnim duhom prepliće se sa određenim pravilima vazdušne akrobacije.

Podrška: Nemzeti Kulturális Alap, Arccal a halnak program (Mađarska),
Creation Aerial (Irska)

Posebna zahvalnost: Mikó Dávid, INspirál Cirkuszközpont, Zoletnik Zsófia,
André Roland, Mr. Wolf

Instagram stranica:

https://instagram.com/onethousandfaces_?igshid=1tikmn5irkkbg

O autorkama

Kolektiv se formirale četiri izvođačice kada su zajedno počele da vežbaju u cirkuskom centru Inspiral / INspirál Cirkuszközpontban..

Predstavu zajednički kreiraju savremena plesačica i umetnica Podmaniczky Dorottya, umetnica pedagog Reka Zetelaki, britanska umetnica mađarskog porekla Georgina Cassels i španska umetnica na trapezu Marta Matovelle. Za mesto predstavljanja izabrali su Studio Artus / Artus Stúdiót, jer dele slične stavove i pristupe savremenoj umetnosti u oblasti izvođačkih umetnosti – istražiti sve mogućnosti svog performansa i ličnog u umetniku što je moguće detaljnije, i uneti „lično“ u izvođenje u stalnoj težnji da se prevaziđe fizička priroda.

Savremena plesačica Dorottya Podmaniczki stekla je diplomu profesora na budimpeštanskoj Akademiji za savremeni ples / Budapest Kortárs Tánc Főiskolán. Profesionalnu karijeru započela je u budimpeštanskom Plesnom teatru / Budapest Táncszínháznál kezdte, nakon čega je usledila praksa u centralnoevropskom Plesnom teatru / Közép-Európa Táncszínház. Konstantno se usavršava na domaćim i stranim kursovima. Godine 2015. osnovala je sopstveni kolektiv pod nazivom Psicle Of Movement Imagination Performance Art, u okviru kojeg sa kolegom (Dávid Mikó) stvara performanse inspirisane oblastima savremenog plesa, borilačkih veština i cirkusa. Trenutno predaje u umetničkom studiju Goli / Goli Művészeti Stúdióban. Kao savremena igračica, u svom stvaralačkom i izvođačkom stvaralaštvu smatra značajnim konstantno istraživanje i eksperimentisanje. Iz perspektive savremenog plesa, njeni pokreti na vazdušnoj spravi su ispunjeni novim i apstraktnim značenjima, a gimnastički čin postaje ples iz vazduha. Smatra da je formiranje karaktera koji proizilazi iz fizičkog sistema važno i u vazduhu i na zemlji.

Zetelaki Réka trenutno radi sa više od šezdeset učenika kao instruktorka vazdušne akrobacije u Inspiral Circus centru / Inspiral Cirkuszközpont. Interpretacija cirkusa kao bajke / magične priče je redovno prisutna u koreografskim predstavama. 2019. godine je organizovala prvi sastanak vazdušne akrobacije u Budimpešti (Budapesti levegőakrobatika találkozó 8/ Budapest Aerial Meeting) sa vazdušnom akrobatkinjom Georginom Kassels. Napisala je i postavila predstavu za cirkusko-pozorišnu trupu Budimpešta Idoutazok, predstavljajući poznate trenutke istorije budimpeštanskog cirkusa, koja je predstavljena u martu 2020.

Georgina Cassels je savremena cirkuska umetnica, specijalizovana za vazdušne akrobacije. Od 2018. godine radi kao slobodna vazdušna akrobatkinja i predavačica u Budimpešti. Džordžina je, između ostalih, saradivala sa Circus Suburbia / Egyesült Királyság (UK) i Tűzmadarak, a trenutno radi sa Gaiom Santuccionom pod njihovim zajedničkim imenom - RollMeKnot - konopac duo. Džordžina je 2015. godine diplomirala cirkuske umetnosti u Nacionalnom cirkuskom umetničkom centru u Londonu / londoni Nemzeti Cirkuszművészeti Központ cirkuszművészet alapszak, a zatim nastavila obrazovanje i razvoj u Gravitati Circus Centru / Gravity Circus Centerben folytatta képzését.. 2019. je sa Rekom Zetelakijem osnovala Budapest Air Meeting, sa ciljem da se podstakne osećaj zajedništva u oblasti cirkusa i vazdušne akrobacije.

U želji da umetnici u nastupima mogu da oslobode i izraze sebe i svoje lične motive, kao i da se publika oseća emotivno, mentalno i skoro fizički uključenom u proces, Džordžina kreira scene i slike koristeći osnovne boje, jednostavno osvetljenje...vazdušne sprave su raštrkane po prostoru koje umetnici u svojim koreografijama mogu da koriste kako u vazduhu tako i na zemlji, osećajući se kao da su kod kuće..

Marta Matovelle je rođena u Santjago de Komposteli, Španija. Studije istorije umetnosti završila je u Valensiji, gde je završila i kurs Divercicart 2.0 trapez i obuku društvenog cirkusa kroz cirkusku zajednicu / Divercicart 2.0 trapéz tanfolyamot és szociális cirkusz. Nakon toga, učestvovala je na profesionalnoj cirkuskoj obuci u Asociació Valenciana de Circ.. 2019. se preselila u Budimpeštu, gde je nastavila da trenira na trapezu. Učestvuje u cirkuskim pedagoškim projektima, kao što su radionica cirkusa Cabuvazi (Nemačka), projektima koji se fokusiraju na inkluziju manjinskih grupa u Inspiral Circus Centru i CATE u Cirkueonu (Češka). U poslednje dve godine učestvovala je i u projektu slovenačkog društvenog cirkusa u organizaciji Cirkokroga. Trenutno drži časove trapeza i multi-cirkusa u cirkuskom centru Inspiral / Centro de Circo Inspiral, institutu Servantes / Instituto Cervantes i studiju Noha / estudio Noha. Martaa poštuje mogućnosti svoga tela i svoje istraživanje zasniva na sporijem kontroli pokreta. Važno joj je samoizražavanje u fizičkom pozorištu,

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
25.11.2023 / Žena sa hiljadu lica	1	1	92

21.03.2023.
Beogradska premijera

Mudra Art Production, Novi Sad, Srbija

Patrik Marber / Patrick Marber, Closer
BLIŽE

Režija: Jana Maričić
Izvođenje:
Alisa / Alice: Vanja Nenadić
Ana / Anna: Sonja Kesler
Lari / Larry: Branislav Jerković
Den / Daniel: Nikola Ivačkov
Muzika: Buč Kesidi
Scenografija: Danijela Matović
Kostimografija: Biljana Grgur
Dizajn svetla: Nikola Marinkov
Autorka plakata: Andrea Novičević
Fotografije: Milan Maričić

Premijera: 30.12.2022,
Srpsko narodno pozorište,
Novi Sad, Srbija.
Trajanje: 90'.

Rediteljka o predstavi

Predstava Bliže, rađena je po dramskom tekstu Patrika Marbera, nagrađivanog komada britanske savremene drame.

Neostvoreni pisac Den spasava mladu striptizetu Alisu iz saobraćajne nesreće. Oni započinju ljubavnu romansu, ali u njihove živote ulaze i fotografkinja Ana i doktor Lari.

Četiri života isprepletaće se u jednoj priči o intimnosti, telesnoj želji, izdaji i destruktivnim sposobnostima ljubavi.

„Predstava se bavi pitanjem da li je požuda dovoljna za ljubav, da li je čežnja potvrda ljubavi i da li toliko željena bliskost postaje opterećenje kada ne ispunjavamo tuđa očekivanja" - Jana Maričić

Nikola Ivačkov u komadu glumi Denijela Vulfa, neostvarenog pisca.

„Ovaj komad se i bavi na neki način problemima komunikacije i međuljudskih odnosa u ovom modernom i digitalnom društvu", ocenjuje glumac.

Vanja, Sonja, Branislav i Nikola jedini su i glavni likovi ove predstave. Tumače Alisu, Anu, Larija i Dena.

"Mogu da kažem da mi je Alisa bliska negde, verovatno zbog te potrage za istinom i pravom ljubavlju, iako Alisa ima i druge tajne koje možda nemaju ovde drugi likovi u komadu", kaže Vanja.

Prema njenim rečima, specifičnost predstave je i u tome da je reč o nezavisnom projektu, koji nije pod zaštitom bilo koje institucije.

„To znači da su glumci verovatno odabrali tekst koji ih se tiče i koji oni žele da rade, tako da je sve drugačije. Mislim da se u ovakve projekte ulazi sa puno ljubavi, pre svega i strasti, to su razlozi zbog kojih smo upisali ovaj fakultet i odabrali da se bavimo ovim poslom", kaže glumica.

Nikola Ivačkov dodaje još jednu neobičnost ove predstave:

„Prvi put mi treba da igramo nešto što nije u replikama, što znači da publika treba da prepozna situaciju. Mi donosimo tu atmosferu i dovoljno je samo da se gledamo, a oni treba da osete šta se između ta dva lika dešava", kaže glumac za Cult Euronews Srbija.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
02.12..2023 / Bliže	1	1	57s

05.12.2023.

Scena Bitef teatra

Regionalno pozorište Novi Pazar, Srbija

Vida Davidović

BRUKLIN I MAČKE U KONTEJNERIMA

Režija: Jelena Bogavac

Izvođenje: Rifat Rifatović, Ema Muratović, Dušan Živanić,

Kristina Jevtović, Lemana Bećirović Binjoš, Haris Šećerović

Audio i video: Igor Marković

Kostim i scena: Aleksandar Kovačević

Scenski pokret: Aleksandra Veljković

Fotografije Milica Šolaić .

Premijera: 08.05.2023, Festival AMFITEATAR X, Kraljevo, Srbija.

Trajanje: 80'.

O komadu:

Komad „Bruklin i mačke u kontejnerima“ je nastao kao pokušaj da se rekonstruiše jedno lično sećanje koje se otima, opire i potiskuje, traumatsko sećanje koje leprša po glavi jedne devojčice i ostaje neimenovano i osporeno, zaključano u jednom malom gradu u Bosni i Hercegovini – gradu koji sa sobom vuče u ekstazu i ponor istovremeno. Izvedbena verzija ovog teksta za Regionalno pozorište u Novom Pazaru prebacuje lični na kolektivni plan, tako da trauma ne postaje samo trauma devojčice, već kolektivna trauma društva, mutnih međuljudskih odnosa i propalih odnosa u mestima koja „čine ljudi“ (a pitanje je i šta se dešava kad ljudi prestanu to da budu). Smešteni u dobro poznatu kafanu i u krug starih prijatelja, junaci preispituju zajedničkim sredstvima sećanja, strahove i očekivanja, velike ljubavi i male smrti. U jednom trenutku opraštaju. U jednom trenutku ne zaboravljaju. Mrze i vole. Šta je od toga važnije?

Reč rediteljke:

Ljubavna priča o silovanju.

O tome kako je jedna devojčica rekla ne i pristala na sve. Kako je posle razbila izlog kafane koferom i pobjegla.

O tome kako je jedno izvini rečeno prekasno. O tom jednom mnogo zgodnom tipu koga je alkohol razvalio. Koji je klasičan siledžija mekog srca i nesrećnog detinjstva.

Priča o tome kako su se to dvoje užasno voleli. Baš užasno.

O tome kako jedna mama pije a jedan tata se bije.

O noći u kojoj su se neki ljudi napili u kafani i sećali mladosti. Noći kad su popili sve što je bilo u kafani, na crtu iz mladosti i sutra nisu platili ništa. Jer je račun bio preveliki.

O toj ženi isto, što drži već godinama tu kafanu i veliki je laf – zaboravlja dugove. Ona mnogo dobro peva ima dobre noge i dobra je ko lebac – kad joj prekupi psuje, posle pije, posle plače, posle se našminka.

I o tom njenom „dečku“ od pedeset godina koga lebom hrani. Koji je bio dobar dasa pravi šmeker al sad je dosta propao. Al njih dvoje su nokat i meso, pravi par. Grebu se pa se maze kao neke mačketine. Iz kontejnera.

Priča o tome kako je jedna beba prespavala noć u kafani u kolicima naslonjenim na zvučnik. Kako su treštali narodnjaci dok su mama i tata slavili petnaest godina mature. O toj noći koje se beba neće sećati naravno, bila je mala. I bolje jer, te noći mama joj je pila leksilijume i votku, igrala na stolu i dobila šamar od tate. Tata se toliko kažu napio da nije mogla da utera kolica sa bebom u stan, nije otišao ujutru ni na džoging ni na posao – dan mu je potpuno pukao i bio je mamuran.

Zvuči poznato?

Vestern o traumati za poneti. Melodrama o bolu strpanom u kofer. Tragedija jednog duboko istraumiranog društva.

Jelena Bogavac, Novi Pazar, maj 2023

Rediteljka predstave "Bruklin i mačke u kontejnerima" govori za Danas o patrijarhatu koji zbunjuje i žene koje trpe i muškarce koji zlostavljaju, kolektivnoj traumi koju živimo...

Jelena Bogavac: U našem društvenom sklopu koji je ceo zaključen u nasilju, biti žrtva je nešto najnormalnije, s tim se živi

Jednu od najvažnijih i najgledanijih produkcija Regionalnog pozorišta Novi Pazar u 2023, „Bruklin i mačke u kontejnerima“ po tekstu Vide Davidović, u režiji Jelene Bogavac, naša publika imaće priliku premijerno da vidi večeras u 20h, na sceni Bitef teatra.

Ovaj komad, kako u najavi kaže rediteljka, nastao je kao pokušaj da se rekonstruiše jedno lično sećanje koje se otima, opire i potiskuje, traumatsko sećanje koje leprša po glavi jedne devojčice i ostaje neimenovano i osporeno, zaključano u jednom malom gradu u Bosni i Hercegovini – gradu koji sa sobom vuče u ekstazu i ponor istovremeno.

Jelena Bogavac: U našem društvenom sklopu koji je ceo zaključen u nasilju, biti žrtva je nešto najnormalnije, s tim se živi

„Bruklin i mačke u kontejnerima“ je, kako objašnjava, ljubavna priča o silovanju, vestern o traumi za poneti, melodrama o bolu strpanom u kofer..., a na naše pitanje sa koliko se emocija jedna takva drama stavlja na scenu, i koliko se može napraviti distanca od tolike patnje junaka o kojima govori, Jelena Bogavac kaže da je njoj, naravno, „skakao stomak“ sve vreme rada na ovoj predstavi.

– Mnogo je bilo i lepo i teško, divna ekipa se okupila, proveli smo fenomenalnih mesec i po dana zajedno. Meni je prvo bio fantastičan susret s Vidom Davidović, koja je sjajna spisateljica, i istovremeno i jako dobra dramaturškinja. Mi smo, u stvari, uzele njenu dramu sa treće godine studija i od nje počele da pravimo tekst za predstavu u odnosu na novopazarski ansambl, tako da je ona praktično napisala novu dramu. I čim se tako piše i radi onda moraš da si „triple“ uključeniji i kao pisac, i kao dramaturškinja i kao rediteljka. I onda i od glumaca imaš veći zahtev, jer za njih kreiraš kroz proces. Uspeli smo da iskreiramo vrlo zanimljiv tekst, i jakomi je drago zbog toga – kaže Bogavac.

Jelena Bogavac: U našem društvenom sklopu koji je ceo zaključen u nasilju, biti žrtva je nešto najnormalnije, s tim se živi

– Ali, kako je to strašna tema, a Vida u nju kreće iz neke lične, biografske priče, onda je to sve nas uvuklo u dečje biografije koje se obrađuju u tekstu, uslovno rečeno u dečja sećanja, i kad se to desi sve je onda jako naporno, jer te srce tera.

Kako ističe Jelena Bogavac, „Bruklin i mačke u kontejnerima“ govore o toliko teškom stanju, o vrsti traume koju je verovatno svako od nas doživeo na neki način ili je bio blizu nje, a ko kaže da nije, verovatno laže.

– To je trauma koja se naročito dešava u našim društvenim okolnostima, i sa ovom dramom bili smo u poziciji da sa empatijom uđemo u nekoliko likova, i do samog izvora društvenog nasilja u pojedincu – kad treba da opravdaš nasilnike ili da opravdaš i žrtvu negde, uslovno rečeno, jer žrtvi ne treba opravdanje, ali da nađeš mehanizme kako se psihološki tretiraju takvi užasi i društveni poremećaji.

Ništa nismo lagali, ova predstava je psihološki realizam. Glumci igraju savršeno precizno, sa „četrnim zidom“, što znači da nemamo nikakve formalne iskorake unutar predstave, osim što stalno „klizimo“ između prošlosti i sadašnjosti i stalno menjamo ta dva plana, da bi držali onaj koncept po Aristotelu, „u jedinstvu“.

U predstavi „Bruklin i mačke u kontejnerima“, kako objašnjava rediteljka, tretira se susret jednog društva posle deset godina u kafani, i noć u toj kafani, u kojoj isplivaju razni sadržaji, intimni i društveno angažovani, dnevno-politički, suštinski i ljudski.

Na pitanje koliko je i taj najintimniji plan posledica svega onoga što smo živeli poslednjih trideset i više godina, posebno našeg patrijarhalnog društva u kojem se ni žene ni muškarci često ne snalaze – ne znaju da li treba da budu nasilnici da bi bili „pravi“ frajeri ili je muževan muškarac onaj koji je nežan i otvoreno pokazuje ljubav, Jelena Bogavac kaže:

– Bukvalno je takva predstava i kako se, u stvari, ljudi koji odrastaju i žive u tim slovima zbunjuju, kako je mlad čovek zbunjen jer ne može da odabere psihološke „alatke“ prema drugoj osobi, i kako gomila ličnih grešaka kreira taj društveni sklop koji je ceo zaključen u nasilju. Radeći na njoj ja sam otključala i srce i razum za sve doživljeno u poslednjih trideset godina što se zove moja mladost, i u tom kontekstu „srca na terenu“, i sa strašnom iskrenošću u odnosu na svoja intimna sećanja, krenula sam u susret njihovim.

– Imala sam utisak da smo i Vida i ja zajedno rešavale i svoju ličnu traumu na neki način, a sada je ta trauma multiplicirana unutar jedne opšte društvene traumatizacije. To je bio komad o lošem iskustvu jedne devojčice koja je žrtva patrijarhalnog sistema koji je uspostavljen tako da je zaključen sam u sebe, i po kome je biti žrtva nešto najnormalnije. S tim se ide dalje, to je odrastanje, i s tim se živi.

Ali, nas je jako zanimalo da tih šestoro ljudi koji učestvuju u komadu i predstavljaju različite karike tog sistema, psihološki obradimo. I to sa ogromnom empatijom i za nasilnike i za društvo koje ne reaguje, koje nije dobro osposobljeno da ti pomogne, koje te tera da čutiš, koje stvari zove pogrešnim imenima i koje, u stvari, vaspitava žrtve. I jako nas je zanimalo da sa ličnog plana probamo da napravimo presek šta se u toj jednoj društvenoj zajednici događa na nekoliko planova, ne samo u jednom.

Najteže i najuzbudljivije mi je bilo da nađem vrstu socijalne empatije za ljude koje ne mogu da podnesem, koji su u stanju da počine najgore, najkriminalnije i najružnije stvari u etičkom i moralnom kontekstu u kome sam vaspitana.

A zapravo su i oni sami žrtve, i onda oni iz tog sistema dalje dolivaju „ulje na vatru“, i ta stvar se podgreva, podgreva, i odlazi u beskraj. Mi sada to možemo da gledamo i

potpuno dnevno angažovano u smislu da postoje programi u koje se ulažu novci za edukaciju mladih, da društvena borba protiv nasilja mora da bude jača i bla, bla, bla..., i da bi tada bilo drugačije – navodi Bogavac.

– S druge strane, čini ti se da je problem nasilja toliko duboko ukorenjen u mentalitet društva da skoro kao da nema rešenja. I onda imaš utisak da je to što si ogleo tu situaciju i pokazao je doslovno i strašno iskreno na sceni, skoro psihorealistično, da si već napravio neki korak u ličnoj borbi da se stvari promene na bolje. Ukazati na fenomen, razgoliti ga i pokazati ga kakav jeste, ako si pozorišni umetnik, to je već dve trećine tvog mogućeg angažmana da se boriš protiv nekog društvenog zla.

Na naše pitanje koliko jedno raspolučeno društvo koje zapravo i ne zna ukom pravcu ide, definiše i naš najintimniji, najličniji svet i odnose koje stvaramo, Jelena Bogavac ističe:

– Ne događa se jedno društvo samo od sebe, nego je društvo skup nas pojedinaca, i ne znaš nikad šta je starije, „kokoška ili jaje“. Ali, stvar je u ciklusu, i vrti se sve brže, očigledno – kaže Bogavac.

Fenomenalni ansambl

O predstavi “Bruklin i mačke u kontejnerima” važno je da se kaže, navodi Jelena Bogavac, da je na njoj okupljen fenomenalan novopazarski glumački ansambl.

– Radili smo jako dobro, i baš bih da skrenem pažnju na njih kao na jednu autentičnu pojavu na regionalnoj sceni, jedan ansambl koji se praktično razvio iz nule, najmlađi u zemlji, a koji ima veliku strast u odnosu na pozorište, rekla bih detinji zanos i strast u odnosu na pozorišni proces i delo koje će iz njega izaći.

Njihova radost stvaranje je zarazna, odjednom osećaš da radiš pravu stvar i da ta predstava ima svrhu, što je jako bitno. A često mi se događa da nailazim na hladne ljude, koji glumu objašnjavaju kao svoju „radnu obavezu“. Ovde je ogromna strast, kakva bi u pozorištu morala uvek da bude – ističe Bogavac.

Jelena Bogavac: U našem društvenom sklopu koji je ceo zaključan u nasilju, biti žrtva je nešto najnormalnije, s tim se živi 4

U strastvenom ansamblu Regionalnog pozorišta Novi Pazar su Rifat Rifatović, Ema Muratović, Dušan Živanić, Kristina Jevtović, Lemana Bećirović Binjoš, Haris Šećerović.

Kostime i scenografiju predstave potpisuje Aleksandar Kovačević, audio i video rad Igor Marković, a scenski pokret Aleksandra Veljković.

Kako su se dvoje užasno voleli, baš užasno...

Izvedbena verzija ovog teksta za Regionalno pozorište u Novom Pazaru prebacuje lični na kolektivni plan, tako da trauma ne postaje samo trauma devojčice, već kolektivna trauma društva, mutnih međuljudskih odnosa i propalih odnosa u mestima koja „čine ljudi“ (a pitanje je i šta se dešava kad ljudi prestanu to da budu).

Smešteni u dobro poznatu kafanu i u krug starih prijatelja, junaci preispituju zajedničkim sredstvima sećanja, strahove i očekivanja, velike ljubavi i male smrti. U jednom trenutku opraštaju. U jednom trenutku ne zaboravljaju. Mrze i vole. Šta je od toga važnije – postavlja se pitanje“.

Kako je objasnila rediteljke Jelena Bogavac, „Bruklin i mačke u kontejnerima“ je o tome kako je jedna devojčica rekla ne i pristala na sve. Kako je posle razbila izlog kafane koferom i pobešla. O tome kako je jedno izvini rečeno prekasno. O tom jednom mnogo zgodnom tipu koga je alkohol razvalio. Koji je klasičan siledžija mekog srca i nesrećnog detinjstva.

„To je priča o tome kako su se to dvoje užasno voleli. Baš užasno. O tome kako jedna mama pije, a jedan tata se bije. O noći u kojoj su se neki ljudi napili u kafani i sećali mladosti. Noći kad su popili sve što je bilo u kafani, na crtu iz mladosti i sutra nisu platili ništa. Jer je račun bio preveliki. O toj ženi isto, što drži već godinama tu kafanu i veliki je laf – zaboravlja dugove.

Ona mnogo dobro peva ima dobre noge i dobra je ko lebac – kad joj prekupi psuje, posle pije, posle plače, posle se našminka... I o tom njenom „dečku“ od pedeset godina koga leбом hrani. Koji je bio dobar dasa pravi šmeker al sad je dosta propao. Al njih dvoje su nokat i meso, pravi par. Grebu se pa se maze kao neke mačketine. Iz kontejnera“, istakla je rediteljka.

Ovo je priča i o tome, navela je Bogavac, kako je jedna beba prespavala noć u kafani u kolicima naslonjenim na zvučnik i kako su treštali narodnjaci dok su mama i tata slavili petnaest godina mature.

„O toj noći koje se beba neće sećati naravno, bila je mala. I bolje, jer te noći mama joj je pila leksilijume i votku, igrala na stolu i dobila šamar od tate. Tata se tolko kažu napio da nije mogla da utera kolica sa bebom u stan, nije otišao ujutru ni na džoging, ni na posao – dan mu je potpuno pukao i bio je mamuran. Zvuči poznato? Vestern o traumi za poneti. Melodrama o bolu stranom u kofer. Tragedija jednog duboko istraumiranog društva...“.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
05.12.2023 / Bruklin i mačke u kontejnerima	1	1	104

08.12.2023.
Scena Bitef teatra

Srpsko narodno veće / Odsek za kulturu, Zagreb, Hrvatska

DRŽAVA DADA-JOK

Adaptacija i režija: Adam Ranđelović
Izvođenje: Dorotea Ilečić Sever, Damian Humski, Lovro Rimac
Naracija i muzika: Lujo Parežanin
Produkcija: Tena Bakšaj, Aneta Vladimirov, Nikola Puharić.
Foto: Inia Herenčić

Premijera: 18.12.2022, Urania, Zagreb, Hrvatska.

Trajanje: 100'.

<https://www.youtube.com/watch?v=9IfMbyOTtd4>

Predstava „Država Dada-Jok“ u režiji Adama Ranđelovića, u produkciji Odeljenja za kulturu Srpskog narodnog veća iz Zagreba, nastala je 2022. godine, povodom stote godišnjice dadaističkog matinea u osiječkom Royal-bioskopu, prvom događaju te vrste na ovom prostoru.

Putovanje kroz zemlju Dada-Jok uglavnom je izgrađeno u igri naizgled hronološkog mešanja često nepoznatih avangardnih (dadaističkih i zenitističkih) tekstova, svedočenja savremenika, kao i otvorenih, nežnih iskustava pojedinih istorijskih ličnosti.

Mahnito rađanje, velika očekivanja i pragmatična smrt evropskog dadaističkog pokreta prelamaju se kroz monokl Tristana Tzare, odnos prema balkanskoj zenitnoj zveri i, naravno, istoriju XX veka.

Srpsko narodno vijeće povodom stote godišnjice Dadaističke matinee koje su izveli vinkovački dadaisti 1922. godine, poziva na predstavu „Država Dada-Jok“ dramaturga i redatelja Adama Ranđelovića.

IZ MEDIJA

Novosti / KRATKO & JASNO / PIŠE Ana Grbac
17/12/2022

ADAM RANĐELOVIĆ: Utopijsko mi je izrazito blisko

Hteli – ne hteli svi smo zarobljenici dadapogleda na svet. Tako da tekstovi Aleksića i Poljanskog neće izgubiti na radikalnosti sve dok ne dođe do stvaranja novog čoveka. Nažalost, izloženi su tendencioznom, gotovo bezubom čitanju zadnjih decenija, kaže autor i redatelj predstave „Država Dada-Jok“

Predstava „Država Dada-Jok“ nastaje 100 godina otkako se u Osijeku dogodila „Dadaistička matineja“, no u naslovu predstave je i "Dada-Jok", što upućuje i na Branka Ve Poljanskog. Što sve povezujete u komadu?

Dadaistička matineja DRAGANA ALEKSIĆA u Osijeku samo je zahvalan povod da se govori o mnogim drugim stvarima. Odmah mi je bilo jasno da ta priča mora da sadrži i BRANKA VE POLJANSKOG koji službeno nije bio dadaist, mada je u svom antidadaizmu dosegao dadaističke vrhunce. Tako je jedna od nosećih priča u predstavi upravo o odnosu Aleksića i Poljanskog, što će reći, o tenziji između dadaizma, koji je importiran (treći glavni lik komada je TRISTAN TZARA), i zenitizma, kao našeg (jugoslovenskog) autohtonog umetničkog pokreta. U komadu se – uz lažnu linearnost – prati nastanak dadaizma u Švajcarskoj, prelivajući se u domaći (jugoslovenski) kontekst, uz konstantnu promenu planova (globalno-lokalno, društveno-individualno) i prostorno-vremenske skokove. Tako kroz predstavu defiluju malograđani svih zemalja, LENJIN, KRLEŽA, MARINETTI, HITLER, filozof RADOMIR KONSTANTINOVIĆ, kao i svakojaki neimenovani kreteni, koje bi zakonski trebalo loviti po prašumama idiotizma. Dakle čitav niz drama sa realtrikovima, kao u stara dobra vremena.

Tko su dada-zvijezde vašeg komada i kako je izgledala audicija?

Dada-prodorazvezde predstave su DOROTEA ILEČIĆ SEVER, DAMIAN HUMSKI i LOVRO RIMAC. Audicija je, nažalost, išla preko Zooma, tako da niko nije dubio na glavi, ali sam jasno mogao videti ono najbitnije – njih troje su zaista svesni koncepta da je sve svejedno, što nije rasprostranjeno, naročito među glumcima. Ujedno, oni su vršnjaci svojih likova, tako da im je ujedajući, razigrani ton komada intuitivno blizak, tu se radi o konceptu da je mladost uvek u pravu, bila ona toga svesna ili ne. Narator predstave, čovek-orkestar je LUJO PAREŽANIN, koji sav taj divlji cirkus drži na okupu i oblikuje u nekakvu smislenu celinu. Mada je predstava, naravno, u najboljem smislu te reči besmislena.

Koliko ste skloni anarhističkom, odnosno "dada pogledu" na svet?

Hteli – ne hteli svi smo zarobljenici dadapogleda na svet. Tako da tekstovi Aleksića i Poljanskog neće izgubiti na radikalnosti sve dok ne dođe do stvaranja novog čoveka. Jer ti su tekstovi, u osnovi, poziv na utopijsko, što je meni izrazito blisko. Nažalost, izloženi su tendencioznom (reakcionarnom, nacionalistički-folklornom itd.), gotovo bezubom (akademsom, depolitizovanom) čitanju zadnjih decenija. Veoma je tačno što ste upotrebili izraz anarhistički. Mislim

da je anarhija slična kineskom poimanju harmonije u kineskoj kulturi – kada je svaki čovek na svom mestu, i opet smo se vratili na utopiju. U tom smislu, predstava se klata između dva ekstrema (unutar jedne filozofije), koje je dobro sažeo u nekom intervjuu LUIS BUÑUEL (citiram po sećanju, a nisam siguran da ga nisam sanjao): „Kad zatvorim oči – ja sam anarhista, kad ih otvorim – ja sam cinik.“ Dixit.

Udruga za nezavisnu medijsku kulturu H - ALTER / „Ja bih v kozmos“ / MAGDALENA DOŠEN 12. TRAVNJA 2023. IZDVOJENO, KULTURA

Adam Randelović, autor predstave Država Dada-Jok: “Buržoaska svest najniži je oblik svesti, njena diktatura jedan je od glavnih razloga banalizacije i teatralizacije svakodnevnog života. Prezirem.”

Povodom izvođenja predstave Država Dada-Jok, 15. travnja 2023. u Centru mladih Ribnjak, u Zagrebu, razgovaramo s autorom predstave, Adamom Randelovićem. Predstava je nastala 2022., u produkciji Odjela za kulturu Srpskog narodnog vijeća iz Zagreba, povodom stote godišnjice Dadaističke matineje, koju je s grupom istomišljenika iz Vinkovaca i Beograda (Slavko Šlezinger, Mihailo S. Petrov, Vido Lastov, Tuna Milinković...) u kolovozu 1922. u kinodvorani nekadašnjeg hotela Royal u Osijeku organizirao Dragan Aleksić.

Iako je predstava krajem prošle godine premijerno izvedena u prostoru zagrebačke Uranije, subotnje će izdanje na Sceni Ribnjak po prvi puta biti otvoreno i za širu publiku.

Kada ste prošle godine tražili glumce za predstavu, u javnom pozivu ste, između ostalog naveli da tražite “uigrani dadaistički glumački trojac klasića (dvojica mladića i jedna devojka) sa treće/četvrt/pete godine studija, sklone dubljenju na glavi, vešte u recitovanju, borbi i igri. Poželjno razumevanje koncepta da je sve svejedno.” Tko su odabrani glumci, kako je tekao proces odabira, je li sposobnost dubljenja na glavi na kraju presudila ili je i to bilo svejedno?

Sve je svejedno, što je, ujedno, i jedini argument u korist ovog intervjuja.

Glumci su: Dorotea Ilečić Sever, Lovro Rimac i Damian Humski. Moram priznati da nisam ostao veran tom zahtevu (dubljenju na glavi), mimo onog Baudelaireovog uverenja da je vernost jedina vrлина koja nije dostojna potpunog prezira (vidi: Charles Baudelaire, Pisma). Srećom, njih troje su izvanredni u svakom drugom pogledu, obožavam ih, i ne bih želeo da narušim tu krhku idealnu sliku koju sam o njima stvorio (srce je mekani parni stroj).

Što se Luje Parežanina tiče – to je definitivno ljubav, jer on je muzika.

U jednom ste intervjuu izjavili: “Dadaistička matineja Dragana Aleksića Osijeku samo je zahvalan povod da se govori o mnogim drugim stvarima.” O kojim to stvarima želite govoriti?

Inače bih imao problem s tim “želite”, jer progovaranje zasigurno ne spada među nešto što bi trebalo želiti, ali ovde se radi o onome – u vidu izuzetka – o čemu se ne može ćutati.

Zato govorimo o buržoaskoj svesti, koja sve što okrzne pretvori u pitanje novca, predmeta i reči. Pre svega ljubav, poeziju i revolt. Buržoaska svest najniži je oblik svesti, njena diktatura jedan je od glavnih razloga banalizacije i teatralizacije svakodnevnog života. Prezirem.

Zato pevamo o gubitništvu, i vraćamo dostojanstvo porazu, što je oblikovalo samu predstavu, definisalo njena izražajna sredstva. Što Branko Ve Poljanski, što Dragan Aleksić, što sva ta igranja umetnosti, zvali ih dadaizam ili zenitizam – sav taj napor završio je manje-više u isušenoj kaljuži, baš poput čoveka koji vam pada na pamet kad čujete tu sintagmu. Jedina kontinuirana istorija koju imamo na Balkanu – upravo je istorija gubitništva. I tu ne mislim na uveliko slavljene državotvorne mitove, već ontološko gubitništvo, ono koje nosiš u reveru, ono kome je ovde – paradoksalno – oduvek bila uskraćivana svaka milost.

Jer šta je gubitnik? To je kada unutar zvezde koja pleše pronađete zvezdu koja se smeje.

Svakako je uspjeh da se predstava našla na repertoaru Centra mladih Ribnjak, no imate li planove, želje i mogućnosti pokazati predstavu publici u Osijeku, gradu u kojem je održana skandalozna dadaistička matineja, ili u mjestima gdje su se rodili ili živjeli neki od protagonista predstave, primjerice u Majskim Poljanama, Berlinu ili Aleksandriji?

Ima kod Srečka Kosovela: Vi ne živite v kozmosu ampak v Ljubljani.

Zamenite Ljubljanu na bilo koji drugi grad – i sve je to blazirana šetnja unutar klopke. Beda planimetrije. Ja bih v kozmos.

Istražujući, skrolajući u beskraj po vašem profilu na jednoj od društvenih mreža, našla sam post iz 2012. "IN DADA WE TRUST". Možete li potvrditi da ni nakon više od desetljeća niste promijenili vjeroispovijest?

Kako pak odgovarate na optužbe da ste duboko zabrazdili u blasfemiju pošto, kako su nulti dadaisti govorili: Svaki je istinski dadaist protiv dade! Verujem, ali umornom verom. Svako ko je svestan banalnosti i teatralnosti života – jeste dadaista, i nije, što je na koncu posve nebitno, jer biti ili ne biti

dadaista takođe doprinosi samo i isključivo banalizaciji i teatralizaciji života. Idealni dadaista je Yorick.

Smatrate li da će umjetna inteligencija zamijeniti umjetnike, napose pisce i zašto je to dobro?

Nažalost, AI neće uspeti da zameni sve umetnike, a naročito ne onaj najgnjusniji soj – pisce. Taština je nalik na prašinu – nepobediva, neumoljiva i skuplja se u najnezgodnijim kutovima.

Umjesto pretposljednog pitanja, zaigramo igru asocijacija i igru ili-ili. Koja je vaša prva asocijacija kad čujete ime Johannes Baader? U kategoriji ili – ili kandidati su Man Ray ili Laszlo Moholy-Nagy?

Johannes Baader – pola kobasice, i ništa više.

Man Ray, jer kod njega je sve oblik, dok kod Moholy Nagyja nema ništa osim oblika. (Vidi odgovor na pitanje #3.)

Na kraju, koristite li nešto posebno za gustoću kose i imate li kakav savjet za njegu kose koji možete podijeliti s našim čitateljima i čitateljicama?

Svako davanje saveta podseća me na onu reklamu protiv pušenja, koju je Yul Brynner snimio, već uveliko oboleo od raka pluća, a koja je emitovana nakon njegove smrti.

Ona počinje njegovim rečima: I'm Yul Brynner and I'm dead now.

Program / Događaj	Broj programa	Broj izvođenja	Publike
08.12.2023 / Država DaDa Jok	1	1	54

6. Posećenost programa

Posećenost programa	2022.	2023.
- ukupan broj posetilaca (gledalaca) sa uporednim podatkom u odnosu na 2022. godinu	29.563	43.111

Ukupan broj programa=124

Ukupan broj igranja programa =268

Ukupan broj gledalaca =43.111

(ne računajući posetioce youtube kanala, web stranica i društvenih mreža=oko 18.000)

Struktura posećenosti programa u odnosu na vrstu programa izražena u procentima	broj gledalaca	%
I Programi ustanove (produkcije i koprodukcije)	6928	16,07%
II Programi ustanove van matičnog prostora / gostovanja	26682	61,89%
– u Beogradu	700	2,62%
– u Srbiji	7419	27,80%
– van Srbije	17458	65,43%
• Od toga gledalaca na drugim matičnim scenama gde su igrane koprodukcije Teatra i partnera (680 u CZKD-u, Beograd i 425 u SMG-u, Ljubljana)	1105	4,14%
• Od ukupnog broja gledalaca na gostovanjima programa ustanove na festivalima	6656	24,95%
III Projekti drugih ustanova ili pojedinaca koji su se odvijali u ustanovi kroz gostovanja drugih ustanova u Bitef teatru	1612	3,74%
IV Projekti drugih ustanova ili pojedinaca koji su se odvijali u saradnji sa Bitef teatrom	7889	18,30%
- V Mesec neavisne scene u Bitef teatru	943	11,95%
- VI Bitef zona	567	7,19%
- Filozofski teatar	202	2,56%
- Program 57. Bitefa	6177	78,30%
• Ukupan broj gledalaca u Bitef teatru	11488	26,56%

7. Struktura prihoda

2023.	Prihodi	Programski troškovi	Zarade i solid. pom.za zaposl.	Redovni materijalni i stalni troškovi	Investicije i investiciono održavanje opreme	Ukupno troškovi
Struktura prihoda						
1. Budžetska sredstva	107.431.778,55					
- Grada	97.926.778,55	43.423.000,00	27.971.118,75	25.532.659,80	1.000.000,00	97.926.778,55
- Republike	9.505.000,00	9.505.000,00				9.505.000,00
- AP Vojvodine						
2. Ostali izvori	31.882.825,40					
- donacije*						

NAPOMENA:

Iskazani deficit tekuće godine na sopstvenim prihodima u iznosu od =503.000,00+2.230.587,07 preneti sredstva iz prethodne godine =1.657.587,07 – suficit tekuće godine

-sponzori	2.422.572,93	2.422.572,93				2.422.572,93
- prihod od realizacije programa (ulaznice, članarine i dr. programi)	29.460.252,47	28.659.864,41		778.409,30	524.978,76	29.963.252,47
- prihod od usluga						
- ostali sopstveni prihodi						

8. Ocena programa od strane stručne javnosti (pregled najznačajnih kritika, prikaza u medijima)

U prilogu izveštaja dostavljamo, najvažnije objave u štampanim i veb izdanjima (a prema analizi agencije Mccann Erickson Clipping) za 2023. godinu na DVD formatu.

8. Članstvo u pozorišnim asocijacijama:

IETM - International Network for Contemporary Performing Arts

NETA – New European Theatre Action

SFA – Serbian Festival Association

EFA – European Festival Association

ASSITEJ - Association for Children and Young People.